ድርሳነ ኤልያስ

ነቢይ

ተርጓሚ፡-

መ/ር ተስፋ ሚካኤል ታከለ

፳፻፫ ዓ.ም

መብቱ በሕግ የተጠበቀ ነው
ALL RIGHTS RESERVED

©

ምስጋና

ውድ ጊዜያቸውን መሥዋዕት አድርገው በትክክል መተርጎሙን በማየትና እንዲታተም ልባዊ ምክራቸውን በመለገስ ለተባበሩኝ በማኅበረ ቅዱሳን የስምዐ ጽድቅ አዘጋጅ ለሆኑት ለሊቀ ጠበብት ሐረገ ወይን አገዘ ምስጋናየ የላቀ ነው፡፡

አድራሻ፡-
ፖ.ሳ.ቁ 80078
አዲስ አበባ
ኢትዮጵያ

መግቢያ

አምላካችን እግዚአብሔር ያገለገሉት፣በሕይወታቸውም ያስደሰቱት የወዳጆቹ መታሰቢያ እንዳይጠፋ በምእመናን አድሮ ቤተ ክርስቲያን እንዲታነፅላቸው፣ስለ እነርሱ የሚመሰክሩ መጻሕፍት እንዲጻፉላቸው በማድረጉ ስማቸው በክርስቲያኑ ልቡና ታትሞ ሲዘከር ይኖራል። ደስ ላሰኙት ለወዳጆቹ ነቢያት፣ሐዋርያት፣ጻድቃን፣ሰማዕታት የገባላቸው ቃል ኪዳንም ይህ ነው፡- "ሰንበቴን ስለሚጠብቁ ደስ የሚያሰኘኝንም ነገር ስለሚመርጡ፣ ቃል ኪዳኔንም ስለሚይዙ ጃንደረቦች፡- በቤቴና በቅጥሬ ውስጥ ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች ይልቅ የሚበልጥ መታሰቢያና ስም እሰጣቸዋለሁ፤የማይጠፋ የዘለዓለም ስምም እሰጣቸዋለሁ"፡፡/ኢሳ ፶፮፥፬/

አስቀድመን ባነሣነው አምላካዊ ቃል ኪዳን መሠረት ስማቸው ሲዘከር ይኖር ዘንድ ቤተ ክርስቲያን ከታነፀላቸው፣ መጽሐፍ ከተጻፈላቸው የእግዚአብሔር ወዳጆች አንዱ ሙት ያስነሣው፣በእሳት ሰረገላ ያረገው ነቢዩ ኤልያስ ነው። ይህ ነቢይ በስሙ ቤተ ክርስቲያን ቢታነፅለትም ድርሳኑ ግን በአንዳንድ ገዳማት በግዕዝ ቋንቋ ተጽፎ ቢገኝ እንጂ ምእመናን ለትምህርትና ለጸሎት ይጠቀሙበት ዘንድ በሚያመች መልኩ ተተርጉሞ አልቀረበም ነበር። "ጊዜ ገቢር ለእግዚአብሔር"እንዳል እግዚአብሔር የፈቀደው ጊዜ አሁን በመሆኑ ለአገልግሎት እንዲያመች ሆኖ ቀርቧል። ይህመጽሐፍ በወረት የተከፋፈለ ሲሆን የወሮችን ቅደም ተከተል የጠበቀ አልነበረም። በሚተረጎምበት ጊዜ ግን አነባቢያን ግራ እንዳ ይጋቡ በማ ሰበ ቅደም ተከተሉን ጠብቆ ተተርጉሟል። ድርሳኑ መቅድምን፣ዋናውን ድርሳን፣መልክዓ ኤልያስን ያጠቃለለ ሲሆን ውስጣዊ ይዘቱም ኤልያስ በእሳት ሰፋድል ተጠቅልሎ መወለዱን፣የምናኔ ሕይወቱን፣ሃይማኖታዊና መንፈሳዊ ቅንዓቱን፣ በሰማይና በምድር የሠለጠነ መሆኑን፣ሙት ማስነሣቱን ከንጉሡ ከአክዓብና ከኤልዛቤል የደረሰበትን ግፍ፣በእሳት ሰረገላ ማረጉን፣የናቡቴን ሁኔታ እያመሰጠረ በሰፊው ያስረዳል፡፡ በዘመነ ሥጋዌም በደብረ ታቦር ከክርስቶስ ጋር መነጋገሩን፣

ሄኖክም ወደ ደብረ ታቦር ያልመጣበትን ምክንያትም ያመሰጥራል።

ዳግመኛም ክርስቶስ ለፍርድ ከመምጣቱ አስቀድሞ ለማስተማር እን ደሚመጣና ከሐሳዊ መሲህ የሚደርስበትን መከራ ያስረዳል፤ ከዚህም በተጨማሪ ጥበበኛው እስክንድር እግዚአብሔር በገለጠለት መንፈሳዊ ጥበቡ ወደእነ ኤልያስ የመነጠቁ፣ ባሕታዊው ዮሐንስም ወደ ብሔረ ሕያዋን የማረጉ ታሪክ ይገኙበታል። ሊቃውንቱ ለማኅሌት፣ ምእመናኑ ለጸሎት ይገለገሉበት ዘንድ መልክዓ ኤልያስንም አጠቃሎ የያዘ መጽሐፍ ነው።

ስለሆነም ምእመናን ለትምህርትና ለጸሎት እንዲገለገሉበትና የነቢዩ ኤልያስ የቃል ኪዳኑ ተካፋይ እንዲሆኑ የሚያስችል በመሆኑ ተተርጉሞ ለመታተም በቅቷል። "የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምሕርትና ለተግሳፅ፣ ልብንም ለማቅናት፣ በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጥቅማልና" የተባለውም ለዚህ ነው። ፪ጢሞ ፫፥ ፲፮።

በዘመናችን አንዳንዶች ኤልያስ መጥቷል፤እኛም የኤልያስ ደቀመዛ ሙርት ነን ሲሉ ይደመጣሉ፡፡ ይህ ከቤተክርስቲያናችን አስተምህሮ ፈጽሞ የተለየና ከእውነት የራቀ ነው፡፡ ምክንያቱም ከነ ቢዩ ኤልያስ መምጣት አስቀድሞ እኔ ኤልያስ ነኝ በማለት የሚመጣው ሐሳዊ ኤልያስ ነውና፤ነቢዩ ኤልያስ ከዚህ ሐሳዊ መከራን እንደ ሚቀበል ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታምናለች፤ታስተምራለችም፡፡ አሁን ኤልያስ ነኝ እያለ ያለው ግን የጥፋት ልጅ የተባለው ሐሳዊ ኤሊየ ስነው። ደቀ መዛሙርቱ ነን የሚሉ ወገኖችም የሐሰተኛው ኤልያስ ደቀ መዛሙርት፣ የመንገዱ ጠራጊዎች እንደሆኑ ልናስተውልና ልንጠነቀቅም ይገባል፡፡ በነቢዩ ዳንኤል የተባለው የጥፋት ርኩሰት በቤተ መቅደስ መቆሙንና ጊዜው መቅረቡን ግን እንባቢው ሊያስተውልይገባል፡፡

ለመጀመር ላነቃቃን፣ ለፍጻሜም ላበቃን ለልዑል እግዚአብሔ፣ ለእናቱ ለድንግልም ምስጋና ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን።

<u>ከአዘጋጁ</u>

<u>መቅድመ ዘድርሳነ ኤልያስ</u>

፩. በስመ ሥላሴ ዋሕድ ዘበተ ዋሕዶ ይሰገድ ፈትለ ትሥልስቱ ዘኢይትገመድ ዘፈጠረ ነባብያነ ዘእንበለ ነቢብ ዘውእቶሙ መላእ ክት ወገብረ ኢነባብያነ እስከ ሠርከ ዓርብ ለአዳምስ ነባቢ ፈጠሮ በነቢብ እስመ ሳዕሌሁ ኃይለ እንስሳ ዕቁብ ዘይርኅብ ወዘኢይርኅብ ወላሐኮ እምኔሁ ኵሎ እጓለምሕያው።

፪. ወንሕነኒ እምኔሁ ዘአንቅሐ አልባቢነ ኀበ ዝክሩ ወመርሐ ልሳናቲነ ኀበ አኰቴተ ስብሐቲሁ ንሰብሖ እንከ እንዘ ንብል ሃሌ ሉያ ለአብ ሰዋስወ ሄኖክ ዘሰወሮ እምገጸ ሞት ሃሌ ሉያ ለወልድ ሠረገላ ኤልያስ ዘአዕረጎ ውስተ ሰማያት ሃሌ ሉያ ለመንፈስ ቅዱስ ተንከተመ ዕዝራ ዘአዕደዎ እሞት ውስተ ሕይወት።

፫. ኦ እግዚአብሔር አብ ሥርወ ሃይማኖትነ በእንተ ሚካኤል መልአከ ምክርከ ሀበኒ ልሳነ ጥበብ ከመእእምር

<u>የኤልያስ ድርሳን መቅድም</u>

1 ለአንድነቱ በሚሰገድለት አንድ በሆነች ሦስትነቱ ስም የነቢዩ ኤል ያስን ድርሳን እንጀምራለን። የማይ ከፈል ሦስት ሽርብ ገመድ ነው፤ ሳይ ናገር የሚናገሩትን የፈጠረ እርሱ ነው፤እነዚህም መላእክት ናቸው። ከእሑድ ጀምሮ እስከ ዐርብ ድረስም በመናገር የማይናገሩትን ፈጠረ።የሚ ናገር አዳምንም በመናገር ፈጠረው፡ ፡በእርሱም የሚራብና የማይራብ እን ስሳዊ ጠባይ አለበት፤ከእርሱም የሰ ውን ልጅ ሁሉ ፈጠረው።

2 እኛም ከእርሱ ተገኘን። ልባች ንን እርሱን ወደማሰብ ላነቃን አንደ በታችንንም እርሱን ለማመስገን ለመራ የሄኖክ መሰላል ለሆነው ለአብ ምስ ጋና ይገባል።ኤልያስን ወደሰማይ ላሳ ረገው ሰረገላውም ለሆነ ለወልድም ምስጋና ይገባል፤ከሞት ወደሕይወት ላሸጋገረው የእዝራ ድልድይ ለሆነ ው ለመንፈስ ቅዱስም ምስጋና ይ ገባል እያልን እናመስግነው።

3 የሃይማኖታችን መሠረት እግ ዚአብሔር አብ ሆይ ስለመልአክ ምክርህ ስለቅዱስ ሚካኤል ብለህ የኤል ያስን ዜና አውቄ እናገር

ዘእንበብ ዜናሁ ለኤልያስ ወበለኒ ከመ ኢሳይያስ መንፈስ ዚአየ ውእቱ ዘዲቤከ ወደ ይኩ ቃልየ ውስተ አፉከ።

፬. ኦ ወልድ ዋሕድ ኢየሱስ ክር ስቶስ ቀዳሜ ቃሉ ለአብ ወበእ ንተ ገብርኤል ጸዋሬ ዜናከ ወመ ንፈስከ ቅዱስ ኢታውጽእ እም ላዕሌየ ዕሥየኒ ፍሥሐ ወአድኅ ኖተከ ወበመንፈስ አዚዝ አጽን ዓኒ ከመ እጽሐፍ ዜና ግብሩ ለኤልያስ ቀናዒ በእንተ አምልኮትከ።

፭. ኦ ጰራቀሊጦስ መንፈስ ቃሉ ለአብ ፈጻሜ ሃይማኖትነ በእንተ ቅዱስ ሩፋኤል ሣልሳይ መልአከ ምሕረትከ ሀበኒ አፈ ወጥበበ ከመ አስተጋብዕ ዜና ትሩፋቲሁ ወጽድቁ ለኤልያስ።

፮.አንተ፡ውእቱ፡ ዘአለበውኮ ለሄኖክ ጸውዖ ስምከ አንተ ውእቱ ዘአስተይኮ ለእዝራ ጽዋዓ እሳት በእደ ዑራኤል መልአክከ እስከ ከብደ ልቡ ዲበ እንግድአሁ ወአስተጋብአ መጻሕፍተ ብሊት

ዘንድ የጥበብን እንደበት ስጠኝን እንደ ኢሳይያስም መንፈሴ በአን ተ ላይነው፤ቃሌንም በአንደበትህ አሳድሬአለሁ በለኝ።

4 የአብ የመጀመሪያ ቃሉ፣አንድ ልጁ የሆንህ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ የመወለድህን ዜና ስለተናገረ ስለ ቅዱስ ገብርኤል ብለህ ቅዱስ መንፈስህን ከእኔ አትለይ፤ደስታን ማዳንህንም አድለኝ። ስለ አምላክ ነትህ የሚቀና የኤልያስን የተግባ ሩን ዜና እጽፍ ዘንድ በሚያጽናና መንፈስህ አጽናናኝ።

5 የሃይማኖታችን ፈጻሚ የአብ ቃል (የወልድ) መንፈስ ጰራቅሊጦ ስ ሆይ ስለ ሦስተኛው የይቅርታህ መልአክ ስለቅዱስ ሩፋኤል ብለህ የ ኤልያስ የትሩፋቱንና የእውነ ተኛነቱን ነገር እጽፍ ዘንድ ጥበብን ፣ርቱዕ አንደበትን አድለኝ አሜን።

6 ስምህን መጥራት ለሄኖክ ያስ ተማርኸው ለእዝራም፤ በአገልጋ ይህ በዑራኤል እጅ የእሳትን ጽዋ ያጠጣኸውም አንተ ነህ ። በሰው ነቱ የሚገኝ ልቡናው አዝኖ ነበርና፤ እርሱም በባቢሎናውያን ስደት ጊዜ የጠፉ የብሉይ ኪዳን

ዘማሰና አመ ፍልሰተ ባቢሎን አንተ ውእቱ ምብጽሐ ኵሉ አስተብ ቍዖታት አብጽሐኒ እስከፍጻሜሃ ለዛቲ ድርሳን።አንተ ውእቱ ዘአርአይኮ ለሄኖክ ኅቡዓቲከ ዘሀሎ ውስተ ኵሉ ፍጥረተ ዓለም እስከ ለዓለም።

፯. ዘተናገርከ በነቢያት ወአስተር አይከ ጸጋከ በሐዋርያት። እንዘ ሀለው ኅቡረ አሐተኔ ወረደ ላዕሌ ሆሙ መንፈስ ቅዱስ ከመዘእሳት ወተናገሩ በነገረ ኵሉ በሐውርት ውእተ መንፈስከ ፈኑ ላዕሌነ። አንተ ውእቱ ወጣኔ ኵሉ ወፈጻሜ ኵሉ ወለከ ስብሐት በአፈ ኵሉ፡ ፍጥረት ለዓለመ ዓለም አሜን፤ ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

፩. ንቀድም በረድኤተ እግዚአብሔር ወበሠናይ ሀብቱ ወበጸሎታ ለእግዝእትነ ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ መሰበ ወርቅ እንተ ኤልያስ ወይእቲ ደመናሁ በፍጻሜ ዓመተ ረኀብ ጽሒፈ ድርሳኑ ለኤልያስ ዐቢይ ነቢይ አሐዱ ዘእምነቢያት ፲ወ፩ቱ ነቢያት ዐቢያን እለ እም አመ አሪት እሉ እሙንቱ ሙሴ ወኢያሱ ወሳሙኤል የናታን ወጋድ ዳዊት

መጻሕፍትን ሰበሰበ፤ ልመናን የምትሰማ ምልጃንም የምትፈጽም አ ንተ ነህእኔንም ይህችን ድርሳን ለመፈጸምአብቃኝ። ዓለምከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዘለዓለሙ ድረስ ያለ ው ምስጢርህን ለሄኖክ የገለጥህ አ ንተ ነህ።

7 በነቢያትም የተናገርህ አንተ ነህ፤ ለሐዋርያት ጸጋህን ገለጥህ፤በአን ድነት ሳሉም በእነርሱ ላይ መንፈስ ቅዱስ በእሳት አምሳል ወረደ፤ በየሀገሩ ቋንቋም ተናገሩ፤ ይህን መንፈስህንም በእኛ ላይ ላክ።ሁሉን የምትጀምር፤ሁሉን ምየምትፈጽም አንተ ነህ። ለአንተም በፍጥረታት ሁሉ አንደበት ምስጋና ይገባል። ለዘ ለዓለሙ አሜን፤ይሁን፤ይሁን።

1 በእግዚአብሔር አጋዥነት በመ ልካም ፈቃዱ አምላክን በወለደች የኤልያስ የወርቅ መሶብ በተባለች በእመቤታችን በቅድስት ድንግል ማርያም ጸሎት ይህችውም የረኀብ ዘ መን ፍጻሜ ደመና ናት፤ በኦሪት ዘመን ከነበሩት ከዐሥራ አምስቱ ዐበይት ነቢያት አንዱ የሆነውን የታላቁን ነቢይ የኤልያስን ድርሳን መጻፍ እንጀምራለን። እነዚህም

ወሰሎሞን ኤልያስ ወኤልሳዕ ዕዝራ ወኢሳይያስ ዳንኤል ወኤርምያስ ሕዝቅኤል ወዮሐንስ መጥምቅ ዘልዑለ ይሠርር ወልዑለ ይሰብክ።

፪.ነቢያት እለ እምቅድመ አሪት ፮ቱ ዘውእቶሙ አዳም ወሄኖክ ኖኅ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ ወኢዮብ ጻድቅ ዘእምቤተ ኤሳው ወውእቱ ኤልያስ ሐዋርያ ምስለ ሐዋርያት እለ ይብልዎሙ አዕማድ እሙንቱ ዘውእቶሙ ጴጥሮስ ያዕቆብ ወዮሐንስ።

፫. ወውእቱ ኤልያስ ዘተናገረ ምስሌሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ በደብረ ታቦር ወሰምዐ ቃለ አብ እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘቦቱ ሠመርኩ ወሎቱ ስምዕዎ ወውእቱ ኤልያስ ርእሰ መነኮሳት ንጹሕ ወድንግል ዝጉሐዊ ወባሕታዊ ወጣኔ ሥርዓቶሙ ለመነኮሳት እለ ይፀውሩ አስኬማ ዘኤልያስ ወቆብዓ ዘሠለስቱ ደቂቅ ወቅናተ ዘዮሐንስ መጥምቅ።

ሙሴ፣ኢያሱ፣ ሳሙኤል፣ዮናታን ፣ጋድ፣ዳዊት፣ሰሎሞን ፣ኤልያስ ፣ኤልሳዕ፣ ዕዝራ፣ ኢሳይያስ ዳንኤል ኤርምያስ፣ሕዝቅኤልና ወደ ከፍታ የወጣ ከፍ ስላለው ምስጢርም ያስተማረ ዮሐንስ መጥምቅ ነው።

2 ከኦሪት በፊት የነበሩ ነቢያትም አዳም ፣ሄኖክ ፣ኖኅ፣ አብርሃም፣ ይስሐቅ፣ያዕቆብ ከኤሳው ወገን የሆነው ጻድቁ ኢዮብ እነዚህ ሰባቱ ናቸው። ይህ ኤልያስም አዕማድት ብለው እንደሚጠሩት እንደ ሐዋርያት ሐዋርያ ነው። እነዚህም ጴጥሮስ፣ያዕቆብ፣ዮሐንስ ናቸው።

3 ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በደብረ ታቦር የተነጋገረ ፣ለተዋሕዶ የመረጥሁት፣የምወደው ልጄ ይህ ነው ፣እርሱን ስሙት ሲል የአብን ቃል የሰማ ይህ ኤልያስ ነው። የመነኮሳት አለቃ ፣ንጹሕ፣ድንግል ፣ዝጉሐዊ፣ባሕታዊ፣ የእርሱን አስኬማ ለሚሸከሙ የሠለስቱ ደቂቅን ንጽሕና ፣ የዮሐንስ መጥምቅን ቅናት ለሚያደርጉ የመነኮሳትን ሥርዓት የጀመረ ይህ ኤልያስ ነው።

፬.ወውእቱ ኤልያስ ሰማዕት በእንተ ምጻዓቱ ለወልደ እግዚአብሔር በቀዳሚኒ ወበደኃሪኒ እስመ ይቤሎ አንተሰ ትከውነኒ ስምዓ በደኃሪ መዋዕል ወውእቱ ኤልያስ መልአክ ዘበምድር በከመ ይቤ ሚልክያስ ነቢይ ናሁ አነ እፌኑ መልአክየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍኖተከ በቅድሜከ።

፭.ወውእቱ ኤልያስ ካህን እምካህናት ዘነሠተ መሥዋዕተ ጣዖት ወአዕረገ መሥዋዕተ ሰላም ለእግዚአብሔር ልዑል ኦ አኃውየ ፍቁራን ምንተ እነግር ወምንተ እዜኑ በእንተ ዝንቱ ብፁዓዊ ገብረ እግዚአብሔር ኤልያስ አጽርቅተ ልደቱ ዘእሳት ወቃሉኒ ዘእሳት ወሠረገላሁኒ ዘእሳት ወአፍራሲሁኒ ዘእሳት።

፮.ወሊተኒ አውዓየኒ እሳተ ፍቀሩ ወሞቀኒ ልብየ በውስጥየ ወነደ እሳት እምአንብቦትየ ወፈቀድኩ እክላህ በኃይልየ ወኢይምሕክ በቃልየ ወእነብብ ዜና ተጸምዶቱ ለእግዚአብሔር ወባሕቱ ኢተክህለኒ እስመ አነ ኢነበርኩ

4 ይህ ኤልያስም በመጀመሪያውም በመጨረሻውም ስለ እግዚአብሔር መምጣት ምስክር ነው ፣በኋለኛው ዘመን አንተ ምስክሬ ትሆናለህ ብሎታልና፣ ይህ ኤልያስም ምድራዊ መልአክ ነው። ነቢዩ ሚልክያስ እኔ መንገድህን የሚጠርግ መልአኬን በፊትህ እልካለሁ ብሎ እንደ ተናገረው።

5 የጣዖትን መሥዋዕት ያፈራረሰ ለልዑል እግዚአብሔርም የሰላም መሥዋዕትን ያሳረገ ከካህናት ወገን የሆነ ካህኑ ኤልያስ ነው።የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ የእግዚአብሔር አገልጋይ ስለሆነ ስለዚህ ብፁዕ አገልጋይ ምን እላለሁ ፣ምንስ እናገራለሁ፣ተጠቅልሎ የተወለደበት ጨርቅ እሳት ነው፣የቃሉ ትምህርትም ሠረገላውም የእሳት ነው፣ፈረሶቹም እሳታውያን ናቸው።

6 እኔንም የፍቅሩ እሳት አቃጠለኝ ፣ልቤን፣ውስጤንም ሞቀኝ፣ከመናገሬ የተነሣም እሳት ነደደብኝ፣በኃይሌም እጮህ ዘንድ ወደድሁ፣ለድምጼ ሳልራራም እግዚአብሔርን ስለ ማገልገሉ ዜና እናገራለሁ፣ነገር ግን ጥንቱን አልነበርሁምና አልተቻለ

ትካት ወኢተለውክም ለዝንቱ ኤልያስ ቀናዒ በእንተ አምልኮቱ ለእግዚአብሔር አምላኩ ከመ ኤልሳዕ ወአብድዩ ወዮናስ ሠለስቱ አርዳኢሁ፡፡

፯.ለአብድዩሰ ዋዮናስ ትልቆሙ እም ዐሥርቱ ወክልኤቱ ደቂቀ ነቢያት እሉ እሙንቱ ሆሴዕ ወአሞፅ ወሚክያስ ኢዮኤል አብድዩ ወዮናስ ናሆም ወእንባቆም ወሶፎንያስ ሐጌ ወዘካርያስ ወሚልክያስ ወስእንኩ አብጽሖተ ማኅለቅቱ ለነገር

፰.ወአኃዝኩ እጸሊ እንዘ እብል ኦ ዘሦጥከ ላዕለ ኤልሳዕ ካዕበተ መንፈስ ዘላዕሌከ በእንተ ዘርእዮከ እንዘ ተዐርግ ሰማየ ወበእንተ ዘኮነ ስምዓ ዕርገትከ ሰአል ኀበ እግዚእከ ወዘሂ ሰአልኮ ይሰምዓከ ከመ ይሠወጥ መንፈሰ አእምሮ ውስተ ልብየ ወከመ እዜኑ ኀዳጠ እምዜና ኂሩትከ፡፡

፱.ስምዑኒኬ ኦ አኀውየ እንግር ክሙ ትርጓሜ ስሙ ለኤልያስ ወራዛ በኃይሉ ወአረጋዊ በመዋዕሉ እስመ ብሂለ ኤልያስ ተክለ ዘይት

ኝም፡፡ ስለ አምላኩ ስለ እግዚአብሔር አምላክነት የሚቀና ኤልያስን እንደ ሦስቱ ደቀ መዛሙርቱ እንደ ኤልሳዕ እንደ አብድዩ እንደ ዮናስም አልተከተልሁትምና ፡፡

7 ለአብድዩና ለዮናስም ቁጥራቸው ከዐሥራ ሁለቱ ደቂቀ ነቢያት ነው ፤ እነዚህም ሆሴዕ ፤አሞጽ ፤ሚክያስ ፤ኢዩኤል፤አብድዩ ፤ዮናስ፤ናሆም ፤እንባቆም ፤ሶፎንያስ፤ሐጌ፤ዘካርያስ፤ሚልክያስ ናቸው፡፡ የነገሩን መጨረሻ መፈጸም ተሳነኝ፡፡

8 ወደሰማይ በምታርግበት ጊዜ በአንተ ያደረው መንፈስ እጥፍ ሆኖ በኤልሳዕ እንዲያድርበት ያደረግህ ሆይ ስለ ዕርገትህ ምስክር ስለሆነው ስለ ኤልሳዕ ብለህ ወደ ጌታህ ለምንልኝ፡፡ ከለመንኸውይሰማሃልና ፤በልቦናዬ የዕውቀትመንፈስ ያድርብኝ ዘንድ ከቸርነትህዜናም ትንሹን እናገር ዘንድ እያልሁመጸለይ ጀመርሁ፡

9 ወንድሞቼ ሆይ በኃይሉ ጎልማሳ በዘመኑ አረጋዊ የሆነ የኤልያስን የስሙን ትርጓሜ እነግራችሁ ዘንድ ስሙኝ፡፡ ኤልያስ ማለት የወይራ ተክል የወይራ ዘይት ማለት

ወቅብዓ ዘይት እስመ ቅብዓ ዘይት ማኅቶት ውእቱ በቤተ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ዳዊት በመዝሙር ዘ፶ወ፩ዱ አንሰ ከመ ዕፀ ዘይት ሥሙር ውስተቤተ እግዚአብሔር፡፡

፲.ወኤልያስኒ ማኅቶት ውእቱ ለ ቤተ እግዚአብሔር ወቤቱሰ ለእግዚአብሔር እሉ እሙንቱ እስራኤል በከመ ይቤ ኤርምያስ አነ አኀድር ኀቤሆሙ ወአንሶሱ ማእከሌሆሙ፡፡

፲፩. እስመ ቅብዓ ዘይት ያበርህ ለኵሎሙ እለ ውስተ ጽልመት ከማሁ እስራኤልኒ እምድኅረ ነበሩ በጽልመተ ተዓድዎተ ሕገ እግዚአብሔር እምአምልኮ ጣዖት ወገቢረ ኀጢአት ዘዘዚአሁ ተንሥአ ኤልያስ ቴስብያዊ ወአብርሀ አልባቢሆሙ ወሜጦሙ ኀበ እግዚአብሐር አምላኮሙ በዓቢወ ሰማይ ወበሕፀተ ማያተ እፍላግ ወዮሐንስኒ አቡቀለምሲስ ይቤ እንዘ ይነግር በእንተ ሄኖክ ወኤልያስ ከመ እሙንቱ መኃትዊሃ ለዓለም ይቤሉ እሙንቱ ፪ቱ ዕፀ ዘይት ወ፪ቱ መሐቅው

ነው፡፡ የወይራ ዘይት ነቢዩ ዳዊት በመዝሙር ሃምሳ አንድ "እኔ በእግዚአቡሔር ቤት እንደ ተወደደ የወይራ ዘይት ነኝ" በማለት እንደተናገረ ለእግዚአብሔር ቤት መብራት ነውና፡፡

10 ኤልያስም ለእግዚአብሔር ቤትመብራት ነው፡፡ የእግዚአብሔር ቤት የተባሉትም ነቢዩ ኤርምያ ስእኔ በእነርሱ ላይ አድራለሁ በመካከላቸውም እመላለሳሁ እንዳለ ውእስራኤል ናቸው፡፡

11 የወይራ ዘይት በጨለማ ላሉ ትሁሉ ያበራል፤እንደዚሁም ሁሉ እስራኤል የእግዚአብሔርን ሕግበመደፋፈር፤ጣዖትን በማምለክ ፤የተለያየ ኃጢአትን በመሥራት ጨለማ በተዋጡ ጊዜ የቴስብያ ሰው ኤልያስ ተነሣ፡፡ ሰማይን በመለጎም፤የምንጮቹን ውኃ በማድረቅ ልቡናቸውን ብሩህ አድርጎ ወደ አምላካቸው ወደ እግዚአብሔር መለሳቸው፡፡አቡቀለምሲስ ዮሐንስም እነርሱ የዓለም ብርሃን እንደሆኑ ስለ ሄኖክ እና ኤልያስ ሲናገር በእግዚአብሔር ፊት የሚኖሩ ሁለቱ የወይራ እንጨቶች ሁለቱ መብ

እስ ቅድመ እግዚአብሔር።
፲፪ ለዘይትኒ ዕፁብ ነገሩ ሶበ ይብል.
ተከለ ቅብዓ ዘይት ይሰብሩ አዕጹቂሁ
ለተከለ ቅብዓ ዘይት ዘውስተ ሀገር
ወይሰቁሩ ሥረዊሁ ለዘይት
ወይወድዩ መሬተ ውስተ ስቁረቱ
ወያመጽኡ እምገዳም ሠርፀ አው
ልዕ ወይትክልዎ ውስተ መሬት ስ
ቁረቶ ወይሠርፁ ወየንብሩ ሥረ
ው ወአዕፁቂሆሙኒ ይነውኅ ወይ
ትሔደስ ወይጸንዕ።

፲፫. በከመ ይቤ ቅዱስ ጳውሎስ
በመልእክቱ ኀበ ሰብአ ሮሜ እንዘ
ይዛለፎሙ ለእስራኤል ወለአሕዛ
ብ በእንተ ትዝኅርቶሙ ይቤ ወለ
እመ ኮነ ሥርዋ ቅዱሰ ከማሁ
አዕጹቂሃኒ ቅዱስ።
፲፬. ወለእመ ተሰብሩ አዕጹቂሃ
ኪያከ አውልዓ ገዳም ተከሉ መክየሙ
ወሣተፍከ ሥርወ ምስሌሆሙ ወትኤክ
ዘይተ ከማሆሙ ወኢትዘኀር ላዕለ
አዕጹቅ ወእመሰ ተዝኅርከ አኮ
አንተኑ ዘትጸውሮ ለሥርው ዳእሙ
ሥርዉ ይፀውረከ።

፲፭. ወካዕበ ይቤ ኪያከ ጥቀ አው
ራቶች እነዚህ ናቸው አለ።
12 የዘይት ሁኔታ ዕፁብ ነው የ
ወይራው ዘይት ተክል ባረጀ ጊዜ
በሀገር ውስጥ ያለውን የወይራ ዘ
ይትዛፍ ቅርንጫፉን ይሰብሩታል፤
የዘይቱን ዛፍ ሥርም ይበሱታል፤
በተበሳው ላይም አፈር ይጨምሩበታ
ል።ከዱርም የወይራ ቡቃያ አምጥ
ተውበመሬቱ ጉድጓድ ይተክሉታል።
በሥር አንድ ሁነውም ይበቅላሉ፤
ቅርንጫፋቸው ይረዝማል፤ይታደሳል፤
ጠንካራም ይሆናል።
13 ቅዱስ ጳውሎስ ለሮሜ ሰዎ
ች በላከው መልእክቱ እስራኤልና አ
ሕዛብን ስለኩራታቸው ሲገሥፅ
እንደተናገረው ሥሯ ቅዱስ ከሆነ
ቅርንጫፏም ቅዱስ ወይም ጥሩ
ይሆናል፡አለ።
14 ቅርንጫፎቿ ቢሰበሩም የዱር
ወይራ አንተን በቦታቸው ተከሉ።
በሥርም ከእነርሱ ጋር አንድ ሆንህ
፤እንደ እነርሱም ዘይት ሆንህ።
በቅርንጫፎችም አትታበይ። የምት
ታበይ ከሆነ ሥሩን አንተ የምት
ሸከመው አይደለህም፤ ሥሩ አን
ተን ይሸከምሃል እንጂ።
15 ዳግመኛም አለ፤የዱር ወይራ

ልዓ ገዳም ገዘመከ እምፍጥረትከ
ወተከለከ ውስተ ዘኢኮነ ፍጥረትከ
ውስተ ሠናይ ዘይት እፎ እንከ
ፈድፋደ ሎሙ ይክል ተኪሎቶሙ
ውስተ ፍጥረቶሙ እስ ዘይት
እሙንቱ ቀዳሚሆሙ ወከማሁ
ሄኖክኒ ወኤልያስ ከመ ተክለ ዘይት
ሐዲሳን ጽኑዓን በውርዙቶሙ ወዘ
ልፈ ይትሔደሱ እምውርዙቶሙ
ከመ ንስር።
፲፮. ወካዕበ ኤልያስ ብሒል ቅብዕ
ወተፋቅሮ ቅብዕሰ ፍቅረ ደቂቀ
ዕጓለ እመሕያው ከማሁ ኤልያስ
በእንተ ፍቅረ አምላኩ ወበእንተፍ
ቅረ ደቂቀ እስራኤል ሰማየ ለጉመ
ወከልዓ ዝናመ ዘመነ ወአዝማነ
ወመንፈቀ ዘመን ወገብረ ሰላመ
ማእከለ ፈጣሪ ወፍጡራን ወበመ
ዋዕሊሁ ነሰተ ዓረፍተ ማእከል እንተ
ጽልዕ ዘውእቱ አምልኮተ ጣዖት
ወዘንተ ሶበ ንቤ አኮ ዘናስተአርዮ
ምስለ ፈጣሪሁ አላ ናስተማስሎ
በኵሉ ግብር።

፲፯. ኢስማዕከኑ አ እንትየ ዘይቤ
ጳውሎስ በመልእክቱ ኀበ ሰብአ
ቆሮንቶስ እሉ ፫ቱ ዘይነብሩ በቤተ

አንተን ካለህበት ፈጽሞ ቆረጠሁ፡
፡ባሕርይህ ባልሆነ ባማረ ዘይትነት
ምተክለህ። ከመጀመሪያው ጀምሮ ተ
ፈጥሯቸው ዘይት የሆነ እነርሱን
ማመትከል እንዴት ፈጽሞ ይቻለ
ውይሆን፤እንደዚሁም ሁሉ ሄኖክና
ኤልያስም እንደ አዲስ የወይራ
ዘይት በኃይላቸው ጽኑዓን ናቸው፤
በጉልም ስናቸውም ዘወትርእንደ
ንስር ይታደሳሉ።
16 ዳግመኛም ኤልያስ ማለት ዘይ
ትተፋቅሮ ማለት ነው።ዘይት ወይ
ም ቅብዕ ማለትም የሰው ልጆች ፍ
ቅርማለት ነው። እንደዚሁም ሁሉ
ኤልያስም ስለ አምላኩ ፍቅር ስለ
እስራኤል ልጆች ፍቅር ሰማይን
ለጉመ፤ሦስት ዓመት ከመንፈቅም
ዝናምን ከለከለ።በፈጣሪና በፍጡራን
መካከመልም ሰላምንአደረገ።በዘመ
ኑም የጥሉን ግድግዳ አፈረሰይህም
ጣዖትን ማምለክ ነው። ይህንበተናገ
ረን ጊዜም ከፈጣሪው ጋርየምናስ
ተካክለው አይደለም በሥራምቹሁሉ
እናመሳስለዋለን እንጂ።
17 ወንድሜ ሆይ ቅዱስ ጳውሎስ
ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው መልእ
ክቱ ሃይማኖት፤ ተስፋ፤ፍቅር እ

ክርስቲያን ሃይማኖት ወትውክልት ወተፋቅሮ ወእምኵሉ የዐቢ ተፋቅሮ ወከማሁ እሉ ፫ቱ ነቢያት እለ ኢይጥዕምዎ ለሞት ሄኖክ እዝራ ወኤልያስ ወዝንቱ ኤልያስ የዐብዮሙ ለ፪ሆሙ እስመ በአንጽሐ መንፈስ ርእዮ ለእግዚእነ በደብረ ታቦርበእንተ ዝንቱ ርቱዕ ይትመካሕ ወይበል ምስለ ዮሐንስ ወንጌላዊ ርኢነ ስብሐቲሁ ለዋሕድ ከመ ስብሐተ አሐዱ አቡሁ።

፲፰. ወበእንተ ብዝኀ ፍቅሩ ይቤሎ ኤልሳዕ ለኤልያስ አፈቅረከ አባ ወአቡየ ወእተልወከ ድኅሬከ ሲራክኒ ኀበ ወደሰሙ ለእደው ክቡራን ይቤ ኦ ኤልያስ ነቢይ ብፁዓን እለ የአምሩከ ወእለ ሥርግዋን በፍቅርከ ዓዲ ቅብዓ ዘይት ቅብዓ ትፍሥሕት ወሐሤት ውእቱ፤ ከማሁ ኤልያስኑ አስተፍሥሖ ለአክዓብ ንጉሥ በዕለት ዘይቤሎ ብላዕ ወስተይ እስመ ናሁ ደምፀ እገሪሁ ለዝናም ወአሜሃ ሰማይ ወሀበ ዝናሞ ወምድርኒ ወሀበት ፍሬሃ ከመ ይትፌሣሕ ኵሉ ዘይዘርዕ ወየዓርር ወአሜሃ በለስ አውፅአ

ነዚህ ሦስቱ በቤተክርስቲያን ይኖራሉ። ከሁሉም ግን ፍቅር ይበልጣል ያለውን አልሰማህምን እንደዚሁም ሁሉ ሞትን የማይቀምሱትእነዚህ ሦስት ነቢያት ሄኖክ፣እዝራ፣ኤልያስ ናቸው። ይህ ኤልያስም ሁለቱን ይበልጣቸዋል። ልቡናውንንጹህ በማድረግ ጌታችንን በደብረታቦር አይቶታልና። ስለዚህም ሊመካከወንጌላዊው ዮሐንስ ጋርም አንድ እንደ ሆነ እንደ አባቱ ክብር ያለ የወልድን ክብር ዐየን ሊል ይገባዋል።

18 ስለ ፍቅሩ ብዛትም ኤልሳዕ ኤልያስን አባቴ ሆይ እወድሃለሁ፤አርአያህን እከተላለሁ አለ። ሲራክም የተከበሩ ወንዶችን ሲያመሰግን ነቢዩ ኤልያስ ሆይ የሚያውቁህ በፍቅርህም የሚታጠሉ ብፁዓን ናቸው አለ። ዳግመኛም የዘይት ቅባት የፍጹም ደስታ ቅባት ነው። እንደዚሁም ሁሉ ኤልያስም እነሆ የዝናም ድምፅ ተሰምቷልና ብላ ጠጣ ባለው ቀን ንጉሥ አክዓብን ደስ አሰኘው። ያን ጊዜም ሰማዩ ዝናሙን ሰጠ፤ መሬትም የሚዘራው የሚሰበስበው ሁሉ ይደሰት ዘንድ ፍሬዋን ሰጠች። ያን ጊዜም በለስ ቡቃያ አወጣ፤ ወይ

ሠርፀ ወይንኒ ጸገየ ወሮማንኒ ፈረየ ወአሜሃ ተሰፍሐ ትፍሥት ውስተ ኵሉ ምድር።

፲፱ .ዓዲ ተክለ ዘይት ጽኑኅ ለኵሎን መፍቅዳት ከማሁመ ኤልያስኒ ፀብየሙ ለኤልዛቤሪ ወለኢዩ ወአክበሮ ለአብድዩ መስፍነ ፪ቱ ወተሣሃለ ላዕሌሁ ወአሰሰለ እምኔሁ መዓተ ፪ቱ መሳፍንት ምስለ ሕዝቦሙ ወለኤልሳዕኒ ጸውዖ ወቀብዖ ከመ ይኩን ነቢየ ህየንቴሁ።ወከመ ዘይት ሥሙር ይሰመይ ኤልሳዕሃ ይነግር መጽሐፈ ሄኖክ ወይብል በእንቲእሁ ወተአምር ፲ወ፪ ምክንያተ አሐቲ መስፈርተ ኤልያስ።

<u>ድርሳን ዘወርኃ ታኅሣሥ</u>

፩. መቅድመ ኵሉ ነአምን በአብ ወነአምን በወልድ ወነአምን በመንፈስ ቅዱስ ዘይሜለስ በአካላትወይትወሐድ በመለኮትሊሉይ እንበለ ትድምርት ወኅቡር ዘእንበለ ፍልጠት ወእምዝ ናተሉ ጽሒፈ ዜናሁ ለኤልያስ ቴስብያዊ፣ከሬባዊ፣ታቦራዊ ዘይትነበብ አመ እሚሩ ለወርኃ ታኅሣሥ ውእቱኬ በጻለ አስተርዮቱ ቅድመ አክዓብ ረድኤ

ኑም አበበ ፤ሮማኑም አፈራ። ያን ጊዜም በምድር ደስታ በዛ።

19 የዘይት ተክሉም ፍላጐቶቹን ሁሉ ያጸናል። እንደዚሁም ሁሉ ኤልያስም ኤልዛቤልንና ኢዩን ወጋቸው፤ የሁለቱን ነገድ መሪ አብድዩንም አከበረው። ይቅርም አለው። የሁለቱን መሳፍንት ቁጣም ከሕዝቦቹ ጋር አስወገደ። ኤልሳዕንምበእርሱ ፈንታ ነቢይ ይሆን ዘንድጠርቶ ቀባውና አከበረው። እንደተወደደ ዘይትም ኤልሳዕ ተባለ። የሄኖክ መጽሐፍም ስለእስራኤል ይናገራል። ስለኤልያስም ሕይወት ዐሥራ ሁለት ተአምር አለ።

<u>የታኅሣሥ ወር ድርሳን</u>

1 ከሁሉ አስቀድሞ በአካል ሦስት በመለኮት ግን አንድ በሆኑ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እናምናለን። ሦስትነታቸው አንድነታቸውን አይከፍለውም፤አንድነታቸውም ሦስትነታውን አይጠቀልለውም፤የተለየ ነው። ከዚህ በኋላም ታኅሣሥ አንድ ቀን የሚነበብ እሳታዊ፣ በደብረ ታቦር የተገኘ የቴስብያዊውን ሰው የኤልያስን ዜና

ትኅስ ንምክ እግዚአብሔር ወይምዓዕ ስበሐቲሁ ኵሎ ምድረ ለይኩን ለይኩን፤አሜን ወአሜን።

፪ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ በሀገረ ቱስብያ ዘገለዓድ ዘእምነገደ ሌዊ ዘስሙ ኢያሴንዩ ወስመ ብእሲቱ ቶና ወክልኤሆሙ ጻድቃን እሙንቱ ወየሐውሩ በኵሉ ትእዛዙ ወሕጉ ወኵነኔያቲሁ ለእግዚአብሔር ወአልቦሙ ውሉድ እስመ መካን ይእቲ ቶና ወይጼልዩ ውትረ ኀበ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ ከመ የሀቦሙ ወልደ ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልቡ ወ፪ሆሙ ልሒቃን እሙንቱ ወነሥአ መዋዕሊሆሙ ወተወክፈ እግዚ ብሔር ስዕለቶሙ ።

፫ ወሐመየ ለቶና ብእሲቱ ወፀንሰት ወወለደት ወልደ ወተብህለ በእንቲአሁ በዕለት እንተ ባቲ ተወልደ ርእየ አቡሁ ክልኤተ እደወ ብርሃናውያነ እንዘ ይሰግዱ ሎቱ ዘውእቶሙ መላእክተ ብርሃን እስመ ቀደሶ እግዚአብሔር እምከርሠ

መጻፍ እንጀምራለን።ይህ ዕለት በአ ክዓብ ፊት የተገለጠበት ነው፤ረዳታ ችንም እግዚአብሔር ነው፤ምስጋውም በዓለሙ ሁሉ ይሙላ፤ይሁን፤ይደረግ አሜን፤አሜን።

2 የገለአድ አውራጃ በምትሆን በቴስብያ ከሌዊ ወገን የሚሆን ስሙ ኢያሴንዩ የተባለ አንድ ሰው ነበር፤የሚስቱ ስምም ቶና ይባል ነበር።ሁለቱም ጻድቃን ነበሩ፤በእግዚአብሔር ሕግና ትእዛዝም ጸንተው ይኖሩ ነበር፤ልጅ ግን አልነበራቸውም ነበር፤ቶና መካን ነበረችና፤ በፍጹም ልቡናው እግዚአብሔርን የሚያገለግል ልጅ ይሰጣቸው ዘንድም በቀንም በሌሊትም ዘወትር ወደ እግዚአብሔር ይጸልዩ ነበር። እግዚአብሔርም ልምናቸውን ሰማ።

3 ሚስቱ ቶናንም ኀበኛት፤ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤በተወለደባት ዕለትም ስለእርሱ እንዲህ ተነገረ ፤አባቱ ሁለት ብሩሃን ወንዶች ለእርሱ ሲሰግዱለት ተመለከተ፤እነዚህም መላእክተ ብርሃን ናቸው፤እግዚአብሔር ከእናቱ ማኀፀን ጀምሮ መርጦታልና። ሕፃናትን እንደ ሚጠቀል

እሙ ወጠብለልዎ በእሳት ህየንተ አጽርቅት ከመ ዘይጠበለሉ ቦቱ ሕፃናት አቡሁስ ወእሙ ፈርሁ ቀሪቦቶ ወተመይጠ ትፍሥሕቶሙ ኀበ ፍርሃት ወረአድ።

፬ ርኢከኑ ኦ ፍቁርየ ዘገብረ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ዕበይ በህላዌሁ ወትሕትና በፈቃዱ ዘከመ አክበረ ልደተ ገብሩ ኤልያስ እምክብረ ልደቱ በሥጋ ዘተወልደእምቅድስት ድንግል ማርያምውእቱሰ አመ ተወልደ ጠብለለቶ እሙ በአጽርቅት ወቦኀበ ተብህለ ከደነቶ እሙ ቈጽለ በለሶን።

፭ ለውእቱሰ ኤልያስ ተፈነው ኀቤሁ መላእክት ከመ ይጠብልልዎ በአጽርቅተእሳት ኦ ኤልያስ ሰማዕተ ምጽአቱ ለወልደ እግዚአብሔር ዘሰማዕከ ቃለ ትሕትናሁ ለአበደዩ መስፍን ስማዕ ጸሎተነ በከመ ይሰምዓከ እግዚአብሔር ጸሎተከ ለኵሉ ዘይነብር፡

፮ ለዝንቱ መጽሐፈ ድርሳን ረስዮከ መ ኤልሳዕ ረድእከ ወለዘይሰምዕ ቃለ ንባቡ እመኒ ደወየ ሥጋ ፈውሶ ወእመኒ ኀዘነ አስተፍሥሖ።

ሉም በጨርቅ ፈንታ በእሳት ጠቀለሉት፤እናትና አባቱ ግን ወደእርሱ መቅረብን ፈሩ፤ደስታቸውም ወደ ፍርሐትና ወደ መንቀጥቀጥ ተለወጠ።

4 ወዳጄ ሆይ በባሕርዩ ልዑል፤በፈቃዱ ትሑት የሆነ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያደረገውን ተመለከትህን፤ከእመቤታችን ከቅድስት ድንግል ማርያም በሥጋ ከተወለደበት ልደት ክብርይልቅ የአገልጋዩ የኤልያስን ልደት እንዳከበረ አስተዋልህን? እርሱ (ጌታችን) በተወለደ ጊዜ እናቱ በጨርቅ ጠቀለለችው፤የበለስ ቅጠልም አለበሰችው የሚል አለና።

5 ኤልያስን ግን በእሳት ጨርቅ ይጠቀልሉት ዘንድ መላእክት ተላኩለት፤የእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ምስክሩ፤የመስፍኑ የአብድዩን የትሑትና ቃል የሰማህ ኤልያስ ሆይ ለሁሉም የሚጠቅም ጸሎትህን እግዚአብሔር እንደሚሰማህ ጸሎታችንን ስማን።

6 ይህን የድርሳን መጽሐፍም እንደ ደቀ መዝሙርህ ኤልሳዕ አድርገው ፤ የንባቡን ቃል ሲነበብ የሚሰማውንም ቢታመም ፈውስን ስጠው

ሰላም ለልደትከ ክቡር ወልዑል፣እም
ልደተ ክርስቶስ በሥጋ እም ቅድ
ስት ድንግል፣ ክቡረ ልደት ኤል
ያስ በአጽርቅተ እሳት ጥብሉል፣
እስመ ተጠብለለ በአጽርቅት እግ
ዚእከ ቃል፣ ርእሰ ኀበ አንደየ
ውእቱ ባዕል።

፯ ንግባዕኬ ኀበ ጥንተ ነገረ
ልደቱ ለኤልያስ እሳታዊ ወመሬ
ታዊ ወሶበ ርእየ አቡሁ ዘንተ
ግርማ ዘኮነ በዕለተ ተወልደ ሖረ
ኢየሩሳሌም ወነገሮሙ ለካህናት
ኵሎ ዘርእየ በቃለትንቢት ቦ ዘይቤ
ይከውን ማኅደሩ ውስተ ብርሃን
ወቦ ዘይቤ ይከውን መታሬ በቃሉ
ወቦ ዘይቤ ይኰንኖሙ ለእስራኤል
በእሳት ወበሰይፍ ወአመ ሰሙን
ዕለት ወሰድዎ ከመ የሀብዎ
ሥርዓተ ግዝረት ወሰመይዎ ስሞ
ኤልያስሃ ዘበትርጓሜሁ ዘይት
በከመ አቅደምነ ፈክሮቶ በእንተ
ብዝኃ ፍካሬሁ ወሐፀንዎ በሠናይ
ተሐፅኖ ወመሐርወ ኦሪተ ሙሴ
ወኵሎ ሥርዓታተ።

፰ ወሶበ ልሕቀ ኀደገ አዝማዲሁ

፣ቢያዝንም ደስ አሰኘው፣ቅድስት
ከሆነች ድንግል በሥጋ ከተወለደ
ከክርስቶስ ልደት ይልቅ ለተከበረ
ውና ከፍ፣ከፍ ላለው ልደትህ ሰላምታ
ይገባል፣በእሳት ጨርቅ የተጠቀለ
ልህ፣በልደት የከበርህ ኤልያስ ሆይ
ጌታህ ቃል በጨርቅ ተጠቅልሏልና
ባዕለ ጸጋ እርሱ ራሱን ድሀ አደረገ።
7 እሳታዊና መሬታዊ ወደሆነው
ወደኤልያስ ጥንታዊ የልደት ነገር
እንመለስ፣በተወለደበት ዕለት የነበረ
ውን ግርማ አባቱ በተመለከተ ጊዜ
ወደ ኢየሩሳሌም ሔደ፣የተመለከ
ተውን ሁሉ ለካህናቱ ተናገረ፣ካህ
ናቱም በትንቢቱ ቃል አማካኝነት
አልተስማሙም ነበር፣ማደሪያውብ
ብርሃን ውስጥ ይሆናል የሚልአለ፣
በአነጋገሩ የሚያሳምን ይሆናል የሚል
አለ፣እስራኤልን በእሳትና በሰይፍ
ይገዛል የሚል አለ። በስምንተኛው
ቀን ሥርዓተ ግዝረት ይፈጽሙለት
ዘንድ ወሰዱት፣ስሙንም ኤልያስ
አሉት፣አስቀድመን እንደተናገርነው
ትርጓሜውም ወይራ ማለትነው።
መጽሐፈ ኦሪትንና ሥረዓቱንም
አስተማሩት።
8 ባደገ ጊዜም እናቱንና አባቱን፣

አባሁ ወእሞ ወኵሎ ንዋያቲሁ
ወነበረ ሐቅለ ወዔለ በሠቅ ወበ
ሐሜለት ወነበረ ውስተ አድባር
ወበዓታት ወግበበ ምድር ወበመ
ዋዕሊሁ ነግሠ አክዓብ ወልደ
ዘንበሪ ለእስራኤል በሰማርያ እሥራ
ወጅተ ዓመተ ወገብረ አክዓብ እኩየ
ቅድመ እግዚአብሔር ወአፈድፈደ
ገቢረ እከይ እምኵ ሎሙ እለ
እምቅድሜሁ ወወጠነ ይሑር
በፍኖተኃጢአቱ ለኢዮርብአም
ወልደ ናባጥ።
፱ ወአውሰበ ብእሲተ እንተ ስማ
ኤልዛቤል ወለተ ኢያትባሔ ንጉሠ
ሲዶና ወሖረ ወተቀንየ ለበዓል ወሰ
ገደ ሎቱ ወገብረ ምሥዋዓ ለበዓል
በውስተ ቤተ አማልክቲሁ ዘሐነፀ
በሠማርያ ወገብረ አክዓብ ምሕራ
ማተ ኦም ወወሰከ ገቢረ እከይ በዘያ
ምዕዖ ለእግዚአብሔር በዘትሴረው
ነፍሱ ወአፈድፈደ ገቢረ እኪት
እምኵሉ ነገሥተ እስራኤል እለ
ነግሡ እም ቅድሜሁ።
፲ ነሐሊ አኀዊነ በልብነ ወበዓይንነ
ወበነጽሮትነ ኵሎ ግብረ ዘገብረ
ኤልያስ ገብረ እግዚአብሔር
ዘአጽንዓ ሥጋሁ በኃይለ

ዘመዶቹን፣ገንዘቡንም ሁሉ ተወ፣
በበረሃም ተቀመጠ፣ማቅና መጠ
ምጠሚያ በመልበስም ዞረ፣በየተ
ራራው፣በየፍርኩታው በየዋሻውም
ተቀመጠ። በዘመኑም የዘንበሪ ልጅ
አክዓብ በሰማርያ ለሃያ ሁለት ዓመ
ትነገሠ፣አክዓብም በእግዚአብሔር
ፊት ክፉ ነገርን አደረገ፣ከእርሱ
በፊት ከነበሩት ይልቅ ክፉ መሥ
ራትን አበዛ፣በናባጥ ልጅ በኢዮር
ብአም የኃጢአት መንገድ መሔ
ድም ጀመረ።
9 ስሟ ኤልዛቤል የተባለች የሲዶ
ናውን ንጉሥ የኢያትባሔን ልጅም
አገባ፣ሔዶም ለበዓል/ ጣዖት/ ተገዢ
ሆነ፣ሰገደለትም፣በሰማርያ በተሠራው
የጣዖት ቤትም ለበዓል መሥዋዕትን
አቀረበ፣አክዓብም የዕንጨት ጣዖ
ትን ሠራ፣እግዚአብሔርንም በሚ
ያስቆጣው፣ሰውነቱንም በሚያጠፋት
ግንዘብ ክፉ ማድረግን አበዛ፣ከእርሱ
በፊት ከነገሡት ከእስራኤል ነገሥታ
ትይልቅ ክፉ ተግባርን ጨመረ።
10 ወንድሞቻችን ሆይ በልባችን
፣ በዓይናችን፣በአዕምሮአችን ሰው
ነቱን በትሕትና ያጸና የእግዚአብ
ሔር አገልጋይ ኤልያስ ያደረገውን

ትሕትናሁ ሰደዶሙ ለክቡራን ወነጺሮ ሰይጣን ፈርሃ እምኔሁ ወተንሥአ ኤልያስ ነቢይ ከመ ዘእሳት ወቃሉኒ ከመ ነድ ያውዒ ወቀነተ ሐቌሁ ከመ ዘይትቃተል ወመጽአ ወገብአ ነፍሶ ከመ ገብር ለእግዚኡ ወአም ለኮ ለእግዚአብሔር ወሰወሮ ወኮነ ያፈቅሮሙ ለመላእክት ወጸለየ ጸሎተ ወዐርገ ኅበ እግዚአብሔር ስዕለቱ ኮነ መዓዛ ሠናየ ዔናሁ።

፲፩ ወተፈሥሑ ሕዝብ ወመላእክተ ሰማይ ወሰምዓ እግዚአብሔር ጸሎቶ ወይእዜኒ ንንግር ኀይሎ ለብፁዕ ወኄር ገብረ እግዚአብሔር ዘጸልአ ዘንተ ዓለመ ኃላፌ ወአፍቀሮ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልቡ ወምልዓ ነፍሱ ገብረ እግዚአብሔር ኤልያስ ነቢይ በመንፈስ ቅዱስ ወንቤሁ እምነት ወኀዘን ወተከዘ በልቡ ወይቤ ለምንት ይትፈቀር ዝ ጣዖት ወኢየንሥሥዎ ለእግዚአብሔር ወመባዓኒ ዘቍርባን ይውህቡ ለጣዖት ወመሥዋዕተ እግዚአብሔር የኀድጉ።

ተግባር ሁሉ እናስተውል።የተከበሩትን አስወገዳቸው፤ሰይጣንም ከእርሱ የተነሳሣ ተመልክቶ ፈራ።ነቢይ ኤልያስ እንደ እሳት ተነሣ። አነጋገሩም እንደእሣት ያቃጥላል።እንደአርበኛ ወገቡን ታጥቆ መጣ። አገልጋይ ለጌታው እንደ ሚታዘዝ ሰውነቱን አሳልፎ ሰጠ። እግዚአብሔርንም አመለከ።እርሱም ሰወረው።መላእክትንም ይወዳቸው ነበር።ጸሎትን ጸለየ። ልመናውም ቅድመ እግዚአብሔር ደረሰ።ሽታውም ያማረ መዓዛ ሆነለት።

11 ሕዝቡና የሰማይ መላእክት ተደሰቱ። እግዚአብሔርም ልመናውን ሰማ።ዛሬም ይህን ኃላፊውን ዓለም የጠላ በፍጹም አሳቡ በፍጹም ነፍሱ እግዚአብሔርን የወደደ ብፁዕና ቸር በመንፈስ ቅዱስም ነቢይ የሆነ የእግዚአብሔር አገልጋዩ የኤልያስን ኃይል ወይም ተግባር እንናገራለን።በእርሱ ዘንድ ሃይማኖትም ኀዘንም አለ።በልቡናውም ይህ ጣዖትስምን ይወደዳል? እግዚአብሔርንስ ለምን አይፈልጉትም የቁርባኑን እጅ መንሻም ለጣዖት ይሰጣሉ። የእግዚአብሔርን መሥዕዋትም ያስቀራሉ።በማለት በልቡናው አዘነ።

፲፪ ወይቤ ይጌይስ መዊት እምነጽሮቱ ለዝንቱ ምግባር ወደክመ ነፍሱ ለኤልያስ ነቢይ እምኀዘን ወይብል በልቡ እፎ እግበሮ ለአከዓብ ወለሕዝቡ ደቂቀ እስራኤል እስመ ወለጡ ሠናየ ስብሐቲሁ ለእግዚአብሔር ዘኢይመውት እምፍጥረተ ዓለም ወአምለኩ ጣዖተ ርኩሰ ዘኢይበቍዕ።

፲፫ ወይቤ እፎ እክል ወአወፅአ ቃለ እምአፉየ ከመ እሳት ትብልዖሙ እፈትሕ አፉየ ለጸሎት ከመ ሙሴ ነቢይ ወአጠፍዖሙ ከመ ጠፍዑ ዳታን ወአቤሮን ወቆሬ እስከ ይትፈለጥ ዓመፃሆሙ ዘአውረደሙ ውስተ ሲዖል ሕያዋኒሆሙ እስመ ኀዘን በአ ላዕሌየ እስከ አጸልሞሙ በረኀብ ወእእኅዝ ዝናመ ወአውሎ ወእክለ ከመ ኢይብቍል።

፲፬ ወአየበስ ገጸ ለምድር እስከ የአምሩ አሕዛብ ከመ አማልክቲሆሙ ኢይበቍዑ ወከመ ይጠይቁከመ እግዚአብሔር ይገብር ሠናይቶ ወይሁብ እምሰማይ ዝናመ ወያከርም በበዓመት ያሠምር ወያ

12 ይህን ተግባር ከማየት ሞት ይሻላልም አለ። ከኀዘኑ ጽናት የተነሣም የነቢዩ ኤልያስ ሰውነት ደከመ። በልመናውም አክዓብንና ሕዝቦቹ የሆኑ የእስራኤልን ልጆች ምን ላድርጋቸው? ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ መልካም የሆነ የእግዚአብሔርን ምስጋና ለውጠዋልና፡የማይጠቅም ርኩስ የሆነ ጣዖትንም አምልከዋልና በማለት አሰበ።

13 ምን ማድረግ እችላለሁ? ታቃጥላቸው ዘንድ ከአንደበቴ እንደ እሳት የምታቃጥል ቃልን አወጣለሁ።አፌንም እንደ ነቢዩ ሙሴ ለጸሎት እከፍታለሁ። ከእነሕይወታቸው ወደ ሲዖል ያስጠማቸው ክፋታቸው እስኪገለጥ ድረስዳታን፣አቤሮን፣ቆሬም እንዳጠፉቸው በረኀብ እስከ ማጠቁራቸው ድረስ ኀዘን አድሮብኛልና ዝናሙን፣ልምላሜውን፣እህሉንም እንዳይበቅል አደርጋለሁ።

14 አሕዛብ አማልክቶቻቸው የማይጠቅሙ እንደሆኑ እስከሚረዱ ድረስም መሬትን አደርቃታለሁ። እግዚአብሔር መልካሙን እንደሚያደርግ ዝናብንም ከሰማይ እንደሚሰጥ በየዓመቱም የሚጠብቅ ፣የሚ

ፈሪ ያጸግብ ርኁባነ እስመውእቱ
ይሁብ ዘርዓ ለዘራዒ ወእክለ ለሲ
ሳይ።
፲፭ ወዘንተ ነገረ ዘይቤ ኤልያስ
ነቢይ በመንፈሱ እምኀዘነ ልብ
ወእምክዒወ አንብዕ ፥ ውዑይ
እስመ ኮነት ነፍሱ ትኅሙ ኩሎ
ዕለተ በእንተ ምግባራቲሆሙ
ለንጉሥ ወለብእሲቱ ስቁርርት
ወእምዝ ተቁጥአት ነፍሱ ወቆመቅ
ድመ ገጸ ንጉሥ ወይቤሎ ለምንት
ኀደግሙ አምላከ ሰማይ አንተወብእ
ሲትከ ኤልዛቤል እንዘ ነፍ
ስከ ውስተ እዴሁ ለእግዚአብሔር
እፎ ሰገድክሙ ለበዓለ ጣዖት ዘኢየ
ኃሥም ወኢይሴኒ ዘኢይሬኢ
ወኢይሰምዕ ዘኢይነብብ ወኢያጼኑ
ወአልቦ መንፈስ ውስተ አፉሁ
ወዘንተ ዘለፋ ተዛለፎሙ።
፲፮ እሙንቱሰ ኢነስሑ ወኢተመ
ይጡ እም ግብሮሙ እኩይ ወነደ
ልቡ በእሳተ ቅንዓት ወኢክህለ
ተዓግሦ ወአእመረ ከመምሕረተ
እግዚአበሐር ኅዱር ውስቴቱ ዘነ
በበ ይገብር ሎቱ ወመሐለ በስመ
አምላኩ ወይቤ ሕያው እግዚአብ
ሐር ዘእትቀነይ ሎቱ በኩሉ ሰዓት

ያሳምረው እንዲያፈራም የሚያደርግ
የተራብትን የሚያጠግብ እርሱ እንደ
ሆነ ያውቁ ዘንድ እርሱ ነውና።
15 ነቢዩ ኤልያስ ይህን የተናገ
ረውም በልባዊ ኀዘን፣የሚያቃጥ
ል እንባንም በማፍሰስ ነው፤ሰው
ነቱም በንጉሡና በሚስቱ ተግባር
ዘወትር ትደከምና ሥራቸውንም
ትጸየፍ ነበር። ከዚህ በኋላም ሰው
ነቱ ተቆጣችና በንጉሡ ፊት ቆመ፤
አንተና ሚስትህ ኤልዛቤል ሕይወ
ታችሁ በእግዚአብሔር እጅ እያለ
የሰማይን አምላክ ለምን ተዋችሁት?
ክፋውንም በጎውንም ለማያደርግ
፣ለማያይ፣ለማይሰማ፣ለማይናገር
፣ለማያሸት ጣዖትስ እንዴት ሰገዳ
ችሁ? ከአንደበቱም እስትንፋስ የለ
ውምና በማለት ይህን ተግሣፅ ገሠ
ፃቸው።
16 እነርሱ ግን አልተጸጸቱም፤ ከክፉ
ተግባራቸውም አልተመለሱም ፤ኤል
ያስም ልቡናው በመቅናት እሳት
ተቃጠለ፤መታገሥም አልቻለም፤የእ
ግዚአብሔር ጸጋ በእርሱ ላይ እንዳደረ
፣የተናገረውንም እንደሚያደርግለ
ት ዐወቀ፤በአምላኩ ስምም ማለ፤በየሰ
ዓቱሁሉ የምገዛለት ሕያው እግዚአ

ከመ ኢይወርድ ዝናም በዲበ ምድር
በእንተእከዓብ ንጉሥ ወኤልዛቤልብ
እሲቱ ወበእንተ ኩሎሙ ደቂቀ
እስራኤል እለ ኀደግዎ ለእግዚአብሔር።
፲፯ ወአዕበዩ ጣዖታተ ወሰገዱ
ለበዓለ ጣዖት ወይሰግዱ ለምውት
ወይክህድዎ ለእግዚአብሔር ሕያው
ዘገብረ ተአምረ በቅድመአበዊሆሙ
ወይእዜኒ እነግረክሙ መንግሥተ
አምላኪየ ወአኃዝ በእንተ አሆሙ
ንዋየ አምላኪየ ዘኢጸግቡ
እምጥዕመቱ ወአኃዝ በእንተ
አሆሙ አውለ ወዝናመ ወኢይዘ
ንም ወኢይወርድ ዝናም በዲበ
ምድር ወኢይበልዑ እምፍሬሃ
ወአየብስ አዕዋሚሃ ከመ ኢይፍረይ
ሎሙ አየብስ አፍላጋተ ወአንቅዕተ
ማያት ወአነጽፍ አዘቃተ ወቀላያተ
ወአብሕርተ እስከ ይስእኑ ሰጊደ
ለጣዖት ወነጊደ ኀበ ፈቀዱ ወእስከ
ኢይክሉ ነቢረ ወተንሥኦ።

፲፰ ወእገብር ትፍሥሕቶሙ
ኀዘነ በእንተ ዘኀደጉ እግዚአሙ
ወፍሥሐሆሙ አጸውኩ ማዕጸ
ወመኑ ዘይክል አርኁዎተ
አሠርኩ ሰማየ ወምድረ ወአልቦ

ብሔርን በንጉሡ አክዓብና በሚስቱ በ
ኤልዛቤል፣እግዚአብሔርን በተውት
በእስራኤል ልጆች ሁሉ ላይ ዝናም
በምድር እንዳይወርድ አለ።
17 ጣዖታትን ከፍ አድርገዋል፤ከ
ንቱ ለሆነ ጣዖትም ሰግደዋልና፤በአ
ባቶቻቸው ፊት ተአምርን ያደረገ
ዘለዓለማዊ እግዚአብሔርንም ክደ
ውታልና። ዛሬ ግን የአምላኬን ኃ
ይል አስረዳቸዋለሁ፤ከጣዕሙ የተነሣ
ያልጠገቡበት የፈጣሪየን ሀብትም
ስለእነርሱ እይዛለሁ፤ዝናም ለዘር
፣ጠል ፣ ለመከር እንዳይሰጥም
አደርጋለሁ፤በመሬት ዝናም አይዘ
ንብም፤ከፍሬዋም አይመገቡም፤እን
ዳያፈራላቸውም ዛፎቿንሁሉ አደ
ርቃለሁ፤ወንዞችን፣የውኃዎችን ምን
ጮም አደርቃለሁ፤ለጣዖት መስገድ
፣ወደፈለጉት መሔድ፣መነሣት፣
መቀመጥ እስከሚሳናቸው ድረስም
ኵሬዎችን፣ባሕሮችን፣ቀላያትን አደ
ርቃለሁ።
18. ጌታቸውን ደስታቸውን ከመ
ተዋቸው የተነሣም ደስታቸውን
ወደኀዘን እመልሳለሁ፤በሩን እዘ
ጋለሁ፤ መክፈት የሚቻለው ማን
ነው? ሰማይና ምድርን አሰርሁ፤

ዘይክል ይፍትሖሙ ዘእንበለ ቃለ አፉየ ወሶቤሃ ተአስሩ ነገሥታተ ምድር እስመ ኃያል ውእቱ አምላኩ ለኤልያስ ወዐቢይ ውእቱ ፈጣሬ ሰማየት ወምድር ወለእለ የአምኑ ቦቱ ያሐይዎሙ ወያወርሶሙ መንግሥቶ።

፲፱ ወጸርሐ በዐቢይ ቃል ገብረ እግዚአብሔር ኤልያስ ነቢይ ወኮነ ቃሉ ከመ ነጐድጓድ ወፈርሃት ምድር ወርዕደት እምግርማ ቃሉ ወትቤ ምድር በቅድመ ኤልያስ ነቢይ ኀዘን ወረደ ላዕሌየ ወእለ ይነብሩ ላዕሌየ ላዕለ ምድር ለብእሲ ጽኑእ አልቦ ዘይትኄሠሥ ወአልቦ ዘይክል ተዋሥኦተ እንዘ መሬታዊ ውእቱ ይኰንን ሰማያውያነ ወእንዘ ይነብር ታሕተ ያደነግፅ ሰማየ ዘላዕሉ ወይኤዝዞሙ ለደመናት ኢያውርዱ ዝናመ ላዕሌየ።

፳ ወአንሰ አአምሮ ለእግዚእየ ኤሎሄ ዘፈጠረኒ ወአጽንአኒ ዲበ ማይ ውእቱሰ መሐሪ ውእቱ ከመ ይስአልዎ ይፌቱ ወበከመ ብዝኀ መዓቱ ብዝኀ ምሕረቱ ላዕሌየ ወበ ቅድሜየኒ መዋዕል ኀዘነ ላዕለ አዳ

ከአንደበቴ ቃል በስተቀር ይፈታቸው ዘንድ የሚቻለው የለም።ያን ጊዜም የ ምድር ነገሥያት ሁሉ ታሰሩ፤የኤ ልያስ አምላክ ኃያል፣ሰማይንና ም ድርን የፈጠረ፣ ገናና አምላክ ነውና፤ የሚያምኑበትንም ያድናቸዋል፤መን ግሥቱንምያወርሳቸዋል።

19 የእግዚአብሔር አገልጋይ ነቢይ ኤልያስ በታላቅ ድምፅ ተናገረ፤ ቃሉም እንደ ነጐድጓድ ነበር።ከድ ምፁ ግርማ የተነሣ ምድር ተንቀጠ ቀጠች። ምድርም በኤልያስ ፊትበ እኔና በሚኖሩብኝ ላይ ኀዘን ደረሰ ብን አለች። ብርቱ ሰውን የሚፈ ላለገው የለም። መከራከር የሚቻ ለውም የለም።መሬታዊ ሲሆን በሰ ማይ የሚኖሩትንም ይገዛልና።በ ታች ወይም በመሬት ተቀምጦ እ ያለ በላይ ያለ ሰማይን ያስደነግጣ ልና። በእኔ ላይ ዝናምን እንዳያወ ርዱም ደመናትን ያዝዛቸዋልና።

20 የፈጠረኝ በውኃ ላይም ያጸናኝ ኤሎሄ የተባለ ጌታዬን አውቀዋለሁ። እርሱ መሐሪ ነው፤እንደለመኑትም ያደርጋል።የቁጣውን ብዛት ያህል ግን ምሕረቱም በእኔ ላይ ነው። በመጀ መሪያየ ዘመንም በአገል.ጋዩ በአዳም

ምግብሩ ወበእንቲአሁ ተረገምኩ ወ ድኅሬሁ መሐረኒ ወሠረየ ሊተ አ በሳየ ወመርገምየ።

፳፩ ወካዕበ ኀዘነ ላዕለ ሕዝቡ እመ ኖኅ ወበእንቲአሆሙ ቀሠፈኒ በማየ አይኅ ወለእሙንቱሂ ሰብእ ረሲአን አጥፍኦሙ ወለኖኅሰ ጻድቅ መሐሮ ወይቤሎ ግበር ታቦተ በዘትድኅን አንተ ወደቂቅከ ወአትረፈ ነፍሰ እምነ አይኅ ወአድኅነ ምስሌሁ ዘረዓ ኵሉ ፍጥረት በበንስቲት፤ ወካዕበ ኀዘነ ላዕለ ሰዶም ወገሞራ ወአዝነመ ላዕሌሆሙ እሳተ ወተየ እስከ አውዓዮሙ ወገፍትኦሙ።

፳፪ ወገብረ ምሕረተ ምስለ ሎጥ ዘይትገፋዕ እምኔሆሙ ወከፈሎ ከመ ይትቀበል ነግደ መላእክተ እንዘኢየአምር ከመ መላእክት እሙ ንቱ ባልሐ እምእሳት ምስለ ክል ኤሆንአዋልዲሁ ወለብእሲቱሰ አ ቅዓማረሰያ ሐውልተ ፄው ወበእ ንተ ዝንቱ እፈርህ ብዙኀ ሰዓተ።

፳፫ ለእግዚእየሰ አአምሮ ከመ መሐሪ ውእቱ በእንተ ጻድቃን ይምሕር ኃጥአነ ወባሕቱ ዐቢይ ኀዘን ብየ እምነ ኤልያስ ጸውዐኒ

ላይ አዘነ በእርሱ ምክንያትም ተረገ ምሁ። በኋላ ግን ይቅር አለኝ፤በደ ሌን፣ መርገሜንም አስወገደልኝ።

21 ዳግመኛም በኖኅ ጊዜ በሕዝቡ ላይ አዘነ።ስለ እነርሱም በጥፋት ውኃ ቀጣኝ፤እነዚህን ኀጢአተኛ ሰዎች ምአጠፋቸው።ጻድቅ ኖኅን ግን ይቅር አለው፤ራራለትም። አንተናልጆችህ ም በምትድኑበት ገዝብ መርከብ ሥራ አለው። ከሽዝምክፍፋት አተረፈ።ከእርሱ ጋርምከሁሉም ፍጥረት ዘርን በየ ትንሹአዳነ።ዳግመኛም በሰዶምና በ ገሞራአዘነ፤እስከሚያቃጥላቸው፤ እስከሚገለባብጣቸውድረስ እሳትና ዲንን አዘነበባቸው።

22 በእነርሱ ከተገፋ ከሎጥ ጋር ግን ምሕረትን አደረገ ። እነርሱ መላእክት እንደሆኑ ሳያውቅ መላ እክትን በእንግድነት ለመቀበልም አደለው።ከሁለት ልጆቹ ጋርም ከእሳት አዳነው።ሚስቱ አቅዓማን ግን የጨው ሐውልት አደረጋት። ስለዚህም ብዙ ጊዜ እፈራለሁ።

23 ጌታዬን ይቅር ባይ እንደሆነ አውቃለሁ፤ስለጻድቃን ሲል ኃጥ አንን ይቅር ይላልና። ነገር ግን ከኤልያስ የተነሣ ኀዘን አለብኝ፤በ

በቃለ መዓቱ ወእንቅልቀለ መሠረታትየ
በታሕቱ ወካዕበ ወደየ እዴሁ
ዲበ ባሕር ወሥልጣኖ ላዕለ የብስ
ወዐርገ መዓቱ ውስተ ሰማይ
ወከመ ድምፀ እንበሳ ነጕርጓሩ
ወፈርሁ ሕዝብ ወአንቃዕደው
ላዕለ ወርእዩ ደመናተ ወተመይጡ
ደመናትውስተ ሰማይ ፈሪሆሙ።

፳፬ ወካዕበ ትቤሎ ምድር ዝንቱ
ኵሉ ኀዘን ዘረከበኒ በእንተ
አክዓብንጉሥ እምአይቴ እረክብ
ዘይትናገር በእንተአየ ኀበ ኤልያስ
ነቢይ ወትቤሎ በእንተ ኃጥአን
ወረሲዓን እፎ ታጠፍዕ ጻድቃነ
ወንጹሐነ እስመ አእምር
እግዚእከ ዘወሀበከ ሥልጣነ ወእ
መሮሙ አክዓብ ንጉሥ ለአማል
ክቲሁ ከመ አልቦሙ ኃይል።
፳፭ ወካዕበ ትቤሎ ምድር ለእመ
ገብሩ አንተ ለእግዚአብሔር ፍታሕ
ማእሠሪከ ወትከውን መሐሬ ከመ
አምላክከ ወይ ሴባሕ እግዚእከ
በተግባሩ እስመ ውእቱ ያሠርቅ
ፀሐየ ላዕለ ኄራን ወእኩያን ወያዘ
ንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወኃጥአን
ወይትኃፈሩ አማልክት ወእለ

ቁጣው ድምፅ ጠርቶኛልና፤በታች
ያለ መሠረቱም ተነዋውጧልና።
ዳግመኛም እጁን ወደባሕር ዘረጋ
፤ሥልጣኑም በየብሱ አደረገ፤ቁጣ
ውም እስከሰማይ ወጣ፤ነጕድጓዱም
እንደ አንበሳ ድምፅ ነው፤ሕዝቡም
ወደሰማይ አንጋጠጡ፤ ደመናትንም
ተመለከቱ፤ደመናትም ፈርተው
ወደሰማይ ተመለሱ።
24 ዳግመኛ ምድር ይህ ሁሉ
ኀዘን ያገኘኝ በአክአብ አማካኝነት
ነው፤ስለእኔ ለነቢይ ኤልያስ የሚ
ናገርልኝን የት አገኛለሁ፡ በኃጢአ
ተኞች ፤በጕስቋሎች ምክንያት እን
ዴት ጻድቃንን ፤ንጹሐንን ታጠፋ
ለህ፤ጌታህ የሰጠህን ሥልጣንም
አውቃለሁና አለችው። ንጉሡ
አክዓብም አማልክቶቹ ምንም
ኃይል እንደ ሌላቸው አወቀ።
25 ዳግመኛም ምድር የእግዚአብ
ሔር አገልጋይ ከሆንህ ማሰሪያህን
ፍታ፤እንደአምላክህም ይቅር ባይ
ትባላለህ፤ጌታህም በሥራው ይገለ
ጣል፤እርሱ በደጕችም፤በክፉዎችም
ፀሐይን ያወጣልና፤ለጻድቃንና ለኃ
ጥአንም ዝናምን ያዘንማልና ፤አ
ማልክት ይዋረዳሉ፤የሚያመልኳ

ያመልክዎሙ ይኔስሑ።
፳፮ ወእምድኅረዝ ነገር ካዕበ
ተናገረቶ ምድር ወጸውአቶ ለኤል
ያስ ነቢይ ወአስተምሐረት ሎቱ
ወትቤሎ አኃሥሥ እምኔከ እ
ቅዱስ እግዚአብሔር ከመ ትም
ሐረኒ ወከመ ትምሐሮሙ ለእለ
ይነብሩ ዲበ ምድር ላዕሌየ ወን
ዘነ ወጸውዓ ለምድር ኤልያስ ነቢይ
ወይቤላ አነ ነገርኩኪ ቀዲሙ
ብዙኀ ጊዜያተ ወአኮ አሐተ ዕለተ
ወይእዜሰ መሐልኩ በሕይወተ አመ
ላኪየ ወኢይሔሉ ዘወጽአ እም
አፉየ ወኢያወርድ ዓውሰ ወዝናመ
ላዕለ ምድር በእንተ አክዓብ ንጉሥ
ወእከልዕ እምኔሆሙ ክረምተ
ወኃጋየ ወመጸወ ወጸደየ ዘርዓ
ወማዕረረ ወኢይሬእዩ እንከ አክዓብ
ወብእሲቱ ውስተ ገነታቲሆሙ
ጽጌያተ ወፍሬያተ እስከ የአምሩ
ኃይለ አማልክቲሆሙ ወአነ አአምር
ኃይለ አምላኪየ።
፳፯ ዘንተ ቃለ ተናገሬ ኤልያስ
ነቢይ ለምድር ወሖረ እምኔሃ
ወዐርገ ደብረ ዘይብልዎ ኪሩብ
ማእከለ ዕብን ኀበ ቦ ዐቢይ በዓት
ወቦአ ከመ ዘኢያእመረ ዘአውረደ

ቸውም ይጸጸታሉና አለችው።
26 ምድርም ዳግመኛ ነቢዩ ኤልያ
ስን ተናገረችው፤ማለደችውም። የእ
ግዚአብሔር ቅዱስ ሆይ እኔን ይቅ
ርትለኝ ዘንድ በእኔ ላይ የሚኖሩት
ንም ይቅር ትላቸው ዘንድ ከአንተ
ይህን እሻለሁ አለችው። ነቢዩ ኤልያ
ስም እነሆ መሬትን ጠርቶ እኔ አስ
ቀድሞ ብዙ ጊዜ ነገርሁሽ፤አንድ
ቀን ብቻ አይደለም፤ዛሬ ግን በፈጣ
ሪየ ሕልውና ምያለሁ፤ከአንደበቴ
የወጣውንም አልዋሽም። በንጉሡ
በአክዓብ ምክንያት ጠል ለመከር
ዝናም ለዘር አላወርድም፤ ክእነር
ሱም ክረምትና በጋ መጸውና ጸደ
ይ፤ ዘርና መከርም እንዳይሆን እከ
ለክላለሁ። የአማልክቶቻቸውን
ኃይል እስከ ሚረዱ ድረስ አክዓብና
ሚስቱ በአትክልቶቻቸው ውስጥ
አበቦችን፣ ፍሬዎችን አይመለ
ከቱም፤እኔም የአምላኬን ኃይል
አውቃለሁ አላት።
27 ነቢዩ ኤልያስ መሬትን ይህን
ቃል ተናገራት፤ከዚህ በኋላ ከእርሷ
ሔደ፡፡ታላቅ በዓት ወይምዋሻ ወዳ
ለበት በደንጊያ መካከል ወደአለ
ኪሩብ ወደሚሉት ተራራ ወጣ። በ

መቅሠፍተ ኣዕለ ምድር ወኢይም ስልክሙ ዘሖረ በፈቃደ ልቡ ኣላ እስመ ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኀበ ኤልያስ ወይቤሎ ሑር እምዝየ መንገለ ጽባሕ ወተኀባዕ ውስተ ፈለገ ኮራት ዘመንገለ ዮርዳኖስ ወስተይ ማየ እምው እቱ ፈለግ ወእኤዝዞሙ ለቋዓት ከመ ይሴስዩከ።

፳፰ ወነበረ ውስት መካን ዘተአዘዘ ወይፈኑ ሎቱ ሲሳዮ ምስለ ያፍ ወማየኒ ዘይሰቲ እምዓይነ ሙሐዘ ፈለግ ወኮነ በቀዳሚ ዓመት የብሱ አንቅዕተ ማያት ወቀላያት ንኡሳን ወበሣልስ ዓመት የብሱ አዘቃተ ማያት ወአፍላግ ዐቢያን ወበሣልስ ዓመት ነጽፉ ኵሎሙ አብሕርት ወሞቱ ዓሣት ወሐርገፃት እለ ውስተ ልጐታት ወጠፍዓ ኵሉ ዘሀሎ ውስተ ምድር ወኵሉ ዘላዕሌሃ ወዝንቱ ኵሉ ኮነ በኃይለ እግዚአብሔር ወበጸንዐ ለኤልያስ ነቢይ።

፳፱ ወበጠለ ዝናመ ክረምት ዘርዕ ወማዕረር ወኃደጉ ነፋሳት ወደመ

ምድር ላይም ያወረደውን መቅሰፍ ት እንደማያውቅም ገባ፤ ነገር ግን በራሱ ፈቃድ የሔደ አይምሰላችሁ ።የእግዚአብሔር ቃል ወደኤልያስመ ጥቶ ከዚህ ወደ ምሥራቅሒድ፣በዮ ርዳኖስ አቅራቢያ በሚገኘው ኮራ ት በተባለው ወንዝም ተሸሸግ።ከዚ ያ ምንጭም ውኃን ጠጣ፤ይመግቡህዘ ንድም አሞራዎችን አዝዣቸዋለሁ ስላለው ነው እንጂ።

28 እግዚአብሔር ባዘዘው ቦታም ተቀመጠ።ምግቡንም በቁራ አሞራ ይልክለት ነበር፤ የሚጠጣውን ውኃም ከውኃው መመንጫ እናት ላይ ያገኝ ነበር።በመጀመሪያው ዓመት የውኃ ምንጮች ታናናሾቹ ቀላያት ደረቁ።በሁለተኛው ዓመት የውኃ ኩሬዎች፣ታላላቅ ምንጮች ደረቁ። በሦስተኛው ዓመት ባሕሮቹ ሁሉ ነጠፉ፤በባሕር ውስጥ ያሉ ዓሣዎች፤ አዞዎች ሁሉ ሞቱ።በመሬት ውስ ጥና በመሬት ላይ ያለው ሁሉ ጠፋ። ይህ ሁሉ የተደረገው በእግዚአብሔር ኃይል በኤልያስም ጽንዓት ነው።

29 የክረምት ዝናም፣ዘር፣መከር ጠፋ፤ ነፋሳትና ደመናትም አልተገኙም። መሬትም ውበቷን አጣች፤በውስ

ናት ወማሰነት ምድር ወኵሉ ዘ ውስቴታ ወዘላዕሌሃ ማሰነ ወጠፋአ ድምፆሙ የብሰ ወይን ወጠፍዓ ዘይት አልቦ ዘይዘርዕ ወአልቦ ዘየዓርር ወአልቦ ዘያስተ ጋብዕ አልቦ ዘይበቊል ወአልቦ ዘይጸጊ ወአልቦ ዘይፈሪ ወአልቦ ዘይበልዕ ቀምሐ ወተውህቦ ለፀሐ ይ ሐሩር ከመ ያውዕዮ ለሰብእ በዐቢይ ሐሩር እስከ ይጸርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር ወኢነስሑ ከመ ያእኵትዎ ወኀልቀ ኵሉ ፍሥ ሐሆሙ ለእጓለ እመሕያው እስመ አልቦሙ ወርቅ ወብሩር ወዕንቍ ክቡር ወባሕርይ ወሜላት ወአዝመር ወለይ ወሰንሰረቂት ወኵሎ ዕፀ ሕቁ ወኵሉ ንዋይ ዘቀርነ ነጌ ወኵሉ ሠርጐ ዘቦ ዕንቍ ክቡር ወበርት ወሐፂን ወባቅ ወቆና ንሞስ ወአበሞ ወዕጣን ወሜሮን ወስ ኂን ወወይን ወቅብዕ ወስንዳሌ ወእን ስሳ ወአጥግዕ ወአፍራስ ወረደን።

፴ ወተዔወወ ነፍሰ ሰብእ ወኢተሰምዐ እንከ ቃለ መሰናቁት ወእንዚራ ወማኀሌት ወቃለ ቀርንኢ ተሰምዐ ወኵሉ ኪን ኢተረክበ ውስቴታ ወኢያስተርአየ ብርሃነማኅ

ቢና በላይዋ ያሉ ፍጥረታትም አልተገኙም።ድምፃቸው ጠፋ፤ወይኑ ደረቀ፤ዘይትም ጠፋ፤የሚዘራም፣ የሚያጭድም፣የሚሰበስብም አልነ በረም።የሚበቅል፣የሚያብብ፣የሚያ ፈራም የለም፤ፍሬውን የሚመገብ የለም። የእግዚአብሔርን ስም እስ ከሚሳደቡ ድረስም በታላቅ ሐሩር ሰውን ያቃጥለው ዘንድ ለፀሐይ ሐሩር ወይም ሙቀት ተሰጠው፤ያመ ሰግኑት ዘንድም አልተጸጸቱም። የሰው ልጆች ደስታ ሁሉ አከ ተመ ።ወርቅና ብር፣የከበረ እንቁ ፣ነጭ ሐር፣ቀይ ሐር፣የሰንደል ዕንጨት፣የዝሆን ቀንድ ሀብት፣ በከበረ እንቁ የተሸለመ ጌጥ ሁሉ ብርት፣ብረት፣ባላቅ፣ቀናንሞስ፣ስ ኂን፣የሚባሉ ሽልማቶች፣ወይን ዘይት ስንዴ፣እንስሳ በግ፣ፈረስ፣ ግልገል በቅሎም የላቸውምና።

30 የሰው ሰውነትም ተማረከ፤በ ምድር ላይም የመሰንቆ፣የእንዚራ ፣የማኅሌት፣የከበሮ ድምፅ አል ተሰማም፤በውስጧም ጥበብ ሁሉ አልተገኘም፤የመብራት ብርሃን

ቶት ወኢቃለመርዋዊ ወመርዓትኢተከ
ምዓ በውስቴታወሞቱ በረኃብወበጽ
ምዕ ወበጠለሥልጣኖሙ ወትዕ
ቢቶሙ ወብዕሎሙ ለብዑላን እ
ደዊሆሙ ወእንስቲያሆሙወሞቱ
ሕፅናት እስመየብሰ አፋሆሙ ወኢ
ተረከበ ሐሊብ እምአጥባተ እሞሙ
ወተቀብሩ ሠናያን ዕደው ወበጠለ
ትፍሥሕቶሙ ለደናግል።
፴፩ ውብዑላንሂ እለ ይትሜክሁ
በብዕሎሙ ጸልዑ አዝማዲሆሙ
ወአፍቀሩ ንዋያቲሆሙ ወበልዑ
ለባሕቲቶሙ ወሶበ ኀልቀ ንዋያ
ቲሆሙ ነድዩ ወርኀቡ ወሞቱ
በረኃብ ወንጥዑ ዘይቀብሮሙ።
ኤልያስሰ ዘኮነ ቀናኤ ለእግዚአ
ብሔር ኢተፀንሰ እምኵሉ
ሠናያት እስመ ይሴስዮ በአፈ ቋዕ
አፈ ጽባሕ ወፍና ሰርክ ወዘልፈ
ይሔውጽዎ መላእክት እለ
በሰማያት ወኢተፈልጠ እምኔሁ
እምጊዜ ተወልደ እስመ ኮነ
አምሳሊሆሙ ለሱራፌል ወቦ ላእ
ሌሁ አስኬማ ዘመላእክት።
፴፪ ንትመየጥኬ ኀበ ዘቀዳሚ
ነገርነ ወሞቱ አዕዋፈ ሰማይ ወአ
ራዊተ ገዳም እስመ ኀጥኡ ዘይበ

የለም፤የሙሽራና የሙሽሪት ድምፅም
አልተሰማም፤ በረኀብና በጽምም
ሞቱ። ሥልጣናቸው፣ትቢታቸው
ጠፋ፤የሀብታሞቹ ሀብታቸው፣ወ
ንዶቻቸውም ሴቶቻቸውም አለቁ
፤ሕፃናቱም ሞቱ።አፋቸው ደርቋ
ልና፤ ከእናታቸው ጡትም ወተት
አልተገኘምና፤የሚያምሩ ወንዶች
ተቀበሩ፤የደናግል ደስታም ጠፋ።
31 በሀብታቸው የሚመኩ ባዕለ
ጸጎችም ዘመዶቻቸውን ጠሉ፤ገን
ዘባቸውንም ወደዱ፤ለብቻቸውም
ተመገቡ፤ ሀብታቸው ባለቀ ጊዜ
ግን ተቸገሩ፤ተራቡ፤በረሀብም ሞቱ፤
የሚቀብራቸውንም አጡ፤ኤልያስ
ግን ለእግዚአብሔር ይቀና ነበር፤
ከበጎ ነገር ሁሉ አልተቸገረም።
ጥዋትና ምሽት ሲሆን በቁራ አፍ
ይመግበው ነበርና፤በሰማይ ያሉ
መላእክትም ዘወትር ይጎበኙት ነበ
ርና፤ከተወለደ ጊዜ ጀምሮም ከእ
ርሱ አልተለዩምና፤ የሱራፌል አም
ሳል ነውና በላዩም የመላእክት
አስኬማ አለበት።
32 ወደቀደመ ነገራችን እንመለስና
የሰማይ ወፎች፣የዱር አራዊትም
የሚመገቡትን አጥተዋልና ሞቱ፤

ልዑ እስመ እግዚአብሐር ይፈቅድ
ሥምረቶ ለኤልያስ ነቢይ ኤልያስ
ሰ ይፈቅድ ይሙት በረኀብ ከመ
ኵሉ እመሂ ፈነወ ሎቱ ሲሳዮ
በአፈ ቋዕ ኢይፈቅድ ይትመጦ እ
ስመ ቋዕ ርኵስ በሕገ ብሊት ወባ
ሕቱ በቃለ እግዚአብሔር ይትዌከ
ፎ ወኢያረኵሶ እስመ ቅዱስ
ውእቱ እምከረሠ እሙ።

፴፫ ኦ እትየ ስማዕኬ ወለቡ ከመ
ኵሉ ንጹሕ ለንጹሐን ኢያንበብከ
ኑ በውስተ ኦሪት ዘገብረ ሶምሶን
ሶመ ተግኅሠ ውስተዓፀደ ወይንዘቴ
ምናታ ወናሁ አንበሳ ተቀበሎእንዘ
ይጥህር ወመጽአ መንፈሰ እግዚአ
ብሔር ላዕሌሁ ወነጽሖ ከመዘይነጽ
ሕ መሐስዓ ጠሊ ወከመ ኢምንት
ኮነ ውስተ እዴሁ ወሶበ ተመይጠ
እምድኅረ ጉንዱይመዋዕል ተግኅሠ
ከመ ይርአዮ ለዝኩ በድነ አንበሳ
ወናሁ ንኅብ ውስተ አፉሁ ለዝኩ
በድነ አንበሳ ወኀደረ ወገብረ
መዓረ ውስቴቱ ወነሥአ ወበልዓ
ወሖረ እንዘይበልዕ ወበጽሐ ኀበ አቡ
ሁ ማኑሄ ወእሙ እትኩይ ወወሀቦ
ሙ ከመ ይብልዑ ወኢያይድኦሙ

እግዚአብሔር ግን የኤልያስን ፈቃድ
ይሻ ነበር፤ኤልያስም እንደሁሉም
በረኀብ ይሞት ዘንድ ይሻ ነበር፤
ምግቡን በቁራ አፍ ቢልክለትም
ቁራ በብሉይ ኪዳን ሕግ ርኩስ
ነበርና ይቀበለው ዘንድ አልወደደም
ነበር፤ነገር ግን ከእናቱ ማሕፀን
ጀምሮ የተቀደሰ ስለ ነበር አላረከሰ
ውም እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ
ይቀበለው ነበር።
33 ወንድሜ ሆይ ንጹሕ የሆነ
ሁሉ ለንጹሆች እንደሚገባ ስማ፤
ልብም አድርግ፤በቴምናታ ከሚገ
ኘው ከወይኑ ቦታ በተለየ ጊዜ
በኦሪቱ ሶምሶን ያደረገውን አላነበ
ብህምን፤እነሆ አንበሳ እያገሳ ተቀ
በለው፤የእግዚአብሔር መንፈስ በእ
ርሱ ስላደረም የፍየልን ጠቦት
እንደሚጥል ጣለው፤በእጁም እንደ
ኢምንት ሆነ፤ከትንሽ ጊዜ በኋላ
ሲመለስም የአንበሳውን በድን ይመ
ለከት ዘንድ በዚያ ሔደ፤ በዚህ
አንበሳ በድን አፍ ላይም እነሆ ንብ
ነበር፤ከአፉ ውስጥ ማር ሠርቶበት
ነበር።ወስዶም እየተመገበ ሔደ፤
ከአባቱ ከማኑሄ፣ከእናቱ ከእንትኩ
ዘንድም ደረሰ፤ ይበሉ ዘንድም ሰ

ዘንተ ኵሎ ከመእም አፈ አንበሳ
አውጽአ ለውእቱ መዓር።
፴፬ ወካዕበ ኢያንበብክኑ
ከመ ተቀብልዎ ኢሎፍሊ ወረከቦ
ዓፅመ መንሰከ አድግ ግዱፈ
ውስተ ፍኖት ወአትሐተ እዴሁ
ወተመጠዋ ወቀተለ ባቲ ፲፻ተ
ብእሴ ወይቤ ሶምሶን በዓፅመ መን
ሰከ አድግ ደምሰስክዎሙ ወሶበ
አኅለቀ ነቢበ ገደፋ ለይእቲ ዓፅም
ወሰመዮ ስሞ ለውእቱ መካን
ቀትለ ዓፅመ መንሰከ አድግ
ወሶቤሃ ጸምዓ ጥቀ ወጸርሐ ኀበ
እግዚአብሔር ወይቤ አንተ አፃባ
ዕከ ዘንተ ሕይወተ ዐቢየ ወይእ
ዜሰ እመውት በፅምዕ ወእወድቅ
ውስተ እደዊሆሙ ለቆላፋን።
፴፭ ወአርኃወ እግዚአብሔር
ንቅዓተ ለይእቲ ዓፅም ወወፅአ
እምኔሃ ማይ ወሰትየ ወገብዓት
ነፍሱ ወዝንቱ ኵሉ ኢያረኵሶ
እንዘ አንበሳ ወአድግ ርኵሳን
እሙንቱ በሕይወቶሙ ወበሞቶሙ
አላ ዐቅ ወጠይቅ ዘከመ ይቤላ
መልአከ እግዚአብሔር ለእሙ
እንትኩይ ናሁ መካን አንቲ ትፀ
ንሲ ወትወልዲ ወልደ ወይእዜኒ

ጣቸው፤ ይህን ማር ከአንበሳ አፍ
እንዳወጣው ግን አልነገራቸውም።
34 ዳግመኛስ ኢሎፍላውያን እንደ
ተቀበሉት፣በመንገድ የአህያ መን
ጋጋ ወድቆ እንዳገኘና ዝቅ ብሎ
በእጁ አንሥቶ አንድ ሺህ ሰው
እንደገደለ አላነበብህምን፤ሶምሶንም
በአህያ መንጋጋ አጥንት ደመሰስ
ኋቸው አለ፤ተናግሮ ከፈጸመ በኋላም
ይህችን አጥንት ጣላት፤ይህን ቦታም
በአህያ መንጋጋ የመጋደያ ቦታ በማ
ለት ጠራው፤ያን ጊዜም ፈጽሞ
ተጠማ፤ወደ እግዚአብሔርም ጮኸ፤
በዚህ ታላቅ ሕይወት እያለሁ ድል
እንዳደርግ የረዳኸኝ አንተ ነህ፤ዛሬ
ግን በውኃ ጥም ልሞት ነው፤ባልተ
ገረዙት እጅም ልወድቅ ነው አለ።
35 እግዚአብሔርም የዚችን
ዐፅም ንቃቃት ከፈተ፤ከእርሷም
ውኃ ፈለቀ፤ጠጥቶም ሰውነቱ ተመ
ለሰችለት፤ በሕይወታቸውም፣በሞ
ታቸውም ርኩሳን የሚሰኙ አንበ
ሳና አህያ ሲሆኑ እነዚህ ሁሉ አላ
ረከሱትም። እናቱ እንትኩይን
የእግዚአብሔር መልአክ አንቺ
መካን ነሽ፤ እነሆ ወንድ ልጅ
ትወልጃለሽና ተጠንቀቂ፤ወይንም

ተዓቀቢ ወኢትስተዪ ወይነ ወሜሰ
ወኢትብልዒ ኵሎ ዘርኩስ ወኢ
ይለክፎ ሐፂን እስመ ቅዱስ ውእ
ቱ ናዝራዊ ለእግዚአብሔር እምከ
ርሠ እሙ።
፴፮ ወለዮሐንስኒ ዘየሐውር ቅድ
ሜሁ ለልዑል በመንፈስ ቅዱስ
ወበኃይለ ኤልያስ ኮነ ሲሳዩ
አንበጣ ስማዕ ካዕበ እመጽሐፈ
አብረክሲስ ዘይቤ ወጴጥሮስኒ
ዐርገ ናህሰ ይጸሊ ጊዜ ቀትር ሶበ
ርኅበ ወፈቀደ ይምሳሕ ወአኀዙ
ያስተዳልው ሎቱ ሲሳዮመጽአ ላ
ዕሌሁ ድንጋፄ ወርእየ ሰማየ ርኅ
ወ ወይውርድ ከመ ዘሞጣሕት
ዐቢይ ዲበ ምድር እንዘ በአርባዕቱ
ጽንፈሁ ወቦ ውስቴቱ ኵሉ
እንስሳ ወአራዊተ ገዳም ወአዕዋፈ
ሰማይ ወነበቦ ቃለ ወይቤሎ
ተንሥእ ጴጥሮስ ። ኅርድ ወብላዕ
ወዘይቤዉዖ ቃል ይኤምሮ ኀበ
ሐራውያ።

፴፯ ወይቤ ጴጥሮስ ሐሰ ሊተ
እግዚኦ ግሙራ ኢቦአ ርኩስ
ውስተ አፉየ ወኢበላዕኩ ዘኢኮነ
ንጹሐ ወነበቦ ዳግመ ወይቤሎ

፤ጠጅም አትጠጪ፤ርኩስ የሆነ
ውን ሁሉ አትመገቢ፤ሕፃኑንም
ምላጭ አይንካው፤ከእናቱ ማሕፀን
ጀምሮ ለእግዚአብሔር የተለየ ነውና
እንዳላት ዕወቅ፤ተረዳም እንጂ።
36 በእግዚአብሔር መንገድ በመ
ንፈስ ቅዱስ ኃይል፣ በኤልያስም
መንፈስ ይመራ ለነበረው ለዮሐንስ
ስም ምግቡ አንበጣ ነበር፤ዳግመኛም
በግብረ ሐዋርያት የተጻፈውን ስማ፤
ጴጥሮስ በተራብ ጊዜ በቀትር ይጸ
ልይ ዘንድ ወደ ሰገነት ወጣ፤ይመገብ
ዘንድ ወደደ፤ምግቡን ማዘጋጀትም
ጀመሩ። በእርሱ ላይም ድንጋጤ
አደረበት፤ሰማይ ተከፈተ፤ እንደ
ታላቅ መጎናጸፊያ ያለ አራቱ
ጫፎቹ የተያዘ ሆኖም ወደ ምድር
ወረደ፤በውስጡም እንስሳ፣የዱር
አራዊት፣የሰማይ ወፎች ሁሉ አሉበት
በቃልም እንዲህ ሲል ተናገረው፤
ጴጥሮስ ሆይ ተነሥና አርደህ ብላ
አለው፤የሚጠራው ቃልም ጴጥሮስን
ወደ እርያው ያመለክተው ነበር።
37 ጴጥሮስም አቤቱ ሐሰት ነው፤
ርኩስ ነገር ፈጽሞ በአፌ አልገባም
፤ንጹሕ ያልሆነም አልተመገብሁም
አለ። ዳግመኛም እግዚአብሔር ንጹሕ

ዘእግዚአብሔር አስተናጽሐ አንተ ኢታስተራክብ በእንተ ዝን ቱኬ ኢታስተማስል እሎንተ ቅዱ ሳነ ወንጹሐነ ከመ ውፁዓን እምሕግ እስመ አኮ ለጻድቃን ዘይሠራዕ ሕግ ዘእንበለ ለኃጥአን ወከማሁ ኤልያስኒ ሶበ ይበልዕ ኅብስተ ወሥጋ እምአፈ ቋዕ ኢይ ምስልክ ዘገሠሠ ርኩሰ እስመ አልቦ ዘአዕመረ መካነ ኅበ አምጽአ ሎቱ ሲሳዮ ሊተሰ ይመስለኒ ከመ መልአከ እግዚአብሔር ውእቱ ቋዕ እስመ አሜሃ ኀልቀ ኵሉ ዘሥጋ በእንተ ኀጢአ ሲሳይ።

፴፯. አ ዘበላዕከ በአፈ ቋዕ ኅብስተ ወኢያርኰስከ ምንተ ለእግዚአብሔር ኤልያስ እስመ ቅዱስ አንተ፤ገብርከ እመ አበዛኅኩ ኵሎ ርስሐተ፤በቅድስ ናከ ቀድሰኒ አንተ። ኤልያስ በሰማያ ትከ ቃለ አብድዩ መስፍን፤ወአድኃንከ ነፍሶ እምእደ እሳት ርሱን፤ሥሙረ ጸሎት ኤልያሰ ለሰማዔ ዝንቱ ድር ሳን፤ሀበ ፈውሰ በጸሎትከ እመእሕ መሞ ሰይጣን፤ወአስተፍሥሖ እም ኵሉ ኅዘን፤ለዓለመ ዓለም አሜን።

ያደረገውን አንተ አታርክስ በማለት ተናገረው፤ከዚህ የተነሣም እነዚህን ቅዱሳን ከሕግ እንደወጡ አትቁጠራ ቸው፤ ሕግ የሚሠራው ለኃጥአን ነው እንጂ ለጻድቃን አይደለምና፤ እንደዚህም ሁሉ ኤልያስም ከቁራ አፍ ኅብስትና ሥጋን በመመገቡ ርኩስ ነገርን የነካ አይምሰልህ፤ ምግቡን ከየት እንደሚያመጣለት የሚያውቀው አልነበረምና፤ለእኔ ግን ይህ ቁራ የተባለው የእግዚአብሔር መልአክ ይመስለኛል፤ያን ጊዜ ሥጋዊ ፤ደማዊ ፍጥረት ሁሉ ምግብ ከ ማጣቱ የተነሣ አልቆ ነበርና።

38 በቁራ አሞራ አፍ ኅብስትን የተመገብህ፣ምንም ያላረከሰህ ኤል ያስ ሆይ ለእግዚአብሔር የተቀደስህ ነህና ኀጢአቴን ሁሉ ባበዛም አን ተቀድሰኝ። ኤልያስ ሆይ የመስፍ ኑየአብድዩን ቃል በመስማትህ ከ ሚያቃጥል እሳት እጅ ሰውነቱን አ ዳንህ፤ጸሎትህ የሰመረልህ ኤልያስ ሆይ ይህን ድርሳን የሚሰማውን ሰይጣን ባሳመመው ጊዜ በጸሎትህ ፈውስን ስጠው፤ ከኀዘኑም ሁሉ ደስ አሰኘው፤ለዘለዓለሙ አሜን።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘጥር</u>

፩ በስመ አብ ወወልድ ወመን ፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን መቅድመ ኵሉ ይበል ዘየአምን ወየንድር በሥላሴ ሃሌ ሉያ ለአ፡፡ ዘአርአዮ ኅቡዓተ ለሄኖክ ሃሌ ሉያ ለወልድ ዘሴሰዮ ለኤልያስ በእደ መልአክ ራጉኤል ሃሌ ሉያ ለመንፈስ ቅዱስ ከሣቴ ኅቡዓት አምላክ ዘአስተዮ ለዕዝራጽዋዓ እሳት ልዑለ ዘያስተ ናስእ ልበ ወያኀሥዕ ጥበበ ለነኒ ያንቅሕ አልባቢነ ወያርትዕ ልሳናቲነ እግዚአብሔር አሜን።

፪ ዜና ዕርገቱ ለኤልያስ ቴስብያዊ ዘሥጋ መዋቲ ወለብሰ ሕሊና ዘኢይመውት ወገደፈ ክበደ እጓለ እመሕያው ወፈለሰ እሞት ውስተ ሕይወት በረከቱ የሃሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፫ ዘይትነበብ አመ ሰዱሱ ለወርኃ ጥር ወእንዘ ይጼሊ ኤልያስ በመካኑ አስተርአዮ መልአክ ቅዱስ ራጉኤል

<u>የጥር ወር የኤልያስ ድርሳን</u>

1 በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ያመነ የተጠመቀ ይድናል። ከሁሉም አስቀድሞ በሥላሴ የሚ ያምን ለሄኖክ የተሰወረውን ምስ ጢር ስገለጠለት ለአብ ሃሌ ሉያ ማለ ት ይገባል፤በመልአኩ በራጉኤል እጅ ኤልያስን ለመገበ ለወልድም ሃሌ ሉያ ማለት ይገባል፤የተሰወረውን ለሚገልጥ አምላክ፣ልቡናን የሚያ ቃቃ፣ጥበብን የሚያናግር ታላቅ የ እሳት ጽዋን ለእዝራ ላጠጣ ለመንፈ ስቅዱስም ሃሌ ሉያ ማለት ይገባል ። እኛንም እግዚአብሔር ልቦናችንን ያንቃልን፤ አንደበታችንን ያበርታ ልን አሜን።

2 የቴስብያ ሰው የኤልያስን የዕርገቱ ዜና ይህ ነው። የሚሞት ሥጋን ገዝቡ አደረገ። የማይሞት ሕሊናንም ተጐናጸፈ፤የሰው ልጆችን ሸክምም ጣለ።ከሞት ወደ ሕይወትም ተሸ ጋገረ። በረከቱ ከሁላችንም ጋር ይኑር፤ለዘላዓለሙ አሜን።

3 ጥር ስድስት ቀን የሚነበብ ይህ ነው። ኤልያስ በቦታው ሆኖ ሲጸልይ መልአኩ ቅዱስ ራጉኤል

ወይቤሎ ተፈሣሕ ወተኃሠይ አ መስተጋድል መዋዔ ሐሲናት ኃላፍያት ወመዋዔ ሞት እስመ ናሁ በጽሐ መዋዕል አመተዓርግስ ማየ ወትነብር ብሔረ ትፍሥሕት ወኃሤት ብሔረ ፍግዕ ወተድላ ወትበውዕ ውስተ ቤት ዘምሉዕ በረከተ ኀበ አልቦ ደዌ ወሕማም ወኀበ አልቦ ሞት ወኀዘን ወሀየ ሀሎ ሄኖክ ጸሐፌትእዛዙ ለእግዚ አብሔር ልዑል ዘከማከ ወይእዜኒ ተንሥእ ወሑር ወዕዱ ዮርዳኖስ።

፬ ወእምዝ አመ የዐርጎ እግዚአብሔር ለኤልያስ ውስተ ሰማይ ሖሩ ኤልያስ ወኤልሳዕ እምገልገላ ወይቤሎ ኤልያስ ለኤልሳዕ ንበር ዝየ እስመ ለአከኒ እግዚአብሔር እስከ ቤቴል ወይቤሎ ኤልሳዕ ሕያው እግዚአብሔር ወሕያው ነፍስከ ከመ ኢየኀድገከ ወበጽሑ ቤቴል ወመጽኡ ደቂቀ ነቢያት እለ ውስተ ቤቴል ኀቤሁ ወይቤልዎ ለኤልሳዕ ተአምርኑ ከመ ዮም ይነሥእ እግዚአብሔር ለእግዚእከ እምልዕልተ ርእስከ።

፭ ወይቤሎሙ አዕመርኩ አርምሙ ወይቤሎ ኤልያስ ለኤ

ታየው። ኃላፊ ጠፊ የሆኑ ሕሊና ትን ያሸነፍህ፣ ሞትንም ድል ያደ ረግህ ተጋዳይ ሆይ ፈጽሞ ደስ ይበልህ፤ ወደ ሰማይ የምታርግበት ዘመን ደርሷልና፤ ፍጹም ደስታ ፣ፈገግታ፣ ተድላ ከሰፈነበት ሀገር ትኖራለህ፤ ደዌ፣በሽታ ሞት፣ኀዘን ከሌለበት፣ በረከት ከሞላበት ቤትም ትገባለህ፣በዚያም የልዑል እግዚአብ ሔርን ትዛዝ የሚጽፍ እንደአንተ ያለ ሄኖክ አለ፤አሁንምተነሥና ዮርዳኖስን ተሻግረህ ሒድ አለው።

4 ከዚህ በኋላም እግዚአብሔር ኤልያስን ወደ ሰማይ በሚያሳርግ በት ወቅት ኤልያስና ኤልሳዕ ከገ ልገላ ሔዱ። ኤልያስም ኤልሳዕን ከዚህ ተቀመጥ፤እግዚአብሔር ወ ደቤቴል ልኮኛልና አለው። ኤልሳ ዕም በሕያው ነፍስህ እምላለሁ አልለቅህም አለው። ቤቴልም ደረሱ ። በቤቴል ያሉ የነቢያት ልጆችም ወደ እርሱ መጡ፤ ኤልሳዕንም ዛሬ እግዚአብሔር ጌታህን ከአንተ ለይቶ እንደ ሚወስደው ታውቃለ ህን? አሉት።

5 እርሱም አውቃለሁ ዝም በሉ አላቸው።ኤልያስም ኤልሳዕን ከዚ

ልሳዕ ንበር ዝየ እስመ እግዚአብ ሔር ለአከኒ ኢያሪኮ ወይቤሎ ሕ ያው እግዚአብሔር ከመኢየኀድገከ ወበጽሑ ኢያሪኮ ወመጽኡ ደቂቀ ነቢያት እለ ውስተ ኢያሪኮ ኀበ ኤልሳዕ። ወይቤልዎ ተአምርኑ ከመ ዮም ይነሥእ እግዚአብሔር ለእግዚእከ እመልዕልተ ርእስከ ወይቤሎሙ አዕመርኩ አርምሙ ወይቤሎ ኤልያስ ለኤልሳዕ ንበር ዝየ እስመ እግዚአብሔር ለአከኒ መንገለ ዮርዳኖስ።

፮ ሕያው እግዚአብሔር ወሕያው ነፍስከ ከመ ኢየኃድገከ ወሖሩ ፪ኤሆሙ ወ፶ ዕደው እም ደቂቀ ነቢያት ምስሌሆሙ ወሖሩ ወቆሙ እምርኁቅ አንፃሮሙወእ ሙንቱ ቆሙ ኀበ ዮርዳኖስ ወነሥአ ኤልያስ ሐሜለቶ ወዘበጠ ባቲ ማየ ዮርዳኖስ ወቆመ ማይ እምለፌኒ ወእምለፌኒ ወነለፉ ክልኤሆሙ በየብስ ወቆሙ በድወ ወኢአሙ ንለቡኬ ዘንተ ምሳሌ ከመ ዓዲወ ዮርዳኖስ ተኑለቄ ሎቱ ለኤልያስ ህየንተ ጥምቀት ዘተጠምቃ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ስብሐት ወለዘክሮ

ህ ተቀመጥ፤ እግዚአብሔር ወደ ኢያሪኮ ልኮኛልና አለው፤ሕያው እግዚአብሔርን አልለቅህም አለው ። ኢያሪኮም ደረሱ። በኢያሪኮ ያሉ ደቂቀ ነቢያትም መጡ። ዛሬ እግዚአብሔር ጌታህን ከአንተ ለ ይቶ እንደ ሚወስደው ታውቃለህ ን? አሉት። እርሱም አውቃለሁ ዝም በሉ አላቸው። ኤልያስም ኤልሳዕን እግዚአብሔር ወደ ዮር ዳኖስ ልኮኛልና ከዚህ ተቀመጥ አለው። -

6 ኤልሳዕም ሕያው እግዚአብሔ ርን፤በሕያው ነፍስሕም እምላለሁ አንተን አልለቅም አለው። ሁለቱም በአንድነት ሔዱ። ከነቢ ያት ወገንም አምሳ ወንዶች ከእነ ርሱ ጋር ሔዱ፤ በፊት ለፊታቸ ውም ቆሙ፤ ኤልያስና ኤልሳዕም ከዮርዳኖስ ደርሰው ቆሙ፤ ኤልያ ስም መጠምጠሚያውን ይዞ የዮር ዳኖስን ውኃ መታበት፤ውኃውም በወዲያና በወዲህ ቆመ፤ ሁለቱም በ ደረቅ ተሻገሩ፤ወጥተውም ከምድረ በዳው ቆሙ።፡ይህን ምሳሌም እና ስተውል።ለኤልያስ ዮርዳኖስን መሻ ገሩ ምስጋና፣ ለስም አጠራሩም

ስሙ ስግደት እስመ ኤልያስ ዓዲዎ ዮርዳኖስ ብሔረ ሕያውን ፈለሰ ዮምኒ ዘተወልደ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ይሬእያ ለመንግሥተ እግዚአብሔር።

፯ ወእምዝ ሶበ ኀለፉ ክልኤሆሙ ይቤሎ ኤልያስ ለኤልሳዕ ሰአለኒ ዘትፈቅድ እግበር ለከ እንበለ ዕርግ እምኀቤከ ይቤሎ ኤልሳዕ ለይኩን ላዕሌየ ካዕበተ መንፈስ ቅዱስ ዘዲቤከ ላዕሌየ ወይቤሎ ኤልያስ ዕጹብ ሰአልከኒ ባሕቱ ለእመ ርኢከኒ እንዘ አዓርግ ሰማየ እምኀቤከ ይኩንከ ከማሁ ወእመሰ ኢርኢከኒ እንዘ አዓርግ እምኀቤከ ኢይኩንከ ወእንዘ የሐውሩ ክልኤሆሙ ወይትናገሩ መጽአ ሠረገላ ዘእሳት ወአፍራስ ዘእሳት ወቦአ ማእከለ ክልኤሆሙ ወአስተርኃቆሙ።

፰ ወዐርገ ኤልያስ ከመዝ በአውሎ ወበድልቅልቅ ወበእሳት ከመ አስተርአዮ ውስተ በዓት ዘደብረ ኮሬብ አመ ከደነ ገጾ በሐሜለት ከመ ይስማዕ ቃለ

ስግደት ይግባውና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደተጠመቃት ጥምቀት ተቆጠረለት። ኤልያስ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ወደ ብሔረ ሕያዋን ገባ። ዛሬም ከውኃና ከመንፈስ ቅዱስ የተወለደ ሰው የእግዚአብሔርን መንግሥት ይወርሳልና።

7 ከዚህ በኋላ ሁለቱም በተሻገሩ ጊዜ ኤልያስ ኤልሳዕን ከአንተ ሳልወሰድ ላደርግልህ የምትፈልገውን ለምነኝ አለው። ኤልሳዕም በአንተ ላይ ያደረው መንፈስ ቅዱስ እጥፍ ሆኖ በእኔ ላይ እንዲያድር ይሁን አለው። ኤልያስም ዕፁብ ነገርን ለመንኸኝ፤ ነገር ግን እኔ ከአንተ ተለይቼ በማርግበት ጊዜካየኸኝ እንዳልኸው ይደረግልሃል፤ከአንተ በማርግበት ሰዓት ካላየኸኝ ግን አይደረግልህም አለው። ሁለቱም እየተነጋገሩ ሲሔዱ የእሳት ሠረገላ፤የእሳት ፈረስ በመካከላቸው ገባና ለያያቸው።

8 የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማ ዘንድ ፊቱን በመጠምጠሚያው በሸፈነ ጊዜ በኮሬብ ተራራ ባለው ቤቱ እንደታየው ኤልያስም በአውሎ ነፋስ፤በነውጽውጽታ፤በእሳት

እግዚአብሔር።

፱ ወርእዮ ኤልሳዕ ጸርሐ ወይቤሎ አባ አባ ኃይሎሙ ወጽንእሙ ለእስራኤል ወደገመ ወይቤ አባ አባ ሠረገላሆሙ ለእስራኤል ወእምዝ ኢርእዮ ዳግመ ወሠጠጠ አልባሲሁ ወረሰዮ ለክልኤ ክፍል ወአውረደ ሎቱ ለኤልሳዕ ሐሚለቶ ወወረደ ላዕለ ርእሱ ለኤልሳዕ።

፲ ወሄኖክኒ ሳብዕ እምነ አዳም ዘስማ ለእሙ ባረካ ወስመ አቡሁ ያሬድ ወልደ መላልኤል ወልደ ቃይናን ወልደ ሄኖስ ወልደ ሴት ወልደ አዳም ወውእቱ ሄኖክ ዘረሰየ ኅቡዓቲሁ ለእግዚአብሔር እምጥንተ ዓለም እስከ ተፍጻሜተ ዓለም ዘዐርገ በሩፀተ ከዋክብት ወመባርቅት ወበነፋሳት ወውእቱኬ ተነበየ አቅደመ ስምዓ ከዊነ በእንተ ዕርገቱ ለኤልያስ ነቢይ በክፍል ፹ወ፰ቱ ወርኢክምሙ ካዕበ ለእልኩ አባግዕ ከመ ካዕበ ስሕቱ ወሖሩ በብዙኅ ፍናዋት ወኀደጉ ዝኩ ቤተ ዚአሆሙ።

እንዲሁ ዐረገ።

9 ኤልሳዕም አይቶ ጮኸ፤የእስራኤል ኃይላቸው፣ጽንአታቸው አባ፣አባት ሆይ አለ። ዳግመኛም የእስራኤል ሠረገላቸው አባ፣ አባት ሆይ አለ፤ከዚያ በኋላም ዳግመኛ አላየውም። ልብሱንም ቀደደውና ከሁለት ክፍል አደረገው፤መጠምጠሚያውንም ለኤልሳዕ ጣለለት። በኤልሳዕ ራስ ላይም ወደቀ።

10 ሄኖክም ከአዳም ጀምሮ ሰባተኛ ትውልድ ነው። የእናቱ ስም ባረካ ነው። የአባቱም ስም ያሬድ ነው። የአዳም ልጅ ሴት፣ የሴት ልጅ ሄኖስ፣ የሄኖስ ልጅ ቃይናን፣ የቃይናን ልጅ መላልኤል የመላልኤል ልጅ ያሬድ ነው። ይህ ሄኖክም ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ እስከኅለም ፍጻሜ ያለውን የእግዚአብሔርን ስውርነት የገለጠ በከዋክብት፣በመባርቅት፣በነፋሳት ፍጥነትያረገ ነው። እርሱም በሰማንያ ስምንተኛው ክፍል ስለነቢዩ ኤልያስ ዕርገት አስቀድሞ ትንቢት ተናገረ፤ ምስክርም ሆነ፤ዳግመኛም እነዚህንበጎች እንደተሳሳቱ፤በብዙ መንገድም እንደ ሔዱ፤የእነርሱን ቤትም እንደተው ተመለከትሁ።

፲፩ ትርጓሜ አባግዐሰ ዘይቤ እስ
ራኤል እሙንቱ ወስሕተቶሙኒ
አምልኮ ጣዖት ወገቢረ ኃጢአት
ወተቀንዩ ሎሙ ወእግዚኦሙ
ለአባግዕ ጸውዓ እምውስቴቶሙ
ለአባግዐ ወአንዙ ይቅትልዎሙ
ለአባግዕ እሉ እሙንቱ ነቢያት
እለ ጸውዖሙ እግዚአብሔር
ወፈነዎሙ ኀበ ደቂቀ እስራኤል
ከመ ይገሥጽዎሙ ወእሙንቱሰ
ዓለው ወቀተልዎሙ።አሐዱ ወእ
ምኔሆሙ ድኅነ ዘውእቱ ኤልያስ
ወኢተቀትለ ወቀነጸ ወጸርሐ ዲበ
አባግዕ ወፈቀዱ ይቅትልዎ ወእግ
ዚአ አባግዕ አድኃኖ እም እዴሆሙ
ለአባግዕ ወአዕረጎ ኀቤየ
ወአንበሮ።

፲፪ ወተንሥአ ኤልሳዕ ወሖረ
እንዘ ያነክር ኵሎ ዘገብረ ሎቱ
እግዚአብሔር ለኤልያስ በጽሐ
ኀበ ድንጋገ ማየ ዮርዳኖስ ወቆመ
ወነሥአ ሐሜለቶ ለኤልያስ
እንተ ወረደት እመልዕልተ ርእሱ
ወዘበጠ ባቲ ወአበየ ተግኅሦ ወይቤ
አይቴ ውእቱ አምላኩ ለኤል ያስ
ወእፎ እግበሮ ወእምዝ ዘበጠ
ለማይ ወተከፍለ ለክልኤ እንተ

11 በጐች ያለው ትርጓሜም እስ
ራኤል ናቸው፤ ስሕተታቸውም
ጣዖት ማምለክ፣ኃጢአት መሥራት
፣ለእነዚህም መገዛት ነው። የበጐች
ጌታም ከእነርሱ መካከል በጐችን
ጠራ፤በጐችንም፡ ይገድሏቸው ዘንድ
ጀመሩ። እነዚህም እግዚአብሔር
የጠራቸው ነቢያት ናቸው።ይገሥ
ጿቸው ያስተምሯቸው ዘንድ ወደ
እስራኤል ልጆች ላካቸው።እነርሱ
ግን ወንጀለኛ አደረጓቸውና ገደሏ
ቸው።ከእነርሱ አንዱም ዳነ፤ይህ
ም ኤልያስ ነው።አልተገደለምና።
በበጐች ላይ አሰምቶ ተናገረ፤ይገ
ሉት ዘንድ ፈለጉ።የበጐች ጌታም
ከበጐች እጅ አዳነው። ወደ እኔ
ዐሳርጐም አስቀመጠው አለ።
12 ኤልሳዕ ተነሥቶ እግዚአብ
ሔር ለኤልያስ ያደረገለትን ሁሉ
እያደነቀ ሔደ። ከዮርዳኖስ ውኃ
አጠገብም ደረሰ። በራሱ ላይ የወረ
ደችውን የኤልያስን መጠምጠሚያ
ይዞም ቆመ። ውኃውንም መታበት
፤ውኃው ግን አልተከፈለለትም።
እርሱም የኤልያስ አምላክ የት አለ?
እንዴትስ ላድርግ አለ ።ከዚህ በኋላም
ውኃውን መታ፤ ወዲያና ወዲህ

ለፌኒ ወለፌኒ ወኀለፈ ኤልሳዕ
ወርእይዎ ደቂቀ ነቢያት እለ
ሀለው ውስተ ዮርዳኖስ ወእንዘ
ይመጽእ ቅድሜሆሙ ወይቤሉ
ኀብአ መንፈስ ቅዱስ ዘሳዕለ
ኤልያስ ዲበ ኤልሳዕ ወተቀበልዎ
ወሰገዱ ሎቱ ውስተ ምድር።

፲፫ ወይቤልዎ ናሁ ሀለው ዝየ
አግብርቲከ ፶ ዕደው ደቂቀ ኃይል
ይሑሩ ይኅሥሥዎ ለእግዚእከ
ዮጊ ነሥኦ መንፈሰ እግዚአብሔር
ውስተ ዮርዳኖስ ወእመአኮ ውስተ
አሐዱ እምአድባር ወእመ
አኮ ውስ ተአሐዱ እምአውግር ወ
ይቤሎሙ ሐሰ ኢትፈንው እስመ
አነ ርኢክዎ እንዘ የዐርግዎ ኃይላተ
ሰማይ ወእኀበርዎ እስከ አኀፈሮሙ
ወይቤ ኤልሳዕ ዘአኀጸበ እዴሁ ለኤ
ልያስ ፈንው ፶ እደወ ወኀሠሥዎ
ሠሉሰ መዋዕለ ወኢረከብዎ ወተመ
ይጡ ኀቤሁ ወኤልሳዕሰ ሀለወ
ኢያሪኮ ይነብር ወይቤሎሙ ኤል
ሳዕ ኢይቤለክሙኑ አነ ኢትፈንው
ወኢትሑሩ።

፲፬ ወይእዜኒ አንትሙ አኃውየ
ኢትናፍቁ ዕርገቶ ለእግዚእክሙ

ሆኖም ከሁለት ተከፈለለት። ኤልሳ
ዕም ተሻገረ። በዮርዳኖስ አካባቢ
ያሉ የነቢያት ልጆችም ወደእነርሱ
ሲመጣ አዩት። በኤልያስ ላይ
ያደረው መንፈስ ቅዱስ በኤልሳዕ
ላይ አድሯል እያሉ ተቀበሉት፤ወደ
መሬትም ሰገዱለት።
13 ሒደው ጌታህን ይፈልጉት ዘን
ድ የመንፈስ ቅዱስ ልጆች አምሳ
ወንድ አገልጋዮችህ በዚህ አሉ፤
ነገር ግን የእግዚአብሔር መንፈስ
ወደ ዮርዳኖስ፣ ወይም ከተራሮች
ወደ አንዱ ተራራ ወይም ወደ
አንዱ ኮረብታ ወስዶታል አሉት፡
ኤልሳዕም አይደለም፤የሰማይ ኃይ
ላት ሲያሳርጉት አይቻለሁና አት
ላኩ አላቸው።እስከሚያሳፍራቸው
ድረስም ግድ አሉት። የኤልያስን
እጅ ያጠበ ኤልሳዕም አምሳ
ወንዶችን ላኩ አለ፤ሦስት ቀንም
ፈለጉት ነገር ግን አላገኙትም ወደ
እርሱም ተመለሱ። ኤልሳዕም
በኢያሪኮ ተቀምጦ ነበር፤ ኤልሳዕ
ም እኔ አትላኩ፤ አትሂዱ አላል
ኋችሁምን? አላቸው።
14 እናንተ ወንድሞች ሆይ የጌ
ታችሁ የኤልያስን ማረግ አትጠ

ኤልያስ ወኢይምጻእ ኑፋቄ ውስተ ልብክሙ፡ እስመ ለሊሁኒ ዲያብሎስ ያስሕት ሰብአ ኮነ ስምዓ በእንተ ዕርገቱ እስመ ስምዓ ፀር እሙን ውእቱ በከመ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ውስተ መጽሐፉ ዘይሰመይ እለአትቀርህ ወሶበ ተወልደ እግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እምእግዝእትነ ቅድስት ድንግል በክልኤ ማርያም ተጋብዑ ኵሎሙ መላእክት ወያድዋ ለበዓት ዘተወልደ እግዚእነ በውስቴታ ወሰፍሑ ክነፊሆሙ ወአስተአኀዙ በበይናቲሆሙ እምሰማይ እስከ ምድር።

፲፭ ወአኀዙ ጣዖታት ይደቁ እለ ሀለው ውስተ ዓለም እስመ ኢክሕለ ዲያብሎስ ያቅም በኃይሉ ጣዖተ ወአሜሃ ተጋብዑ ሰይጣናት ኀበ ዲያብሎስ ሊቆሙ ወይቤልዎ ኦ ሊቅነ ምንትኑ ዝንቱ ሕማም ዘረከቦ ለሥልጣንነ ወመኑ ዝንቱ ውእቱ ዘተወልደ ውስተ ዓለም ወይቤሎሙ ቦኑ ወለደት ድንግል ዘተነበየ ኢሳይያስ ነቢይ በእንቲአሁ።

፲፮ እስመ ናሁ ድንግል ትፀንስ

ራጠሩ፤በልባችሁም ጥርጣሬ አይደር ። እርሱ ዲያብሎስ ሰውን ያሳስታልና። ስለ ኤልያስ ዕርገት ግን ምስክር ሆነ፤የጠላት ምስክርነት ለበጐ እውነት ነውና። ወንጌላዊው ዮሐንስ እለአትቅርህ (ተአምረ ኢየሱስ) በተባለው መጽሐፍ እንደተናገረው ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሁለት ወገን ድንግል ከምትሆን ከቅድስት ማርያም በተወለደ ጊዜ ሁሉም መላእክት ተሰበሰቡ፤ጌታችን የተወለደባትን ቦታም ከበቧት፤ ክንፋቸውንም ዘረጉ፤ ከሰማይ እስከ ምድር ድረስም አያያዙት።

15 በዓለም ያሉ ጣዖታትም ይወድቁ ጀመር። አንዱንም ጣዖት ቢሆን ዲያብሎስ ያቆመው ዘንድ አልቻለምና።ያን ጊዜም ሰይጣናት ከአለቃቸው ከዲያብሎስ ዘንድ ተሰበሰቡ። በሥልጣናችን የመጣው ይህ መከራ ምንድን ነው? በዓለም የተወለደው ይህስ ማን ነው? አሉት። እርሱም ኤልያስ ስለእርሷ የተናገረላት ድንግል ወለደችን? አላቸው።

16 እነሆ ድንግል ትፀንሳለችና

ወትወልድ ወልደ ወእምድኅረ ወለደት ትነብር ውስተ ኢየሩሳሌም ወለእመ ተወልደ ዝንቱ ወልድ ተሐውከ መንግሥትየ ወእመተነበየ ኢሳይያስ ተምዓዕኩ ወአቀምኩ ላዕሌሁ ምናሴሃ ወልደ ሕዝቅያስ ንጉሥ ወወሠሮ በሞሰርተ ዕፅ ወአጥፍዐ ዝክሮ እምዓለም ወአንሐልኩ ማዕዘንቶ እምቅድመ ብፅሐቱ ዘተነበየ በእንቲአሁ ወመኑ ዘአንሐለ ማዕዘንየ ዘእንበለ ትንቢቱ እስመ ብዙኃን ነቢያት ተወልዱ ውስተ ዓለም ወኢረከብኩ ኃፍረት ዘከመ ይእዜ።

፲፯ ወለኤልያስኒ ዘአሠሮ ለሰማይ ከመ ኢይዝንም ዝናም ዲበ ምድር ሠለስተ ዓመተ ወሰድስተ አውራኀ ወእምድኅረ አዕረጎ እግዚአብሔር ውስተ ገነት ሕያዎ ደለወኒ ከመ አቅም ላዕሌሁ ኤልዛቤልሃ ንግሥተ ወአክአብሃ ንጉሠ ወፈቀዱ ይቅትልዎ ወኀየ እምቅድመ ገጸ ኤልዛቤል ፵ መዓልተ ወ፵ ሌሊተ ሶበ ኢፈቃደ እግዚኡ አዕርጎቶ ኀቤሁ እምረሰይክዎ ይቅትልዎ በዝንቱ ዓለም ወእመ

ወንድ ልጅም ትወልዳለች፤ከወለደች በኋላም በኢየሩሳሌም ትቀመጣለች፤ ይህ ከተወለደ መንግሥቴ ይታወካል፤ኢሳይያስ ትንቢት በተናገረ ጊዜ ተቆጣሁና የንጉሡ የሕዝቅያስን ልጅ በእርሱ ላይ አስነሣሁ፤ በመጋዝ ሰንጠቀውና መታሰቢያውን ከዓለም አጠፋው። ስለእርሱ የተናገረው ከመድረሱ በፊትም ማዕዘኑን አፈረስሁት፤ ትንቢቱ ሳይደርስ ማዕዘኔን ያፈረሰ ማን ነው? በዓለም ብዙ ነቢያት ተወለዱ፤ እንደዛሬው ያለ ውርደት ግን አላገኘኝም።

17 ዝናም እንዳይዘንም ሦስት ዓመት ከስድስት ወር ሰማይን ያሰረ፣ ኤልያስ ነውን? እርሱንም እግዚአብሔር በሕይወቱ ወደ ብሔረ ሕያዋን ዐሳርጐታል። ንግሥቲቱ ኤልዛቤልንና፣ንጉሡ አክዓብን አስነሣበት ዘንድ ተገባኝ፤ይገድሉት ዘንድም ፈለጉ። ከኤልዛቤል ፊትም አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ሸሸ፤ ጌታው ወደ እርሱ ያሳርገው ዘንድ ባይወድ ኖሮ በዚህ ዓለም እንዲገድሉት ባደረግሁ ነበር። ያም ባይሆን እንደሰው ልጆች አ

አኮ እምአዕበይክዎ ከመ ለአዳም
አቡሆሙ ለእጓለ እመሕያው።

፲፰ ወኤጺፋንዮስኒ ኤጺስ ቆጶስ
ዘቆጵሮስ እንዘ ይከውን ስምዓ
በእንተ ዕርገቶሙ ለሄኖክ
ወለኤልያስ እለ ተጽሕፈ
አስማቲሆሙ ኀበ ዐምደ ወርቅ
ይቤ ንነጽር ዘንቡር ለነ እምዘኮነ
ወኮነነ ዓረቦነ ተስፋ ሄኖክ ፈለሰ
ኵለንታሁ ወኢርእየ ሞተ እስከ
ዛቲ ዕለት ወኤልያስኒ ተለዓለ
ኵሉ ሥጋሁ ወኢርእየ ሞተ እስ
ከ ይእዜ ከመ በክልኤቱ ሥጋ ሕያ
ዋን ይጽናዕ ኀቤነ ትንሣኤ ፍጹመ
ወኢይኩን እምኔነ መኑሂ ንፉቀ
ልብ ናሁ አንበረ ለነ ክልኤተ
እምነ ቀደምት ለትንሣኤ።

፲፱ ሄኖክ ኢ ግዙር ውእቱ
ወኢከልዖ ቈልፈቱ ፈሊሰ ወሀሎ
ሥጋሁ ሕያወ ወኤልያስኒ ግዙር
ውእቱ ወኢየሃሉ መኑሂ ከመቦ
ዘይትነሣእ ወዘኢይትነሣእ አላ
በኵሉ ውእቱ ኤልያስ ድንግል
ወኀሩይ ከመ ይስብክ በድንግልና
በዓለመ ሕይወት ዓርገ ምስለ
ሥጋሁ ወከመ ኢየሐልዩ ሰብእ
ከመ ትንሣኤ ይከውን በድንግልና

ባት እንደ አዳም ባስታበይሁት
ነበር አለ።

18 የቆጵሮስ ኤጺስ ቆጶስ ኤፋንዮ
ስም ስማቸው በዐምደ ወርቅ
ስለተጻፈ ስለሄኖክና ስለ ኤልያስ
ሲመሰክር ከአለው የተዘጋጀልንን
እናስተውል። የተስፋችን መጀመ
ሪያ የሆነውን እናስብ።ሄኖክ ሁለ
ንተናው ዐረገ፤እስከ ዛሬም ሞትን
አላየም፤ኤልያስም በሥጋው ከፍ
ከፍ አለ /ዐረገ/። እንደ ሁለቱም
ሕያዋን ሰዎች ትንሣኤ በእኛ
ዘንድ የጸና ፍጹም ይሆን ዘንድ።
ከእኛ ወገንም ማንም ቢሆን ልቡ
የሚጠራጠር እንዳይኖር ለትንሣኤ
ምሳሌ የሆኑ ከቀደሙት ሰዎች
እነሆ ሁለቱን አስነሣልን።

19 ሄኖክ ያልተገረዘ ነው፤አለመገ
ረዙም ለማረግ አልከለከለውም፤
ኤልያስ የተገዘረ ነው። የሚነሣ
የማይነሣ አይኖርም፤ሁሉም ይነ
ሣል እንጂ፤ ኤልያስ በዚህ ዓለም
ሕይወቱ ያስተምር ዘንድ የተመ
ረጠ ድንግል ነው። በሥጋውም
ዐረገ። ሰዎች ትንሣኤ በድንግልና
ለነበረ ብቻ እንደሆነ እንዳያስቡም
ሥጋው የሚነሣውም የድንግሉ

ባሕቲቱ እስመ ኅሩይ ውእቱ
ወቦቱ ይትነሣእ ሥጋሁ ናሁ
ሄኖክ አውሰበ ወወለደ ውሉደ
ወእሉ ክልኤቱ ሀለው ሕያዋን
በነፍስ ወሥጋ በእንተ ተስፋ።

፳ እመኒ ዝንቱ ነቢይ ዐቢይ
ኤልያስ ተዓረዮ ለእግዚእነ በዕር
ገቱ ወበዳግም ምጽዓቱ።ቦ ብዙኀ
ተራኀቆ ማእከሌሆሙ በከመ ይቤ
ዮሐንስ አፈ ወርቅ ሊቀ ጳጳሳት
ዘቁስጥንጥንያ ውስተ መጽሐፈ
ተኀሥሦ በትርጓሜሁ መዝሙር
በ፶ወ፮ ዐርገ እግዚአብሔር በቃለ
ቀርን መዊዕ ወኢይቤ አዕረግዎ
አላ ለሊሁ ዐርገ ወኢፈቀደ
መራሔ ፍኖት ቅድሜሁ ዳዕሙ
ውእቱ ዐርገ ውስተ ፍኖት እስመ
ከመዝ ኢክህለ ኤልያስ ይዕርግ
በዝንቱ መካን ከመ ክርስቶስ
ወኢክህለ ሀላዌሁ ለኤልያስ
ይዕርግ በዝ መካን ነኪር አላ
ኃይላት አዕረግዎ ኀበ ተአዘዙ።

፳፩ ወቃለ እግዚአብሔርሰ
ዋሕድ ለሊሁ ዐርገ በሥልጣኑ
እስመ እግዚአ ኃይላት ውእቱ

ነው እንዳይሉ ሄኖክ እነሆ ባለሕ
ግ ነበር።ልጆችንም ወልዶ ነበር።
ስለ ተስፋም በነፍስ በሥጋ ሕያ
ው ሁነው ሁለቱም አሉ።

20 ይህ ታላቅ ነቢይ ኤልያስም
ቢሆን ጌታችንን በዕርገቱ፣በዳግም
ምጽአቱ ተስተካከለው። ነገር ግን
ተንሥሦ በተባለ መጽሐፍ የቁስ
ጥንጥንያው ሊቀጳጳስ እንደተናገረ
ው እግዚአብሔር በነጋሪት ድምፅ
ዐረገ በሚለው በአርባ ስድስተኛው
መዝሙር ትርጓሜው በመካከላቸው
ብዙ መራራቅ ልዩነት አለ። ክርስ
ቶስን ዐሳርጉት አላለም፤ እርሱ
ዐረገ እንጂ በፊቱ መንገድ የሚመ
ራም አልፈለገም። እርሱ በመንገዱ
ዐረገ እንጂ። ኤልያስ ግን እንደክር
ስቶስ በዚያ ቦታ ያርግ ዘንድ አልቻ
ለም፤የኤልያስ ሕልውና ልዩ
በሆነ በዚያ ቦታ ያርግ ዘንድ
አልቻለም። ኃይላት ወደታዘዙበት
ዐሳረጉት እንጂ።

21 አንድ የሆነ የእግዚአብሔር
ቃል(ክርስቶስ) በሥልጣን ዐረገ።
የኃያላን ጌታ ነውና ጌታችን ከእርሱ
በላይ ቦታ ወደሌለበት ሰማየ ሰማያት

እግዚእነሰ ዐርገ ሰማየ ሰማያት ኀበ አልቦ መካን መልዕልቴሁ ኤልያስሰ ዐርገ ብሔረ ሕያዋን ወተፈጸመ ሎቱ ዘይቤ እግዚእነ በወንጌለ ሰላም ዘዓቀበ ቃልየ ኢይጥዕሞ ለሞት ለዓለም ወሲራክኒ ይንዕዶ ወያከብሮ እንዘ ይብል ከመ ዐርገ በነደ እሳት በሠረገላ በአፍራሰ እሳት።

፳፪ ዘአጽሐፈ ኰነኔ ለለዕድሜሁ ወበእንተዝ ተሰምየ ጸሐፌ ትእዛዘ ፈጣሪሁ ከመ ያቁርር መዓተ እምቅድመ መቅሠፍት ወከመ ያግብዕ ልበ አበው ኀበ ውሉድ ወከመ ያቅሞሙ ለሕዝበ ያዕቆብ። ወካዕበ ይቤ ሲራክ እፎ ኤልያስ ተሰባሕከ በስብሐቲከ ብፁዓን እለ የአምሩከ ወእለ ሥርግዋን በፍቅርከ ወንሕነሂ ሕይወተ ነሐዩ በእንቲአከ ኤልያስ ዘዐርገ በነደ እሳት አነሂ እንዘ እተሉ ኪያሁ እዌድሶ ከመ እኩን ወዓሊሁ ወከመ ነቢየ ጽድቅ ኤልሳዕ ወከመ አብድዩ ብፁዕ።

፳፫ ደቂቁሰ ለአክዓብ ፸ወ፪ በደመ ነቢያት እለ ሞቱ፤ ፍዳ አክዓብ ውብእሲቱ፤ ኀየ እምገጸ አክዓብ ንጉሥ፤ ወእምቅድመ ገጹ አጉየየ

ዐረገ፤ ኤልያስ ግን ወደብሔረ ሕያዋን ዐረገ፡፡ ጌታችን በወንጌል የተናገረውም ተፈጸመለት፡፡ቃሌን የጠበቀ ለዘለዓለሙ ሞትን አይ ቀምስም ብሏልና። ሲራክም በነደ እሳት፣በሠረገላ፣ በእሳት ፈረስ ዐረገ እያለ ያመሰግነዋል ያከብረዋል።

22 በየዘመኑ ፍርድን ያስጻፈ ስለ ሆነም የፈጣሪውን ትእዛዝ የሚ ጽፍ ተባለ፤ከመቅሰፍቱ አስቀድሞ ቁጣውን ያቀዘቅዝ ዘንድ፤የአባቶ ችን ልብም ወደልጆች ይመልስ ዘንድ፣ የያዕቆብን ሕዝቦችም ያጸናቸው ዘንድ ዳግመኛምሲራክ ኤልያስ ሆይ በምስጋናህ እንዴት ተመሰገንህ? አንተን የሚያውቁ በፍቅርህም የሚያዝጡ ምእመናን ብፁዓን ናቸው። እኛም በአንተ አማላጅነት እንኖራ ለን በነደ እሳት ያረገው ኤልያስ ነው። እኔም እንደ ጻድቁ ነቢይ እንደ ኤልሳዕ ብፁዕ እንደሆ ነው አብድዩ አገልጋዩእሆን ዘንድ እርሱን እየተከተልሁ አመሰግነዋለሁ።

23 ከነቢያት ደም የተነሣ በአክዓ ብና በሚስቱ ዕዳ የሞቱ የአክዓብ ልጆችም ሰባ ሁለት ናቸው፡፡ከንጉሡ ከአክዓብ ፊት ሸሸ። የዮርዳኖስን

ማየ ዮርዳኖስ፤ ኤልሳዕኒ ነሢኦ ካዕበተ መንፈስ፤ ጊዜያተ ክልኤ ሠጠቀ ማየ ዮርዳኖስ፤ ወሶበ ጸውዓ ስሞ ለኤልያስ።

፳፬ ወኮነ መዋዕለ ዕርገቱ በ፰ቱ ዓመተ መንግሥቱ ለኢዮራም ወልደ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወበቀዳማይ ዓመተ መንግሥቱ ለኢዮራም ወልደ ኢዮሳፍጥ ወእምፍጥረተ ዓለም በ፵ወ፷፻ወ፲ ዓመት በጕልቈ ዓመታቲሆሙ ለነገሥተ እስራኤል ወበጕልቈ ዓመታቲሆሙሰ ለነገሥተ ይሁዳ እምፍጥረተ ዓለም በ፵ወ፭፻፶ወ፰ ዓመት ዐርገ ኤልያስ ውስተ ሰማያት ወእምቅድመ ምጽአቱ ለእግዚእነ በ፱፻ወ፪ ዓመት እፍለሶ ፈጣሪሁ ኀበ ሀሎ ሄኖክ ቀዳሚሁ።

፳፭ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዕሤተ ነቢይ ይነሥእ እምኀበ እግዚአብሔር አምላኩ። እግዚ አብሔር እግዚእ፤ ለኖኅ ዘይቤሎ፤ ግበር ታቦተ በዘትድኅን እምተ ንኅሎ፤ለኤልያስኒ ብሔረ ሕያዋን አልዓሎ በሠረገላ ወበክንፈ ረቂቅ

ውኃ ግን ከፊቱ አሸሸው።ኤልሳዕም እጥፍ የሆነ መንፈስን ተጐናጽፎ የኤልያስን ስም ሁለት ጊዜ ጠርቶ የዮርዳኖስን ውኃ ከፈለው።

24 የዕርገቱ ዘመንም የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ልጅ ኢዮራም በነገሠ በስምንት ዓመት፣የኢዮሳ ፍጥ ልጅ ኢዮራም በነገሠ በመጀ መሪያው ዓመት ነው፤ዓለም ከተ ፈጠረ ጀምሮም እንደ እስራኤል ነገሥታት ዘመን አቆጣጠር በአራት ሺህ ስድስት መቶ ዐሥር ዓመት ነው።እንደ ይሁዳ ነገሥታት ዘመን አቆጣጠርም ዓለም በተፈጠረ በአ ራት ሺህ አምስት መቶ ዘጠና ስም ንት ዓመት ኤልያስ ወደ ሰማይ ዐረገ። ጌታችን ከመምጣቱ በፊትም በዘጠኝ መቶ ሁለት ዓመት መጀ መሪያ ያረገ ሄኖክ ወደ አለበት ፈጣሪው ዐሳረገው።

25 ነቢዩን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ የነቢዩን ዋጋ ያገኛል። ኖኅን ከጥ ፋት በምትድንበት ገንዘብ መርከ ብን ሥራ ያለው ጌታችን እግዚአ ብሔር ኤልያስን በሠረገላና በረቂቅ ነፋስ ክንፍ ወደብሔረ ሕያዋን ዐሳረ

ዘወርኃ ጥር

አውሎ፤ እስመ ኢይጥዕም ሞተ ዘዓቀበ ቃሎ። ቀላፊ ወግዙረ ኢፈለጠ ወኢሴለየ፤ በወርኃ ካኑን ዳግማዊ ከመ ይዕርጉ ሰማየ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ እንተ በግዝረቱ ተሰምየ፤ ሄኖክ በከመ ይቤ ሶበ ተነበየ በግዙር በግዕ አዕረጎ ኀቤየ።

፳፮ ሠረገላ እሳት ወአፍራሰ እሳት ዘበድልቅልቅ መጽአ፤ ወማእከሌሆሙ ኤልያስ ቦአ፤ ሐሜለተ ርእስ ዘኤልያስ ኤልሳዕ ነሥአ፤ ሰላም ለከ ፍቁርየ፤ ኤልያስ አባ ወአቡየ፤ ምሥዋዓከ በልዐ እሳተ ወማየ። ሰላም ለከ ዐራጊ መንገለ ሰማይ ለአዕርፎ፤ ሕይወተ ከመ በተወክፎ በእንተ ምግባሩ ምንንት ለአክዓብ ዘትዘልፎ እስመ ነሠትከ ምሕራማተ ወቀጥቀጥከ ግልፎ፤ በስቡሐቲከ ኤልያስ ተሰባሕከ እፎ። ለዘጸሐፎ በክርታስ፤ ወለዘአጽሐፎ እንዘ ይደርስ፤ ለዘአንበቦ ወለዘተርጎሞ በልሳን ሐዲስ፤ ወለዘሰምዓ ቃሎ በእዝነ መንፈስ ፤ በጸሎተ እሙ ማርያም አራቂተ ኵሉ እምባዕስ፤ ኅቡረ ይምሐረነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

ገው፤ ቃሉን የጠበቀ ሞትን አይቀምስምና፤ ካኑን በተባለው ወር ዳግመኛ ወደሰማይ ያርጉ ዘንድ የተገረዘና ያልተገረዘን ፍጹም አልለየም። ሄኖክ ትንቢት በተናገረ ጊዜ እንዳለው በግዙርነቱ የተጠራ ኢየሱስ ክርስቶስ በግዙር በግ ወደ እኔ ፀሳረገው።

26 የእሳት ሠረገላ፤የእሳት ፈረስ፤ ድልቅልቅ መጣ፤ኤልያስም በመካከላቸው ገባ። የኤልሳዕ ራስም የኤልያስን መጠምጠምያ ወሰደ፤አባ፤አባቴ ወዳጄ ኤልያስ ሆይ ለአንተ ሰላም ይገባል።መሥዋዕትህን በእሳትና በውኃ አቃጠለ፤ሕይወትን በመቀበል ወደሰማይና ወደዕረፍት ያረግህ፤ ከተናቀች ምግባሩ የተነሣ አክዓብን የዘለፍህ ኤልያስ ሆይ ለአንተ ሰላምታ ይገባል። የጣዖታት ቤትን አፍርሰሃል፤ጣዖቱንም ቀጥቅጠሃልና። ኤልያስ ሆይ እንዴት በምስጋና ተገለጥህ? የጻፈውን፤ እየደረሰም ያስጻፈውን፤ በመንፈሳዊ ጆሮ ቃሉን የሰማውን ሁሉ ከጠብ በምታስታርቅ በእናቱ በድንግል ማርያም ጸሎት መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በአንድነት ይማረን አሜን።

ዘወርኃ የካቲት

<u>ድርሳን ዘወርኃ የካቲት</u>

፩ ወበስመ እግዚአብሔር ሥሉስ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ኤልያስ አባ ወአቡየ ሠረገላሆሙ ለእስራኤል ካዕበተ መንፈስ ቅዱስ ዘላዕሌከ ይስወጥ ላዕሌየ ከመ ኤልሳዕ ዘኮነ ስምዓ ዕርገትከ ወከመ አብድዩ ፍቁርከ ትክበር ነፍስየ በቅድሜከ ዮም ወእስከ ለዓለም አባ ወአቡየ ኃይሎሙ ወጽንዖሙ ለእሥራኤል ባርከኒ እንግዕ በረከተከ ።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ የካቲት ወአክዓብሰ ንጉሠ እስራኤል ኮነ የኃሥሥ በብዙኅ ግብር ወአምሐለ ደቂቀ ጽርሑ ወኵሎ መገብቶ ወአያደ አዋዲ ውስተ ኵሉ ሀገረ መንግሥቱ ወይቤ እመቦ ዘርእዮ ለኤልያስ ወእመቦ ዘአእመረ መካነ ኀበ ተከብተ ኤልያስ ቴስብያዊ ይንግረኒ ከመ አምጽኦ ኀቤየ ወእስአሎ በእንተ ርደተ ዝናም ለእመ አሆ ይቤለኒ አሐይዎ ወለእመ አበየኒ እሞቅሖ ወእቀትሎ ወዘአምጽኦ ሊተ ኀኤልያስ ቴስብያዊ እሬስዮ መስፍነ

<u>የየካቲት ድርሳን</u>

1 አብ፣ ወልድ፣ መንፈስ ቅዱስ በሚባል ሦስትነት ላይ አንድ አምላክ በሆነ በእግዚአብሔር ስም የእስራኤል ሠረገላቸው አባቴ ኤልያስ ሆይ በአንተ ላይ ያደረው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ስለ ዕርገትህምስክር እንደሆነው እንደ ኤልሳዕ በእኔ ላይም ይደር፤እንደ ወዳጅህ እንደ አብድዩ ዛሬም፤እስከ ዘለዓለሙም ድረስ ሰውነቴ በፊትህ የከበረች ትሁን።የእስራኤል ኃይላቸው፤ጽንዓታቸው አባ፣ አባቴ ሆይ በረከትህን አገኝ ዘንድ ባርከኝ።

2 በየካቲት ወር የሚነበብ የነቢዩ ኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፤የእስራኤል ንጉሥ አክዓብም ኤልያስን በብዙ ሁኔታ ይፈልገው ነበር፤የቤቱን ልጆች፣ሠራዊቱን፣ ሹማምንቱን ሁሉ አስማላቸው፤በሚገዛው ሀገር ሁሉ መልእክተኛ አስላከ፤የቴስብያውን ሰው ኤልያስን ያየ፣የተሸሸገበትን ቦታም የሚያውቅ ካለ ወደ እኔ አምጥቼ ስለዝናሙ መዝነብ እጠይቀው ዘንድ ይንገረኝ፤እሽ ካለኝ በሕይወት እንዲኖር አደርገዋለሁ፤አይሆንም ካለኝ ግን አስሬ እገድለዋለሁ፤ ቴስብያዊውን ሰው

ላዕለ ፲፱ ሐራ ወለእመቦ ዘሠወሮ ውተከሥተ ቦቱ እምድኅረዝ ይትበርበር ቤቱ ወይትሐየድ ንዋዩ ወየዓይ ሥጋሁ በእሳት።

ኤልያስን ወደ እኔ ያመጣልኝን ሰውም የሺሕ አለቃ አደርገዋለሁ፤የሰወረው ኖሮ በኋላ ቢገኝ ግን ቤቱ ይበረበራል፤ገንዘቡም ይወረሳል፤ሥጋውም በእሳት ይቃጠላል አለ።

፫ ወእምድኅረዝ ፈነወ ላእካነ ኀበ ነገሥት ወመኳንንት እለ ፍሉጣን እምኔሁ እንዘ ይብል እመቦ በኀቤክሙ ኤልያስ ቴስብያዊ ፍትሑ ማእከሌየ ወማእከሌሁ እስመ ቀታሌ ነፍስ ውእቱ ወኤልዛቤልኒ ብእሲቱ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል ተመልዓት ዐቢየ መዓተ ወስዕነት ተዓግሦ ወሰደደቶሙ ለነቢያተ ጽድቅወኰነነቶሙ ለካህናተ እግዚአብሔር ወቀተለት ኲሎ እለ ይጼውዑ ስመ እግዚአብሔር ቦ እለ ተቀስፉ ወቦ እለ ተሞቅሑ።

3 ከዚህ በኋላ መልእክተኞችን ወደ ነገሥታቱ፣ከእርሱ ወደተለዩ ወደመኳንንቱ ላከ፤የቴስብያው ሰው ኤልያስ በእናንተ ዘንድ ካለ በእኔና በእርሱ መካከል ፍረዱ፤እርሱ ነፍስ ገዳይ ነውና፤በማለት ላከ።የአክዓብ ሚስት ኤልዛቤልም ጽኑ ቁጣን ተቆጣች፤ መታገሥም ተሳናት፤ እውነተኞች ነቢያትንም አሳደደቻቸው፤የእግዚአብሔርን ካህናትም አሰቃየቻቸው፤የእግዚአብሔርን ስም የሚጠሩትንም ሁሉ ገደለቻቸው፤የተገረፉ አሉ፤ የታሰሩም አሉ።

፬ ወዝንቱ ኲሉ ዓመፃ ዘኮነ በእንተ ተኃጥኦተ ኤልያስ ነቢይ ወውእቱሰ ኤልያስ መፍቀሬ እግዚአብሔር ወጸላዬ ነፍሱ አኮ ዘተከብተ በእንተ ፍርሃተ ሞት አላ ከበቶ እግዚአብሔር ዘየአምር ብዝኃ አፍቅሮቱ ወዓሕቀ ልቡ በእንተ አምልኮቱ ወአልቦ ዘአእመረ በኀ

4 ይህ ሁሉ ግፍ የተፈጸመውም ነቢዩ ኤልያስ በመጥፋቱ ነው፤ይህ ኤልያስም እግዚአብሔርን የሚወድ እራሱን የሚጠላ ሰው ነበር።በመሆኑም ሞትን በመፍራትየተሰወረ አልነበረም፤ፍጹም የሆነፍቅሩን፣ስለ አምልኮቱም የልቡን ቅንአት የሚያውቅ እግዚአብሔር ሰወረው

በ ተከብተ ዘእንበለ እግዚአብሔር ከዳኒ ወከሣቲ ሕያው ወማሕየዊነ ባቢ ወከሐሲ ላዕለ ኲሉ ዘኮነ ወዘ ይከውንሂ።

፭ በውእቱ መዋዕል ሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘስሙ አብድዩ ወልደ ሐናንያ ጻድቅ ወፈራሄ እግዚአብሔር ወውእቱ መስፍን ሊቀ ሐራሁ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል አመ ቀተለቶሙ ኤልዛቤል ለነቢያተ እግዚአብሔር ነሥአ ወአድኃነ እምነቢያተ እግዚአብሔር ፻ተ ዕደወ በበ፶ ውስተ ገ በዓት ወሴሰዮሙ እክለ ወማየ ወአልቦ ዘአስተጻነሶሙ ወአልቦ ዘሰለጦሙ ወኢመኑሂ እስመ ፈቀደ እግዚአብሔር ከመ ያቅም ሎቱ ተዝካረ ሠናየ ወከመ ይኩን ተላዊሁ ለኤልያስ ወነቢየ ህየንቴሁ።

፮ ንትመየጥ ካዕበ ኀበ ዘቀደሚ ነገርነ ወእስከ አሚሃ ኢተአተተ መቅሠፍት እም ገጸ ምድር በእንተ ዘኢገብዓ ኀዘኑ ለኤልያስ እስመ እግዚአብሔር ሰምዓ ጸሎቶ ወስእለቶ ወዕበዮ ላዕለ ኲሉ ፍጥረት ዘታሕተ ሰማይ

እንጂ።የተሰወረበትን ቦታም ከሚሰውር ከሚገልጥ፣ዘለዓለማዊና አዳኝ፣ቀናጋሪም ከሆነ፣የሆነውንና የሚሆነውን ማወቅ ከሚችል ከእግዚአብሔር በቀር የሚያውቅ አልነበረም።

5 በ..ያን ዘመንም የሐናንያ ልጅ የሆነ አብድዩ የሚባል አንድ ሰው ነበር፤እውነተኛ እግዚአብሔርንም ይፈራ ነበር፤ይህ መስፍንም የአክዓብ ሠራዊቶች አለቃ ነበር፤ ኤልዛቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት በገደለች ጊዜ ከእግዚአብሔር ነቢያት ሃምሳ፣ሃምሳውን በጉድጓድ እያደረገ መቶ ሰዎችን አተረፈ፤ውኃና እንጀራም መገባቸው፤ያስቸገራቸውም አልነበረም፤ማንም ሰው አልነካቸውም። እግዚአብሔር መልካም መታሰቢያን የ..ቀምጥ ዘንድ፣የኤልያስ ተከታይ ሆ.. በእርሱ ፈንታም ነቢይ ይሆን ዘንድ ፈቅዶለታልና።

6 ዳግመኛም ወደ ቀደመ ነገራችን እንመለስ፤እስከዚህን ጊዜ ድረስም የኤልያስ ኀዘን ስላልተመለሰ መቅሰፍቱ በምድር ላይ አልተመለሰም፤እግዚአብሔር ጸሎቱን፣ልመናውን ከመሬት በታች ባለው ፍጥረት ሁሉ ያለውን ታላቅነትም ሰምቶታልና

ወእኰነኖ ላዕለ ኵሉ ዘሥጋ ወሶቤሃ አርመመ ኵሉ ዘበሰማያት ወዘበምድር ወዘተርፈ ቃለ ኤልያስ በታሕቱ።

፯ ወካዕበ ኃሠሠቶ ምድር ለኤልያስ ነቢይ ወገረረት ሎቱ ወትቤሎ አነ እስእለከ ከመ ዘትነግር እም ለውሉዳ ከመ ትምሐር ዘላዕሌየ ወእፎ ትፈቱ ታጥፍዕ ጻድቃነ በእንተ ኃጥአን ወትቤሎ ለምንት ኢሰማዕከኒ ቃልየ አንተኑ ኢተፈጠርከ በውስተሐመድ ወለምንት ትጸልአሙ ለእለ ተፈጥሩው ስተ ሐመድ እፎ ዘጠበውከ ሀሊበ ለምንት ትረሰዓኒ ነግድኑ አንተ ዘትነብር ላዕሌየ ኢይገብርኑ ውእቱኒ ዐቢየ ፍትሐ።

፰ ወሚካኤል አሐዱ እምቅዱሳን ቀደምት ወተአዛዚ ለሰብእ በዲበ ሠናይቱ ወውእቱ ሊቆሙ ለመላእክት ምሉዓ ምሕረት ዘይስእል ኵሎ ዕለተ ለእንስሳ ማዕረ ወለሰብእ ተግባረ ወሐረ በከመ ያለምድ ወቆመ ቅድመ መንበረስ ብሐቲሁ ለልዑል ወይቤሎ ለእግዚአብሔር አኃሥሥ እምኔከ

፤በሥጋዊ በደማዊ ፍጥረት ሁሉ ላይም አሠልጥኖታልና፤ያን ጊዜም በሰማይም በምድርም ያለው ሁሉ ጸጥ አለ፤ የቀረውም የኤልያስ ድምፅ ብቻ ነበር።

7 ዳግመኛም ነቢዩ ኤልያስን ምድር ፈለገችው፤ተገዛችለት፤አለችውም፤እኔ እናት ያለ ማንም መካሪ ልጆቿን እንደምትመክር እለምንሃለሁ፤ በኃጢአተኞች ምክንያት እንዴት ጻድቃንን ታጠፋለህ፤ቃሌን ለምን አልሰማኸኝም፤ከትቢያ ያልተፈጠርህ አንተ ነህን፤ከትቢያ የተፈጠሩትን ለምን ትጠላቸዋለህ፤ወተቴን የጠባህ አንተ እንዴት ትረሳኛለህ፤በእኔ ላይ የምትኖር አንተ እንግዳ ነህን እርሱስ ታላቅ ፍርድን አያደርግምን? አለችው።

8 ከቀደሙት ቅዱሳን አንዱ ሚካኤል ነው፤በመልካም አገልግሎቱ ሁሉ ለሰው ታዛዢ ነው፤እርሱም የመላእክት አለቃቸው፤ምሕረትን የተሞላ፤ለእንስሳቱ ዘወትር ሣርን የሚለምን፤ለሰው ልጆችም ሥራቸው እንዲቃና የሚማልድ መልአክ ነው። እንዳስለመደውም ሒዶ በእግዚአብሔር መመንበር ዙፋን ፊት ቆመ

አምላኪየ ለእመ ኢኮነት ይእቲ ሰዓት ተፍጻሜ ዓለም በእንተ ምንትኑ ዘጠፍአት ምድር ከመዝ ወዘጠፍዑ ኵሎሙ ዘላዕሌሃ።

፱ ወይቤሎ እግዚእነ ለሚካኤል ኢትስአለኒ በእንተ ኤልያስ ነቢይ አንተ ኢተአምር ግብሮ ለሊሁ ተምዓ ላዕሌየ ወወጽአ ቃል እምአፉሁ ወኮነ ከመ መብረቅ ወበከመ ረሰይኩከ ለከ ሊቀ ላዕለ ሰማያውያን ከማሁ ረሰይክዎ ለገብርየ ኤልያስ ሊቀ ላዕለ መስተዓግሣን እለ ይነብሩ ዲበ ምድር።

፲ ወከመ እሰምዓከ ለከ ኵሎ ዘሰአልከኒ አንተ ወእገብር ፈቃደከ ከማሁ ለገብርየኒ ኤልያስ እሰምዖ ስእለቶ ወእገብር ፈቃዶ ከመ ታእምር አንተ ከመ አነ አፈቅር እለ የአምኑ ብየ ጻድቃነ ወንጹሐነ ወአነ እሁቦሙ መንግሥተ ሰማያት ወየአምሩ ኵሉ ሰብእ ከመ አነ አፈቅሮ ለኤልያስ ነቢይ ፈድፋደ እምነ ኵሎሙ ጻድቃንየ ወነቢያትየ።

፤እግዚአብሔርንም አምላኬ ሆይ ይህቺ ሰዓት የዓለም ፍጻሜ እንዳትሆን እለምንሃለሁ፤ምድር እንደዚህ ሆና የጠፋችው ስለምንድን ነው፤ በእርሷ የሚኖሩ ፍጥረታት ሁሉ የጠፉትስ ስለምንድን ነው? አለው።

9 እግዚአብሔርም ቅዱስ ሚካኤልን አትለምነኝ፤ስለነቢዩ ስለኤልያስ ነው፤አንተ ሁኔታውን አታውቅም፤እርሱ ስለ አምላክነቴ ቀና፤ከአንደበቱም ቃል ወጣ፤እንደ መብረቅም ሆነ፤አንተን በሰማያውያን ፍጥረታት ዘንድ አለቃ እንዳደረግሁህ አገልጋዬ ኤልያስንም እንዲሁ በምድር በሚኖሩት ትግሥተኞች ላይ አለቃ አደርግሁት።

10 አንተን የለመንኸኝን ሁሉ እንደምሰማህ ፈቃድህንም እንደምፈጽም እንደዚሁም ሁሉ አገልጋዬ ኤልያስንም ልመናውን እሰማዋለሁ፤ ፈቃዱንም እፈጽምለታለሁ። የሚያምኑብኝ ጻድቃንን ንጹሐንን እንደምወድ አንተ ታውቃለህ። መንግሥተ ሰማይንም አወርሳቸዋለሁ።ከጻድቃኖቼ ከነቢያቶቼ ሁሉ ይልቅ ነቢዩ ኤልያስን እንደምወደው ሰው ሁሉ ያውቅ ዘንድ ነው አለው።

፲፩ ወእንዘ ዘንተ ይተናገር ሚካኤል ምስለ እግዚአብሔር ሕያው መጽኡ መገብተ ደመናትእለ ይጸውሩ ዝናመ ወዓውሎ ወሰገዱ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ወይቤልዎ ንስእለከ እግዚኦ ዘፈጠርከ ሰማየ ወምድረ ምስለ ኵሉ ዓለሞሙ ከመ ትምሐር ዘፈጠርከ ወኢታጥፍዕ ተግባረ እደዊከ ዘገበርከ በአርአያከ ወበአምሳሊከ ወኢትነጽር ምግባረ ኃጢአቶሙ እስመ አልቦ ንጹሕ በቅድሜከ።

11. ቅዱስ ሚካኤልና ዘለዓለማዊ እግዚአብሔር ይህን ሲነጋገሩም ዝናምንና ጠልን በተሸከሙ ደመናት ላይ የተሾሙት መጡ።ሁሉን ለያዘ ለእግዚአብሔርም ሰገዱ፡ሰማይን ከእነ ግሡ፥ ምድር ከነልብሱ የፈጠርህ፣ሁሉንም ያደረግህ አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ የፈጠርኸውን ይቅር ትለው ዘንድ፣በአርዓያህና፣ በአምሳልህ የፈጠርኸውን የእጅህን ፍጥረት እንዳታጠፋበደላቸውንም እንዳትመለከት እንለምንሃለን፣በፊትህ ንጹሕ የሆነ የለምና አሉት።

፲፪ አንተ ውእቱ መሐሪ ወመስተሣህል ርኁቀ መዓት ወብዙኃ ምሕረት ወጻድቅ ወመስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለእጓለእመሕያው ወይእዜኒ እግዚኦ ኢታጥፍዓ ለምድር ወኢታብጥል ደመናተ በጎዘነ ዝንቱ ብእሲ እስመ ጽኑዕ ውእቱ ወለምንት ወሀብኮ ዘመጠነዝ ሥልጣነ ላዕለ ኵሉ አሕዛብ ወሕዝብ እስመ ሰአልናሁ አበየ ወመነነ ስእለተነ ወተቈጥዓ ላዕሌነ ወዮምኒ ሀበነ ሥልጣነ አዚዘነ ደመናተ ከመ ናውርድ ዝናማተ፤ የጊ ለእመ ይፈቅድ ገብርከ

12. አንተ መሐሪ ይቅር ባይ መዓትህ የራቀ ምሕረትህም የበዛ እውነተኛ የሰው ልጆችን በደልም ይቅር የምትል ነህና፤አቤቱ ዛሬም ምድርን አታጥፋት፤ከዚህ ሰው ኀዘን የተነሣም ደመናትን አታጥፋ ፤እርሱ ጨካኝ/ ነውና።በሕዝቡና በአሕዛቡ ላይስ ይህን ያህል ሥልጣን ለምን ሰጠኸው ብንለምነውም አይሆንም አለን፤ልመናችንን አቃለለው፤እኛንም ተቆጣን፤ ዛሬም ደመናትን አዝዘን ዝናም እናወርድ ዘንድ ሥልጣን ስጠን፤ይህም አገልጋይህ ኤልያስ ቢፈቅድ ነው፡፡ባልፈ

ኤልያስ ወለእመ ኢፈቀደ ንበሎ ይኄይሰከኑ ታጥፍእ ምድረ ወኵሎ ሰብአ ወአንተኑ ባሕቲትከ ትተርፍ ወእግዚአብሔርሰ ዘይክል ኵሎ ወአልቦ ዘይሰአኖ።

፲፫ ይቤሎ ለአሐዱ እምእሉ መላእክተ ደመና አንስ ኢወሀብኩከ ሥልጣነ ከመ ተአዝዝ ደመናተ ወከመ ታውርድ ዝናማተ ዘእንበለ ፈቃዱ ለገብርየ ኤልያስ ወአንሰ ኢይፈትሕ ማእሠረ ዘአሠረ በቃሉ እስከ ይፈቅድ ይፍታሕ በፈቃዱ ወአኮኬ በግብር እስመ ኮነ ቀናዔ ሊተ ወይእዜኒ ረድ ኀቤሁ በጽሚ ወተጋነይ ቅድሜሁ ወንግሮ በድኩምቃል ወኢትትዋሳዕ ቃለ ኀሡመ ምስሌሁ እመሰ ጽኑዓ ነገረ ተናገርኮ ይትማዓዕ ላዕሌከ ወኢይዛዕ ዐቢይ ነገር እምአፉከ አንሰ አአምር ጽንዓ ልቡ ለውእቱ ብእሲ ወባሕቱ በከመ ጽንዓተ ልቡ ከማሁ ግብዓቱ።

፲፬ ወአንሰ አአምሮ ለውእቱ ብእሲ ኤልያስ ከመ ፀልዓ ኵሎ ዘሀሎ ውስተ ገጸ ምድር ወአፍቀረ ኪያየ ኢተአምርኑ ከመ እፈ

ቀደ ግን መሬትንና፤ሰውን ሁሉ ታጠፋ ዘንድ ይሻልሃልን? አንተስ ብቻህን ትቀራለህን? እግዚአብሔር ግን ሁሉንም ይችላል፤የሚሳነውም የለም እንለዋልን አሉ።

13. ከእነዚህ የደመናት መላእክት አለቆች/ አንዱንም እኔ ደመናትን ታዝዝ ዘንድ ከአገልጋዬ ከኤልያስ ፈቃድ ውጭ ዝናም ታዘንም ዘንድ ሥልጣን አልሰጠሁህም፤ በቃሉ ያሰረውን እርሱ ወድዶ በቃሉ እስከሚፈታው ድረስ እኔ አልፈታውም በክፋት አይደለም ለእኔ ከመቅናቱ የተነሣ ነው እንጂ።አሁንም በቀስታ ወደ እርሱ ሒድ፤በፊቱም ስገድ፤ በትሑት ቃልም ንገረው፤ክፉ ቃልንም ከእርሱ ጋር አትመላለስ።ክፉ ነገር ከተናገርኸው በአንተ ላይ ይቆጣል። ስለሆነም ክፉ ነገር ከአንደበትህ አይውጣ።የዚህን ሰው ልብ ብርታት እኔ አውቃለሁና ነገር ግን የልቡን ጥንካሬ ያህል ገርነቱም እንዲሁ ነውና።

14. በምድር ላይ ያለውን ጠልቶ እኔን እንደወደደም እኔ ይህን ሰው ኤልያስን አውቀዋለሁ፤የሚፈሩኝን እንደምፈራ፤የሚያቃልሉኝንም እን

ርህ ዘይፈርሁኒ ወአስተኃቅር ዘያተ
ኃቅሩኒ ወካዕበ ስእልዎ ጻድቃን ወ
ይቤልዎ ለልዑል ተዘከር እግዝእ
ኪዳነከ ዘመሐልከ ሎቱ ለኖኅ
ገብርከ ወትቤ መሐ ልኩ
በርእስየ ከመ ኢያማስና ለምድር
ዳግመ ይክልኑ ግብር ብሂሎቶ
ለገባሪሁ ኢትግበረኒ ከመዝ እኮኑ
ኤልያስ ሰብእ ዘከ ማነ ዘከመ
ነሐምም የሐምም ወዘከመ
ንመውት ይመውት እፎ
ኢፈቀድከ አግብኦተ ቃሉ
ወለምንት ኢታቀውም ኪዳነ
ዘተካየድከ ምስለ አበዊነ።
፲፭ አውሥእሙ እግዚእነ ወይቤ
ሎሙ ለጻድቃን በእንተ ምንት
አኃዝኖ ወውእቱ ፀልዓ ዘወለደ
አቡሁ ወእሞ ወአዝማዲሁ
ወሕዝቦ ወኢፈቀደ ምሕረቶሙ
ወጸልዓ ለፃቲ ምድር ወኵሎ
ዘላዕሌሃ ሀሎ በእንቲአየ ወአንሰ
አፈቅር አሐደ ብእሴ ንጹሐ
እምኵሉ ሰብእ ኃጥአን ወአርኢ
ኃይሎ ለኤልያስ ከመ ይሰማዕ
ስሙ ውስተ ኵሎ አጽናፈ
ምድር ወአነ ወሀብኩ ሕገ ኪዳን
ለደቂቀ እስራኤል ወእፎ
ደማቃልላቸው አታውቅምን? ዳግ
መኛም ጻድቃን እግዚአብሔርን
ለመኑት፤ አሉትም፤አቤቱ ለአገል
ጋይህ ለኖኅ የገባህለትን ቃል ኪዳን
አስብ ዳግመኛ መሬትን እንዳላጠ
ፋት በራሴ ማልሁልህ ብለሃልና
፤ሥራ ሠሪውን እንዲህ አድርገህ
አትሥራኝ ይለዋልን? ኤልያስ
እንደእኛ ሰው አይደለምን? እንደ
ምንታመም ይታመማል፤እንደም
ንሞትም ይሞታል፤ቃሉን አለመ
ቀበል እንዴት አልወደድህም። ከአባ
ቶቻችን ጋር የገባኸውን ቃል ኪዳን
ስለምን አታጸናም አሉት።
15. ጌታችንም ለጻድቃን መለሰላ
ቸው፤አላቸውም፤ስለምን አሳዝነ
ዋለሁ? እርሱ የወለደውን አባቱን
፤እናቱን፤ዘመዶቹን፤ ሕዝቡንም
ጠልቷልና ይቅርታቸውንም አልፈለ
ገም፤መሬትንና በእርሷ ላይ ያለውን
ሁሉ ጠልቷልና በእኔም ጸንቶ ይኖ
ራል። እኔም ከብዙ ኃጢአተኞች ሰዎ
ችይልቅ አንድ ንጹሕ ሰው እወዳለሁ
፤የኤልያስን ኃይልም እገልጣለሁ
፤ስሙም በምድር ዳርቻ ሁሉ ይጠ
ራል። ለእስራኤል ልጆች የቃል
ኪዳን ሕግን የሰጠሁ እኔ ነኝ፤ከአ

እመይጥ ቃለ ዘወጽዓ እምአፉየ
ወእፎ እነሥት ዘአነ ሐነፅኩ
ዘንተ ቃለ ወዘይመስሎ ተናገረ
እግዚአብሔር።
፲፮ ወእምድኅረዝ ወረደ መልአከ
ደመናት እምኀበ እግዝአበሔር
ወነደኖሙለደመናት ህየ ቅድመ
እግዝአብሔር ወኢያትለዎሙ
ድኅሬሁ ወይቤሎ እግዚአብሔርነ
ሲዓሰ ንስዖሙ ለደመናት ወኢትኅ
ድጎሙወባሕቱ ኢታውርድ
ዝናመ ዘእንበለ ፈቃዱ ለኤልያስ
ምእመን ዘከመ ልብየ ወበ ጽሐ
መልአክ ወረከቦ ለነቢየ እግዚአብ
ሔር እንዘ ይነብር ውስተ ደብረ
ኪሩብ ወየኃሥሥ ዘውስተሐሜ
ለቱ ወአንሥአ አዕይንቲሁ ኤልያ
ስ ወርእየ ደመናተ እንዘይወርዱኢ
የዓርጉ ላዕለ ወእንዘኢይወርዱ
ታሕተ ከመ ዓረፍት በማእከለ
ባሕር ወደነኑ ከመ ይቅድሁ
ማያተ ወቀጸቦሙ በአዕይንቲሁ
ወቆሙ ደመናት ከመ ተድባብ
እስመ ከልዖሙ ጸሎቱ ለኤልያስ
ወረደወተንሥአ ኤልያስ ወቀነተ
ሐቌሁ ከመ ዘይትቃተል ወቆመ
ቅድሜሁ ለመልአከ እግዚአብሔር።
ንደበቴ የወጣውን ቃል እንዴት አጥ
ፋለሁ እኔ የሠራሁትንስ እንዴት
አፈርሳለሁ አለ፤ እግዚአብሔርም
ይህንና የመሳሰለውን ቃል ተናገረ።
16 ከዚህ በኋላ የደመናት መልአክ
ከእግዚአብሔር ዘንድ ወረደ፤ደመ
ናትንም በእግዚአብሔር ፊት ተዋ
ቸው፤ከእርሱ ጋርም አላስከተላቸ
ውም፤እግዚብአሔርም መውሰዱንስ
ውሰዳቸው እንጂ አትተዋቸው፤ነገር
ግን እንደ ልቤ ከሆነው፤ከሃይማ
ኖተኛው ከኤልያስ ፈቃድ ውጪ
ዝናብን አታውርድ አለው።መልአ
ኩም ደረሰና የእግዚአብሔርን ነቢይ
ኪሩብ በተባለ ተራራ ተቀምጦ አገ
ኘው፤በመኀናጸፊያውያለውንም ይሻ
ነበር፤ኤልያስም ዐይኖቹን አንሥቶ
ውኃን ይቀዱ ዘንድ ሲወርዱ ደመ
ናዎችን ተመለከተ፤በዐይኖቹም
ጠቀሳቸው፤ደመናዎችም ወደላይም
ሳይወጡ ወደታችም ሳይወርዱ በባ
ሕሩ መካከል እንደ ግድግዳ ቆሙ
፤እንደ ድንኳንም አዘነበሉ፤የኤልያስ
ጸሎት መውረድ ከልክሏቸዋልና።
ኤልያስም ተነሥቶ ወገቡን እንደ አር
በኛ ታጠቀ በእግዚአብሔር መልአክ
ፊትም ቆመ።

፲፯ ወይቤሎሙ መልአክ ለደ
መናት ለምንት ቆምክሙ እንዘ
ተሐውሩ። ወይቤልዎ ደመናት
ቅረብ ንንግርከ ንሕነ ዘከልዓነ
ሐዊረ ወይቤሎሙ መልአክ መኑ
አቀመክሙ ወይቤልዎ ደመናት
ውእቱ ብእሲ ዘነግርናከ በእንቲአሁ
ከመ ኢንሑር ወቀርበ መልአከ
እግዚአብሔር ኀበ ኤልያስ
ወይቤሎ አንሰ ነሣእኩ ሥልጣነ
እምኀበ እግዚአብሔር እምቅድመ
እረድ ኀቤከ አነ አኃሥሥ
እምኀቤከ ትፍታሕ ማእሠረ
ዘአሠርከ ወትኅድጎሙ ለደመናት
ያውርዱ ዝናመ ላዕለ ምድር።
፲፰ ወይቤሎ ኤልያስ ለመልአከ
እግዚአብሔር ነገረ ዘእቤ ኢያበጥል
ወኢይሔሱ ዘመሐልኩ መሐላ
በሕይወተ አምላኪየ ከመ ኢይወ
ርድ ዝናም ላዕለ ምድር እስከ
እረክብ ዘፈቀደ ልብየ ወይቤሎ
መልአከ እግዚአብሔር ለእመ ተዓበ
ይከ ወተዘኀርከ በብሂል አነ ነቢየ
እግዚአብሔር አነሂ ኢይፈርሀ
እምኔከ ንግረኒ በእንተምንት ትከል
የሙ ለደመናት ኢያውርዱ ዝናመ
ወለምንት ታበጥል ሥልጣንየ ንግ

17 መልአኩም ደመናዎችን እንደመ
ሔድ ለምን ቆማችሁ አላቸው፤ደመ
ናትም መሔድ የከለከለንን እንነግ
ርሀ ዘንድ ወደ እኛ ቅረብ አሉት።
መልአኩም ያቆማችሁ ማን ነው
አላቸው።ደመናትም እንዳንሔድ
ያደረገን ስለእርሱ የነገርንህ ይህ
ሰው ነው አሉት። የእግዚአብሔር
መልአክም ወደ ኤልያስ ቀረበና ወደ
አንተ ከመምጣቴ በፊት እኔ ከእግዚ
አብሔር ዘንድ አስፈቅጃለሁ። ያወገ
ዝኸውን ውግዘት ትፈታ ዘንድ እሻ
ለሁ፤ደመናትንም በምድር ላይ ዝና
ምን ያወርዱ ዘንድ እንድትተ
ዋቸው እፈልጋለሁ አለው።
18. ኤልያስም የእግዚአብሔርን
መልአክ አለው።በምድር ላይ ዝናም
እንዳይዘንም በፈጣሪዬ የማልሁትን
መሐላ ልቡናየ የፈለገውን እስከ
ማያገኝ ድረስ አልተውም አለው።
የእግዚአብሔር መልአክም እኔ
የእግዚአብሔር ነቢይ ነኝ ብለህ
የምትታበይ ከሆነ ከዚህ የተነሣ
እኔ አልፈራም።ደመናት ዝናምን
እንዳይሰጡ ለምን ከለከልሃቸው?
ሥልጣኔንስ ለምን ታቃልላለህ?
መሬታዊ የሆንህ ኤልያስ ሆይ በአ

ረኒ መሬታዊ መኑ አይድአከ ወመኑ
ነገረከ ከመ ትምሐል በሕይወተ
እግዚአብሔር አምላክከ ወመኑ
መሀረከ ዘንተ መንክረ።
፲፱ ኢተአምርኑ ከመ ማዕቀብ
አንተ በኀበ ምድር ወእንተኑ
ለባሕቲትከ ትፈቅድ ትሕየው
በዲበ ምድር ንሕንሰኬ ጥቀ እንዘ
መላእክቲሁ እለ ፈጠረነ እምነ
ፋስ ወነደ እሳት ወንሄሉ ወትረ
ውስተ ሰማያት ወሎቱ ናቄርብ
ስብሐተ እንበለ ጽርዓት መዓልተ
ወሌሊተ ወኢ፩ዱሂ እምኔነ ኢይ
ክል በስመ እግዚአብሔር ይም
ሐል ወኢ በሕይወተ አምላኩ፤
አንተ ዘተፈጠርከ እምነ ሐመድ
እፎ ደፈርከ ከመ ትጻውእ ስመ
እግዚአብሔር ወከመ ትምሐል
በሕይወተ አምላክከ።
፳ አእምር ከመ አነ ዐቢይ በኀበእግ
ዚአብሔር ግሙራ ኢመሐልኩበስ
መ አምላኪየ ወእምቅዱሳንሂ
ቀደምት እለ ከማከ አልቦ ዘይክል
ምሒለ በስመ እግዚአብሔር ወአ
ልቦ ዘይገብር ከመ ዘገበርከ አንተ
እስከ ጠፍዓት ምድር በፈቃድከ
ወበጠለ ሥልጣነ ሰማይ ወምድር

ምላክህ በእግዚአብሔር ባሕርይ
ትምል ዘንድ ማን ነገረህ?።
ይህን ድንቅ ነገርስ ማን አስተማ
ረህ?
19. አንተ በምድር ጠባቂ እንደ
ሆንህ አታውቅምን? በምድር
አንተ ብቻ ትኖር ዘንድ ትሻለህን?
ከነፋስና ከእሳት የፈጠረን፤ዘወት
ርም በሰማይ የምንኖር በሌሊትና
በቀን ያለ ማቋረጥ እርሱን የምና
መሰግን እኛ ግን አገልጋዮቹ
ስንሆን ከእኛ አንዱ ስንኳን በእግ
ዚአብሔር ስም፣ በአምላኩም ባሕ
ርይ ይምል ዘንድ ፈጽሞ አይቻለ
ውም፤አንተ የተፈጠርኸው ከትቢያ
ነው፤የእግዚአብሔርን ስም ትጠራ
ዘንድ በአምላክህ ባሕርይም ትምል
ዘንድ እንዴት ደፈርህ?

20. እኔ በእግዚአብሔር ዘንድ
ታላቅ እንደሆንሁ ዕወቅ፤በአምላኪዬ
ስም ግን ፈጽሞ አልማልሁም።እንደአ
ንተ ካሉ ከቀደሙ ቅዱሳንም በእግዚ
አብሔር ስም መማል የቻለ የለም።
በፈቃድህ ምድርን እስከምታጠፋ
ድረስ አንተ እንዳደረግኸው ያደረ
ገም የለም። በአንደበትህ ቃልም

በቃለ አፉከ እምይእዜሰ አከለከ
ዘገበርከ ወአቍርር መዓተከ እም
ድር ወአዕትት ኀዘነ እምላዕለ ሰብእ
ወያፈቅረከ አምላክከ ወአምላኪየ
እስመ መሐሪ ውእቱ ወይምሕሮ
ሙ ለጥአን፡፡

፳፩. ወኢይፈቱ አሐዱሂ ይጥፋዕ
እምተግባሩ ወይትዌከፍን
ስሒሆሙ እመ ነስሑ ወተመይጡ
ኀቤሁ ወበዝንቱ ይሴባሕ እግዚ
አብሔር ዘንተ ኵሎ ነገር ኩከ
በይነ ምንት ዘኢሰማዕከኒ ነገርየ
ወለምንት ኢትገብር ዘእቤለከ ወአ
ጥፋዕከ ለምድር ወለእለ ይነብሩ
ላዕሌሃ በእንተ አክዓብ ወሕዝቡ
ለአክዓብሰ ወሕዝቡ በእንተ ዑረተ
ልቦሙ ዝንቱ ኩሉ ረከቦሙ
ባሕቱ እሴአለከ ምንተ ዘአበሱ
ዕፀው ዘየብሱ ቈጽሎሙ ወወድቀ
ፍሬሆሙ፡፡

፳፪. አሜሃ ተፈጸመ ቃለዳዊት
ዘይቤ ወፍሬሆሙኒ ሀዓር እም
ድር ወይእዜኒ አሠኒ ቃለከ ወመ
ሐሮሙ ለሕፃናት ወለንዑሳን ወለዐ
ቢያን ለዕቤራት ወለእጓለ ማውታለ
ነዳያን ወለምስኪናን ወኢተሠጦ ወ
ኤልያስ ነቢይ ለመልአክ ዘተና

የሰማይና የምድር ሥልጣን ጠፋ።
ዛሬ ግን ያደረግኸው ይበቃሃል።
ቍጣህን ከመሬት አቀዝቅዘው፤ከሰው
ምኅዘንን አስወግድ። የአንተ አምላክ፣
የእኔም አምላክ ይወድሃልና ይቅር ባይ
ነውና፤ኃጥአንንም ይቅር ይላቸዋልና።

21. ከፍጥረቱ አንዱ ይጠፋ ዘንድም
አይወድምና ተጸጽተው ንስሓ በገቡ
ጊዜ ንስሓቸውን ይቀበላል። በዚህ
ም እግዚአብሔር ይመሰገናል፤ይህን
ሁሉ ነገርሁህ፤ነገሬን ለምንአትሰማ
ኝም የለምን ምልህንስ አታደርግም?
ስለ አክዓብና ስለሕዝቡ ምድርንና
በእርሷ ላይ ያሉትን ሁሉ አጥፍ
ተሃልና። አክዓብንና ሕዝቡን ከል
ቡናቸው ደንዳናነት የተነሣ ይህ
መከራ አገኛቸው፤ነገርግን እጠይቅ
ሃለሁ፤ቅጠላቸው የደረቀ፤ፍሬያቸ
ው የወደቀ ዕፀዋት ያጠፉት ጥፋት
ምንድን ነው? እለው።

22. ያን ጊዜ "ፍሬያቸውን ከምድር
አጥፋ" ያለው የዳዊት ቃል ተፈ
ጸመ።ዛሬም ድምፅህን አሳምር፤
ሕፃናቱን፣ታናናሾችን፣ታላላቁን፣አሮ
ጊቶችን፣ ወላጅ የሞተባቸውን፣
ድሆችን፣ ምስኪኖችን ይቅር በላ
ቸው አለው። ነቢዩ ኤልያስም ለተና

ገሮ ምንተኒ ነገረ እስመ ኢቦአ
ነገሩ ውስተ ዕዝኒሁ ወኢውስተ
ልቡ ለኤልያስ ነቢይ ወደገመ ብሂ
ሎተ ውእቱ መልአክ ለምንት
ትትመዓዕ ዘእንበለ ምሕረት ቅድመ
እግዚአብሔር እንከሰ ንኅድግ ተኃሥ
ሦ በበይናቲነ ወኢናብዝኅ ተዋሥኦ
ዘትፈቅድ አንተ ኢይፈቅድአነ ወዘእ
ፈቅድ አነ ኢትፈቅድ አንተ።

23. ወይእዜኒ አኮ አነ ወአንተን
ትናገርኬ ቅድመ እግዚአብሔርወ
ይስማዕ ነገርየ ወካረከ ወለእመ
ኢሰመዕከኒ ዘእቤለከ አዐርግ ሰማየ ኀበ
እግዚአብሔር ወእሰከየከ ወእዜኑ ቃለከ
ለእግዝአብሔር እስመ አዕተትከ
ቃለ እግዚአብሔር ዘተምህርከ
ወአብጠልከ ኪዳነ ዘተካየደ
ምስለ ኖኅ ወይቤ መሐልኩ ከመ
ኢይድግም ረጊሞታ ለምድር
በእንተ እጓለ እመሕ ያው እስመ
ሥዑም ውእቱ ውስተ ልቦሙ
ለእጓለ እመሕያው እከይ በኵሉ
ጊዜ እምንእሶሙ ወኢይደግም
እንከ አማስኖቶ ለኩሉ ዘሥጋ
ዘሕያው፡፡

፳፬.በከመ ገበርኩ ኵሎ መዋዕ

ገረውን መልአክ ምንም ዓይነት ነገር
አልመለሰለትም ። ነገሩ ከነቢዩ
ከኤልያስ ጆሮ አልደረሰምና፤ከል
ቡም አልገባምና ይህ መልአክም
መናገሩን ደገመ፤ ለምን በእግዚአብ
ሔር ፊት ትበሳጫለህ? ከርስበር
ሳችን መነጋገር እንተው መወቃ
ቀስም አናብዛ፤ አንተ የምትወደ
ውን እኔ አልወድም፤እኔ የምወደ
ውንም አንተ አትወደውምና።

23. አሁንም እኔና አንተ በእግዚአብ
ሔር ፊት እንነጋገር። የአንተንም
የእኔንም ነገር ይስማ። የምልህን
ካልሰማኸኝ ግን ወደ እግዚአብሔር
ማደሪያ ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ። እከስ
ህም አለሁ፤ቃልህንም ለእግዚአብ
ሔር እናገራለሁ። የተማርኸውን
የእግዚአብሔር ቃል አስወግደኸዋ
ልና። ከኖኅ ጋር የተማማለውን
መሐላም አጥፍተሃልና፤ስለሰው
ልጆች ምድርን ደግሜ እንዳልረግ
ማት ማልሁ ብሎነበርና።ክፋት ከታ
ናሽነታቸው ጀምሮ ዘወትር በሰው
ልጆች ልቡና የሠለጠነ ነውና፤ሥጋዊ
፣ደማዊ፣ዘለዓለማዊ የሆነውን
ፍጥረት ሁሉ ደግሜ አላጠፋውም።

24 እራቱ የመሬትን ዘመን ሁሉ

ሊሃ ለምድር ፬ቱ ዘርዕ ወማዕ
ረር ቁር ወሐጋይ ወሐፍ ወክረምት
መዓልት ወሌሊት ኢይትኃደግ
እስመ አንተ እምዘ ርዓ ኖኀ
ወዘሂ ተካየደ ምስለ ኖኀ ተካየደ
ምስሌከ ወአንተሰ ተዓደውከ ትእዛ
ዘ አምላክከ ወገበርከ ፈቃደ ልብከ
ኢተአምርኑ ሶበ ነገርኮ
ለእግዚአብሔር ከመ ይትመዓዕ
ላዕሌከ ወግበር ወፍታሕ ማዕሠረ
ዘአሠርከ ወኅድግ ዝናመ ይረድ
ወትትፌሣሕ ምድር አርዊት ለሚሃ
ወአሥምሮ ለማዕረራ ወውእቱ እ
ግዚአብሔር ያፌቅረከ እስመ መ
ሐሪ ወየዋህ ወያናሕሲአበሳሆሙ
ለእለ አበሱ።

፳፭. ወአውሥአ ኤልያስ ነቢይ
አንተሰ አብዛኀከ ነገረ ወአንሰ አረ
ምም ወእትዔገሥ ወስማዕ ነገ
ርየ ዘእነግረከ ዘከመ ተናገርከኒ ወ
ለእመ ኮንከ መልአከ እግዚአብሔ
ር ስርር ውስተ ሰማይ ወዕ ርግ
ኀበ ካልዓኒከ ሀብ ስብሐተ
ለእግዚአብሔር ወቀድስ ምስሌሆ
ሙ ወለእመ ትቤ ብየ ኃይል
ላዕለ ደመናት እልብከ ሥልጣን
ወመባሕት ከመ ታውርድ ዝናመ

ዘርና መከር እንዳደረግሁ
ቅዝቃዜ፣በጋ ክረምት፣ቀንና ሌሊትም
አያቋርጥም፤አንተም የኖኅ ዘር
ነህና ከኖኅ ጋር ከተማማለ ከአንተም
ጋር ተማማለ፤አንተ ግን የአምላክህን
ትእዛዝ ተደፋፈርህ፤የልቡናህን ፈቃ
ድም ፈጸምህ፤እግዚአብሔር በነገር
ኸው ጊዜ በአንተ ላይ እንደሚቆጣ
አታውቅምን? ቸርነትን አድርግ፤
ያወገዝኸውን ውግዘትም ፍታ፤ዝና
ቡንም ይዘንብ ዘንድ ፍቀድ፤ምድ
ርም ትደሰት፤ትልሞቿንም አርካ
፤ቡቃያዋንም አለምልመው፤እግዚ
አብሔርም ይወድሃል፤ይቅርባይ፤
የዋሕም ነውና፤የበደሉትን ሰዎች
በደልም ያስወግዳልና።

25 ነቢዩ ኤልያስም መልሶ አንተ
ነገርን አበዛኅ፤እኔ ግን ዝም እልሁ
፤ታገሥሁም፤አንተ እንደተናገር
ኸው የምነግርህን ነገሬን ስማኝ፤
የእግዚአብሔር መልአክ ከሆንህ
ወደሰማይ ብረር፤ወደጓደኞችህም
ሒድ፤ለእግዚአብሔርም
ምስጋናን አቅርብ፤ከእነርሱ ጋርም
አመስግን፤በደመናት ላይ ሥልጣን
አለኝ የምትል ከሆነ ከአንደበቴ ቃል
በስተቀር ዝናምን ታወርድ ዘንድ

ዘእንበለ በቃለ አፉየ ወአንተሰ
ኢኀዘንከ በከመ ኀዘንኩ አነ በእንተ
እግዚአብሔር ወለእመ ኮንከ ዘትቤ
እመንፈስ ተፈጠርኩ መንፈስየ
የዐቢ እምነ መንፈስከ።

፳፮. ወለእመ ኮንከ ትትሜካይ
በተፈጥሮትከ እምእሳት እምአፉ
የ ይወጽእ እሳት ዘይነድድ አማንየ
እብለከ ወኢይሄሱ ወሰማዕትየሕያ
ው እግዚአብሔር ዘአነ እትቀነይ
ሎቱ ወዘእቀውም ቅድሜሁ
ወዘእገብር ፈቃዶ ወዘአዓቅብ ቃ
ሎ ወእመ ኢይፈርሆ ለእግዚአብ
ሔር እምአውፃእኩ ቃለ እምአፉየ
ወእም አውዓይኩኩሎ ዓለመ
አንተሰ ዘትነብርውስተ ሰማይ ኢ
ተአምር ዓመፃዘይገብሩ በዲበ
ምድር አክዓብ ወሕዝቡ ደቂቀ
እስራኤል።

፳፯. ወኢሰማዕከ ከመ ገብረ አክ
ዓብ ነቢያተ ሐሰት ወካህናተ ጣዖት
፬፻ወ፶ ለበዓለ ጣዖት ዘውእቱ
ሥዕለ ፀሐይ ወኀረየት ኤልዛቤል
፬፻ ነቢያተ ሐሰት ወካህናተ ጣዖት
ለአስጣሮን ዘውእቱ ሥዕለ ወር
ኀእመሰ ተአምር ምግባሮሙ፦እም
ኢኃሠሥከ ምሕረቶሙ።

ፍጹምሥልጣን የለህም፤አንተ ስለ
እግዚአብሔር እኔ ያዘንሁትን ያክል
አላዘንህምና፤ተፈጥሮየ ረቂቅ ነው
የምትል ከሆነ ከአንተ ረቂቅነት
የእኔው ይበልጣል አለው።

26 ከእሳት በመፈጠርህ የምትታ
በይ ከሆነም ከአንደበቴ የሚወጣው
የሚነድ እሳት ነው፤እውነት
እልሃለሁ፤አልዋሽም፤ምስክሬም
የምገዛለት፣በፊቱም የምቆምለት፣
ፈቃዱንም የምፈጽምለት፣ ቃሉ
ንም የምጠብቅለት ሕያው እግዚ
አብሔር ነው። እግዚአብሔርን
ባልፈራትሮ ከአንደበቴ ቃልን ባወ
ጣሁ፤ዓለምንም ሁሉ ባቃጠልሁት
ነበር፤በሰማይ የምትኖር አንተ
ግን አክዓብና ሕዝቦቹ የሆኑየእስራ
ኤል ልጆች በምድር ላይ የሚያ
ደርጉትን ዓመፃ አታውቅም።

27 አክዓብ ከሐሰት ካህናትና ከአ
ራት መቶ ሃምሳ የጣዖት ካህናት
ጋር ለጣዖቱ ያደረገውን አልሰማ
ህም፤ይህም የፀሐይ ሥዕል ነው፤
ኤልዛቤል ለአስጣሮን አራት መቶ
የሐሰት ነቢያትን፣የጣዖት ካህናትን
መረጠች፤ይኸውም የጨረቃ ሥዕል
ነው፤ ምግባራቸውን ብታውቅ ኑሮ

፳፰. ወአውሥአ መልአክ ወይቤሎ ኢሰማዕኩ ዘንተ ኩሎ ወ ኢርኢኩ ዘከማከ ብእሴ እምፍጥረተ ዓለም እስከ ዮም ዘአምጽአ ዘከመ አምጻእከ አንተ ንግረኒ ኦ ብእሲ ጽኑዓ ልብ ወአጠይቀኒ ምንትኑ ዘትፈቅድ ነፋስከ ወለእመ ኢኮ ንከ ሰማያዌ በምንትኑ ዓሠርካ ለምድር ወበበይነ ምንት ዓፀውኮ ለሰማይ።

፳፱. ወይቤሎ ኤልያስ ነቢይ ኩሉ ዘየኀዝን በእንተ እግዚአብ ሔር ይኩንን ሰማየተ ወምድረ ወየዓቢ እምእለ ሀለው ውስተ ሰማያት ወይትሌዓል እምኩሎሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር አነ እምነ ሐመድ ተፈጠርኩ ወይመልዕ ላ ዕሌየ መንፈስ ቅዱስ በውእቱ መንፈስ ኃይል ዓሠርኩ ኩሎ ዘታሕተ ሰማይ ወእንሰ ተፈጠ ርኩ እምነ ምድር ወአሰርኩ በመንፈስ ቅዱስ ሰማየ ወምድረ ወሀሎ እግዚአብሔር ምስሌየ።

፴ ኢትትዓበይ በብሂለ መልአክ አነ ወእመሂ ሰብእ አነ አአምር

ይቅር ይባሉ ዘንድ ባልወደድሁም ነበር አለው።

28 መልአኩም ይህን ሁሉ አልሰ ማሁም፤አንተ እንዳመጣኸው ያለ ቅጣት ያመጣ፤እንደአንተ ያለ ሰውም ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ አላየሁም፤ልቡ የጸና ሰው ሆይ አንተ ንገረኝ፤ አስረዳኝም። ሰውነትህ የምትሻው ምንድን ነው ፤ሰማያዊ ካልሆንህስ መሬትን ያ ሰርሃት በምንድን ነው? ሰማይንስ የዘጋኸው በምንድን ነው? አለው።

29 ነቢዩ ኤልያስም ስለ እግዚአ ብሔር የሚቀና /የሚያዝን/ሁሉ ሰማይና ምድርን ይገዛል፤በሰማይ ከሚኖሩትም ይበልጣል፤በምድር ከሚኖሩትም ሁሉ ይበልጣል፤እኔ ከትቢያ ተፈጠርሁ፤በእኔ ላይም መንፈስ ቅዱስ አደረብኝ፤ በዚህ ረቂቅ ሥልጣንም ከሰማይ በታች ያለውን ሁሉ አሰርሁ፤እኔ ከመ ሬት ተፈጠርሁ፤በመንፈስ ቅዱስም ሰማይንና ምድርን አሰርሁ፤እግ ዚአብሔርም ከእኔ ጋር ነው።

30 እኔ መልአክ ነኝ በማለትም አትታበይ፤ሰው ብሆንም እኔ ከአ

ዘወርኃ የካቲት

ከመአዓቢ እምኔከ እመሂ ፈጠረከ እግዚአበሔር እመንፈሰ አቡሁ ሊተኒ ፈጠረኒ በየማነ እዴሁ ወእምድኅረ ፈጠረኒ ነፍሐ ላዕሌየ መንፈሰ ሕይወት ወበእንተ ዝንቱኬ አአምር ከመ አዓብየከ አነ ወሥልጣንየ የዐቢ እምሥልጣንከ ወአንተ መልአከ ደመናት አነ እኤዝዞሙ ለደመና ቲከ ለከሰ ረሰየከ ትጉሃ ለስብሐ ቲሁ ዘበሰማያት ሊተኒ ረሰየኒ ካህነ በዲበ ምድር ወወሀበኒ መንግሥተ ሰማያት አነሂ ወአንተ አግብርተ እግዚአብሔር ንሕነ ወእግዚአብሔር ፈጣሪነ ወአሐዱ አምላክነ ንሥአሙ ለእሉ ቃላትየ ወአዕርጎሙ ኀበ አምላኪየ ወአምላክከ እመሰ እኩየ ነበብኩ ስምዓ ኩንላዕሌየ ወአ ስተዋድየኒ።

፴፩. ኦ እኃውየ ርእዩ ዕበዮ ለኤልያስ ዘተፈጥረ እምሐመድ በከመ ይብል አወፅእ እሳተ እምአፉየ ወይትቃወም ምስለ እሳታዊ ወእንዘ ይብል መሬታዊ አነ ይትቃረን ምስለ ሰማያውያን

ንተ እንደምበልጥ አውቃለሁና፤እ ግዚአብሔር በረቂቅነት ቢፈጥርህም እኔንም በቀኝ እጁ ፈጥሮኛልና፤ከ ፈጠረኝ በኋላም የሕይወትን እስትንፋስ እፍ አለብኝ፤በዚህም እኔ እንደ ምበልጥህ አውቃለሁ፤ ሥልጣኔም ከሥልጣንህ ይበልጣል ፤የደመናዎች መልአክ አንተ ነህ፤ ደመናዎችን የማዝዛቸው ግን እኔ ነኝ፤አንተን በሰማይ በምስጋና እንድትተጋ አደረገህ፤እኔን ግን በምድር ካህን አደረገኝ፤መንግሥተ ሰማይንም ሰጠኝ፤እኔም አንተም የእግዚአብሔር አገልጋዮች ነን፤ ፈጣሪያችንም እግዚአብሔር ነው፤ አምላካችንም አንድ እርሱ ነው፤እነ ዚህን ቃላቶቼንም ውሰድና ወደ አምላኪዬ ወደአምላክህ ዐሳርጋቸው ፤ክፉ ተናግሬ ከሆነም መስክርና አስፈርድብኝ አለው።

31 ወንድሞቼ ሆይ ከትቢያ የተፈ ጠረ የኤልያስን ክብር ተመልከቱ ፤ከአንደበቴ እሳት አወጣለሁ እንዳለም አስተውሉ፤መሬታዊ ነኝ እያለ ከእሳታውያን፤ከሰማያ ውያን ጋር ይከራከራልና፤ድምፁን በመስማትም ሰማያውያን ሁሉ

ወበስሚዓ ቃሉ ይርዕዱ ኵሎሙ ሰማያውያን ኦ አባ ክቡር ኤልያስ ኦ መምህር ገብሩ ለልዑል ወደሰከ ሲራክ እንዘ ይብል መኑ ተመክሐ ከማከ ዘእንሥአ በድነ እሙውታን ወእ ምነ መቃብርኒ በቃል ልዑል።

፴፪.ዘአውረዶሙ ለነገሥት ውስተ ሞት ወለክቡራን እምነ ዓራታቲሆሙ ዘይመጽእ ኵነኔ በሲና ወኮሬብሂ ፍትሐ ወበቀለ ዘቀብዖሙ ለነገሥት ኦ ዘተቃወምኮ ነመልአክ ዘተሐበለ እንበለ ፈቃድከ ያውርድ ውስተ ገጸ ለምድር፤ ጋደመናሰ ቆመ መልዕልተ ሰማይ እስመ ቀዲሃ ማይ ኢክህለ ፈሪሆ እምቃለ መልአክ ዘዚአከ ቃለ ኤልያስ ያርብሐዊ ዘቀነትከ ኃይለ።

፴፫.ተማኅፀንኩ በጕየትከ እምአክዓብ ወብእሲቱ መጠነ አውራኀ ፫ ዘምስለ ፪ቱ ኤልያስ ምርሐኒ ወሴስየኒ ለለዕለቱ ዘተሰብአ እማርያም ወአስተርአየ መለኮቱ ከመ ሴሰየከ ለከ እምኵሉ ሠናይቱ፤ኃይለ ጸሎቱ ለኤልያስ ሊቀ ነቢያት ወጸጋ ረድኤቱ ይንቀጠቀጣሉና፤ክቡር አባት፣የእግዚአብሔር አገልጋይ መምህር ኤልያስ ሆይ እንደአንተ ማን ተመካ በማለት ሲራክ አመሰገነህ፤ከሙታን መካከል በታላቅ ድምፅ ከመቃብር የሞተ ሰው ያስነሣህ አንተ ነህ።

32 ነገሥታትን ወደሞት ያወረዳቸው እርሱ ነው፤ክቡራኑንም ከዙፋናቸው የገለበጣቸው እርሱ ነው፤ በሲናና በኮሬብ ለሚመጣው ፍርድ ለነገሥታቱ ፍትሕና በቀልን የሚሰጣቸው እርሱ ነው፤ያለፈቃድህ ዝናብን ያወርድ ዘንድ የፈለገውን መልአክ የተቃወምኸው ሆይ ደመናው በሰማይ ላይ ቆመ፤ ደመናው ከመልአኩ ቃል ይልቅ ኃይልን የታጠቅህ የቀናተኛው ያንተን ቃል ፈርቷልና።

33 ኤልያስ ሆይ ከአክዓብና ከሚስቱ አርባ ሁለት ወር በመሸሽህ እማጸንሃለሁና ምራኝ፤ ከድንግል ማርያም ሰው የሆነው፣በመለኮቱም የተገለጠው ክርስቶስ ከመልካም ምግቡ ሁሉ እንደመገበህ እኔንም በየዕለቱ መግበኝ፤የነቢያት አለቃ የኤልያስ የጸሎቱ ኃይል፣የተ

ቅድስት ተሀሉ ምስሌነ በኵሉ ጊዜ በኵሉ ሰዓት ወበኵሉ አውራኅ ወበኵሉ ዓመታት ይዕቀበነ እመሥገርተ ሞት ወከመ ኢንተኃፈር በቅድመ ነገሥት ወመኳንንት ሀበነ ሞገሰ ዘኢይትአተት ከመዮሴፍ ወዳንኤል መፈክራነ ሕልም ወሀብት፤ ለዓለም ዓለም አሜን።

ድርሳን ኤልያስ ዘመጋቢት

፩ አቀድም አዕኵቶቶ ለእግዚአብሔር አብ ስቡሕ ወውዱስ ወለወልዱ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ወለመንፈስ ቅዱስ ጰራቅሊጦስ ወእምዝ እጽሕፍ ዜናሁ ለኤልያስ ዘዐርገ ውስተ ሰማየት ጾመ ፵ ዕለተ ወለነኒ የሀበነ ዘኢየኃልቅ ፍሥሐ በእንተ ዘጾምነ ፵ ጽባሐ በገዘየ ወበከሃ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘቅዱስ ወብፁዕ ኤልያስ ዘይትነበብ በወርኃ መጋቢት በጸጋ እግዚአብሔር አሜን።ወዐርገ በመዓት ውእቱ መልአክ ዘሰከዮ ለኤልየስ ነቢይ ቅድመ እግዚአብሔር ወነገሮ ለእ ቀደሰች የረድኤቱ ጸጋ በየጊዜው በየሰዓቱ ከእኛ ጋር ትኑር፤በየወራቱ በየዓመታቱ ሁሉ ከሞት ወጥመድ ይጠብቀን፤በነገሥታቱ በመኳንንቱ ፊት እንዳናፍር፣ሕልምንና ራእይን እንደሚተረጉሙ እንደ ዮሴፍና እንደ ዳንኤል የማይመረመር ሞገስን ይስጠን አሜን።

የመጋቢቱ የኤልያስ ድርሳን

፩ የተመሰገነ የተወደሰ እግዚአብሔር አብን፣አንድ የሆነ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን፣ ጰራቅሊጦስ የተባለ መንፈስ ቅዱስንም ማመስገንን አስቀድማለሁ፤ከዚህ በኋላም ወደሰማይ ያረገ የኤልያስን ዜና እጽፋለሁ፤ አርባ ቀን ጾመ፤ለእኛም አርባ ቀን በመጾማችን የማያልቅ ደስታን ይሰጠን ዘንድ በዚህም በወዲያኛውም ዓለም ለዘለዓለሙ አሜን።

2 በእግዚአብሔር ቸርነት በመጋቢት ወር የሚነበብ ብፁዕ ቅዱስ የሆነ የኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፤በእግዚአብሔር ፊት ነቢዩ ኤልያስን የከሰሰው ይህ መልአክም በቁጣ ዐረገ፤ነቢዩ ኤልያስ የተናገ

ግዚአብሔር ኵሎ ዘይቤ ኤልያስ ነቢይ ወኵሎ ቃሎ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለመልአክ እስመ ኤልያስ ዐቀበ ትእዛዝየ ወገብረ ፈቃድየ ወአነ ኢተዓደውኩ እምቃሉ ወባሕቱ እመይጦ በጽሚት ወእክልዖ ሲሳዮ ዘእፌኑ ሎቱ ምስለ ያፍ እስከ ይፈትሕ ዘአሠረ ወየአምሩ ኵሎሙ አሕዛብ ከመ አነ እሁብ ወአነ እነሥእ ወኵሉ ዘየአምን ብየ ወይገብር ፈቃድየ ለእመ ፈትሐ ለምድር አነ እፈትሕ በሰማየት ወለእመ አሰረ በምድር ዕሡረ ይከውን በሰማያት።

፫ ለዝንቱኒ ገብርየ ኤልያስ ወሀብክዎ መራጉተ ሰማይ ወምድር ወኵሎ መራጉተ አንቅዕተ ማያት ከመ ይግበር ዘፈቀደ ወከመ ያርኁ ወይዕፁ ወነበረ ኤልያስ ነቢይ በመዓቱ ወኢገብአ ኀበ ምሕረት ወከልአ ለያፍ እግዚአብሔር ዘይፌኑ ሎቱ ሲሳዮ ወንደረ ኤልያስ እንዘ ኢይጥዕም ምንተኒ ፩ደ ዕለተ ወደገመ ስኑየ ዕለተ ወኢመጽአ ያፍ።

፬ ወይቤ ኤልያስ ነቢይ በልቡ

ረውን ቃሉንም ሁሉ ለእግዚአብሔር ተናገረ፤እግዚአብሔርም መልአኩን እንዲህ አለው፤ኤልያስ ትእዛዜን ጠብቋል፤ፈቃዴንም አድርጓልና እኔም ቃሉን አከበርሁ፤ነገር ግን በቀስታ እመልሰዋለሁ፤በቁራ የምልክለትን ምግቡንም ያወዘውን እስከሚፈታ ድረስ እከለክለዋለሁ፤ ሕዝቡም ሁሉ እኔ እንደምሰጥ፤እንደምከለክልም ያውቃሉ፤የሚያምንብኝ፤ፈቃዴንም የሚፈጽም እርሱ ምድርን ከፈታት እኔም በሰማይ እፈታለሁ፤ በምድር ካሰረው ግን በሰማይም የታሰረ ይሆናል።

3 ለዚህ ለአገልጋዬ ለኤልያስ የሰማይና የምድር ቁልፎችን ሰጠሁት፤ ይከፍት፤ይዘጋ፤ የወደደውን ሁሉ ያደርግ ዘንድም የውኃ ምንጮችን ቁልፎች ሰጠሁት አለ፤ ነቢዩ ኤልያስም በቁጣው ጸና፤ወደይቅርታም አልተመለሰም፤እግዚአብሔርም በቁራ የሚልክለትን ምግብ አስቀረበት፤ ኤልያስም ምንም ሳይቀምስ ለአንድ ቀን ያህል አደረ፤ሁለተኛ ቀንም ደገመ፤አሞራውም አልምጣም።

4 ነቢዩ ኤልያስም ምግቤን የማያመጣው ለምንድን ነው? ዳግመኛ

በይነ ምንትኑ ኢያመጽአ ሲሳየ ኢረከበኑ እንከ ዮጊ ሖረኑ ከመ ያምጽእ ሊተ ሲሳየ ወኮነ ፫ተ ዕለተ ወኢመጽአ ያፍ። ወካዕበ ሐለየ በልቡ ወይቤ ለያፍኑ ረከበ ዘይኄይሶ ነሥኦኑ ወሄደ፣ እምኔሁ ሲሳየ ወኮነ ፬ተ ዕለተ ወተዓገሠ ፭ተ ዕለተ ወእስከ አሚሃ ይጸንሕ ምጽአቶ ለያፍ ወእምድኅረ ኮነ ፮ተ ዕለተ ደንገጸ ወፈርሀ ወደክመ በረኀብ ወወረደ ኀበ ፈለግ ዘይሰቲ እምኔሁ ቀዲሙ ማየ ።

፭ ወውዓቶ ምድር ለኤልያስ ወትቤሎ አንተ ወልድ ለምንት ትጸልዐወላዲተከ እፎኑ አበስከኒ ወኢጠበውከኑ ሐሊበ እምኔየ መጸአከኑ ትስተይ እምአንብዕየ፤ወይእዜኒ ሕያው እግዚአብሔር ፈጣሪየ ዘመሐልኩ ቦቱ ወኢያስተየከ ለጽምዕከ ወፈትሐት ምድር አፉሃ ወውኅጠቶ ለውእቱ ማይ እስመ አዘዞ እግዚአብሔር ለውእቱ ፈለግ ዘኮነ ይሰቲ እምኔሁ ማየ ከመ ይይበስ ዮጊ ሰበ ይፀምዕ ይሠሃል በልቡ ላዕለ ሰብእ ወይኤዝዝ ከመ ይረድ ዝናም ወበዝንቱኒ ኢመሐካ ለነፍሱ ነቢይ።

አላገኘምን? ምግብ ያመጣ ዘንድ ሔደን? እያለ በልቡ አሰበ። ሦስት ቀንም ሆነ፤አሞራው ግን አልመጣም፤ዳግመኛም አሞራው የሚበረታበት አገኘውን? ምግቡን ከእርሱ ነጥቀ ወሰደበትን እያለ አሰበ። አራት ቀንም ሆነ አምስት ቀንም ታገሠ። እስከዚያች ቀንም የአሞራውን መምጣት ይጠባበቅ ነበር። ሰባት ቀን በሆነ ጊዜ ግን ደነገጠ ፈራ፤ በረሀብም ደከመ፤በፊት ውኃ ይጠጣበት ወደነበረው ምንጭም ወረደ።

5. ምድርም በኤልያስ ላይ ደነፋችበት። አንተ ልጅ ሆይ እናትህን እንዴት ትጠላለህ? እንዴትስ በደልኸኝ? ከእኔ ጡትን አልጠባህምን? ከእንባየ ልትጠጣ መጣህን? የማልህበት ፈጣሪዬ ሕያው እግዚአብሔርን ለጥማትህ አላጠጣህም አለችው።ምድርም አፏን ከፈተችና ይህን ውኃ ዋጠችው። እግዚአብሔር ውኃን ይጠጣበት የነበረ ይህን ምንጭ ይደርቅ ዘንድ አዝዞት ነበረና በተጠማ ጊዜ ለሰው ያዝናል፤ ዝናም ይዘንም ዘንድም ያዝዛል ብሎ በዚህም ነቢዩ ለሰውነቱ አልራራላትም።

፮ ወካዕበ ቀርበ ለመዊት በረኀብ ወበጽምዕ ወጸለየ ኀበ እግዚአብሔር ዘይሁቦሙ ሲሳዮሙ ለኵሉ ይፈርኑ ም ወይቤ አንተ ውእቱ ዘፈታሕከ አዕይንቲሃ ለአጋር ጊዜ ጸምዓ ወልዳ እስማኤል ወርእየት ዓዘ ቅተ ማይ እስከ ሖረት ወመል ዓት ልህኵታ ማየ፤ ወአስተየቶ ለወልዳ አንተ ውእቱ ዘአዘዝከ ደመና ለእስራኤል ወአዝነምከ ሎሙ መና ይብልዑ አንተ ውእቱዘ አውፃዕከ ማየ እምዕብን ወአስተ ይካሆሙ ወሊተኒ ሴሰይከኒ በአፈ ቋዕ ይእዜሰ ገደፍከኒ ወአስ ተኃፈርከኒ በቅድመ ፀርየ።

6. ዳግመኛም በረኀብና፣ በፅም ለሞት ቀረበ። ለሚፈሩት ሰዎች ምግባቸውን የሚሰጥ እግዚአብሔር ንም ለመነ።እስማኤል ልጇ በተጠማ ጊዜ የአጋርን ዐይኖች የከፈትህ አንተ ነህ፤ የውኃውን ጉድጓድተመለከተች፤ ሒዳም እንስራዋን በውኃ ሞላች፤ ልጇንም አጠጣችው።ለእስራኤላውያን ደመናን ያዘዝህላቸው አንተ ነህ።መ ናን ይበሉ ዘንድ ያዝነብህላቸውም አንተ ነህ፤ ከድንጋይ ውኃን አው ጥተህ ያጠጣሃቸውም አንተ ነህ ። እኔንም በቁራ አሞራ አፍ መገብኸኝ፤ ዛሬ ግን ተውከኝ፤ በጠላቶቼ ፊትም አሳፈርኸኝ አለው።

፯ ወሰምዓ እግዚአብሔር ስእለቶወ አዘዞ ከመይሑር ኀበ ስራጵታዘሲ ዶና ወበህየ ይሴሰይ እምኀበብእሲ ት መበለት እንተ ስማ ማቲን እስመ አዘዛ እግዚአብሔር ከመ ትሴስዮ ለዘ ንቱ ነቢይ ወሐለየ እግዚአብሔር በ ዝንቱ ከመ ያንሰሱ ውስተ አህጉር ወይርአዮሙ ለምውታን ግድፋን ውስተፍኖት ወይሣህል በልቡ በላዕለ ሰብእ ወይኤዝዝ ከመ ይረድ ዝናም ወተንሥአ ኤልያስ ወሖረ ኀበ ስራጵታ

7. እግዚአብሔርም ልመናውን ሰማው፤የሲዶና አውራጃ ወደምት ሆን ወደስራጵታ ይሔድ ዘንድ፤ ስሟ ማቲን ወደ ምትባል መበለት ሴትም ሔዶ ይመገብ ዘንድ አዘዘው ። ይህን ነቢይ ትመግበው ዘንድ እግዚአብሔር አዝዟታልና።እግዚ አብሔርም በሀገሩ ይመላለስ ዘንድ ፤በመንገድ የወደቁትን ይመለከታ ቸውና በልቡም ለሰዎች አዝኖ ዝናም እንዲወርድ ይፈቅድ ዘንድ አሰበ።ኤልያስም ተነሥቶ ወደስራ

ወበጽሐ ውስተ አንቀጸ ሀገር።

፰ ወረከበ በህየ ብእሲተ መበለተ እንተ ስማ ማቲን እንዘ ተዓጥብ ዕፀወ ወጸውዓ ኤልያስ እምድኅሬሃ ወይቤላ አምጽኢ ሊተ ንስቲተ ማየ በ ግምዔ ወእስተይ፤ወሖረት ታምጽእ ሎቱ ወአእሚሮ ኤልያስ ከመበምሕ ረት ውስተ ልባ ወደገመ ጸሎያታ ወይቤላ ተማልዒ ምስሌኪ ፍተ ኅብስት፤ወለዛቲ ጥበብ እም ጽኣ ኤልያስ እምኦሪተሙሴ እምኅበ ኢያውብር ገብሩ ለአብርሃም።

፱ ወተንሥአ ኢያውብር ወሖረ ኀበ ፈለገ አራም ሀገረ ናኮር ወአዕረፈ አገማሊሁ አፍአ እምሀገር ኀበ ዓዘቅተ ማይ ፍና ሠርክ ጊዜ ይወፅዓ ሐዋርያተ ማይ፤ይቤ እግዚእየ አምላኩ ለአብርሃም ናሁ ቆምኩ ኀበ ዓዘቀተ ማይ ወአዋልዲሆሙ ለሰብአ ሀገር ይወፅአ ይቅድሓ ማየ ወትኩን ይእቲ ብእሲት ድን ግለ እንተ እብላ አድንኒ ቀሱተኪ እስተይ ማየ ወትቤለኒ ይእቲ ድንግል ስተይ አንተኒ ወአግማሊከኒ እሰቲ እስክ ይረውዩ ወኪያሃ አስተዳሎከ ለገ

ጽታ ሔደ። ከሀገሩ በርም ደረሰ።

8. በዚያም ስሟ ማቲን የምትባል መበለት ሴት እንጨት ስትለቅም አገኘ። ኤልያስም በኋላዋ ሆኖ ጠራት በማሰሮ ትንሽ ውኃ አምጪልኝና ልጠጣ አላት።ታመ ለት ዘንድም ሔደች። ኤልያስም በልቡናዋ ርኅራኄ እንዳለ አውቆ ደግሞ ጠራት። ቁራሽ ስጭኝም አላት። ይህችን ጥበብም ኤልያስ ከሙሴ ኦሪት ከአብርሃም አገልጋይ ከኢያውብር ዘንድ አመጣት።

9. ኢያውብርም የናኮር ሀገር ወደምትሆን ወደ አራም ምንጭ ሔደ።ውኃ የሚቀዱ ሴቶች በሰርክ ሲወጡ ከሀገሩ ውጪ ከውኃው ምንጭ አጠገብ ግመሎቹን ዐሳረፈ ።የአብርሃም አምላክ ጌታዬ ሆይ እነሆ በውኃው ጉድጓድ ቆሜያለሁ ፤የሀገሩ ሰዎች ልጆች ውኃን ሊቀዱ ይወጣሉ፤ውኃን እጠጣ ዘንድ ማ ድጋሽን ዝቅ አድርጊው የምላት ሴት ድንግል ትሁን፤ይህችም ድን ግል አንተም ጠጣ፤ግመሎችህንም እስከ ሚረኩ ድረስ አጠጣልሃለሁ ትበለኝ።እሷንም ለአገልጋይህ ለይ ስሐቅ አዘጋጀህ ብየ፤አቤቱ በዚህም

በርከ ይስሐቅ ወበዝንቱ አእምር
እግዚእ ከመ ዝርከ ምሕረተ ለእ
ግዚእየ አብርሃም
፲ ወዘእንበለ ያሕልቅ ተናግሮ
ከመዝ በልቡ ወነያ ወፅአት
ርብቃ እንተ ተወልደት ሎቱ
ለባቱኤል ወልደ ሚልካ ብእሲተ
ናኮር እኁሁ ለአብርሃም ወተፀው
ር ቀሡታ ላዕለ መትከፍታ ወሠ
ናይ ገጻ ጥቀ ለይእቲ ወለት
ወድንግል ይእቲ ወኢተአምር
ብእሴ ወወረደት ውስተ ዓዘቅት
ወቀድሐት ማየ። ወሶበ ዐርገት
ሮጸ ውእቱ ብእሲ ወይቤላ አስ
ትይኒ ማየ እምቀሡትኪ፤ ወት
ቤሎ ስተይ እግዚእየ ወአውረ
ደት ቀሡታ ፍጡነ እመትከፍታ
ወአስተየቶ እስከ ይረዊ።
፲፩ ወትቤሎ ለአግማሊከኒ እቀድሕ
ወይስተዩ ከሉሙ ወሠጠት ቀሡታ
ፍጡነ ውስተ ምስታይ ወሮጸት
ወቀድሐት ለአግማሊሁ ወውእቱስ
ብእሲ ይሬእያ ከመ ወያረምም
ከመይርአይ እመ ይሴርሕ እግዚ
አብሔር ፍኖቶ ወለእመኒ አልቦ
ወእምዝ ሬወዩ አግማሊሁ ነሥአ
አዕኑገ ዘወርቅ ዘዘሕልቀት ድል

ለጌታዬ ለአብርሃምም ሕረትን እን
ዳደረግህለት አውቃለሁ አለ።

10. ተናግሮ ሳይጨርስ ገና በልቦ
ናው እያለም የአብርሃም ወንድም
የናኮር ሚስት ሜልካ ለባቱኤል
የወለደችለት ርብቃ እነሆ ወጣች
፤በትክሻዋም እንስራ ተሸክማ
ነበር። የዚህች ብላቴና ፊትም
እጅጉን ያማረ ነበር። ወንድ
የማታውቅ ድንግልም ነበረች፤ወደ
ጉድጓድ ወርዳም ውኃ ቀዳች።
ስትወጣም ይህ ሰው ሩጦ ከእንስ
ራሽ ውኃ አጠጭኝ አላት፤ጌታዬ
ሆይ ጠጣ አለችው፤ እንስራዋን
ፈጥና አውርዳም እስከሚረካ
ድረስ አጠጣችው

11. ለግመሎችህም ልቅዳና ሁሉም
ይጠጡ አለችው። የእንስራዋንም
ውኃ ፈጥና ከማጠጫው ጨመረ
ችው፤ ሮጣ ሒዳም ለግመሎቹ
ሁሉ ቀዳች፤ይህ ሰውም ይመለከታት
ነበር። እግዚአብሔር መንገዱን እንዳ
ቀናለትና እንዳላቃነለት ያስተውል
ዘንድ ዝም አለ። ግመሎቹ ከጠጡ
በኋላም የወርቅ ጉትቻ የሚገባውን

ወቱ ወአውቃፌ ለእዕዳዊሃ ዘዘዐ
ሥሩ ሕልቀት ድልወቱ እስመ አእ
መረ ኢያውቡር ምሕረተ ልባ በእስ
ትዮታ ማየ ሎቱ ወለአግማሊሁ።

፲፪ ወሶበ ሰምዓት እንታክቲ
መበለት ዘሰማ ማቲን ጸውያተ
ቃሉ ለኤልያስ እንዘ ይብላ
ተማልኢ ሊተ ፍተ ኅብስት
ወሀለየት በልባ ወትቤ እስመ
ሊተሰ ሀለወኒ ከመ እሙት በረኀብ
ምስለ ደቂቅየ፤ወትቤሎ ለኤልያስ
በቃላ ሕያው እግዚአብሔር አምላ
ክከ ከመ አልብየ ዘእንበለ ምልአ
ሕፍን ሐሪጽ ውስተ ቀሡት ወኅ
ዳጥ ቅብዕ ውስተ ልሁት ወናሁ
አስተጋብዕ ክልኤ ዕፀወ ወአሐውር
ወእገብር ለከ ወለደቂቅየ ወንበ
ልእ ወንመውት እስመ አልቦ
እሚሃ ተስፋ ሐይው።
፲፫ ወይቤላ ተአመኒ ሑሪ
ወግበሪ በከመ ትቤሊ ወባህቱ
ሊተ ቅድሚ ግበሪ እምውስቴቱ
ንስቲተ ዳፍንተ ወአምጽኢ ሊተ
ለኪሰ ወለደቂቅኪ ድኅረ ትገብሪ
ወዘንተ ዘይቤ በእንተ ዘጸዖዓ

ቀለበትም ወሰደ። ለእጆቿ አምባር
ለዐሥሩ ጣቶቿም ቀለበት አደረገ
ላት ኢያውብር እርሱንና ግመሎቹን
ውኃ በማጠጣት የልቡናዋን ርኅ
ራኄ አውቋልና።
12.ስሟ ማቲን የተባለችዋ ይህቺ
መበለትም ቁራሽ ስጭኝ ሲላት
የኤልያስን ድምጽ በሰማች ጊዜ
በልቧ አሰበች፤ እኔስ ከልጄ ጋር በረ
ኀብ እሞት ዘንድ አለኝ አለች። ነቢዩ
ኤልያስንም በቃሏ አምላክህ ሕያው
እግዚአብሔርን በእንስራዬ ካለ ከእ
ፍኝ ዱቄት፤በማሰሮዬ ካለች ከጥ
ቂት ዘይት በስተቀር እንደሌለኝእነ
ግርሃለሁ፤እነሆ ጥቂት እንጨት
እለቃቅማለሁ፤ ሒጄም ለአንተም
ለልጄም አዘጋጃለሁ፤ በልተናትም
እንሞታለን አለችው፡ብዚያን ወቅት
በሕይወት እኖራለሁ የሚል ተስፋ
አልነበረምና።
13. እርሱም እምነሽ ሒጂና
እንዳልሽው አድርጊ፤ነገር ግን
ለእኔ አስቀድመሽ ትንሽ እንጎቻ
አዘጋጅተሽ አምጪልኝ፤ለአንቺና
ለልጆችሽ ግን በኋላ ታዘጋጃለሽ
አላት። ይህን ማለቱም በእርሱ ላይ
ረኀብ ጸንቶበት ስለ ነበር ነው።

ላእሌሁ ምንዳቤ ረኀብ ወቦ እለ ይቤሉ እኮ ዘንጉዓ በእንተ መብልዕ አላ በእንተ መዓርገ ቅድምናሁ እስመ ዘከመዝ ሥርዓት ይደልዎሙ ለካህናት ከመ ይቅድሙ ኵሉ አሚረ እመኒ በጸሎት ወበአስተብቍዖት ወእመኒ በመባልእት።

፲፬ ንግባዕኬ ኀበ ጥንተ ዐቢይ ነገር ቀዳማዊ ወሶበ ርእየ ኤልያስ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ሕሊናሃ ሠናየ ወርቱዓ ግዕዛ ለእንታክቲ መበለት ባረካ በበረከተ ቃለ እግዚአብሔር ወይቤላ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ሐሪጽኪ እምቀሱት ወቅብዕኪኒ እምልሕኵት ኢየኀልቅ እስከ አመ ይሁብ እግዚአብሔር ዝናመ ላዕለ ምድር ወሖረት ይእቲ ብእሲት በከመ አዘዛ ኤልያስ መበልዑ ውእቱ ወይእቲ ወደቂቃ ወይእቲ ቀሡት እንተ ሐሪጽ ኢኀልቀት በከመይቤ እግዚአብሔር በቃለ ኤልያስ ገብሩ ወተፈስሐ ኤልያስ ወይቤ በልቡ ቤተ ዛቲ ብእሲት ይከውንኒ ምዕራፈ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ ወኢየኃልፍ እምዛቲ ወኢየሐውር ደወለ አክዓብ ወደወለ ኤልዛቤል እስመ ረከብኩ

ስለምግቡ ጓጉቶ አይደለም የሚሉም አሉ። ስለቅድስናው መዓርግ እንጂ። እንደዚህ ባለ ሥርዓት ዘወትር ይቀድሙ ዘንድ ለካህናት ይገባቸዋልና። በጸሎትም ቢሆን በምልጃም ቢሆን፤በመመገብም ቢሆን።

14. ወደታላቁ የጥንት ነገራችን እንመለስ። የእግዚአብሔር ቅዱስ ኤልያስ የዚህች መበለት መልካም አሳቧን፣ቅን የሆነ ባሕርይዋን በተመለከተ ጊዜ በእግዚአብሔር ቃል በረከት ባረካት፤እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከእንስራሽ ያለው ዱቄት ከማሰሮሽ ያለው ዘይት እግዚአብሔር በምድር ዝናምን እስከሚሰጥ ድረስ አያልቅም አላት።ይህች ሴት ሒዳ ነቢዩ ኤልያስ እንዳዘዛት እርሱ፣እርሷ፣ልጇም ተመገቡ።የዱቄቷ እንስራ፣የዘይቱ ማሰሮም እግዚአብሔር በአገልጋዩ በኤልያስ ቃል እንደተናገረው አላለቀም።ኤልያስም ተደሰተ፤ በልቡም እንዲህ አለ። የዚህች ሴት ቤት በሕይወት ዘመኔ ሁሉ ማረፊያየ ይሆናል።ከዚህችም አልወጣም፤ ወደአክዓብና ኤልዛቤል ግዛትም አልሄድም፤የምፈልገ

ዘወርኃ መጋቢት

ማዕደ ዘእፈቅድ።

፲፭ ወከመዝ ይቤ ኤልያስ በሕሊናሁ ኢያአምር ከመ ይረክበኒ ኀዘን ወመከራ እምዛቲ ብእሲት። ወሀለዋ ክልኤ ደቂቅ እለ ወጽኡ እምከርሣ ወሶቦ ነቅሐት እምንዋማ ረከበቶ ለወልዳ እንዘ ይደዊ ወሞተ ሶቤሃ።ወኀዘነት ወሰጠጠት አልባሲሃ ወጸርሐት ወበከየት ወትቤሎሙ ለሰብአ ዛቲ ሀገር ሞተ ወልድየ ወይ ሊተ አሌ ሊተ ወባሕቱ ኢኀዘኑ ወይቤልዋ ሰብአ ዛቲ ሀገር ምንተ ከንቶ ዛቲ መበለት ዘሞተ ወልዳ እምድኅረ ልሕቀ ወተኃርየ እምኵሉ ንዋየ ዓለም ወኢገብረት ላዕሌሁ ከመ ይገብራ አንስት ለምውታን ወኢኀዘኑ ወኢተመይጠት ለግንዘቱ።

፲፮ ወኀደገቶ ይእቲ ብእሲት ለዘሞተ ወአኀዘቶ ለኤልያስ ወሰሐበቶ ወጸርሐት ወትቤሎ ለብእሴ እግዚአብሔር በእከ ወተአንገድከ ኀቤየ ከመ ትዘክርኒ ኃጢአትየ ወከመ ታሙት ወልድየ ወትቤሎ አንተ ቀተልኮ ለወልድየ ወገብአ ፍሥሐሁ ኀበ ኀዘን

ውን ማዕድ አግኝቻለሁና አለ።

15. ኤልያስም በሕሊናው እንዲህ አለ።ከዚህች ሴት የተነሣ ኀዘን መከራ እንደ ሚያገኘውም አላወቀም ነበር። የአብራኳ ክፋይ የሆኑ ሁለት ልጆች ነበሯት፤ከመኝታዋ በነቃች ጊዜም አንዱን ልጇን ታሞ አገኘችው።ያን ጊዜም ሞተ፤ አዘነች፤ልብሷንም ቀደደች፤ጮኸች አለቀሰች፤የዚያችን ሀገር ሰዎችም ልጄ ሞተ፤ወዮልኝ ወዮታ አለብኝ አለቻቸው።ነገር ግን አልገዘቸውም። የሀገሪቱ ሰዎችም ይህቺ መበለት ምን ሆነች፤ከአደገ በኋላ የሞተ ከዓለም ሀብት ሁሉ የሚመረጥ ልጇን ሴቶች ለሞቱ ሰዎች እንደ ሚያደርጉት አላደረገችም፤ አልገነዘችውም ለመገነዝም አልተመለሰችምና አሉ።

16. ይህቺ ሴትም የሞተውን መገነዝ ተወችና፤ኤልያስን ይዛ ሳበችው፤ጮኸችም የእግዚአብሔርን ሰው ኤልያስንም በእኔ ዘንድ ገብተህ ተስተናገድህ፤ኃጢአቴን ተመራምረህ ልጄን ልትገድልብኝ ነውን፤ልጄን የገደልኸው አንተ ነህአለችው፤ደስ

ወአኃዘቶ ከመ ቀታሌ ነፍስ ወትቤሎ ቅድመ በዓትከ ኀቤየ ኢረከቦ ሕማም ለወልድየ ወበበዓትከ ወሀብኮ ለወልድየ ሞተ እፎ ገበርከ ሊተ ድርቃቅየ ዘውእቱ ሲሳየ በረከት ወረከብኩ ዘዕበውእ ወአንተሰ ተኃሥሥ ከመ ትረስ ቤትየ ንሣዕ ድርቃቀከ ወሀበኒ ወልድየ እምእብላዕ ምስለ ባዕድ።

፲፯ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ምንት ብየ ምስሌከ ወበዓትከ ኀቤየ ኢኮነ ሠናየ ከመ ይዘከር ኃጢአትየ እምጥንቱ እስከ ተፍጻሜቱ ይመስለኒሰ ዘኀየይከ እምሕዝብከ በፍርኃት ወመጻእከ ዝየ ከመ ትግበር ዘንተ ወዘከመ አዕበድከ ብዙኃነ አሕዛበ ትፈቅድኑ ተኃጦ ለወልድየ።

፲፰ ወነዘነ ኤልያስ ወአእመረ ከመ ኮነ ጥበበ እግዚአብሔር ወዓርገ ወጸርሐ ወይቤ ኤልያስ እግዚኦ ቦእኩ ኀቤሃ ለዛቲ መበለት ወአንተሰ ረሰይከ ወልዳ ለሞት ቀዲሙአ አኮአ አነ ዘመጻእኩ አላ አንተ ፈነውከኒ እንዘ ትብል አዘዝ

ታውም ወደኀዘን ተመለሰ።እንደ ነፍሰ ገዳይም ያዘችውና በእኔ ዘንድ ካለው ማደሪያህ ከመግባትህ በፊት ልጄን ሕመም አላገኘውም ነበር ፤በማደርያህ ግን ለልጄ ሞትን አደኸ ው በረከትን ለምን አደረግህልኝ ይህ ም የበረከት ምግብ ማለት ነው፤የም ግበትን አገኘሁ አንተ ግን ቤቴን ትወ ርስ ዘንድ ትሻለህ፤በረከትህን ውሰ ድና ልጄን ስጠኝ፤ ከሌላ ጋር ከም መገብ ከልጄ ጋር ረኀቡ ይግደለኝ።

17. የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ከአንተ ምን አለኝ ወደ እኔ መግ ባትህ መልካም አልሆነልኝም፤ ከመ ጀመሪያ ጀምሮ እስከ መጨረሻው ድረስ ኃጢአቴን ታዘክር ዘንድ ነው።ከወገንህ የተለየኸው በመፍ ራት፤ወደዚህ የመጣኸውም ይህን ታደርግ ዘንድ ይመስለኛል፤ብዙ ሕዝቦችን እንዳሳደድህ ልጄንም ታጠፋው ዘንድ ትወዳለህን አለችው።

18.ኤልያስም አዘነ፤የእግዚአብሔር ጥበብ እንደሆነም ተረዳ፤ወጥቶም አሰምቶ ተናገረ አቤቱ ወደዚህች መበለት ቤት ገባሁ አንተ ግን ልጇን ለሞት ዳረግኸው፤መጀመ ሪያ እኔ ወደዚህ የመጣሁ አይደለ

ክዎ ለብእሲት መበለት ከመ ትሴ ስየከ ወይእዜኒ አኅዝን እምዛቲ ብእሲት መበለት ወትረ አንተ ውእቱ ዘትፌኑ ትፍሥሕተ ወኀዘነ ላዕለ እደው ወአንስት፡፡

፲፱ ቀዲሙኒ ኮየይኩ እምኤል ዛቤል ንግሥት ወይእዜሰ ኀዘ ንኩ በዛቲ ብእሲት ወፆርኩ ብዙኀ መቅሰፍተ ወኢይክል ተአግሦ ዘንተ መቅሰፍተ። እስመ አንተ ውእቱ መሐሪ ወመስተሣህል ተሀቦሙ ሲሳዮሙ በጊዜሁ ወእ ምከመ ወሀብኮሙ ያስተጋብኡ ወሶበ ሜጥከ ገጸከ ትወፅእ ነፍ ሶሙ ወየኀልቁ ወይገብኡ ውስተ መሬቶሙወካዕበ ትፌኑ መንፈሰከ ወይትፈጠሩ።

፳ ወሶበ ኮንከ ዘትቤለኒ ሑር ሀገረ ሶርያ ወሳይዳ እንዘ ትብል ብእሲት ትሴስየከ እፎ አምጻእከ ዘንተ ኃፍረተ ወሊተሰ ሴሰየተኒ ወአስተፍሥሐተኒ እንታክቲሰ ተነዝን ወትትሐወክ ኢትበልእ ወኢትሰቲ። ወይእዜኒ አነ ኀሡር ከመ ቀታሌ ነፍስ ወሶበ ዕበውእ

ሁም ትመግበህ ዘንድ መበለት ሴት አዝዣለሁ ብለህ ወደዚህ ላክኸኝ እንጂ ዛሬም ከዚህች መበለት ሴት የተነሣ ዘወትር አዝናለሁ፤በወንዶ ችም በሴቶችም ላይ ደስታንም ኀዘንንም የምትልክ አንተ ' ህ።

19. ከዚህ በፊት ከንግሥቲቱ ከኤልዛቤል ሸሸሁ፤ዛሬም በዚህች ሴት አዘንሁ፤ብዙ መቅሰፈትንም ተሸከምሁ ይህን መቅሰፍትም መታገሥ አልችልም። በየጊዜ ምግባቸውን ትሰጣቸው ዘንድ አንተ መሐሪ ይቅር ባይ ነህና፤ ከሰጠሃ ቸውም ይሰበስባሉ።ፊትህን ከመለ ስህባቸው ግን ነፍሳቸው ትወጣለች ፤እነርሱም ያልቃሉ፤ወደመሬትም ይመለሳሉ፤ዳግመኛም መንፈስህን ትልካለህ ይፈጠራሉም።

20. ወደ ሶርያ ወደሲዶና ሀገር ሒድ፤ሴት መበለት ትመግብሃለች ብለህ ከላክኸኝ በኋላ ይህን ውር ደት በእኔ ላይ እንዴት አመጣህ? እኔንስ መገበችኝ ደስም አሰኘችኝ ፤እርሷ ግን አዘነች ታወከች፤አል በላችም አልጠጣችም። አሁንም እኔ እንደ ነፍሰ ገዳይ የተዋረድሁ

አነ ረከቦ ሕማም ለሕጻን በእንተ ምንት በጽሐ ላእሌሁ ሞት ፍጡነ አ እግዚኦ ፍትሐኒ እምዝንቱ ማእሠር እስመ በጽሐኒ ኀፍረት ሀቦ እግዚኦ ለዝ ሕፃን መንፈሰ ሕይወት ከመ ቀዲሙ አነ እሁብ ዝናመ እስከ ይቆርር ከርሣ ለመበለት በእንተ ሕይወተ ወልዳ።

፳፩ ወደነነ ላእለ ሕፃን ወይቤ ትግባእ ነፍሱ ላዕሌሁ ወነፍሐ ውስተ ገጹ ሥልሰ ጊዜያተ በአምሳለ ትሥልስቶሙ ወተዋሕዶቶሙ ለሥሉስ ቅዱስ ወገብአት ነፍሱ ለውእቱ ሕፃን ወተከሥታ አዕይንቲሁ ወተንሥአ ወነበረ ከመ ቀዲሙ ወበልዐ እክለ ወተፈስሐ ኤልያስ በነፍሱ ወአሥተፍስሓ ለእሙ ወአወፈያ ውእተ ወልደ ለእሙ ሕያዎ። ወነበረ ኤልያስ ዓመተ ፍጽምተ ውስተ ቤታ ለእንታክቲ ብእሲት ዘአሕየወ ላቲ ወልዳ።

፳፪ ወተብህለ ዝንቱ ሕፃን ከመ ውእቱ ዮናስ ወልደ አማቴ ወልደ ብእሲት መበለት ዘስራጵታ ዘሲዶና ዘአንሥኦ ኤልያስ ነቢይ

ሆንሁ። እኔ በገባሁ ጊዜ ሕፃኑን ሕማም አግኝቶታልና፤አቤቱ በምን ምክንያት በእርሱ ላይ ሞት በፍጥነት ደረሰበት። አቤቱ ሆይ ከዚህ ማሰሪያ ፍታኝ ኀፍረት ደርሶብኛልና፤ አቤቱ ለዚህ ሕፃን እንደበፊቱ የሕይወትን መንፈስ ስጠው። በልጇ መዳን ምክንያት የመበለቲቱ ማሕፀን ቀዝቀዝ እስከሚል ድረስ እኔም ዝናምን አዘንማለሁና አለ።

21. በሕፃኑ ላይም ዘንበል አለና ነፍሱ ወደ እርሱ ትመለስ አለ። በፊቱም በሥሉስ ቅዱስ አንድነትና ሦስትነት አምሳል ሦስት ጊዜ እፍ አለበት።የዚህ ሕፃን ነፍስም ተመለሰች፤ ዐይኖቹም ተገለጡ፤ ተነሥቶም እንደ መጀመሪያው ቆመ። እህልም በላ፤ኤልያስም ሕፃኑ ሕያው በመሆኑ ተደሰተ፤ እናቱንም ደስ አሰኛት፤ ይህን የዳነ ሕፃንም ለእናቱ ሰጣት።ኤልያስም ልጇን ባዳነላት እናት ቤት አንድ ዓመት ተቀመጠ።

22. ኤልያስ ከሙታን ያስነሣው የሲዶና አውራጃ የምትሆን የስራጵታዋ መበለት ልጅ የሆነው ይህ

እምነ ምውታን ወእምአመ አንሥኦ ኢተፈልጠ እምኔሁ ወተለዎ ለኤልያስ ነቢይ ወተልእኮ ወፃመወ ምስሌሁ ወደለዎ ጸጋ ትንቢት ለተአዝዞቱ ሎቱ።

፳፫ ወይእዜኒ ስምዑ አኀውየ ንንግርክሙ ብዙኀ ሠናይታ ለእንታክቲ ብእሲት እስመ ወደሳ እግዚእነ በወንጌሉ ቅዱስ እንዘ ይብል አማን አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ በውስተ እስራኤል በመዋዕለ ኤልያስ አመ ተዓፅወ ሰማይ ሠለስተ ዓመተ ወስድስተ አውርኃ አመ ኮነ ረኀብ ዐቢይ ውስተ ኵሉ ምድር፤ ወኢተፈነወ ኤልያስ ኀበ አሐቲኒ እምኔሆን ዘእንበለ ኀበ ብእሲት መበለት ዘስራጵታ ዘሲዶና እስመ አዕመረ እግዚአብሔር ልዑል እምልዑላን ከመኢይከብር ነቢይ ኤልያስ በውስተ ሀገሩ ወኢኀበ አዝማዲሁ እስራኤል ወኢኀበ መበለታቲሆሙ አላ ጸልእዎ ወኀሠሡ ይቅትልዎ።

፳፬ ዛቲስ ብእሲት ተቀበለቶ

ሕፃንም የአማቴ ልጅ ዮናስ ነው። ከአስነሣው ጊዜ ጀምሮም ከእርሱ አልተለየም። ነቢዩ ኤልያስን ተከትሎ ያገለግለው ከእርሱም ጋር ይደክም ነበር፤ለእርሱ በመታዘዙም የትንቢት ጸጋ ተሰጠው።

23. ወንድሞቼ ሆይ የዚህችን ሴት ብዙ መልካም ተግባሯን እንነግራችሁ ዘንድ ስሙ።"እውነት እውነት እላችኋለሁ በኤልያስ ዘመን ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ሰማይ በተዘጋ ጊዜ በምድር ሁሉ ላይም ጽኑ ረኀብ በነበረ ጊዜም በእስራኤል ብዙ መበለቶች ነበሩ፡ኤልያስ ግን የሲዶና አውራጃ የምትሆን በስራጵታ ወደአለች ወደ አንዲት መበለት እንጂ ከእነርሱ ወደ አንዲት ስንኳን አልተላከም" በማለት ጌታችን በቅዱስ ወንጌል አመስግኗታልና።የልዑላን ልዑል እግዚአብሔር ነቢዩ ኤልያስ በሀገሩ በወገኖቹ በእስራኤል በመበለቶቻቸውም እንደማይከበር ያውቃልና ፤እነርሱ ጠሉት፤ይገድሉት ዘንድም ፈለጉት እንጂ።

24. ይህቺ ሴት ግን በቤቷ ተቀበለችው። ለአባቷ አገልጋይ እንደ

በቤታ ወአክበረቶ ክብረ ዐቢየ ከመ ወለት እስከ ትቤ ይኄይሰኒ ከመ እሙት በረኃብ ምስለ ደቂቅየ በእንተ ዝንቱ እንግዳ ርኁብ ወጽሙእ ዘመጽአ ኀቤየ ዮም ወእሜጡ ነፍስየ ህየንተ ነፍሱ እስመ ትቤሎ ንብላዕ ወንመውት ጌሰመ እመ ኢንረክብ ወኢንበልዕ እንከ ዳግመ ወእግዚአብሔርሰ በእንተ ዘአሕየወት ነፍሶ እሞተ ረኃብ ለኤልያስ አሕየወ ላቲ ወልዳ ወአቅለለ ላቲ ክበዳ ወባረከ ማዕዳ፡፡

፳፭ ርእዩኬ አ አኀውየ ከመ ይትማሰሎ ኤልያስ ለእግዚኡ በኵሉ ምግባር ዘሀለወ ይገብር እስመ ኤልያስ ባረከ ምልዓ ሕፍን ሐሪጸ ወረሰዮ ሲሳየ ለፍጻሜ አሐዱ ዓመት ሎቱኒ ወለእንታክቲ ብእሲት ምስለ ክልኤቱ ደቂቃ ከማሁ እግዚእነሂ ባረከ ማዕደ ወአጽገቦሙ ለሃምሳ ምዕት በክልኤ ዓሣ ወበሀምስቱ ኅብስት፡፡

፳፮ እስመ ኤልያስ አንሥአ ወልደ መበለት ዘሞተ በሀገረ ስራጵታ ዘሲዶና እንተ ሀገረ ሶርያ ወሳይዳ ከማሁ እግዚእነሂ አንሥአ በድኖ ምውተ ዘወልደ መበለት በሀገረ ና ሆንች ብላቴናዋ ታላቅ ክብርን አከበረችው፤ዛሬ ተርቦ፣ተጠምቶ ወደ እኔ ስለመጣው ሰው ምክንያት ከልጆቼ ጋር በረኃብ ብሞት ይሻለ ኛል፤ስለእርሱም ነፍሴን እሰጣለሁ ብላለችና፡፡ ዛሬ ሥተመግበን ነገ እንሞ ታለን፤ሁለተኛም አናገኝም፤አንመገ ብም ብላዋለችና፡፡ እግዚአብሔርም ኤልያስን ነፍሱን ከረኃብ ስላዳነ ችው ልጇን አዳነላት፤ሸክሟንም አቀ ለለላት፤ ማዕዷንም ባረከላት፡፡

25. ወንድሞቼ ስሙ፡፡ ነቢዩ ኤል ያስ በሚያደርገው ተግባር ሁሉ ጌታውን እንደሚመስለውም አስተ ውሉ፡፡ ኤልያስ እፍኝ ሙሉ ዱቄትን ባረከና ለእርሱ ለዚህች ሴት ከሁ ለት ልጇቿ ጋር የሚበቃ የአንድ ዓመት ምግብ አደረገው፡፡እንደዚህም ሁሉ ጌታችንም ማዕዱን ባርኮ በሁለት ዓሣና በአምስት እንጀራ አምስት ሺህ ሰዎችን አጠገበ፡፡

26.ኤልያስ የሶርያና የሲዶና ክፍል በምትሆን በስራጵታ ሀገር የሞተ የመበለት ልጅ የሆነ በድንን አስነሣ ፤ኤልያስ ከንጉሡ ከአክዓብና ከሚ ስቱ ከኤልዛቤል ፊት እንደሸሸ በ

ይን ወከመ ኤልያስ ጐየ እምገጸ አክዓብ ንጉሥ ወኤልዛቤል ብእሲቱ ወነበረ ኀበ ፈለገ ኮራት ዘውእቱ ደብረ ኪሩብ ወቦ ኀበ ተብህለ ውስተ ኮራት ክልኤተ ዓመተ ወስድስተ አውርኃ ወበሀገረ ስራጵታ አሐደ ዓመተ፡፡

፳፯ ወከማሁ እግዚእነሂ ጐየ እምገጸ ሄሮድስ ወነበረ ውስተ ምድረ ግብፅ ሠለስተ ዓመተ ወመንፈቀ ራብዕ ዓመት ወኁልቈ አውራኂሁ አርብኤ ወክልኤቱ ወፍቅደ ዕለታቲሁ ዐሥርቱ ወክልኤቱ ምዕት ወክልኤ ከመ ቃለ ዮሐንስ ረእዩ ገቡእት ወከመ ኤልያስ ዐርገ ሰማያተ ወካዕበ ይመጽእ ከመ ይኩን ሰማዕተ ለዳግማዊ ምጽአተ ወልደ እግዚአብሔር ከማሁ እግዚእነሂ ይኄንን ሕያዋነ ዐርገ በስብሐት ውስተ ሰማያት ወካዕበ ይመጽዕ በዘዚአሁ ስብሐት፤አ እግዚኦ እሜሃ መሐረነ ወተሣሃለነ ወረስየነ ድልዋነ ከመ ንቁም በየማንከ ምስለ ቡሩካን አባግዒከ አሜን፡፡

ኮራት ምንጭም እንደተቀመጠ ይህም የኪሩብተራራ ነው፤በኮራት የሚልም አለ፤በኮራት የተቀመጠ ውም ሁለት ዓመት ከስድስት ወር በስራጵታ ሀገር አንድ ዓመት ነው፡፡

27. እንደዚሁም ሁሉ ጌታችንም ከሄሮድስ ፊት ሸሽቶ በግብፅ ሦስት ዓመትና የአራተኛው ዓመት መንፈቅ (ሦስት ዓመት ከመንፈቅ) ተቀመጠ፤የወሮቹ ቁጥርም አርባ ሁለት ወር ነው፤የዕለታቱ ቁጥርም የተሰወረውን እንደ ሚመለከት እንደ ዮሐንስ ቃል አንድ ሺህ ከሁለት መቶ ስልሳ ነው፡ኤልያስ ወደ ሰማይ እንደ ዐረገ፤ለሁለተኛው የእግዚአብሔረ ልጅ መምጣት ምስክር ይሆን ዘንድ ዳግመኛ እንደሚ መጣ እንደዚሁም ሁሉ ጌታችንም ሕያዋንን ይገዛ ዘንድ በምስጋና ወደ ሰማይ ዐረገ፡፡ዳግመኛም በዚህ ምስጋና ይመጣል፡፡አቤቱ ያን ጊዜ ማረን፤ይቅር በለን፤ከተባረኩ በጐ ችህ ጋርም በቀኝህ እንቆም ዘንድ የበቃን አድርገን አሜን፡፡

፳፰ ኦ ክርስቶስ መድኅኒነ
ዘሰወርኮ ለኤልያስ እምገጸ
ኤልዛቤል ንግሥት ወፈነውኮ
ቤተ ብእሲት መበለት ጸግወነ
አዕምሮ ሠናየ ከመ ንትወከፍ
ነዳያነ በስመ ዝንቱ ነቢይ
ወንንሳእ እምኀቤከ ዓስበ ዝንቱ
ነቢይ። እስመ ሰማእነ በወንጌል
ቅዱስ ኪዳነ ዘወሀብኮሙ
ለአርዳኢከ ወትቤሎሙ ዘተወክፈ
ነቢየ በስመ ነቢይ ዓስበ ነቢይ
ይነሥዕ።

፳፱ ወረስየነ ከመ እንታክቲ
መበለት ዘተወክፈቶ ዘንተ ነቢየ
በስመ ነቢይ ዘውእቱ ዮናስ
ወነሥአት ዓስበ ነቢይ ወተመጠ
ወት ሲሳየ ጽድቅ ዘለዓለም እም
ኀበ እግዚአብሔር አምላኩ
ወጸግበት በመዋዕለ ረኀብ
ወተአመነት በአንሥኦተ ወልዳ
ከመ ብእሴ እግዚአብሔር ውእቱ
ወአዕመረት ከመ መንፈስ ቅዱስ
ኀዱር ውስቴቱ።

፴ ወካዕበ ንስእለከ ወናስተበቍዐ
ከ በእንተ ኤልያስ ፍቁርከ ዘተመ
ክሐ ብከ ከመ ጳውሎስ ዘይቤ
መኑ የኃድገነ ፍቅሮ ለክርስቶስ

28. ኤልያስን ከንግሥት ኤልዛ
ቤል ፊት የሰወርከው ወደመበለቷ
ሴት ቤትም የላክኸው መድኃኒታ
ችን ክርስቶስ ሆይ በዚህ ነቢይ
ስም ነዳያንን እንቀበል፣ከአንተም
ዘንድ የዚህን ነቢይ ዋጋ እናገኝ
ዘንድ መልካም አዕምሮን አድለን፡
በቅዱስ ወንጌል ለደቀ መዛሙር
ትህ የሰጠሃቸውን ቃል ኪዳን
ሰምተናልና "ነቢይን በነቢይ ስም
የተቀበለ የነቢዩን ዋጋ ያገኛል
ብለሃቸዋልና።

29. ይህን ነቢይ በነቢዩ ስም እን
ደተቀበለች እንደዚህች ሴትም አድር
ገን፤ልጇም የነቢይ ልጅ ተባለ፤ይህም
ዮናስ ነው። የነቢዩን ዋጋም አገ
ኘች፤ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር
ዘንድም ዘለዓለማዊ የሆነ የድድቅን
ምግብ ተቀበለች፤በረኀብ ዘመንም
ጠገበች፤እርሱ የእግዚአበሔር ሰው
እንደሆነና ልጇንም እንደ ሚያስነ
ሣው አመነች፤ መንፈስ ቅዱስ
እንዳደረበትም ዐወቀች።

30. ዳግመኛም የክርስቶስን
ፍቅር ማን ያስተወናል? ሕማም
ነውን ችግር ነውን ረኀብ ነውን
መራቆት ነውን ሰይፍ ነውን ስቃይ

ሕማምኑ፣ምንዳቤኑ፣ተሰዶኑ፣ረኃ
ብኑ፣ዕርቃንኑ፣መጥባሕትኑ፣ጻእ
ርኑ ወዘንተ ኵሎ ተአጊሦ ዘኢፈ
ተሐ ቃሎ ወዘንተ ኵሎ ተዘኪረከ
እምዝ ዳግመ ኢታርእየነ ዘከመ
አሜሃ መዋዕለ ረኀበ በዝ ዓለም
ወበዘይመጽእ ዓለም ደምረነ ምስለ
ኵሎሙ ቅዱሳኒከ እለ የኃድሩ
ውስተ ጽላሎትከ። እስከ ለዓለመ
ዓለም አሜን።

፴፩ ኦ ዘጾምከ መዓልተ ወሌሊተ
በእንተ ፍቁርከ ኢትጸመመኒ ስእ
ለትየ ዕሥየኒ ዕሤተ ሠናየ ዘዓ
ይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዓ ወበልበ
ሰብእ ዘኢተኀለየ ኤልያስ ዘጸዋዕካ
ለብእሲት ዘስራጵታ ወባረከ ኵሎ
መዝገብተ ቤታ ህጸተ ሲሳይ ኢትር
አይ ለዓመተ ረኃብ እስከ ሕልፈታ
ወዘሞተ ወልዳ አንሣእከ ላቲ እስመ
አንተ አብ ለእጓለ ማውታ። ተፈ
ጸመ ድርሳን ዘወርኃ መጋቢት በሰ
ላመ እግዚአብሔር አሜን።

ነውን? እንዳለው እንደጳውሎስ በአ
ንተ ስለተመካብህ ስለ ወዳጅህ ስለ
ኤልያስ ብለን እንለምንሃለን፤እን
ማልድሃለን። ይህን ሁሉታግሦ
ውግዘቱን አልፈታምና፤ ይህን
ሁሉ አስበህ እንደዚያ ዘመን በዚህ
ዓለም በሚመጣውም ዓለም የች
ግርን ዘመን አታሳየን በረድኤትህ
ከሚያድሩ ከቅዱሳንህ ጋርም ደ
ምረን፤ ለዘለዓለሙአሜን።

31.ስለ ወዳጅህ ብለህ በቀንና በሌ
ሊት የጸምህ ሆይ ልመናዬን ቸል
አትበለኝ፤ዐይን ያላየውን ጆሮ ያልሰ
ማውን በሰው ልቡና ያልታሰበውን
መልካም ስጦታን ስጠኝ፤ የስራጵታ
ዋን ሴት የጠራህ ኤልያስ ሆይ የረ
ኀቡ ዘመን እስከ ሚያልፍ ድረስ
ምግብ ማጣትን እንዳታይ የቤቷን
ንብረት ሁሉ ባረክህ፤የሞተ ልጇንም
አስነሣህላት፤አንተ ለሙት ልጆች
አባት ነህና። የመጋቢት ወር ድር
ሳን በእግዚአብሔር ሰላም ተፈጸመ
አሜን።

<u>ድርሳ ኤልያስ ዘወርኃ ሚያዚያ</u>

፩ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላኩ
ለኤልያስ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስ
ቶስ ዘበጥምቀቱ ወለደነ ዳግመ

<u>የሚያዝያ የኤልያስ ድርሳን</u>

1. በጥምቀት ዳግመኛ የወለደን፣
ለንስሓ ጾምን የሰጠን፣በመስቀሉ
ሰላምን ያደረገልን በትንሣኤው

ወለንስሐ ወሀበነ ጾመ ወበመስቀሉ ገብረ ለነ ሰላመ ዘበትንሣኤሁ ሰዓረ መርገመ ወአብርሃ ኵሎ ዓለመ ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ኄር ወመንፈስ ቅዱስ ማሕየዊ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ወዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ ሚያዝያ በረድኤተ እግዚአብሔር ወበስእለታ ለእግዝትነ ቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ ወእንዘ ሀሎ ኤልያስ ውስተ ስራጵታ ቤተ ብሲት መበለት ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኀቤሁ ወኮኖ ሠለስተ ዓመተ ወስድስተ አውርኃ እምአመ ጐየ እምገጸ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወይቤሎ ሑር እስተርእዮ ለአክዓብ እስመ አነ እሁብ ዝናመ ላዕለ ምድር ወተንሥአ ኤልያስ ወሖረ ከመ ያስተርእዮ ለአክዓብ።

፫ ወጸውዖ አክዓብ ለአብድዩ መጋቢሁ ወይቤሎ ነዓ ናንሶሱ ውስተ ገዳም ወነበ አንቅተ ማያት ለእመ ንረክብ ሣዕረ ወማየ ወንጊስ ውስ ተአፍላግ ወናሕዩ አፍራሲነ ወአብቅሊነ ኢየኀልቁ እንስሳቲነ እለ ተርፉ ወተፋለጡ በበይናቲ

መርገምን ያጠፋ ዓለምን ሁሉ ያበራ የኤልያስ አምላክ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ይመስገን፤ከቸር አባቱ ማኅየዊ ከሆ ነከመንፈስ ቅዱስ ጋር ምስጋና ለእ ርሱ ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን።

2. በእግዚአብሔር አጋዥነት አም ላክን በወለደች በእመቤታችን በቅ ድስት ድንግል ማርያም አማላጅነት በሚያዝያ ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው።ኤልያስ በስራጵታ ከመ በለቷ ሴት ቤት እያለ የእግዚአብ ሔር ቃል ወደ እርሱ መጣ። ከእስራኤል ንጉሥ ከአክዓብ ፊት ከሸሸም ሦስት ዓመት ከመንፈቅ ሆኖት ነበር። ሒድና ለአክዓብ ተገ ለጥ፤እኔ ዝናምን በምድር ላይ አዘን ማለሁና አለው።ኤልያስም ተነሥቶ ለአክዓብ ይገለጥ ዘንድ ተነሣ።

3. አክዓብም ባለሟሉ አብድዩን ጠራውና ና በሜዳው በውኃው ምንጮች እንንቀሳቀስ፣ሣርና ውኃን እናገኝ ከሆነም ወደ ወንዞች እን ሒድ፤ፈረሶቻችን፣ በቅሎዎቻችንን ምእናድን፤የቀሩት እንስሳቶቻችን ስንኳን እንዳያልቁ አለው። መንገድ

ሆሙ እንዘ የሐውሩ ፍኖተ እስመ ይቤሎ ለእመ ረከብኩ አነ እጼውዓከ ወለእመ ትረክብ አንተ ትጼውዓኒ ወኮኑ ሳእካነ ለርእሶሙ ኃጢአሙ ዘይትለአኮሙ ወአክዓብኒ ሖረ አሐተ ፍኖተ እንተ ባሕቲቱ ወአብድዩኒ ሖረ ካልዕተ ፍኖተ እንተ ባሕቲቱ ወእንዘ ሀሎ አብድዩ ውስተፍኖት መጽአ ኤልያስ ባሕቲቶ በይእቲ ፍኖተ አብድዩ።

፬ ርእዩኬ አኀውየ ከመ ሀሎ ዐቢይ ምስጢር አምላካዊ ማእከለ አክዓብ ወአብድዩ አኮኬ ተፈልጠ ቶሙ በሐዊረ ፍኖት ባሕቲቱ አላ በልቦሙ ወበሐልዮቶሙ እስመ አብድዩ ኮነ ፈራኄ እግዚአብሔር ወያከብሮሙ ለፈራህያነ እግዚአብሔር ወበእንተዝ ኮነት ፍኖቱ እንተ ባቲ የሐውር ኤልያስ ቅሩበ እግዚአብሔር ወአክዓብሰ ዘይብል አልቦ እግዚአብሔር ወሖረ ካልዓ ፍኖተ።

፭ አብድዩሰ ዘየኀሥሦ ለእግዚአብሔር በኅቡዕ ሶበ ርእዮ ለኤልያስ እምርጉቅ እንዘ ይመጽእ ሮጸ ወሰገደ ሎቱ ወወድቀ ብገጹ ወይቤ አንተኑ ውእቱ እግዚእየ

ሲሔዱም እርስ በርሳቸው ተሰየዩ። እኔ ካገኘሁ እጠራሃለሁ፤አንተም ካገኘህ ትጠራኛለህ ተባባሉ።የሚላካ ቸው አጥተው ለራሳቸው ተላላኪ ሆኑ። አክዓብ በአንዲት መንገድ ለብቻው ሔደ። አብድዩ በመንገድ እያለም አብድዩ በሚሔድባት በዚያች መንገድ ኤልያስ ብቻውን መጣ።

4. ወንድሞቼ ሆይ በአክዓብና በአብድዩ መካከል ታላቅ የሆነ አምላ ካዊ ምስጢር እንዳለ አስተውሉ። መለያየታቸው መንገድ በመሔድ ብቻ አይደለም። በልባቸውም በአሳባ ቸውም ነው እንጂ። አብድዩ እግዚአ ብሔርን የሚፈራ፣ እግዚአብሔርን የሚፈሩትንም የሚያከብር ነበርና ፤ስለዚህም መንገዱ የእግዚአብሔር ወዳጅ ኤልያስ በሚሔድበት መን ገድሆነ። አክዓብም እግዚአብሔር የለም የሚል ነበር።ስለሆነም በሌላ መንገድ ሔደ።

5. አብድዩ እግዚአብሔርን የሚ ፈልገውም በስውር ነበር። ኤልያ ስን ከሩቅ ሲመጣ ባየው ጊዜም ሮጠ፤ሰገደለትም። በግንባሩም ወደ ቀ፤አንተ ጌታዬ ኤልያስ ነህን?

ኤልያስ ወይቤሎ ኤልያስ እወ
አነ ውእቱ ሖር ወበሎ ለአክ
ዓብ እግዚእከ ናሁ ኤልያስ ሀሎ
ውስተ ፍኖት ወአውስአ አብድዩ
ወይቤሎ ለኤልያስ ምንት አበሳ
አበስኩ ላዕሌከ ከመ ትመጥወኒ
ለገብርከ ውስተ እዴሁ ለአክዓብ
ከመ ይቅትለኒ ሕያው እግዚአብ
ሔር ከመ አልቦ ሕዝብ ወመንግ
ሥት ኀበ ኢለአከ እግዚእየ ይኅሥ
ሥከ ወኢረከቡከ ወይቤልዎ ኢሀሎ
ወአምሐለ መንግሥተ ወቤሐውርቲሃ
ወባሕቱ ኢረከበከ ወይእዜኒ ትብ
ለኒ አንተ ሖር በሎ ለእግዚእከ
ናሁ ሀሎ ኤልያስ ውስተ ፍኖት
ወለእመ ሖርኩ አነ እምኀቤከ ወአመ
ነሥአከ ወወሰደከ መንፈሰ እግዚአብ
ሔር ዘላዕሌከ ባእደ ብሔረ ኀበ ኢየአ
ምሮ አነ ወእመ አነ ሖርኩ ወነገ
ርክዎ ለአክዓብ ወመጺአ እመኒሡስከ
ወኢረከበከ ይቀትለኒ ሀየንቴከ፡፡

፮ ኢያእመርከኑ ከመ አነ ገብርከ
ፈራኄ እግዚአብሔር ወኢሰማ
እከኑ ዘገበርኩ አነ አመ ቀተሎቶሙ
ኤልዛቤል ለነቢያተ እግዚአብሔር
ወኀባእኩ ክልኤ ዕደወ እምነቢያተ
እግዚአብሔር በበውስተ በዓት

አለው፡፡ ኤልያስም አዎ፤ ነኝ፤
ጌታህ አክዓብን ኤልያስ በመንገድ
አለ ብለህ ንገረው አለው፡፡ አብድ
ዩም መለሰ፤ኤልያስንም ይገድለኝ
ዘንድ በአክዓብ እጅ አሳልፈህ ትሰ
ጠኝ ዘንድ በአንተ ላይ ምን አጠፋሁ፡፡
ሕያው እግዚአብሔርን ጌታዬ
አንተን ይፈልጉ ዘንድ ያልላከበት
ሕዝብና መንግሥት የለም፤ ነገር
ግን አላገኙህም፤ የለም አሉት፤
ነገሥታቱን፣ ሀገሩን ሁሉ አስማለ፤
ነገር ግን አላገኙህም፡፡ ዛሬ ደግሞ
ሒድና ጌታህን ኤልያስ በመንገድ
አለ በለው ትለኛለህ፡፡ እኔ ከአንተ
በሔድሁ ጊዜ በአንተ ያደረ የእግ
ዚአብሔር መንፈስ እኔ ወደማላ
ውቀው ወደ ሌላ ሀገር ቢወስድህ፣
እኔ ሂጄ ለአክዓብ ብነግረው መጥቶ
ቢፈልግህና ባያገኝህ ስለአንተ
እኔን ይገድለኛል፡፡

6. አገልጋይህ እኔ እግዚአብሔርን
የምፈራ እንደሆንሁ አታውቅምን?
ኤልዛቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት
በገደለቻቸው ጊዜ እኔ ያደረግሁትን
አልሰማህምን የእግዚአብሔርን ነቢ
ያት በዋሻው ሁለት፣ሁለት አድርጌ

ወሴሰይክዎሙ እክለ ወማየ
ወይእዜኒ አንተ ትብለኒ ሖር
ወበሎ ለእግዚእከ ናሁ ኤልያስ
ሀሎ ወይቀትለኒ እንከ፡፡

፯ ወይቤሎ ኤልያስ ሕያው
እግዚአብሔር አምላከ ኃያል
ዘቆምኩ ቅድሜሁ ከመ ዮም
አስተርእዮ፡፡ ወሖረ መስፍን
ወተቀበሎ ለአክዓብ ወአይድዖ
ኵሎ ዘይቤሎ ኤልያስ ወሰሚዖ
አክዓብ ተምአ ጥቀ ወጐጕአ ከመ
ይቅትሎ ወሶበ ርእዮ ኤልያስ ም
ሉአ ጸጋ እግዚአብሔር ተአተተ
ሰይጣን እምኔሁ ወቦአ መንፈሰ
ፍርሃት ውስተ ልቡ ለአክዓብ ሮጸ
ወተቀበሎ ለኤልያስ ወይቤሎ
ለኤልያስ አንተኑ ዘትገፈትኦሙ
ለእስራኤል ወብሂሎቱሰ ትገፈትዖ
ሙ እስመ እምጽንዓ ረኀብ ቀይሀ
ይከውን ጸሊመ ወግዙፍ ይከውን
ድግዱገ ወነዊኀ ቆም ይትቀጻዕ ዘባኑ
ወይከውን ከመ ቀስት ጠዋይ፡፡

፰ ወይቤሎ ኤልያስ አንሰ ኢይገ
ፈትዖሙ ለእስራኤል አላ አንተ
ወቤተ አቡከ እለ ኀደግምዎ ለእ
ግዚአብሔር አምላክክሙ

ሰውሪያቸዋለሁ፤እንጀራና ውኃም
እመግባቸው ነበርና፡፡ ዛሬ ግን አንተ
ሒድና ጌታህን ኤልያስ አለ በለው
አልኸኝ፤ ብነግረው እነሆ ይገለኛል
አለ፡፡

7. ኤልያስም ዛሬ እንደምገለጥለት
በፊቱ የቆምሁለት የኃይል አምላክ
ሕያው እግዚአብሔርን አለ፡፡ አብ
ድዩም ሔደ፡፡ አክዓብንም ተገናኘው፡፡
ኤልያስ የነገረውን ሁሉ ነገረው፤
አክዓብም በሰማ ጊዜ ፈጽሞ
ተቆጣ፡፡ይገድለው ዘንድም ቸኮለ፡፡
የእግዚአብሔርን ጸጋ የተሞላ ኤል
ያስ ባየው ጊዜም ሰይጣን ከእርሱ
ተወገደ፡፡ በአክዓብ ልቡናም የፍር
ሐት መንፈስ አደረ፡፡ኤልያስንም ሮጦ
ተቀበለው፤ ኤልያስንም እስራኤልን
የምታገለባብጣቸው አንተ ነህን አለ
ው፡፡ የምታገለባብጣቸው ማለቱም
ከረኃቡ ጽንአት የተነሣ ቀዩ ጥቁር፣
ወፍራሙ ቀጭን ይሆናልና፤ረዥ
ሙም ወገቡ ይጐብጣል፤እንደተ
ጣመመ ቀስትም ይሆናልና፡፡

8. ኤልያስም እኔ አላገለባብጣቸ
ውም፤አምላካችሁ እግዚአብሔርን
የተዋችሁ አንተና የአባትህ ወገን
እንጂ፡፡ሒዳችሁ በዓለም ያሉ አማ

ወሖርክሙ ወተለውክሙ አማልክተ በዓለም ወይእዜኒ ለአክ ኀበ እስራኤል ወእስተጋብእሙ ኀቤየ ውስተ ደብረ ቀርሜሎስ ወለነቢያተ ሀሰት በ፬፻ወ፶ ወሃምሳ ወለነቢያተ ምህራማተ አዕዋም እለ ይሴሰዩ እማዕደ ኤልዛቤል ወለአከ አክዓብ ኀበ እስራኤል ወአስተጋብኦሙ ለኵሎሙ ነቢያት ውስተ ደብረ ቀርሜ ሎስ።

፱ ወቀርበ ኤልያስ ኀበ ኵሎሙ እስራኤል ወይቤሎሙ እስከ ማእዜኑ ተሐንክሱ በክልኤሆን ጌጋያቲክሙ ለእመእግዚአብሔር ውእቱ አምላክ ኪያሁ ትልው ወለእመ ቤል አምላክ ኪያሁ ትልዉ ወአልቦ ቃል ዘአውሥእዎ ሕዝብ እስመ ቦአ ነገሩ ውስተ ልቦሙ ወደገመ ተናግሮቶሙ ወይቤሎሙ አነ ባሕቲትየ ተረፍኩ እምኵሎሙ ነቢያተ እግዚአብሔር ወናሁ ነቢያተ በዓል አርባዕቱ ምዕት ወሃምሳ ብእሲ ወእምነቢያተ ምሕራማተ አም አርባእቱ ምዕት።

፲ ያምጽኡ ለነ ዘየ ክልኤተ አልሕምተ ወኅረዩ ሎሙ አሐደ ወይጥብሕዎ እሙንቱ በበመሌ

ልክትን አምልካችኋልና። አሁንም ወደ እስራኤል ላክ፤ እኔ ወደ አለሁበት ወደቀርሜሎስ ተራራም ሰብስባቸውና፤አራት መቶ ሃምሳ ውን የሐሰት ነቢያት፣ከኤልዛቤል ማዕድ የሚመገቡ አራት መቶ የጣዖት ነቢያትንም ሰብስባቸው አለው። አክዓብም ወደ እስራኤል ላከ። ነቢያትን ሁሉ ቀርሜሎስ ወደተባለው ተራራ ሰበሰባቸው።

9. ኤልያስም ወደ ሁሉም እስራኤል ቀርቦ እስከ መቼ ድረስ በሁለት አሳብ ታንክሳላችሁ? እግዚአብሔር አምላክ ከሆነ እርሱን አምልኩ፤እርሱንም ተከተሉት። ቤል አምላክ ከሆነ ግን እርሱን አምልኩት፤ተከተሉትም አላቸው። ሕዝቡም የመለሱለትቃል አልነበረም። ነገሩ በልቦናቸውአድሯልና፤ ደግሞም ተናገራቸው። ከእግዚአብሔር ነቢያትሁሉ እኔ ብቻዬን ቀርቻለሁ። የበዓል ነቢያትግን እነሆ አራት መቶ ሃምሳ ናቸው፤ ከዛፍ ጣዖት ነቢያትም አራት መቶ ለሉ።

10. ሁለት ላሞችን ወደዚህ ያምጡልን፣ምረጡላቸውና አንዱን አርደው በየብልቱ ከዕንጨቱ ላይ

ሊቱ ወይደይዎ መልዕልተ ዕፀው ወኢያንድዱ እሳተ ወአነኒ እገብር ካልዓ ላህመ ወኢይወዲ እሳተ ወይጼውኡ እሙንቱኒ አማልክቲሆሙ በበአስማቲሆሙ ወአነኒ እጼውዕ ስመ እግዚአብሔር አምላኪየ ወእምኔሆሙ ዘፈነወ እሳተ ወተወክፈ መሥዋዕቶ አምላክ ውእቱ እምይእዜሰ እፈትሕ ቃልየ ወአወርድ ዝናመ ውስተ ገጸ ለምድር።

፲፩ ወአውሥእዎ ኵሉ ሕዝብ ወይቤልዎ ሠናየ ቃለ ነበብከ ወዘንተ ዘይቤ አኮ በእንተ ተሐዝቦተ ፈጣሪሁ አላ እስመ ኮነ ኤልያስ ይትሐዘብ ተመይጦቶሙ ኀበ እግዚአብሔር አምላኮሙ በእንተ ዑረተ ልባቢሆሙ ።

፲፪ ወይቤሎሙ ኤልያስ ለነቢያተ ኀፍረት ኅረዩ ለክሙ አሐደ ላሕመ ወግበሩ ቅድመ አንትሙ እስመትበዝኁ ወጸውኡ በስመ አምላክክሙ ወእሳተ ኢትደዩ ኢታውእይዎ በእሳት ወዘአቅደሞሙሂ ለእሙንቱ ከመኢያመክንዩ ወኢይበልዎ እስመ አቅደመ ሠዊዓ ዐርገ ሎቱ ወእሙንቱሂ ነሥኡ ላሕመ ስቡሐ ዘኀረዩ ወሦዕዎ ወጠ

ያድርጉት።እሳት ግን አያንድዱ። እኔም ሌላ ላም አርጄ እሳት አልጨምርበትም። እነርሱም በየስሞቻቸው አምላኮቻቸውን ይጥሩ። እኔም የአምላኬ የእግዚአብሔርን ስም እጠራለሁ። ከእነርሱም እሳቱን ልኮ መሥዋዕቱን የተቀበለው አምላክ ነው፤ዛሬውኑም ውግዘቱን እፈታለሁ፤ በምድርም ዝናምን አወርዳለሁ አላቸው።

11. ሕዝቡም ሁሉ የተናገርኸው ቃል መልካም ነው አሉት።ይህን ያለውም ፈጣሪውን በመጠራጠር አይደለም።ከልቡናቸው መታወር የተነሣ ወደ አምላካቸው ወደ እግዚአብሔር መመለሳቸውን ስለተጠራጠረ ነው እንጂ።

12. ኤልያስም የሐሰት ነቢያትን አንድ ላም ምረጡ፤ መጀመሪያም እናንተ ሠው፤ በእሳትም አታቃጥሉት አላቸው። እነርሱን ያስቀደማቸውም እንዳያመካኙ፣ አስቀድሞ ስለሠዋ ዐረገለት እንዳይሉት ነው።እነርሱም የሰባዉን ላም ወሰዱ፤ በየብልቱም አረዱት። በመሰዊያውም ላይ አስቀመጡት። የበዓልን (የጣዖትን) ስምም ጠሩ።

ብሕዎ በበመሰሊቱ ወወደዩ ዳበ ምሥ
ዋዕ ወጸውኡ ስመ በዓል ወኢኀደጉ
ጸውኦቶ እምጊዜ ነግህ እስከ ቀትር፤
፲፫ ወይቤሉ ብዙኀ ጊዜያተ
ስምዓነ ቤል ስምዓነ ዳኅን ወአል ቦ
ዘተሰጥዎሙ እስመ ተከሥቶቱ
ለኤልያስ ከሠተ ስሕተቶሙ
በቅድመኵሉ ሕዝብ ወሶበ ኮነ
ቀትረ አኀዘ ይሳለቅ ቦሙ
ኤልያስ ቴስብያዊ ወይቤሎሙ
ጸውእዎ በቃል ዐቢይ ዮጊ እስመ
ይትለሐይ ወእመ አኮ ይቴክዝ
አው ይነውም አልዕሉ ቃለክሙ
ወጽርሑ ሎቱ ወአንቅሕዎ ።
፲፬ ወአኀዙ ይጽርሑ ወይጸው
እዎ በቃል ዐቢይ ወወአሉ እንዘ
ይረውጹ ኀበ አመ ምሥዋዕ
ወኢረከቡ ምንተኒ ወቦአ ውስተ
ልቦሙ መንፈሰ መዓት ወቍጥዓ
ወአኀዙ ይጥብሁ ሥጋሆሙ
በመጣብሕ ወበኵያንው እስከ ኀየ
ሎሙ ደም ወመሰሎሙ በዝንቱ
ከመ ዘመሥዋዕተ ያበውኡ ሎቱ
ለአምላኮሙ ዘኢይበቁዕ ወይትኔበዩ
እስከ ፍና ሠርክ ወሊተሰ ይመስለኒ
ዝንቱ ተኑበዮ እንዘ ይብሉ ይደልወነ
መዊት በግብረ እደዊነ ወበአስተ

ከጥዋት ጀምሮ እስከ ቀትርም
መጥራትን አላቋረጡም፡፡
13. ለብዙ ሰዓትም ቤል ሆይ ስማን
ቤል ሆይ ስማን ይሉ ነበር፡፡ነገር
ግን ቃልም ድምፅም አልነበረም፤
የመለሰላቸውም አልነበረም፤የኤልያ
ስመገለጥ በሕዝቡ ሁሉ ፊት ስተ
ታቸውን ገልጦባቸዋልና፡፡ ቀትር
በሆነ ጊዜም ቴስብያዊው ኤልያስ
እየተጫወተ ከሆነ በታላቅ ድምፅ
ጥሩት፤ያም ባይሆን አዝኖ ይሆናል
ወይም ደክሞት ይሆናል፡፡ድምፃችሁን
ከፍ አድርጋችሁ ጩኹለት፤ቀስቅሱ
ትም እያለ ይዘባበትባቸው ጀመር፡፡
14. እነርሱም በታላቅ ድምፅ ይጮኹ
ይጠሩትም ጀመሩ፤ ወደመሠዊያው
ዛፍም ሲሯሯጡ ዋሉ፡፡ ነገር ግን
ምንም አላገኙም፤በልባቸውም
ፍጹም የቁጣ መንፈስ አደረባቸው
፤ሰውነታቸውንም ደም እስኪጣላ
ቸው ድረስ በሰይፍ ያርዱት በጦርም
ይወጉት ጀመሩ፡፡ በዚህም ለማይጠ
ቅም አምላካቸው መሥዋዕትን የሚ
ያቀርቡለት ይመስላቸው ነበር፡፡ እስ
ከሚመሽም እንዲህ ይናገሩ ነበር፡፡
ለእኔ ግን ይህ ድርጊት በእጃችን
ሥራ፤ ሰውንምበማሳታችን ምክ

ትነ ሰብአ እስመ ሀለዎ ለኤልያስ
እምድኅረ ዕርገቱ መሥዋዕተ ከመ
ያሕልቆሙ በአፈ መጥባሕት
ወበአፈ ኵሕናት ።
፲፭ ወከመዝ ሶበ ኮነ ጊዜ ቀትር
ይቤሎሙ ኤልያስ ለነቢያተ ኀፍረት
ዕርገቱ ለመሥዋዕት ኮነክሙ
እምይእዜሰ እንከ እገብር አነኒ
መሥዋዕትየ ተዓገሡ ወሑሩ
ወይቤሎሙ ኤልያስ ለሕዝቡ
ንዑ ኀቤየ ወሖሩ ኀቤሁ ወነሥአ
ኤልያስ ዐሥርተ ወክልኤተ እዕ
ባነ በከመ ኍልቆሙ ለሕዝበ
እስራኤል በከመ ይቤሎ እግዚአ
ብሔር ለያዕቆብ ይኩን ስምከ
እስራኤል ወነደቀ በእማንቱ አዕ
ባን ወአሕየወ በስመእግዚአብሔር
ዘተመዝበረ ምሥዋዓ ወገብረ
ባሕረ ዘያገምር ክልኤተ
በመስፈርተ ዘርእ እንተ ዐውዱ
ለምሥዋዕ ዘገብረ ወወደየ ዕፀወ
መልዕልተ ምሥዋዕ ወመተሮ
ለላሕም በበመሌሊቱ ወአንበሮ
መልዕልተ ዕፀው ዘምሥዋዕ፡፡
፲፮ ወይቤሎሙ ለሕዝብ አም
ጽኡ ሊተ አርባእተ መሳብክተ
ማይ ወሁቡ መሥዋተ ዲበ

ንያት ሞት ይገባናል ሲሉ ይመስ
ለኛል፡፡ ኤልያስ መሥዋዕቱን ከሠዋ
በኋላ፣በሰይፍና፣በጦር ያስጨርሳ
ቸው ዘንድ አሰውና፡፡
15. ቀትር ሲሆን የመሥዋዕቱ
ማረግ እንዲህ በሆነ ጊዜም ነቢዩ
ኤልያስ የሐሰት ነቢያትን ይበቃች
ኋል፤ ከእንግዲህስ ወዲህ እኔ
መሥዋዕቴን አቀርባለሁ፤ገሾም ብላች
ሁ ሒዱ አላቸው፡፡ ኤልያስም ሕዝ
ቡን ወደ እኔ ኑ አላቸው፡፡ ወደእር
ሱም ሔዱ፡፡ ኤልያስም እግዚአብ
ሔር ያዕቆብን ስምህ እስራኤል
ይሁን እንዳለ በእስራኤል ሕዝብ
ቁጥር ልክ ዐሥራ ሁለት ድንጋዮችን
ወስዶ በእነዚህ ድንጋዮችም መሠ
ዊያንሠራ፤የፈረሰውን መሠዊያምበ
እግዚአብሔር ስም ጠገነው፡፡በዘር
መስኪያ ሁለት የሚሆን ውኃም በ
መሠዊያው ዙሪያ አዘጋጀ፡፡ በመሠ
ዊያው ላይም ዕንጨት ጨመረ፡፡
ላሙንም በየብልቱ ቆራረጠና
በመሥዋዕቱ ላይ ባለው ዕንጨት
አደረገው፡፡
16. ሕዝቡንም አራት የውኃ ጋን
አምጡልኝ፤መሥዋዕትም ሰዉ አላ
ቸው፡፡ እንዲሁም አደረጉ፤ ጨም

ዕፀዊሁ ወገብሩ ኮማሁ ወይቤሎሙ ድግሙ ወደገሙ ወይቤሎሙ ሠልሱ ወሠለሱ። ወውኅዘ ማይ ዓውደ ምሥዋዕ መሊኦ ውስተ ባሕር ማዩ። ወነጸረ ኤልያስ ውስተ ሰማይ ወጸርሐ ወይቤ እግዚኦ አምላከ አብርሃም አምላከ ይስሐቅ ወአምላከ ያዕቆብ እስራኤል ስምዓኒ ጸሎትየ ወተወከፍ ዘንተ መሥዋዕተ ዮም በዛቲ ዕለት ወያዕምሩ ኵሉ ሕዝብ ከመ አንተ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ባሕቲትከ ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘዕንበሌከ በሰማይ በላዕሉ ወበምድር በታሕቱ ወአንተ ገፍታዕከ ልቦሙ ለኵሎሙ ሕዝብ ድኅሬሆሙ ።

፲፯ ወሶቤሃ ወረደት እሳት እምሰማይ እምኀበ እግዚአብሔር ወበልዓት መሥዋዕቶ ወዕፀዊሁኒ ወማዩኒ ዘውስተ ባሕሩ ወለሀሰት መርኤቶሂ ወወድቁ ኵሉ ሕዝብ በገጸሙ ወሰገዱ ወይቤሉ አማን እግዚአብሔር ውእቱ አምላከ ሰማይ ወምድር ዘየአቍሮ ለማይ በከርሠ ደመና ወኢይሰወጥ ደመናሁ ወየዐርጎ ዓቀበ ሰማይ ወያወርዶ ከመ ያሥተፍስሕ ገጸ

ሩም አላቸው፤እነርሱም ጨመሩ። ሦስት አድርጉት አላቸው፤ ሦስት አደረጉት።ውኃውም በመሥዋዕቱ አካባቢ ፈሰሰ፤በባሕሩም ሞላ። ኤልያስም ወደሰማይ ተመለከተ፤የአብርሃም አምላክ፣ የይስሐቅ አምላክ፣እስራኤል የተባለ የያዕቆብ አምላክ አቤቱ ሆይ እያለ ጮኸ። አቤቱ ጸሎቴን ስማኝ፤ በዚህች ዕለትም መሥዋዕቴን ተቀበል፤ሕዝቡ ሁሉ አንተ ብቻህን አምላክ እንደ ሆንህ፣ከአንተ ብቻ በቀር በላይ በሰማይ በታች በምድር ሌላ አምላክ እንደሌለ፣የሕዝቡን ሁሉ ልቡናም አንተ ወደ ኋላቸው እንደገለባበጥህ ያውቁ ዘንድ አለ።

17. ያን ጊዜም እሳት ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ ወረደች፤ መሥዋዕቱን፣ ዕንጨቱን ፣ ባሕሩን ውኃውን፣ ድንጋዮንም በላች፤ መሬቱንም አቃጠለ፤ ሕዝቡም በፊታቸው ወደቁ፣ ሰገዱም በእውነትም የሰማይና የምድር አምላክ እግዚአብሔር ነው፤ውኃን በደመና ማሕፀን የሚቋጥረው፣ደመናው እንዳይዘንም የሚያደርገውም እርሱ ነው። በሰማይ

ለምድር ።

፲፰ ወውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ ወይፌንዎ ውስተ ምዕራቢሁ እስመ አሐዱ ውእቱ አምላኩ ለኤልያስ ወውእቱ ቀሠፈነ ወውእቱ ይሣሃለነ ውእቱ ከባቲ ወውእቱ ከሣቴ ኅቡዓቲሁ ለሰብእ ዘሕያው ወመዋቲሁ በዛቲ ዓለም ወበእንታክቲ። ወዝንቱ ኵሉ ዘገብረ ኤልያስ ነቢይ ይከውን አርአያ ወአምሳለ በደኃሪ መዋዕል ዘይገብር እግዚአብሔር እስመ እሳት ዘወረደ እምሰማያት ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ዘይሰምዕ ጸሎተ ንጹሐን ወይት ወከፍ መሥዋዕተ በከመ ቃለ ሐዋርያ ዘይቤ በመልእክቱ ውበነ ጸጋሁ እንተ በእንቲአሁ ንሠውዕ ለእግዚአብሔር ወናሠምሮ በጸሎት ወበስኢል እስመ አምላክነ እሳት በላዒ ውእቱ።

፲፱ ወሥጋ ላሕምኒ ይእቲ ሥጋ እንተ ነሥኣ መድኅን እምማርያም እንበለ ሙስና እደ ምሥዋዕኒ

ወደ አለ ጠፈር የሚያሳርገውም እርሱ ነው፤ ምድርን ያስደስታል (ያረካት) ዘንድም ያወርደዋል።

18. እርሱ ፀሐይን ያወጣል፤ በመግቢያውም እንዲገባ ያደርገዋል ።የኤልያስ አምላኩ አንድ ነውና። እርሱ ገረፈን (ተቆጣን እርሱም ይቅር ይለናል። በሕይወት ያለውን፣ የሞተውንም የሰውን ገመና በዚህም፣ በወዲያኛውም ዓለም የሚሰውር የሚገልጥ እርሱ ነው። ይህን ሁሉ ያደረገ ነቢዩ ኤልያስ በኋለኛው ዘመን እግዚአብሔር ለሚያደርገው አርዓያና ምሳሌ ነው፤ከሰማያት የወረደው እሳት የንጹሐንን ጸሎት የሚሰማ፣ ሐዋርያው በመልእክቱ በእርሱ አማካኝነት ለእግዚአብሔር የምንሠዋበት ጸጋ አለን፤በጸሎትና በምልጃም እናገለግለው ዘንድ እንዳለ መሥዋዕትን የሚቀበል የእግዚአብሔር ልጅ ነው። አምላካችን የሚያቃጥል እሳት ነውና።

19. የላሙ ሥጋም ያለ ጥፋት (ኃጢአት) ክርስቶስ ከድንግል ማርያም የነሣት ሥጋ ናት። መሥ

መስቀል ውእቱ ወመሬትኒ ዘለሐሰ
መቃብር ውእቱ፡ እስመ እግዚእነ
ሶበ ሐመ ወሞተ በዲበ ዕፀ መስ
ቀል ኀደረ ውስተ ልበ ምድር
ወተንሥአ በሣልስት ዕለት አስተ
ኃፈረ ኃጢአተ በዲበ ምድር ወአ
ብጠለ ሞተ እምውስተ ሲኦል ወነሰተ
ሙስና እምውስተ መቃብር ወሰዓረ
መርገመ በዲበ ዕፀ መስቀል ወማ
ይሂ ዘውስተ ምሥቃዕ ማየ ጥም
ቀት ውእቱ ወዕበኒሁኒ በኍልቈ
፲ወ፪ቱ ነገደ እስራኤል እሉ እሙንቱ
ሐዋርያት እለወፅኡ እምሐቌሆሙ
ለደቂቀ እስራኤል እለ ይሰመዩ
መሠረታተ ቤተክርስቲያን ።

፳ ንግባዕኬ ካዕበ ወንዘከር ዕበዮ
ለኤልያስ ዘቀነተ ኀይለ ወመዊዓ
ወእምዝ ይቤሎሙ ኤልያስ
ቴስብያዊ ለኵሎሙ ሕዝብ እለ
ነስሑ ወተመይጡ ኀበ
እግዚአብሔር አኮ አንትሙ
ዘአበስክሙ አላ ዳእሙ ነቢያተ
ሐሰት አስሐቱክሙ በስራያቲ
ሆሙ ናሁኬ ተንሥኡ ወአኀ
ዝዎሙ ለነቢያተ በዓል ወአልቦ
ዘ.የመስጠክሙ እምኔሆሙ ወይ

ዋዕቱ ዕፀ መስቀል ነው፤እሳቱ ያቃ
ጠለው መሬትም መቃብሩ ነው።
ጌታችን በዕፀ መስቀል ተሰቅሎ በሞ
ተጊዜ በመቃብር ተቀብሮ በሦስ
ተኛው ቀን ተነሥቷልና።በምድር
ኃጢአትን አሳፈረ፤ሞትንም ከሲ
ዖል አጠፋ፤መፍረስ መበስበስንም
በመቃብር አስወገደ፡ መርገምንም
በዕፀ መስቀል ላይ ሻረ። በማሠዊ
ያው ያለው ውኃም የጥምቀቱ
ውኃ ነው። በዐሥራ ሁለቱ የእስ
ራኤል ነገድ የተዘጋጁት ድንጋዮ
ችም ከእስራኤል ልጆች ወገብ የ
ወጡ፣የቤተ ክርስቲያን መሠረት
የተባሉ ሐዋርያት ናቸው።
20. ዳግመኛም እንመለስና ኃይልን
፣ድል አድራጊነትን የተጐናጸፈ
የኤልያስን ገናናነት እናስታውስ።
ከዚህ በኋላ የቴስብያው ሰው ኤል
ያስ የተጸጸቱ፣ወደ እግዚአብሔርም
የተመለሱ ሕዝቦችን ሁሉ የበደላ
ችሁ እናንተ አይደላችሁም፤የሐሰት
ነቢያት በሥራያቸው አሳቷችሁ
እንጂ፤አሁንም ተነሡና የበዓልን
ነቢያት ያዟቸው፤ ከእነርሱ ወገን
የሚያመልጣችሁ አይኑር አላቸው።
እነርሱም ይዘናቸዋል አሉት።እር

ቤልዎ አኀዝኖሙ ወይቤሎሙ
አውርድዎሙ ውስተ ፈለገ ቂሶን
ወቅትልዎሙ በህየ ወእምድኅረዝ
ሮድዎሙ ወሰሐብዎሙ ወአውረ
ድዎሙ ውስተ ፈለገ ቂሶን ወቀ
ተሯዎሙ ለእሉ ነቢያተ በዓል
ወለነቢያተ ምሕራማተ ኦም ወኍል
ቈሙ ስምንቱ ምዕት ወሃምሳ ።
፳፩ ቦ ዘረገዝዎሙ በአፈ ኵሕና
ትወቦ ዘኃረድዎሙ በአፈ መጥባሕ
ትወቦ በነዲፈ ሐጽ ወቦ በውግረ
ተዕብን በከመ እሙንቱ ተነበዩ በ
ርእሶሙ ወጠብሑ ሥጋሆሙ በ
መጥባሕት ወበኵሕናት ወይቤሉ
ኵሉ ሕዝብ እለ ሰምዑ ዘንተ
መንክርእግዚአብሔር በላዕለ
ቅዱሳኒሁ እስመ ውእቱ ይውህብ
ኃይለ ወጽንአ ለሕዝቡ ወመንክር
ኃይሉ ዘገብረ በእዴሁ ለኤልያስ
ዘውእቱ አምሳሊሁ ለክርስቶስ
እስመ ክርስቶስ ሞተ ወተንሥአ
በሣልስት ዕለት ከማሁ ኤልያስኒ
ይመውት ወይትነሣእ በሣልስት
ዕለት ወመንፈቀ መዓልት።
፳፪ ኦ ኤልያስ መንክር ኃይልከ
ወመድምም ግብርከ ቱሴሰይከ
በአፈ ቋዕ ፀዋግ ወኢኮንከ አላዌ

ሉም ቂሶን ወደ ተባለው ምንጭ
አውርዷቸውና በዚያ ግደሏቸው
አላቸው። ከዚህ በኋላም ከበቧቸው
፤ጐተቷቸው፤ ቂሶን ወደተባለው
ምንጭም አወረዷቸው።እነዚህን
የበዓል ነቢያትና፣የዕንጨቱን ጣዖት
ነቢያት ገደሏቸው። ቁጥራቸውም
ስምንት መቶ ሃምሳ ነበር።
21.በጦር ስለት የወጓቸው አሉ፤
በሰይፍ ስለት ያረዷቸው አሉ፤
በቀስት የነደፏቸው አሉ። እነርሱ
በራሳቸው ላይ እንደተነሡ፣ በሰይ
ፍና በጦርም ሥጋቸውን እንደሰው
በድንጋይ ተወግረው የሞቱም አሉ
። ይህን የሰሙት ሕዝቦች ሁሉ
እግዚአብሔር በቅዱሳኑ የሚያደ
ርገው ድንቅ ነው። እርሱ ለሕዝቡ
ኃይልንና ጽናትን ይሰጣልና።
በኤልያስ እጅ ያደረገው ኃይልም
ድንቅ ነው፤ ይህም የክርስቶስ
አምሳል ነው። ክርስቶስ ሞቶ በሦ
ስተኛው ቀን ተነሣ፤ ኤልያስም
ሞቶ በሦስተኛው ቀን በቀኑ
እኩሌታ ይነሣልና።
22. ኤልያስ ሆይ ኃይልህ ድንቅ
ነው፤ሥራህም ግሩም ነው።በክፉ
አሞራ አፍ ተመገብህ፤ከአህያ መን

ሕግ ከመ ረአይታዊ ዘሰትየ እመንስከ አድግ ማየ ጐየይከ እምገጸ ኤልዛቤል ንግሥት ወተኀባዕከ በቤተ መበለት ተዋቂስከ ምስለ አክዓብ ወኢያፍርሐከ ግርማ መንግሥቱ መጽብብ ተቃረንከ ምስለ ምድር ወኢከልአተከ ምቅዋመ እግር ቀተልከ ሕያወ ወአንሣእከ ምውተ ሰቀልከ ዝናመ ወአዘነምከ እሳተ አስተኃፈርከ ነቢያተ ቤል ወአስተኃፈርከ አንተ ዘትገብር ዐቢያተ ።

፳፫ ሰላም እብል ለኤልያስ ቀናኢ፤ ነቢያተ ምሕራማት መዋዒ፤ በእሳተ ሰማይ ቍርባኖ ያውኢ፤ ከመ ዘነድ ቃሉ በላኢ፤ ረዳኤ ይኵነነ ጸሎቱ በቋዒ። ለአሮን ጸላእቱ ከመ በእሳት ነዱ፤መንፈቆሙኒ ከመ ዕመቀ ምድር ወረዱ፤ ኤልያስ አሐዱ ለአምላክ ላዕከ ፈቃዱ፤ ተበአሰሙ ለጸርየ ለእመ ኪያየ ሮዱ ወተዘከረኒ በትንሣኤሁ ለክርስቶስ አሐዱ።

፳፬ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ እስበ ነቢይ ይነስዕ እምኀበ

ጋጋ ውኃን እንደጠጣ እንደ ሶምሶንም ከሕግ የወጣህ አልሆንህም። ከንግሥት ኤልዛቤል ፊት ሸሸህ፣ በመበለቷ ቤትም ተቀመጥህ ከአክዓብ ጋር ተዋቀስህ ጠባብ የሆነ የመንግሥቱ ግርማም አላስፈራህም።ከመሬት ጋር ተጣላህ፤ የእግር መረገጫ ግን አልከለከለችህም። ደኅናውን ገደልህ፤የሞተውንም አስነሣህ። ዝናምን ሰቀልኸው፤እሳትን ግን አዘነምህ። የቤል ነቢያትን አሳፈርህ፤ታላላቅተአምራትን የምታደርግ አንተ አሳፈርሃቸው።

23. ለሚቀና፤የጣዖትን ነቢያትም ላሸነፈ ኤልያስ ሰላም እላለሁ፤ ቁርባኑን በሰማይ እሳት ያቃጥላል ፤ ቃሉም እንደ እሳት ይባላል፣ የሚጠቅም ጸሎትህም ረዳት ይሁነን። የአሮን ጠላቶች በእሳት እንደ ተቃጠሉ፣ግማሾቹም ወደጥልቁ ምድር እንደ ወረዱ፣ የአምላክን ፈቃድ የምትፈጽም አንዱ ኤልያስ ሆይ እኔን በከበቡኝ ጊዜ ጠላቶቼን ተጣላቸው፤አንድ በሆነ በክርስቶስ ትንሣኤም አስበኝ።

24. ነቢዩን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ

እግዚአብሔር አምላኩ ተፈጸመ ድርሳን ዘወርኀ ሚያዝያ ዘውእቱ ኄሳን በዕብራይስጥ ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን። አዕምሩ ከመ ወርኀ ሚያዝያ ዘተሰምየ ወርኀ ሃሌ ሉያ ውእቱ ቀዳሜ አውራኀ ወርእሰ ዓመታት በከመ አዘዘ እግዚአብሔር አሜን።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘወርኃ ግንቦት</u>

፩ ድርሳን ዘኤልያስ ነቢይ ዘይትነበብ በወርኃ ግንቦት በረከተ አምላኩ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።ወእምዝ ይቤሎ ኤልያስ መዋዒ በውስተ ፀብእ ለአክዓብ ንጉሥ እንከሰ ዕርግ ወብላዕ ወስተይ እስመ ናሁ ደምፀ እገሪሁ ለዝናም ወዐርገ አክዓብ ይብላዕ ወይስተይ ወኤልያስኒ ዐርገ ውስተ ደብረ ቀርሜሎስ ወሰገደ ውስተ ምድር ወወደየ ርእሶ ውስተ ብረኪሁ ወእንዘ ይጼሊ ይቤሎ ለቍልዔሁ ዕርግ ወርኢ መንገለ ባሕር ወርእየ ውእቱ ወልድ ወገብአ ኀበ ኤልያስ ወይቤሎ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእሬኢ።

የነቢዩን ዋጋ ያገኛል። የሚያዝያ ወር ድርሳን ተፈጸመ። ይኸውም በዕብራይጥ ኄሳን ነው። ጸሎቱ፣ በረከቱ በእኛ ላይ ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን።የሚያዚያ ወር የሃሌ ሉያ ወር እንደተባለ፣ እግዚአብሔር እንደአዘዘውም የወሮች መጀመሪያ የዓመታቱ ርእስ እንደ ሆነ ዕወቁ፤ አሜን።

<u>የግንቦቱ የኤልያስ ድርሳን</u>

1 በግንቦት ወር የሚነበብ የነቢዩ ኤልያስ ድርሳን ይህ ነው፤ የአምላኩ በረከት ከእኛ ጋር ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን። ከዚህ በኋላ በጦርነት አሸናፊ የሆነ ኤልያስ ንጉሥ አክዓብን ከእንግዲህ ሒድና ብላ፤ጠጣ፤የዝናም ድምፅ ተሰምቷልና አለ። አክዓብም ይበላና ይጠጣ ዘንድ ወጣ፤ ኤልያስ ግን ወደቀርሜሎስ ተራራ ወጣ። ወደ ምድርም ሰገደ። ራሱንም ከጉልበቱ አደረገው። ሲጸልይም ወዳጁን ውጣና ወደ ባሕር ተመልከት አለው። ይህ ልጅም ተመለከተና ወደ ኤልያስ ተመለሰ። የማየው ምንም ነገር የለም አለ።

፪ ወይቤሎ ኤልያስ ግባዕ ስብአ ወበሳብእት ርእየ ሕቀ ደመና መጠነ ሰኰና ብእሲ ወተዐርገ ሰማየ እምባሕር እስመ በሳብእት መንፈቀ ዓመት ገብአ ልቡ ለኤልያስ እመአት ውስተ ምሕረት ወእምዝ ነገሮ ለኤልያስ ውእቱ ወልድ ዕርግ ወንግሮ ለአክዓብ ከመ ይሑር በሠረገላሁ ከመ ኢይርከቦ ዝናም ።

፫. ወእምዝ አያደ አዋዲ ውስተ ኵሉ እንዘ ይብል እመቦ ዘወዕአ ውስተ ገዳም ይእቱ ውስተ ቤቱ ዐዘቦ እንስሳ ያስተጋብዕ ከመ ኢይትኃጐል እምኃይለ ነጠበጣበ ዝናም ዘመጽአ እምድኅረ ፮ቱ መንፈቀ ዓመት ወተፅዕነ አክዓብ ላዕለ ሠረገላሁ። ወሐረ ምስለ እስራኤል ወመጽአ እደ እግዚአብሔር ላዕለ ኤልያስ ወአቅነቶ ኃይለ ውስተ ሐቌሁ ወሮጸ ቅድሜሁ ለአክዓብ ወበደሮ በጺሐ ውስተ ቤት ወእምዝ እስከ ይትመየጡ ለፌ ወለፌ ጸልመ ሰማይ በደመና ወመጽአ አውሎ ወወረደ ዝናም ወበቈለ ኵሉ ዘተዘርዓ እምቅድመ

2 ኤልያስም ሰባት ጊዜ ተመልከት አለው፤ልጁም ሰባት ጊዜ ተመላለሰ። በሰባተኛው መጠኗ የሰው ተረከዝ የምታክል ትንሽ ደመና ተመለከተ። ከባሕርም ውኃን ትቀዳ ነበር።የሰባተኛው ዓመት እኩሌታ የኤልያስ ልቡና ከመዓት ወደምሕረት ተመልሷልና።ይህ ልጅም ለኤልያስ ነገረው፤ ኤልያስም ዝናም እንዳያገኘው ሒድና በሠረገላ ይሒድ ዘንድ ለአክዓብ ንገረው አለው።

3 ከዚህ በኋላ መልእክተኛው ወደ ዱር የወጣ ካለ ወደቤቱ ይግባ፣ እንስሳ ያለውም ከሰባት ዓመት እኩሌታ (ከሦስት ዓመት ተኩል) በኋላ ከመጣ ከዝናቡ እንጥብጣቢ ኃይል የተነሣ እንዳይጠፉ ይሰብስብ እያለ ለሁሉም አዳረሰ። አክዓብ በሠረገላው ላይ ተጭኖ ከእስራኤል ጋር ሔደ።የእግዚአብሔር እጅም ወደ ኤልያስ መጣ።ወገቡንም በኃይል አስታጠቀው።በአክዓብ ፊትም ሮጠ።ወደቤት ለመድረስም ቀደመው። ከዚህ በኋላ ወዲያና ወዲህ እስከ ሚመላለሱ ድረስም ሰማዩ በደመና ጠቆረ።አውሎነፋስ መጣና ዝናም ወረደ።ከሦስት ዓመት ከስድስት

፫ቱ ዓመት ወ፮ አውራኅ የብሰ ወበጽሐ ለአጺድ።

፬. ወዘ፪ቱ ዓመት ኮነ ሠዊተ ወዘ፩ዱ ዓመት ሰብለ ወዘ፮ቱ አውራኅ ኮነ ሣዕረ ወመልዑ አፍላጋተ ማያት በበዓቅሞሙ ወውኂዙ አንቅዕተ ማያት ወኃለፈ መዋዕለ ምንዳቤ ወአልጸቀ መዋዕለ ፍሥሐ ተፈሥሑ ወተኃሠዩ ህየንተ ዓመት እንተ ርእይዋ ለእኪት።

፭. ስምዑኬ ኦ አኃውየ ምሳሌሃ ለዛቲ ደመና ዘአስተርአየት ለነ ፀዊራ ማየ ዝናም በፍጻሜ ዓመተ ረኀብ ወይእቲ ትትሜሰል በቅድስት ድንግል ማርያም ዘወጽአት እምሐቌ ሐና ወኢያቄም በፍጻሜ ፶ወ፭ቱ ፻ ዓመት ኮነኬ ወውእቱ ዓመተ ርኂቅ እም እግዚአብሔር በእንተ ዘተኃየለ ሰይጣን ላዕለ ኵሉ ዘመደ እጓለእመሕያው በውእቱኬ ዓመት ረኀብ ነበሩ ሰብእ በተጽናስ፣በኀዘን ወበምንዳቤ እስመ ይዘርዑ ወኢየአርሩ ወኢያስተጋብዑ ውስተ አቢያት እስከ እመ አስተርአየት ይእቲ ደመና መስተፍሥሔ አልባብ።

ወር በፊት የተዘራውም በቀለ፤ ደርቆም ለመታጨድ ደረሰ።

4 ሁለት ዓመት የሆነውም እሸት ሆነ። አንድ ዓመት የሆነውም ዝርዝር ሆነ፤ስድስት ወር የሆነውም ቡቃያ ሆነ። ምንጮችም እንደየአቅማቸው በውኃ ተሞሉ። ውኃዎችም ፈሰሱ፤የደስታው ዘመንም ደረሰ። ክፉውን ዘመን ባዩት ፈንታም ፈጽመው ተደሰቱ።

5 ወንድሞቼ ሆይ በረኀቡ ዘመን መጨረሻ የዝናምን ውኃ ተሸክማ የታየችን፣የዚህችን ደመና ምሳሌ ስሙ። ይህቺ አምስት ሺህ አምስት መቶው የኵነኔ ዘመን ሲፈጸም ከሐና እና ከኢያቄም ወገብ የወጣች በቅድስት ድንግል ማርያም ትመሰላለች። ይህም ሰይጣን በሰው ልጆች ሁሉ ስለ ተበረታታ ከእግዚአብሔር የመራቅ ዘመን ነው። በዚህ የረኀብ ዘመንም ሰዎች በችግር፣በኀዘንና በሥቃይ ነበሩ። ይዘራሉ ነገር ግን ልብን የምታስደስት ይህቺ ደመና እስከታየችበት ጊዜ ድረስ ለቅመው ወደቤታቸው አልሰበሰቡምና።

፮. ወከማሆሙኒ ነበሩ ሐና
ወኢያቄም በተመንኖ ወበተፅዕሎ
በብካይ ወበገዓር እስመ እሙንቱ
ተራከቡ በሩካቤ ዘበሕግ ወኢያ
ውጽኡ ዘርዓ ለተዝካረ ስሞሙ
እመሰ ወለድዋ ለቅድስት ድንግል
ማርያም ተፈሥሐ አልባቢሆሙ
ወኮነት ይእቲ ደመና ንስቲት
መጠነ ሰኰና ብእሲ ወዝናምስ
እንተ እምኔሃ መልዓ ውስተ
ኵሉ ምድር ወበጽሐ እምአፍላግ
እስከ አጽናፈ ዓለም እስከ ተረስዓ
ኀዘን ወቀመ በረከት።
፯. ወከማሁ ቅድስት ድንግል
ማርያም እንዘ ንዕስት መርዓት
ወእንዘ ንስቲት አባል ይእቲ ያረቶ
ለዘኢይክል ዓለም ፀዊሮቶ ወበል
ደቱ ተሰፍሐ ትፍሥሕት ውስተ
ኵሉ ምድር ወመልዓ ምድረ
ስብሐቲሁ እስመ ዕፀወ ገዳም
ፈረዩ አስካለ በረከት በልደቱ።
፰. ወእሜሃ ተፈጸመ ዘይቤ
ሆሴዕ በትንቢቱ ወይመጽእ እግዚ
አብሔር ከመ ዝናመ ክረምት
ዘቀዳሚ ወዘደኀሪ ወከመ ኀሕ
ድልወ ረከብና ወበእንተዝ መም
ህራነ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን

6 እንደዚሁ ሁሉ ሐና እና ኢያቄ
ምም በመናቅ፣በመሰደብ፣በለቅሶ፣
በጭንቀት ቆዩ። እነርሱ በሕጋዊ
ጋብቻ ተጋብተው ስስማቸው መጠ
ሪያ ዘር አላገኙምና።ቅድስት ድንግል
ማርያምን ;ወለዱ ጊዜ ግን ልቡ
ናቸው ተደሰተ። ይህቺ ደመናም
መጠኗ የሰው ጫማ የምታክል
ትንሽ ነበረች። ከእርሷ የተገኘው
ዝናም ግን መሬትን ሁሉ ሞላ።
ኀዘኑ እስከሚረሳ በረከቱ እስከ
ሚሞላ ድረስም ከምንጮች ጀምሮ
እስከ ዓለም ዳርቻ ድረስ ደረሰ።
7 እንደዚሁም ሁሉ ቅድስት ድን
ግል ማርያምም ታናሽ ሙሽራ፣
ትንሽ አካል ስትሆን ዓለም ሊሸከ
መው የማይችለውን፣ ተሸከመችው
።በመወለዱም ደስታ በምድር
ሁሉ ተዳረሰች። ምስጋናውም ምድ
ርን ሞላ። በመወለዱ የዱር ዕፀዋት
የበረከትን ፍሬ አፍርተዋልና።
8 ያን ጊዜም ሆሴዕ በትንቢቱ የተና
ገረው ተፈጸመ።"እግዚአብሔር በመ
ጀመሪያና በኋላ እንደክረምት ዝናም
ይመጣል፤እንደ ጉሕም የተገባ
ሆኖ አገኘነው" ብሏልና።ስለዚህም
የቅድስት ቤተክርስቲያን መምህራ

ሰመይዋ ለቅድስት ማርያም
ደመና እንተ ኤል ያስ ምስለ
ኤልያስ ሰማየ ዘለጕመ፤ወጸለየ
ዓዲ ከመ ይሁብ ዝናመ፤ በሠረ
ገላ ብረሃን ንዒ ከመ ትባርኪ
ኤላመ፤ ማርያም ዘኮንኪ ለብእ
ላን ሰላመ እለ ክህላ ከናፍርኪ
አፈ ነደ እሳት ስዒመ ይቤላኒ
ማኅሌትኪ እመዓር ጥዕመ።
፱. ንግባዕኬ ኀበ ዘቀዳሚ ነገር
ወሶበ ነገራ አክዓብ ለብእሲቱ ኤል
ዛቤል ኵሎ ዘገብረ ኤልያስ
ወከመቀተሎሙ ለነቢያተ ኃፍረ
ትበኵናት ወበመጥባሕት ለአከት
ኤልዛቤል ኀበ ኤልያስ እንዘትብል
እመ አኮ አንተ ኤልያስአ ወእመ
አኮአ አነ ኤልዛቤልአ ወመሐለት
ወረገመት ርእሳ ወትቤ ከማሆሙ
ለይረስየኒ አማልክትየ ወከማ
ሆሙ ለይቅትሉኒ ከመ ጌሠመ
ዘ ጊዜ እሬስያ ለነፍስከ ከመነፍስ
፩ዱ እምኔሆሙ ወፈርሃ ኤል
ያስ እምቃላ ወሶቤሃ አዘዞ እግዚ
አብሔር ለኤልያስ ከመ ይጕየይ
እምገጸ ኤልዛቤል ወከመ ይኩን
መድኀኒተ ሠናየ ለካልዓን።
፲.ወተንሥአ ወሖረ ወአምሰጠ

ን የኤልያስ ደመና አሏት። ሰማይን
ከለጐመ፣ዳግመኛም ዝናምን ይሰጥ
ዘንድ ከለመነ ከኤልያስ ጋር ጸጋ
ላላቸው ሰላማቸው የሆንሽ ማር
ያም ሆይ አንድነታችንን ትባርኪ
ዘንድ በብርሃን ሠረገላ ነይ። የሚ
ነድድ እሳትን አፍ መሳም የቻሉ
ከንፈሮችሽ ምስጋናህ ከመዓር
ይልቅ ይጣፍጣል ይበሉኝ።
9 ወደ ቀደመው ነገር እንመለስ።
አክዓብም ኤልያስ የኀፍረት ነቢያ
ትን በጦርና በሰይፍ እንዳስገደለ
ያደረገውን ሁሉ ለሚስቱ ለኤልዛ
ቤል ነገራት። ኤልዛቤልም አንተ
ኤልያስ ከሆንህ እኔ ኤልዛቤል
አይደለሁም ብላ ወደ ኤልያስ ላከች
።ማለችም፤ ራሷንም ረገመች።
ነገ ይህን ሰዓት ነፍስህን ከእነርሱ
እንደአንዱ ካላደረግኋት አማልክ
ቶቼ እንደ እነርሱ ያድርጉኝ
አለች። ኤልያስም ከአነጋገሯ የተ
ነሣ ፈራ። ያን ጊዜም እግዚአ
ብሔር ከኤልዛቤል ፊት ይሸሽ
ዘንድ፣ ለሌሎቹ መልካም መድኃ
ኒት ይሆን ዘንድም ኤልያስን
አዘዘው።
10 ተነሥቶም ሔደ። በሰውነቱም

በነፍሱ ወበጽሐ ውስተ ይሁዳ ወውስተ ቤርሳቤህ ኀበ ሀገረ መንግሥቱ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ወኀደጎ ለቍልዔሁ ህየ ወሖረ ውእቱ ውስተ ፍኖተ በድው አሐተ ዕለተ ወበጺሖ ታሕተ ዕፀ ተርሜን ወእምዝ ጸለየ ወሰአለ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ትሙት ነፍሱ ወይቤ እንከሰ ንሥዓ ለነፍስየ እግዚኦ እስመ ኢይኄይስ እምአበውየ ወእ ምዝ ሰከበ ወኖመ ህየ ታሕተ ዕፀ ወመጽአ መልአከ እግዚአብሔር ቅዱስ ራጉኤል ወአንቅሖ ወይቤሎ ተንሥእ ወብላዕ።

፲፩ ወእምዝ ተንሥአ ኤልያስ ወረከበ ኀበ ትርአሲሁ ኅብስተ ዳፍንተ በመሶበ ወርቅ ወማየ በግምዔ ወተንሥአ ወበልዓ ወሰትየ ወካዕበ ገብአ ወሰከበ ወመጽአ መ ልአከ እግዚአብሔር ቅዱስ ራጉ ኤል ደገመ ወገሠሦ ወይቤሎ ተንሥእ ውብላዕ እስመ ርኁቅ ፍኖትከ። ወተንሥአ ኤልያስ ወበልዐ ውእተ ኅብስተ ዳፍንተ ጸራይቀ ወሰትየ ማየ ወእሜሃ ተፈጸመ ቃለ ዳዊት ዘይቤ ለእለሰ

አመለጠ። ወደ ይሁዳም ንጉሥ ወደ ኢዮሳፍጥ የንግሥና ሀገር ወደ ቤርሳቤህም ደረሰ። ወዳጁ ንም በዚያ ተወው። ከዕለታት አንድ ቀን ወደ ምድረ በዳ መንገድ ሔደ። ተርሜን ከተባለ ዛፍም ደረሰ። ከዚህ በኋላም ነፍሱ ትለይ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። አቤቱ እኔ ከአባቶቼ አልበ ልጥምና እንግዲህስ ነፍሴን ውሰ ዳት አለ። ከዚህ በኋላም በዚያ ካለችው ዛፍ ሥር ተኛ፤ የእግዚአ ብሔር መልአክ ቅዱስ ራጉኤል መጣና አስነሣው። ተነሥና ብላም አለው።

11 ከዚህ በኋላ ኤልያስ ተነሥቶ ከትራሱ በወርቅ መሶብ ኅብስት (ዳቦ) በማሰሮም ውኃ አገኘ።ተነሥ ቶም በላ፣ ጠጣ። ዳግመኛም ተመ ልሶ ተኛ። የእግዚአብሔር መልአክ ቅዱስ ራጉኤል ሁለተኛም መጣና ዳሰሰው፤አለውም። መንገድህ ሩቅ ነውና ተነሥተህ ብላ፤ኤልያስም ይህን ኅብስት እንጐቻ በላ። ውኃ ውንም ጠጣ። ያን ጊዜም "የሚያ ምኑትን ሰውነታቸውን ከሞት ያድናቸዋል፤በረኀብ ጊዜም ይመግ

ይትዌከሉ በምሕረቱ ያድኅና እሞት ፍሶሙ ወይሴስዮሙ አመ ረኀብ እስመ አድኀኖ እምእደ አክዓብ ንጉሥ ወእምእደ ኤልዛቤል ብእ ሲቱ ወእምእደ ኵሎሙ ፀላእቱ እለ የኀሥሡ ይቅትልዎ ።

፲፪ ወሴሰዮ ቀዳሚ በአፈ ቋዕ ርኰስ ወደገመ በእደ መልአክ ቅዱስ ራጉኤል ወበእደ ብእሲት ዘሰራጽታ ወበእንታክቲ መሶበ ወርቅ ተዘከራ አባ ሕርያቆስ ኤጲስ ቆጳስ ዘሀገረ ብሕንሳ ወአስተማሰላ በቅድስት ድንግል ማርያም ወላዲተ አምላክ እንዘ ይብል አንቲ ውእቱ መሶበ ወርቅ እንተ ኤልያስ።

፲፫ ወተንሥአ ኤልያስ እምድኅ ረ በልዓ ወሰትየ ወሖረ በኃይለ ውእቱ እክል ዘበልዓ አርብአ መአልተ ወአርብአ ሌሊተ እስከ ደብረ ኮሬብ ወዮሐንስሰ ወንጌላዊ ኮነ ስምዓ ውስተ መጽሐፉ ይሰ መይ እልአትቀርፋ ዘበትርጓሜሁ ይብልዎ ተአምረ ኢየሱስ ወውእቱ ተረፈ ወንጌል አመተሰ እሎ ኒቆዲሞስ ለእግዚእነ ሀእንተ ሰንበት። ወይቤሎ ኒቆዲሞስ ለእ

ባቸዋል" ያለው የዳዊት ቃል ተፈጸ መ። ከንጉሡ ከአክዓብ፣ ከሚስቱ ከኤልዛቤል፣ሊገድሉት ከሚሹ ጠላ ቶቹ ሁሉ አድኖታልና።

12 መጀመሪያ ርኩስ በሆነ አሞራ አፍ መገበው፤ዳግመኛም በመልአኩ በቅዱስ ራጉኤል እጅ፣ በስራጽታዋ ሴት እጅ መገበው።ይ ህችን መሶበ ወርቅም የብህንሳው ሊቀ ጳጳስ አባ ሕርያቆስ አስታወሳት። "የኤልያስ የወርቅ መሶብ አንቺ ነሽ" በማለትም አም ላክን በወለደች በቅድስት ድንግል ማርያም መስላት።

13 ኤልያስም ከበላና ከጠጣ በኋላ ተነሥቶ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በዚህ ምግብ ኃይል እስከ ኮሬብ ተራራ ድረስ ሔደ። ወንጌ ላዊው ዮሐንስም እልአትቀርፋ በ ተባለው መጽሐፍ ምስክር ሆነ፤ ትርጓሜውም ተአምረ ኢየሱስ ማለት ነው። ይህም የወንጌል ት ርፋ (ቅሬቱ) ነው። ኒቆዲሞስ ስለሰንበት በጠየቀው ጊዜ ጌታችን መምህር ሆይ መቼ ታደርጋለህ?

ግዚእነ ማእዜኑ ትገብር ኦ ሊቅ ኄር ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ በዕለተ ሰንበት እኤዝዞ ለዝ መዓት ወይትመየጥ እምኔክሙ።

፲፬ ወይቤሎ ኒቆዲሞስ እግዚእየ ይትከሃልኑ ገቢር በሰንበት ወይቤሎ እግዚእ ለኒቆዲሞስ ፍታሕ እስኩ ለሊከ ይኄይስኑ ትሕየው ነፍስከ ወሚመ ትሙት ወይቤሎ ኒቆዲሞስ ይኄይስ ሐይው እመዊት ኦ እግዚእየ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስመ ውእቱ እግዚኣ ለሰንበት ወልደ እጓለ ምሕያው ወውእቱ ሥሉጥ ላዕለ ሰንበት ይገብር ዘፈቀደ ላዕለ ሰንበት ኦኒቆዲሞስ እስመ ሰንበት በእንተሰብእ ተፈጥረት ወአኮ ሰብእ በእንተ ሰንበት እስመ ለወልደ እጓለ ምሕያው ቦቱ መባሕት በሰማይ ወበምድር ከመያድኅን ነፍሰ ብዙኃን በዕለተ ሰንበት።

፲፭ ኢተአምርኑ ኦ ኒቆዲሞስ ከመአነ አዘዝክዎ ለኤልያስ ነቢይ ይትኃጣእ እምገጸ ኤልዛቤል ንግሥት ቀታሊተ ነቢያት ወሖረ አርብአ መዓልተ ወአርብአ ሌሊተ ምስለ ሰናብቲሃ። ወኢኮና ጌጋየ

አለው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በሰንበት ቀን ይህን መዓት አዝዛለሁ፤ወደ እናንተም ይመለሳል አለው።

14 ኒቆዲሞስም ጌታዬ ሆይ በሰንበት መሥራት ይቻላልን? አለው። ጌታ ኢየሱስም ኒቆዲሞስን እስኪ አንተ ፍረድ፤ሰውነትህ ትሙትን ወይስ ትዳን? አለው። ኒቆዲሞስም ጌታዬ ሆይ ከሞትስ መዳን ይሻላል አለው። ጌታ ኢየሱስም የሰንበት ገዥዋ የሰው ልጅ ነውና በሰንበት የሠለጠነ ስለሆነም በሰንበት የወደደውን ያደርጋል። ሰንበት ስለሰው ተፈጠረች።ሰው ግን ስለ ሰንበት አልተፈጠረምና አለው፤ለሰው ልጅ (ለክርስቶስ) በሰንበት ቀን የብዙዎችን ነፍስ ያድን ዘንድ በሰማይም፣ በምድርም ሥልጣን አለውና።

15 ኒቆዲሞስ ሆይ ነቢያትን ከገደለች ከንግሥት ኤልዛቤል ፊት ይሸሽ ዘንድ ነቢዩ ኤልያስን ያዘዝሁት እኔ እንደሆንሁ አታውቅምን? አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ሰን

በእንተ ተአዝዞቱ ለቃልየ አድኃንክዎ እምእደአክዓብ ንጉሥ ወእምእደ ብእሲቱ ኤልዛቤል ወሶበ ሰምዓ ኒቆዲሞስ ዘንተ ነገረ እምእግዚእ ኢየሱስ እንከ ወይቤ አኮ ነገሩ ለወልድ ከመወልድ ዘእስራ ዓመቱ ከመ።

፲፮፥ነጽሩኬ ኦ አኃውየ ዕበዮ ለዝንቱ ነቢይ ወዐቢይ አሐዱ እምነቢያት ዐበይት ከመ ኢሐፀ ክብሩ እምነቢያት እስመ ኅብስት ዘበልዐ ወማይ ዘሰትየ በእደዊሆሙ ለመላእክት ዘወረደ እምሰማያት ዘኮና ኃይለ ተኑለቈሎቱ ህየንተ ሥጋሁ ወደሙ ለክርስቶስ። ወተፈጸመ ዘይቤ እግዚእነ በወንጌል ቅዱስ ዘበልዓ ሥጋየ ወሰትየ ደምየ የሐዩ ምስሌየ ወካዕበ ይቤ ወዘበልዖ ለዝንቱ ኅብስት ኢይመውት አላ ይረክብ ሕይወተ ዘለዓለም ወኤልያስኒ በኃይለ ውእቱ ኅብስት ሖረ መጠነ አርብአ ዕለት እንዘ ኢየዓርፍ ወእንዘ ኢይበልዕ ወኢይሰቲ ወኮናሙ አርኣያ ሏእለ እምድኅሬሁ ጻድቃን እለይነሥኡ

በታቱንም ጨምሮ ተጓዘ። ለቃሌ በመታዘዙም ጥፋት አልሆነበትም ፤ከንጉሡ ከአክዓብና ከንግሥቲቱ ከኤልዛቤል እጅ አዳንሁት አለው። ኒቆዲሞስም ይህንን ነገር ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ በሰማ ጊዜ አደነቀ።ሃያ ዓመት እንደ ሆነው ልጅ የልጅ አነጋገር አይደለም አለ።

16 ወንድሞቼ ሆይ ከዐበይት ነቢያት አንዱ የሆነው የዚህ ታላቅ ነቢይ ገናናነትና ክብሩም ከሐዋርያት እንደማያንስ አስተውሉ በመላእክት እጅ ከሰማይ የወረደው ኃይልም የሆነው የተመገበው ኅብስት ፣የጠጣው ውኃ እንደ ክርስቶስ ሥጋና ደም ተቆጠረለት።“ሥጋዬን የበላ፣ደሜን የጠጣ ከእኔ ጋር ይኖራል”ያለው ዳግመኛም“ይህን ኅብስት የበላ የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል እንጂ አይሞትም” በማለት ጌታችን በወንጌሉ የተናገረው ተፈጸመ ።ኤልያስም ሳያርፍ ሳይበላ ሳይጠጣ በዚህ ኅብስት ኃይል ብቻ ለአርባ ቀን ያህል ተጓዘ።ከእርሱ በኋላ ለሚነሡ ከተቀደሰው ምስጢር ለሚቀበሉ ጻድቃን ምሳሌ ሆናቸው። በእርሱ አማካኝነትወደ

እምስጢራተ ቅድሳት እስመ
በእንቲአሁ ዐርገ ሰማያተ ወረከበ
ሕይወተ እስከ ሕልቀተ ዓለም።
፲፯ ንግባዕኬ ኀበ ውእቱ ቃል
ቀዳማዊ ወበጺሖ ውስተ ደብረ
ኮሬብ ቦአ ውስተ በዓት ወኀደ
ረ ህየ ወመጽአ ቃለ እግዚአብ
ሔር ኀቤሁ ወይቤሎ ምንት አም
ጽአከ ዝየ ኤልያስ ቴስብያዊ ወ
ይቤሎ ኤልያስ ቀኒአ ቀናእኩ ለእ
ግዚአብሔር ዘኵሎ ይመልክ እስ
መኀደጉ ደቂቀ እስራኤል ምሥዋ
ዒከ ወቀተሉ ነቢያቲከ በኵሕናት
ወተረፍኩ አነ ባሕቲትየ ወየኀሥ
ሥዋ ለነፍስየ ከመ ይንስእዋ ወ
ይቤሎ ፃዕ ጌሠመ ወቁም ቅድመ
እግዚአብሔር ወየኃልፍ እግዚአብ
ሔር ውስተ ውእቱ ደብር ወይ
መጽእ እምቅድሜሁ ነፋስ ዐቢይ
ዘይፈትሕ አድባረ ወይፌትቶ
ለኰኵሕ ቅድመ እግዚአብሔር
ወኢሀለወ እግዚአብሔር ውስተ
ውእቱ ነፋስ ወእምድኅረ ውእቱ
ነፋስ ይመጽእ ድልቅልቅ ወእም
ድኅረ ውእቱ ድልቅልቅ ይመጽእ
እሳት ወኢሀለወ እግዚአብሔር
ውስተ ውእቱ እሳት።

ሰማይ ዐረገ። እስከ ዓለም ፍጻሜ
ድረስም ሕይወትን አገኘ።

17 ወደ መጀመሪያው ቃል (አሳ
ብ) እንመለስ። ወደ ኮሬብ ተራራ
በደረሰ ጊዜም ወደ ዋሻው ገባ፤በዚ
ያም አደረ። የእግዚአብሔር ቃልም
ወደ እርሱ መጣ፤ቴስብያዊው ኤል
ያስ ሆይ ከዚህ ምን አመጣህ አለ
ው። ኤልያስም ሁሉንም ለሚገዛ
እግዚአብሔር መቅናትን ቀናሁ፤የእ
ስራኤል ልጆች መሠዊያህን አፈረሱ
፤ነቢያትህንም በጦር ገደሉ።እኔም
ብቻዬን ቀረሁ።ይገድሏት ዘንድ
ሰውነቴን ይሿታል አለው። ነገ ው
ጣና በእግዚአብሔር ፊት ቁም፤እግዚ
አብሔርም በዚህ ተራራ ያልፋል።
በፊቱም ተራራውን የሚያፈራርስ
ታላቅ ነፋስ ይመጣል፤በእግዚአብ
ሔር ፊትም ዐለቱን ሁሉ ይሰነጣ
ጥቃል፤በዚህ ነፋስ ውስጥም እግ
ዚአብሔር የለም። ከዚህ ነፋስ በኋ
ላም ንውጽውጽታ ይመጣል፤በዚህ
ድልቅልቅ ውስጥም እግዚአብሔር
የለም፤ ከዚህ ድልቅልቅ በኋላም
እሳት ይመጣል። በዚህ እሳት ውስ
ጥም እግዚአብሔር የለም አለው።

፲፰ ወጽአ ኤልያስ በነግህ
ወቆመ ውስተ ደብር ወመጽአ
ዐቢይ ነፋስ ዘይፈትሕ አድባረ
ወይፈትቶ ለኰኵሕ ወኢሀለወ
እግዚአብር ውስተ ውእቱ ነፋስ
ወእምድኅረ ውእቱ ነፋስ መጽአ
ድልቅልቅ ወእምድኅረ ውእቱ
እሳት ይመጽእ ቃል ቀጢን ከመ
ዘይትፋጸይ በከመ ይቤሎ ቀዳሚ
እምድኅረ ውእቱ እሳት ይመጽእ
ቃል ቀጢን ከመ ዘይትፋጸይ
ወሀለወ እግዚአብሔር ወሶበ
ሰምዓ ኤልይስ ከደነ ገጸ
በሐሜለቱ ።

፲፱ ወእምዝ ወጽአ ወቆመ
ታሕተ በዓት ወመጽአ ቃል ኀቤሁ
ወይቤሎ ለምንት መጻእከ ዝየ
ኤልያስ ቴስብያዊ ወይቤ ኤልያስ
ቀኒዓ ቀናዕኩ ለእግዚአብሔር ዘ
ኵሎ ይመልክ እስመ ኀደጉ ደቂቀ
እስራኤል ምሥዋኒከ ወቀተሉ
ነቢያቲከ በኵይናት ወተረፍኩ
አነ ባሕቲትየ ወየኀሥሥዋ
ለነፍስየ ከመ ይንሥእዋ።
፳ ወይቤሎ እግዚአብሔር ግባዕ
ወሑር ውስተ ፍኖትከ ወኀልፍ

18 ኤልያስም በጥዋት ወጣና በተ
ራራው ላይ ቆመ። ተራራውን
የሚያፈራርስ ዐለቱንም የሚሰባብር
ታላቅ ነፋስ መጣ፤በዚህ ነፋስ
ውስጥም እግዚአብሔር አልነበረ
ም፤ከዚህ ነፋስ በኋላም ንውጽውጽ
ታመጣ፤ከዚህ ንውጽውጽታ በኋላ
ምእሳት መጣ፤ ከዚህ እሳት በኋ
ላም አስቀድሞ እንደ ሚያፏጭ
ቀጭን ቃል ይመጣል እንዳለው
ከዚህ እሳት በኋላ እንደሚያፏ
ጭ ሰው ድምፅ ያለ ቀጭን ቃል
መጣ። በዚያም እግዚአብሔር ነበ
ረ።ኤልያስይህን በሰማ ጊዜ በመጎ
ናጸፊያውፊቱን ሸፈነ።
19 ከዚህ በኋላ ከዋሻው ወጥቶ
ቆመ፤ቃልም ወደ እርሱ መጣ።
ቴስብያዊው ኤልያስ ሆይ ከዚህ
ለምን መጣህ? አለው።ሁሉን ለሚ
ገዛ ለእግዚአብሔር ቀናሁ፤ የእስ
ራኤል ልጆች ሕግህን ዘንግተዋል
ና፤መሠዊያህን አፍርሰዋል ነቢያ
ትህንም በጦር ገድለዋልና፤ እኔም
ብቻዬን ቀረሁ፤ ሰውነቴንም ይገድ
ሏት ዘንድ ይሿቷልና አለው።
20 እግዚአብሔርም ተመለስና ወደ
መንገድህ ሒድ፤ በደማስቆ ባለ

እንተ ፍኖተ በድው ዘደማስቆ ወበጺሐከ ቅብዖ ለአዛሄል ይንግሥ በሶርያ ወለኢዩ ወልደ ናሚስ ቅብዖ ይንግሥ ላዕለ እስራኤል ወኤልሳዕ ወልደ ሣፋጥ ዘእምነ እለ ሲሜሄላ ቅብዖ ይኩን ህየንቴከ ዘአምሠጠ እምኵይናተአዛሄል ይቅትሎ ኢዩ ወዘአምሠጠ እምኵይናተ ኢዩ ይቅትሎ ኤልሳዕ ወአትረፍኩ ፸፻ ብዕሴ ወኵሎሙ ዘኢሰገዱ ለበዓል ወጳውሎስሰ በመልእክቱ ኀበ ሰብአሮሜ ረሰዮ ስክየተ ለዝንቱ ቃለ ኤልያስ ነቢይ እንዘ ይብል ኢተአምሩኑ ዘይቤ ኤልያስ አመ ሰከዮሙ ለእስራኤል ኀበ እግዚአብሔር እንዘ ይብል እ እግዚአ ነቢያቲከ ቀተሉ ወምሥዋዒከኒ ነሠቱ ወአነ ባሕቲትየ ተረፍኩ ወኃሠሥዋ ለነፍስየ ።

፳፩ ወምንተ ይቤሎ ዘአስተርአዮ አትረፍኩ ሊተ ፸፻ ብእሴ እለ ኢያምለክዎ ለበዓል ከማሁኬ ዮምኒ በዝ መዋዕል እለ ኮኑ ኀሬ በጸጋ እለ ተርፉ አምኑ በእግዚአብሔር ወቴዎዶስዮስኒ ሊቀ ጳጳሳተ ዘእስክንድርያ ተርጎመ ዘንተ

ው ምድረ በዳ መንገድም እለፍ፤ ደርሰህም በሶርያ ይነግሥ ዘንድ አዛሄልን ቅባው፤ የናሜስን ልጅ ኢዩንም በእስራኤል ላይ ይነግሥ ዘንድ ቅባው፤ከሲሜሄላ ወገን የሚሆን የሣፋጥ ልጅ ኤልሳዕንም በአንተ ፈንታ ነቢይ ይሆን ዘንድ ቅባው።ከአዛሄል ጦር ያመለጠውን ኢዩ ይግደለው፤ ከኢዩ ጦር ያመለጠውን ኤልሳዕ ይግደለው፤ ሰባት ሺህ ሰዎችንም አስቀረሁ፤ ሁሉም ለበዓል(ለጣዖቱ) ያልሰገዱ ናቸው አለው።ጳውሎስም ለሮሜ ሰዎች በጻፈው መልእክቱ እስራኤልን ወደ እግዚአብሔር በከሰሰበት ጊዜ"አቤቱ ነቢያትህን ገደሉ፤ መሠውያህንም አፈረሱ፤ እኔ ብቻዬን ቀረሁ ሰውነቴንም ፈለጓት" እያለ የተናገረውን የነቢዩ ኤልያስን ቃል እንደ ክስ አደረገው።

21 የተገለጠለትስ ምን አለው? በዓልን (ጣዖቱን) ያላመለኩ ሰባት ሺህ ሰዎችን አስቀረሁ አለው። እንደዚሁም ሁሉ ዛሬ በዚህ ዘመንም በጸጋ ተመርጠው የቀሩ ሰዎች በእግዚአብሔር አመኑ። የእስክንድርያው ሊቀ ጳጳስ ቴዎዶስዮስም

ቃለ ጳውሎስ ወአጽደቀ ነገሮ ለነቢይ ዘተናገረ ምስለእግዚአብሔር እንዘ ይብል ነቢያቲከኒ ቀተሉ ወምሥዋዒከኒ ነሠቱ ወኢተርፈ ዘእንበለ ባሕቲትየ ወናሁ የኃሥሥዋ ለነፍስየ ወነገረኒ ዘነበቦ ነቢይ ጽድቅ ውእቱ ወአኮ በከ ዘሰከዮሙ እስመ በውእቱ መዋዕል ለኵሉ ቅዱስ ዘይሰሚ ስመ እግዚአብሔር ወለዘይነብብ ቃለ እግዚአብሔር ሰደዶ ኤልዛቤል ወቀተለቶ ከመ ኢይንብብ ቃለ እግዚአብሔር። ወበእንተዝ ኮነ ነቢይ ቅዱስ ይፈቱ ይክዓው ደሞ ከመ፩ዱ እምኔሆሙ ወይብል አልብየ መፍቅድ ለሐዲር ዲበ ምድር እንዘ ሀለወት ኢየሩሳሌም ለማያዊት ወእነሥእ አክሊለ ዘከመ ነቢያት እለተቀትሉ በእንተ እግዚእነ።

፳፪ ወዳእሙ ኢሠምረ እግዚአብሔር ኀር ከመዝንቱ በእንተ ሠናይት እንተ ትከውን በሕይወቱ አላ አሥመሮ ለነቢይ ቅዱስ እንዘ ይብል ብየ አግብርት ዘከማከ ሕያዋን ወእሙንቱ ይቴክዙ ምስሌከ በእንተ ግዘፈ አልባቢሆሙ ለአይ

የጳውሎስን ቃል ተረጐመ። "ነቢያትህን ገደሉ፤ መሠዊያህንም አፈረሱ ያለእኔ የቀረ የለም፤ ሰውነቴንም እነሆ ይሿታል" በማለት ከእግዚአብሔር ጋር የተነጋገረውን የነቢዩን ቃልም አጸደቀው፤ ነቢዩ የተናገረው ነገር እውነት ነው ፤የከሰሳቸውም በሐሰት አይደለም ፤በዚያን ዘመን የእግዚአብሔርን ስም የሚጠራውን የእግዚአብሐርን ቃል የሚያስተምረውን ቅዱስ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል እንዳይናገር ኤልዛቤል አሰድዳዋለችና። ስለዚህም ይህ ቅዱስ ነቢይ ከእነርሱ እንደ አንዱ ደሙን ያፈስስ ዘንድ ይሻ ነበር። በመሆኑም ሰማያዊት ኢየሩሳሌም ሳለች በምድር እኖር ዘንድ ፍላጐት የለኝም፤ስለጌታችን እንደተገደሉ ነቢያት አክሊልን እቀዳጃለሁ አለ።

22 ነገር ግን በሕይወቱ ሳለ ስለ ምትደረግለት መልካም ነገር ቸሩ እግዚአብሔር አልፈቀደም።ይህን ቅዱስ ነቢይ "እንደ አንተ በሕይወት ያሉ አገልጋዮች አሉኝ፤እነርሱም ስለአይሁድና ስለ እስራኤል የልብ ደንዳናነት እንደ አንተ ያዝ

ሁድ ወእስራኤል ወባሕቱ ኢየኀድ
ጐሙ ይቅትሉከ እስከ ትትቃወም
ሲ.ተ ስምዓ ኩን ይእዜ ዲበ ዝንቱ
ሕዝብ ግዙፋነ ክሳድ በዝ መዋዕል
ወትከውን ስምዐ ለኩሉ ፍጥረት
እለ ፈጠርክዎሙ በእንተ ዘይከውን
ለጻድቃን ወለኃጥአን እስመ
ሀለወኒ እምጻእ ወእሠገው እም
ቅድስት ድንግል ወአኀድር ምስለ
እጓለ ምሕያው ዲበ ምድር።
፳፫ ወእፌጽም ነገረ ዘተጽሕፈ
በውስተ ሕግ በውስተ ሥርዓትየ
ወአበጥል እዘዘ ሞት ዘእትዌከፎ
ባሕቲትየ በፈቃድየ በእንተ ሕይ
ወተ ትዝምደ እጓለ ምሕያው እለ
ተቀንዩ ለዲያብሎስ በምግባሮሙ
እኩይ እሉ እለ ኮንዎ አግብርተ
በፈቃዶሙ ባሕቲቶሙ እስመኢተ
ወከፉ ትእዛዘ እግዚአብሔር ።
፳፬ ስማዕኬ ወለቡ ኦ ፍቁርየም
እመን ዘእነግረከ በእንተ ዝንቱ
ነቢይ ዘከመ ይቤሎ ቃለ እግዚአብ
ሔር ፃዕ ጌሠመ ወቁም ቅድመ
እግዚአብሔር ውስተ ውእቱ ደብር
ወይመፅእ ነፋስ ወቢይ ወጽኑእ ዘይ
ፈትህ አድባረ ወይፌትቶ ለኰኩ
ሕ ወእምድሬሁ እሳት ወበእሉ ሠለ

ናሉ፤ ነገር ግን እስከምትከራከር
ልኝ ድረስ ይገድሉህ ዘንድ አልተ
ዋቸውም፤ ዛሬም በዚህ ዘመን አንተ
በደነደነ በዚህ ሕዝብ ላይ ምስክር
ሁን፤ ለጻድቃንና ለኃጥአን ድርሻ
ይሆን ዘንድ በፈጠርሁት ፍጥረት
ሁሉ ምስክር ትሆናለህ። ቅድስት
ከሆነች ድንግል ሰው እሆን ዘንድ፣
በምድር ካሉ ከሰው ልጆች ጋር
አድር ዘንድም እመጣለሁ አለኝ።
23 በሥርዓቱም በሕግ የተጻፈውን
ነገር እፈጽማለሁ።ከክፉ ምግባራ
ቸው የተነሣ ለዲያብሎስ ስለተገዙ
የሰው ልጆች ሕይወት ብቻዬን በም
ቀበለው ሞት የሞትን ትእዛዝ
አጠፋለሁ። እርሱም በራሳቸው
ፈቃድ ብቻ አገልጋዮቹ የሆኑት
ናቸው፤የእግዚአብሔርን ትእዛዝ
አልተቀበሉምና።
24 ወዳጄ ምእመን ሆይ ስለዚህ
ነቢይ የምነግርህን ስማ፤አስተውልም
። የእግዚአብሔር ቃል ነገ ውጣ፤
በተራራው ላይም በእግዚአብሔር
ፊት ቁም፤ ተራራውን የሚገለብጥ
፣ዐለቱን የሚሰነጥቅ ቃላቅና ጽኑ
ነፋስ ይመጣል፤ ከእርሱ በኋላም
እሳት ይመጣል፤በእነዚህ በሦስቱም

ስቱ ኢሀለወ እግዚአብሔር ወእ
ምድኅረ እሉ ይመጽእ ቃል
ቀጢን ከመ ዘይትፋጸይ ወሀየ
ሀለወ እግዚአብሔር ።
፳፭ ወትርጓሜ ብሒሎቱ በነፋስ
ወበድልቅልቅ ወቦእሳት አዐርገከ
ኀበ ሀሎኩ አነ እንዘ ሕያው
አንተ በሥጋ ወዝንቱ ደብረ
ኮሬብ ዘተናገረ ቦቱ እግዚአብሔር
ምስለ ኤልያስ እንዘ ክዱን ገጹ
በሐሜለት እስመ በዝንቱ ደብር
ቀዲሙ ተናገሮ በዓምደ ደመና
በነደ እሳት ዝኒ ትእምርተ
አስተርእዮቱ በደብረ ታቦር
ለክልኤሆሙ ሙሴ ወኤልያስ ።
፳፮ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር
ዘተናገርከ ምስለ እግዚአብሔር
ወሰከይኮሙ ለእስራኤል ኀቤሁ
ይእዜሰ መሐር ወኢትስኪ
ሕዝበከ ሶበ አበሱ ወተማኅፀኑ
በአንብዐ ዝንቱ ድርሳን ወሰአል
እምእግዚአብሔር እግዚእከ
መዋዕለ ንስሐ ለአባስያን እስመ
አንተ ተአምር ድካሞ ለፍጥረተ
ዚአነ ወተአምር ከመኄር
እግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት
በአፈ ኵሉ ፍጥረት እስከ

እግዚአብሔር የለበትም፤ ከእነዚህ
በኋላም እንደሚያፏጭ ቀጭን ድምፅ
ይመጣል፤በዚያም እግዚአብሔር
አለ እንዳለው ልብ አድርግ።
25 የነገሩ ትርጓሜም አንተ በሥጋ
በሕይወት እያለህ በነፋስ፣ በንውጽ
ውጽታ፣ በእሳት ወደእኔ አሳርግሃ
ለሁ ሲለው ነው። ፊቱን በመጎናጸ
ፊያ ሸፍኖ ከኤልያስ ጋር እግዚአብሔ
ር የተነጋገረበትም የኮሬብ ተራራ
ነው። በዚህ ተራራም አስቀድሞ
በነደ እሳት ሆኖ በዐምደ ደመና
አነጋግሮታል። ይህም ለሙሴና
ለኤልያስ ለሁለቱም በደብረ ታቦር
የመገለጡ ምልክት ነው።
26 ከእግዚአብሔር ጋር የተነጋገርህ
የእግዚአብሔር ቅዱስ ኤልያስ
ሆይ እስራኤልን ወደ እርሱ ከሰስ
ሃቸው፤ዛሬ ግን ይቅር በል እንጂ
አትክሰስ፤በበደሉ ጊዜ ይህን ድር
ሳን እንብበው ከተማጸኑም ለበደ
ሉ ሰዎች ከጌታህ ከእግዚአበሔር
ዘንድ የንስሓ ዕድሜን ለምንላቸው፤
የእኛን ተፈጥሮ ድካመት አንተ
ታውቃለህና። በፍጥረታቱ ሁሉ
አንደበት ምስጋና የሚገባው እግ
ዚአብሔርም ቸር እንደሆነ ታው

ለዓለም ዓለም አሜን።

፳፮ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥእ እምኀበ እግዚአብሔር አምላኩ ወይትዌከፍ በረከተ እምኤልያስ ዘተወክፈቶ እንታክቲ ኅብስት እንተ ስማ ማቲያ እሙ ለዮናስ ወልደ አማቴ ዘእምነገደ ይሳኮር ሰበ ነሠቱ እስራኤል ለእግዚአብሔር መሥዋዕቶ ወቀተሉ ነቢያተ እለ ኢያምለኩ ከንቶ ኤልያስ ዘተርፈ እሞተ ነቢያት ባሕቲቶ ሰአለ ሞተ እምእግዚኡ ወኢተወክፈ ስእለቶ ከመ በደኃሪ ሰዓት ይኩኖ ሰማዕቶ።

፳፰ ሰላም ለኤልያስ ለሕገ አምላኩ ቀናዒ ዘከመ ፋጻ ቀጢን ቃለ እግዚኡ ሰማዒ እንዘ በሐሜለት ይከድን መልክአ ገጹ እንተ ያውኢ ክድነኒ በሜላትከ ሶበ ይመጽእ ፀላዒ እስመ ኢይሬኢ አነ ዘአንተ ትሬኢ ።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘሰኔ</u>

፩ በስመ እግዚአብሔር ዘምሉዕ ሰማያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲሁ ዘአዕበዮ ለዮሴፍ እምአኀ

ቃለህና ለዘለዓለሙ አሜን።

27.ነቢይን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋን ያገኛል። የይሳኮር ወገን የሚሆን የአማቴ ልጅ የዮናስ እናት ስሟ ማቲያ የምትባል አንዲት መበለት ከተቀበለችው ከኤልያስም በረከትን ያገኛል። እስራኤል ለእግዚአብሔር የሚሠዋበትን ባፈረሱ፣ ከንቱ ጣዖትን ያላመለኩ ነቢያትም በተገደሉ ጊዜ ከነቢያት ሞት ብቻውን የቀረው ኤልያስ ሞትን ከጌታው ለመነ። ነገር ግን በኋለኛው ዘመን ምስክር ይሆነው ዘንድ ልመናውን አልተቀበለውም።

28. ለአምላኩ ሕግ ለሚቀና፣ እንደ ፋጨት ያለ የጌታውን ድምፅ ለሰማ፣ የሚያቃጥል የፊቱን መልክም በመጎናጸፊያ ለሸፈነ ለኤልያስ ሰላምታ ይገባል። ጠላት በመጣ ጊዜ በነጭ ሐር ሸፍነኝ፤ እኔ የማላየውን አንተ ታየዋለህና።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘሰኔ</u>

1. ምስጋናው የተቀደሰ ሰማይና ምድርን በመላ፤ዮሴፍን ከወንድሞቹ ለይቶ ከፍ ባደረገው በገዢ

ዊሁ ወአኮነኖ ላዕለ አኃዕዝቲሁ ዘበደኃሪ መዋዕል ፈነወ ሐዋርያቲሁ ጰራቅሊጦስሃ መንፈስ ጽድቅ ካልዓ ዘከማሁ ወዘእምኔሁ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ ሰኔ ካዕበተ መንፈሱ ለኤልያስ ዘተሰውጠ ላዕለ ኤልሳዕ ይሰወጥ ላዕለ አግብርቲሁ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

፪ ወሖረ ኤልያስ ህየ ወረከቦ ለኤልሳዕ ወልደ ሳፋጥ እንዘ የሐርስ በቅድሜሁ በዐሥርቱ ወክልኤቱ ጽምደ አልሕምት ወውእቱ ኤልሳዕ ላዕለ ኵሎሙ ዐበይተ ሀገር ወሖረ ኤልያስ ወገደፈ ላዕሌሁ ሐሜለቶ ወኀደገ ኤልሳዕ ዐሠርተ ወክልኤተ ጽምደ አልሕምቲሁ ወሖረ ወተለዎ ለኤልያስ ወይቤሎ አፈቅረከ አቡየ ወእተሉ ድኅሬከ ወነገሮ ኵሎ ዘለአኮ እግዚአብሔር እንዘ ይብል ከመዝ ይቤለኒ ሑር ቅብዖ ለኤልሳዕ ወልደ ሳፋጥ ይኩን ነቢየ ህየንቴከ ወአንተኒ ቅብኦሙ ለኢዩ ወልደ ናሚስ ወለአዛሔል ወልደ አዴር ወእምዝ ይቤሎ ግባዕ እስመ ወዓሊየ አንተ።

፫ ወገብአ እምኀበ ይተልዎ ወነሥአ ጽምደ አልሕምቲሁ ወበ

ዎቹም ላይ በሾመው፣ በኋለኛው ዘመንም እንደ እርሱ ያለ ሌላ የጽድቅ መንፈስ ጰራቅሊጦስን ከእርሱ በላከ በእግዚአብሔር ስም በሰኔ ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው።ዳግመኛ በኤልሳዕ ያደረው የኤልያስ መንፈስ በወዳጆቹ ላይ ይደር ለዘለዓለሙ አሜን።

2 ኤልያስም ወደዚያ ሔደና በዐሥራ ሁለት ጥማድ በሬ እያረሰ የዮሳፍጥ ልጅ ኤልሳዕን አገኘው። ይህ ኤልሳዕም ከሀገሩ ታላላቅ ሰዎች አንዱ ነበር። ኤልያስም ሔደና መጠምጠሚያውን ጣለበት፤ኤልሳዕም ዐሥራ ሁለት ጥማድ በሬዎቹን ተወና ኤልያስን ተከትሎ ሔደ። አባቴ ሆይ እወድሃለሁ፤በኋላህ ልከተልህ አለው። በአንተ ፈንታ ነቢይ ይሆን ዘንድ የሳፋጥ ልጅ ኤልሳዕን ሒድና ቅባው ብሎ እግዚአብሔር የላከውን ሁሉ ነገረው፤ አንተም የናሚስ ልጅ ኢዩን፣ የአዴርን ልጅ አዛሄልን ቅባቸው ከዚህ በኋላ ባለሟሌ ነህና ተመለስ አለው።

3 ከመከተሉም ተመለሰና ጥማድ በሬዎቹን ወሰደ፤አረደና በበሬዎቹ

ብሐ ወአብሰለ በጽሕርት ዘአልሕ ምት ወአቅረበ ለሕዝብ ወበልዑ ወሖረ ወተለዎ ለኤልያስወኮኖ ወ ዓሊሁ ከመማቴዎስ ባዕል መጸብ ሐዊሶበ ረከቦ መድኃኒን እንዘ ይነ ብር ውስተ ምጽባሕ ወይቤሎነዓት ልዎኒ ወተንሥአ ወገብረ ሎቱ ምሳሐ ወእምዝ ኀደገ ኵሎ ወተ ለዎ ወኤልሳዕኒ ገብረ ከመዝ።

፬ ወለዝንቱኒ ኤልሳዕ አስተብ ፅእዎ ሠለስቱ ምዕት ዐሠርቱ ወሰመንቱ ርትዓነ ሃይማኖት ወ ረሰይዎ አርአያ ለመነኮሳት በእን ቀጽ ዐሥር ዘኒቅያ ወይደሉ ከመ ይኩን ረድኡ ወላእኩ ለሊቀምኔት ዘይቀውም ቅድመ ገጸ አስተማ ሳሊ በነፍሱ ግብረ ኤልሳዕ ነቢይ እስመ እንዘ ውእቱ ወልደ አሐዱ ብእሲ ክቡር እም ዐበይተ እስራኤል ኢኃፈረ እምተልእኮቱ ለኤልያስ ነቢይ ወውእቱ አሐዱ ብእሲ እምእለ የኃድሩ በብሄረ ገለአድ ወኢይቤ በልቡ እፎ እትለአኮ ለዝንቱ ቀሬናዊ።

፭ ወእመጽአ ማእከለ ማኅበሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ኀበ እለ የአምሩኒ ወእትለአኮ ለብእሲ አባሲ ዕቃ አብስሎ ለሕዝቡ አቀረበ፤እነ ርሱም በሉ። ሒዶም ኤልያስን ተከተለው። በማስገበሪያው ቦታ ተቀምጦ ሳለ መድኃኒታችን ና ተከተለኝ ባለው ጊዜ ተነሥቶ፣ ምሳ አዘጋጅቶ ከዚያም በኋላ ሁሉንም ትቶ እንደተከተለው እን ደቀራጩ ባዕለጸጋ እንደማቴዎስ ኤልያስም እንዲሁ አደረገ።

4 ይህን ኤልሳዕንም ሃይማኖታቸው የቀና ሦስት መቶ ዐሥራ ስምንቱ ሊቃውንት አመስገኑት። በኒቅያ በተወሰነው በዐሥረኛው አንቀጽም ለመነኮሳት አርዓያ አደረጉት፤የገዳሙ አለቃ ረዳትና አገልጋዩም በሰውነቱ በነቢዩ በኤልሳዕ ግብር አምሳል በፊቱ የሚቆም ሊሆን ይገባል። ከእስራኤል ታላላቅ ሰዎች የአንድ የታላቅ ሰው ልጅ ሲሆን ለነቢዩ ኤልያስ በመላላኩ አላፈረም። እርሱ በገለዓድ ሀገር ከሚኖሩት አንዱ ሰው ነው።ነገር ግን ለዚህ ቀሬናዊ ሰው እንዴት አገለግላለሁ ብሎ በልቡ አላሰበም።

5 ወደሚያውቁኝ ወደ እስራኤል ልጆች ማኅበር እመጣለሁ፤ በደለ ኛና ምስኪን የሆነውን ሰውም አ

ወምስኪን አላ ኮነ ይሬሲ ከመ ይእቲ ሀገር እንተ ያንሶሱ ባቲ መምህሩ ኢይደልዎሙ ለሰብአ ዚአሃ ከመ ይኩኑ ሎቱ ላእካነ ወአርድእተ ወዘከመ ዛቲ ሕሊና ይደልዎሙ ለአርድእት ከመ የሐልዩ ወለእመኒ ኮኑ በክብረ ዝንቱ ዓለም ክቡራነ እመምህራኒ ሆሙ ወይደሉ ከመ ይበሉ በልቦሙ ወይ ለነ በእንተ ዘኢኮነ ዘንክል ከመ ንፍድዮሙ ለአበዊነ እለ ወለዱነ በሥጋ ህየንተ ዘሐፀኑነ እፎ ፌድፋደ ይደልወነ ከመ ንፍድዮሙ ለአበዊነ።

፮ ወብፁዕኒ ኤልሳዕ ኮነ ተላዊሁ ለኤልያስ ወተፀምደ በኵሉ ልቡ ወኢተግኅሠ እምኔሁ ኢለየማን ወኢለ ጸጋም እስከ ተመክዓበት ላዕሌሁ መንፈሱ ወገብረ ኃይላተ ዘየዐቢ እምኔሁ እስመ ኤልያስ አንሥአ አሐደ ምውተ ወኤልሳዕ አንሥአ ክልኤተ ምውታነ አሐደ በሕይወቱ ወአሐደ ድኅረ ሞቱ። ሰላም ለኤልሳዕ ዘጠብሐ ለእሊአሁ ዐሠርተ ወክልኤተ ጽምደ አልሕምቲሁ ለነቢይ ኤልያስ ከመ ይኩን ገለግላለሁ አላለም።ይህቺ ሀገር መምህሩ የሚመላለስበት እንደሆ ነች ተመለከተ። የእርሷ ሀገር ሰ ዎችም አገልጋይ፣ረዳት ይሆኑት ዘንድ አይገባቸውምና ለደቀመዛ ሙርቱም እንዲህ ያስቡ ዘንድ እንዲህ ያለ ሕሊና ይገባቸዋል። ከመምህሮቻቸው ይልቅ በዚህ ዓለም ክብር ክቡራን ከሆኑም በሥጋ ወልደው ላሳደጉን ለአባቶ ቻችን ልንከፍላቸው ባለመቻላችን ወዮልን ይሉ ዘንድ ይገባል። ለመን ፈሳውያን አባቶቻችንማ አስበል ጠን እንከፍላቸው ዘንድ እንዴት ይገባን ይሆን??።

6 ብፁዕ ኤልሳዕ ግን የኤልያስ ተከ ታይ ሆነ፤ በፍጹም ልቡም አገለገ ለው፤ጸጋው እጽፍ ድርብ እስከ ሚሆንለት ድረስ ከእርሱ ወደግራም ወደቀኝ አላለም።ከእርሱ የሚበልጥ ተአምራትንም አደረገ፡ኤልያስ አንድ ሙት አስነሣ፤ኤልሳዕ ግን አንዱን በሕይወት እያለ አንዱን ደግሞ ከሞ ተ በኋላ ሁለት ሙታንን አስነሣ። በእርሱ ላይ የመንፈስ ቅዱስ ሀብት እስከ ሚያድርበት ድረስ ለነቢዩ ኤ ልያስ አገልጋይ ይሆን ዘንድ ዐሥራ

ወዓሲሁ ካዕበተ መንፈስ እስከ
ተሰውጠ ላዕሌሁ በረከቱ ተሃሉ
ምስሌነ ለዓለም ዓለም አሜን።
፯ ወአክዓብሰ ወልደ ዘንበሪ
አፈድፈደ ገቢረ እከይ ቅድመ
እግዚአብሔር እስመ ሰምዓ ቃለ
ብእሲቱ ወኢተዘከረ ከመ ብእሲቱ
አስሐተቶ ለአዳም ወለብዙኃን
አውደቀቶሙ ውስተ ስሕተት
ወኮነ በውእቱ መዋዕል ሀሎ
አሐዱ ብእሲ በሀገረ ኢይዝራኤል
ዘስሙ ናቡቴ ወቦቱ አጸደ ወይን
በጥቃ ቤቱ ለአክዓብ ንጉሠ
ሰማርያ ወይቤሎ አክዓብ ለናቡቴ
ሀበኒ ዘንተ ዓፀደ ሐምል እስመ
ቅሩብ ውእቱ ለቤትየ ወእሁበከ
ዓጸደ ወይን ካልዓ ዘይኄይስ
እምኔሁ ወለእመ ትፈቅድ
እሁበከ ወርቀ ሤጠ ለዝ አጸደ
ወይንከ ወይኩነኒ አጸደ ሐምል።
፰ ወይቤሎ ናቡቴ ለአክዓብ ኢያ
ምጽእ ሊተ እግዚአብሔር ከመ
አሀብከ ርስተ አበውየ ወተከዘ
አክዓብ ወሖረ ወሰከበ ውስተ ምስ
ካቢሁ ወተከድነ ገጾ ወኢበልዓ
እክለ ወቦአት ኤልዛቤል ብእ
ሲቱ ኀቤሁ ትቤሎ ምንተ ኮንከ

ሁለት ጥማድ በሬዎቹን ላረደ ለኤ
ልሳዕ ሰላምታ ይገባል።በረከቱ ከእ
ኛ ጋር ይኑር ለዘለዓለሙ አሜን።
7 የዘንበሪ ልጅ አክዓብም በእግ
ዚአብሔር ፊት የክፋት ተግባርን
አበዛ።የሚስቱን ቃል ሰምቷልና፣
አዳምን ያሳተችው ሚስቱ እንደ
ሆነች፣ብዙዎችን ወደጥፋት እንደ
ጣለቻቸውም አላሰበም። በዚያን
ወራት ኢይዝራኤል በተባለች ሀገር
ስሙ ናቡቴ የተባለ አንድ ሰው
ነበር። በሰማርያው ንጉሥ በአክዓብ
ቤት አጠገብም የወይን ቦታ ነበረው፤
አክዓብም ናቡቴን የጐመን ቦታ ይሆ
ነኝ ዘንድ ይህንን የወይንህን ቦታ
ስጠኝ፤ ለቤቴ ቅርብ ነው፤ ከዚህ
የሚበልጥ ሌላ ቦታም እሰጥሃለሁ፤
ከፈለግህም የጓሮ ቦታ ይሆንኝ ዘንድ
የወይንህን ቦታ ዋጋ ወርቅ እሰጥ
ሃለሁ አለው።
8 ናቡቴም የአባቶቼን ርስት እሰ
ጥህ ዘንድ እግዚአብሔር ይህን
ከእኔ ያርቅልኝ አለው። አክዓብም
አዝኖ ሔደና ከአልጋው ተኛ። ፊቱ
ንም ሸፈነ፤ እህልም አልበላም።
ሚስቱ ኤልዛቤልም ወደ እርሱ
ገብታና ምን ሆንህ፤ምነው ያሳዝንሃል?

ወምንተ ያቴክዘከ ወይቤላ እስመ
ተናገርክዎ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ
ወእቤሎ ሀበኒ አጸደ ወይንከ በሤጡ
በወርቅ ወእመኒ ትፈቅድእሁ በከ
ካልዓ አጸደ ወይን ህየንቴሁ ወይቤ
ለኒ ኢይሁብ ርስተ አበውየ።
፱ ወትቤሎ ኤልዛቤል ብእሲቱ
አንተኑ እንከ ይእዜ ከመዝ ትሬሲ
ንጉሦሙ ለእሥራኤል ተንሥእ
ብላዕ እክለ ወይትፌሥሐከ ልብከ
እሁበከ አነ አጸደ ወይኑ ለናቡቴ
ኢይዝራኤላዊ ወጸሐፈት መጽሐፈ
በስመ አክዓብ ወንተመት በማኅ
ተሙ ወፈነወታ ለይእቲ መጽሐፍ
ኀበ ሊቃናተ ሀገር ወኀበ ዐበይተ
ውእቱ ብሔር እለ ይነብሩ ምስለ
ናቡቴ ወከመዝ ይብል ቃላ ለይ
እቲ መጽሐፍ ጹሙአ ጾመአ
ወአንብርዎ ለናቡቴ ቅድመ ሕዝብ
ወአቅድሙ ሎቱ ቅድሜሁ
ወይበልዎ ባረከሁ ለእግዚአብ
ሔር ወለንጉሥ ወአውጽእዎ
አፍአ ወውግርዎ ይሙት።
፲ ወገብሩ ሰብአ ይእቲ ሀገር
ወዐበይቶሙ እለ ይነብሩ ውስተ
ይእቲ ሀገር በከመ ለአከት
ኀቤሆሙ ኤልዛቤል ወሰበኩ ጾመ

አለችው። እርሱም ኢይዝራኤላ
ዊው ናቡቴን የወይንህን ቦታ በወ
ርቅ በዋጋው ስጠኝ ከፈለግህም
ስለ እርሱ ሌላ የወይን ቦታ እሰጥ
ሃለሁ ብየ ተናገርሁት።የአባቶቼን
ርስት አልሰጥም አለኝ አላት።
9 ሚስቱ ኤልዛቤልም የእስራኤል
ንጉሣቸው ዛሬ እንዲህ የምታደር
ገው አንተ ነህን? ተነሥና ምግብ
ብላ፤ልብህም ደስ ይበለው።የኢይ
ዝራኤላዊውን ሰው የናቡቴን የወ
ይን ቦታ እሰጥሃለሁ አለችው።
በአክዓብ ስም ደብዳቤ ጻፈችና በማኅ
ተሙ አትማ ይህችን ደብዳቤ ወደ
ሀገር ሽማግሌዎች፣ ከናቡቴ ጋር
ወደሚኖሩ የዚያች ሀገር ታላላቅ
ሰዎችም ላከች። የዚህች ደብዳቤ
ቃልም እንዲህ ይላል፤ጾምን ጹሙ
፤ናቡቴንም በሕዝብ ፊት አስቀምጡ
ት፤በፊቱም አስቀድሙት። እግዚአ
ብሔርንና ንጉሡን ተሳድቧል ይበ
ሉት። ይሞት ዘንድም ወደ ውጪ
አውጥታችሁ ደብድቡት የሚል ነበር።
10 የዚህች ሀገር ሰዎች ሽማግሌ
ዎች በዚህች ሀገር የሚኖሩ ምሁ
ራኑም ኤልዛቤል ወደ እነርሱእን
ደላከችው እንዳዘዘቻቸው አደረጉ

ወአንበርዎ ለናቡቴ ቅድመ ሕዝብ ወቦኡ ክልኤቱ እደው ደቂቀ ዓመፃ ወቆሙ ቅድሜሁ ወኮኑ ስምዓ ላዕሌሁ ወይቤልዎ ባረኮሁ ለእግዚአብሔር ወለንጉሥ ወአውፅእዎ አፍአ እምሀገር ወወገርዎ ወቀተልዎ ወለአኩ ኀበ ኤልዛቤል እንዘ ይብሉ ወገርናሁአ ለናቡቴአ ወቀተልናሁ ወሶበ ሰምዓት ኤልዛቤል ትቤሎ ለአክአብ ተንሥእ ተዋረስ ዓፀደ ወይኑ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ዘዓበየ ውሂቦተከ በሤጥ እስመ ሞተ ናቡቴ ወኢኮነ ሕያው።

፲፮ ወሶበ ሰምዓ አክዓብ ከመ ሞተ ናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ወረደ ውስተአጸደ ወይኑ ለናቡቴ ኢይዝራኤላዊ ከመ ይትዋረስ ወይ. ቤሎ እግዚአብሔር ለኤልያስ ቴስብያዊ ተንሥእ ረድ ወተቀበሎ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል ዘሰማርያ ናሁ ሀለወ ውስተ አጸደ ወይኑ ለናቡቴ ወወረደ ህየ ከመ ይትዋረስ ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር በከመ አንተ ቀተልከ ለናቴ ወተዋረስከ ምድሮ በበይነ

፡ጸምን አወጁ፤ናቡቴንም በሕዝቡ ፊት አቆሙት፤ የዓመፅ ልጆች ሁለት ወንዶችም ገብተው በፊቱ ቆሙ፤ እግዚአብሔርንና ንጉሡን ተሳድቧል ብለውም መሰከሩበት ከሀገሩ ውጪ አስወጥተውም ደብ ድበው ገደሉት። ናቡቴን ወግረን ገደልነው ብለውም ወደኤልዛቤል ላኩ። ኤልዛቤልም በሰማች ጊዜ አክዓብን በገንዘብ ይሰጥህ ዘንድ እንቢ ያለውን የኢይዝራኤላዊውን የናቡቴን የወይን ቦታ ተነሥና ውረሰው አለችው።ናቡቴ ሙቷልና በሕይወትም የለምና አለችው።

11 አክዓብም ኢይዝራኤላዊ ናቡቴ እንደሞተ በሰማ ጊዜ ይወርሰው ዘንድ ወደ ኢይዝራኤላዊው ወደ ናቡቴ የወይን ቦታ ወረደ።እግዚ አብሔርም ቴስብያዊው ኤልያስን ተነሥና ውረድ አለው።የሰማርያ ውን የእስራኤል ንጉሥ አክዓብንም ተቀበለው፤ እነሆ በናቡቴ የወይን ቦታ አለና፤ይወርሰው ዘንድም ወደዚያ ወርዷልና፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤አንተ ናቡቴን እንደገደልኸው ፡መሬቱንም እንደወረስህ፡የናቡቴ

ዝንቱ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር በኵሉ መካን ኀበ ለሐሱ ከለባት ወአዝዕብት ደሞ ለናቡቴ በሀየ ይልሕሱ ከለባት ደመከ ወዘማት ይትሐጸባ በደምከ።

፲፪ ወይቤሎ አክዓብ ለኤልያስ ረከብከኒኑ ፀርየ ወይቤሎ እወ ረከብኩከ እስመ እኩየ ገበርከ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ታምዕዖ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ናሁ አነ አመጽእ እኪተ ላዕሌከ ወአነ ድድ እሳተ እምድኅሬከ ወእሤር ወከ ለዘርእከ እስከ ዘይትሐዘብ በኀበ ዓረፍት እለ ሀለው ወእለኒ ኢሀለው ወእሬስዮ ለቤትከ ከመ ቤተ ኢዮርብዓም ወልደ ናባጥ ወከመ ቤተ ባዖስ ወልደ አኪያ በእንተኃጢአትከ ወአስሐትኮሙ ለእስራኤል።

፲፫ ወለኤልዛቤልኒ ይቤላ እግዚ አብሔር ከለባት ይበልዕዋ ሥጋሃ በኀበአረፍተ ኢይዝራኤል ወበድና ወለአክዓብ ዘውስተ ሀገር ከለባት ይበልዕዎ ወበድኖ ዘውስተ ሐቅል ወባሕቱ እስመ እኩየ ገብረ አክዓብ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ

ንም ደም ውሾቹ፣ ጆቦቹም እንደ ላሱ፣በዚያ ቦታ ውሾቹ ደምህን ይልሳሉ፤ሴተኛ አዳሪዎችም በደምህ ይታጠባሉ በለው አለው።

12. አክዓብም ኤልያስን ጠላቴ ሆይአገኘኸኝን አለው፤አወን አገኘ ሁ ህ ፤ ታ ስ ቆ ጣ ው ዘ ን ድ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ተግባርን ፈጸምህ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እነሆ እኔ በአንተ ላይ ክፉ ነገርን አመጣለሁ፤ በኋላህ ም እሳትን አነድዳለሁ። በቅጽሩ ያሉትም፣የሌሉትምእስከ ሚጠራ ጠሩ ድረስ ዘርህን አጠፋለሁ።ወገ ንህንም እንደ ናባጥልጅ እንደኢዮ ርብዓም ወገን አደርገዋለሁ።ስለኃ ጢአትህ፣ እስራኤልንም ስላሳትካ ቸው እንደአኪያ ልጅእንደባዖስም አ ደ ር ግ ሃ ለ ሁ ፡ ፡ 13 እግዚአብሔርም በናቡቴ ቅጽ ር ውሾች የኤልዛቤልን ሥጋ ይበ ላሉ፤በድኗም በዚያ ይቀራል።አክ ዓብን በሰፈር ያሉ ውሾች ይበሉ ታል፤በድኑንም በበረሃ ይቀራል፤ ሚስቱ ኤልዛቤል ስላሳተችው አክ ዓብ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገ

አስሐተቶ ኤልዛቤል ብእሲቱ ወረኵሰ ፈድፈደ እስመ ሖረ ወተሰወ ወረኵሰ ፈድፋደ ከመኵሉ ዘገብረ አሞሬ ምን እለ ሠረዎሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጾሙ ለእስራኤል።

፲፬ ወደንገጸ አክዓብ እምውእቱ ቃል እምቅድመ ገጸ እግዚአብሔር ወሠጠጠ አልባሲሁ ወሖረ እንዘ ይበኪ በብይነ ውእቱ ቃል እምቅድመ እግዚአብሔር ወለብሰ ሠቀ ውስተ ሥጋሁ ወጾመ ወኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኀበ ኤልያስ ገብሩ በእንተ አክዓብ ወይቤሎ እግዚአብሔር ርኢከኑ ከመ ደንገ ጸ አክዓብ እምቅድሜየ ኢያመጽእ እኪተ በመዋዕሊሁ አላ በመዋዕለ ወልዱ አመጽእ እኪተ።

፲፭ ለበውከኑ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ዘትሰምዕ ቃለ እግዚአብሔር ከመ ብዝኃ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር ኢያንበብከኑ ዘጽሑፍ ውስተ ኦሪት ከመ ረገሞ እግዚአብሔር ለቃኤል በእንተ ዘቀተለ እኁሁ በዓመፃ እንዘ ይብል ኩን ርዑደ ወድንጉጸ ወይቤሎ ቃኤል ለእግዚአብሔር ተዓቢኑ ኃጢአትየ ርን አድርጓልና። በእስራኤል ፊት እግዚአብሔር ያጠፋቸው አሞራውያን ያደረጉትን ሁሉ ሂዶ በመከተሉ ፈጽሞ ረክሷልና ብሏል አለው።

14 አክዓብም ከእግዚአብሔር ፊት ከመጣው ከዚህ ቃል የተነሣ ደነገጠ፤ልብሱንም ቀደደ። ከዚህ ቃል የተነሣ በዚህ ቃል እያለ ቀሰም ሔደ። በሰውነቱ ማቅ ለብሰም ጾመ፤ የእግዚአብሔር ቃልም ስለአክዓብ ወደ አገልጋዩ ኤልያስ መጣ፤ አክዓብ በእኔ ፊት እንደደነገጠ ተመለከትህን? በዘመኑ ክፉ ነ ገ ር አላ መጣበ ትም፤ በ ልጁ ጁ ዘመን ክፉ ነገርን አመጣለሁ እንጂ አለው።

15 የእግዚአብሔርን ቃል የምትሰማ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ብዛት አስተዋልህን? በዓመፃ ወንድሙን የገደለ ቃኤልን የምትፈራ፣ የምትንቀጠቀጥ ሁን ብሎ እግዚአብሔር እንደረገመው በኦሪት የተጻፈውን አላነበብኸውምን? ኃጢአቴ ይቅር ትባልልኝ ዘንድ ታላቅ

ዘእምትትኃደግ ሊተ ናሁ ታወፅዓኒ እምድር እትኃባዕኑ እምቅድመ ገጽከ ወእከውን ርዑደ ወድንጉጸ በዲበ ምድር ወኵሉ ዘረከበኒ ይቀትለኒ ወነስሐ እግዚአብሔር ወይቤ አኮ ከመዝ ኵሉ ዘይቀትሎ ለቃየል ፯ተ በቀለ ያቀውም።

፲፮ ወገብረ እግዚአብሔር ለቃኤል ተአምረ ከመ ኢይቅትሎ ኵሉ ዘረከቦ አክዓብኒ ሶበ ደንገጸ ወበከየ እምቃለ ኤልያስ ወሠጠጠ አልባሲሁ ወለብሰ ሠቀ ፀጉር ውስተ ሥጋሁ ወፆመ እንዘ መጣዓዊ ወቀታሌ ነፍስ ውእቱ ነስሐ እግዚአብሔር ወረሠያ ለእኪት በመዋዕለ ወልዱ ወለቃኤልሂ ደምሰሶ በማየ አይኅ ዘርዓ ዚአሁ እስመ መስተበቅል እግዚአብሔር ወይኴንን በጽድቅ።

፲፯ ንግባዕኬ ወንዘከር ቃሎ ለኤልያስ ከመ ተገብረ ኵሉ ዘነበበ ላዕለ አክዓብ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ዐርገ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ምስሌሁ ውስተ ሬማት ዘገለዓድ ወይቤሎ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል ለዮሳፍጥ እትገለበብ ወእበውእ ናትን? ከፊትህ እሰወር ዘንድም ከምድር ታወጣኛለህ፤በምድርም የምፈራ፣የምንቀጠቀጥ እሆናለሁ ፤ያገኘኝ ሁሉም ይገድለኛል አለ። እግዚአብሔርም ተጸጸተ፤እንደዚህ አይደለም።ቃኤልን የሚገድል ሰባት እጥፍ ይበቀልበታል።

16 እግዚአብሔርም ቃኤልን ያገኘው ሁሉ እንዳይገድለው ምልክት አደረገለት። አክዓብም ከኤልያስ ቃል የተነሣ በደነገጠና፣ልብሱን በቀደደ፣ በሰውነቱ የፀጉር ማቅም ለበሰ፣ ጣዖት አምላኪ፣ነፍስ ገዳይ ሲሆን በጾመ ጊዜ እግዚአብሔር ራራለት።ክፉ ነገርንም በልጁ ዘመን አደረጋት። ቃኤልን፣የእርሱን ዘርም በጥፋት ውኃ አጠፋቸው። እግዚአብሔር ተበቃይ በእውነትም ፈራጅ ነውና።

17 እንመለስና በአክዓብ ላይ የተናገረው ቃል እንደተፈጸመ የኤልያስን ቃል እናስታውስ ከብዙ ጊዜ በኋላም የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ ከይሁዳ ንጉሥ ከኢዮሳፍጥ ጋር የገለአድ ክፍል ወደሆነች ወደሬማት ወጣ። የእስራኤል ንጉሥ ለኢዮሳፍጥም

ወእትቃተል ወአንተ ልበስ አልባሲከ ወተገልበበ አክዓብ ንጉሠ እሥራ ኤል ወቦአ ይትቃተል።

፲፰ ወአዘዞሙ ንጉሠ ሶርያ ለ ላእክተ ሠረገላ ፴ወ፪ተ ወይቤ ሎሙ ኢትትቃተሉ ኢምስለ ንዑ ሶሙ ወኢምስለ ዐቢዮሙ እንበለ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ባሕቲቱ ወሶበ ርእይዎ እልክቱ መላእክተ ሠረገላ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ይቤሉ ንጉሠ እስራኤል ይመስል ዝንቱ ወዓገትዎ ይቅትልዎ። ወጸ ርሐ ኢዮሳፍጥ ወሶበ አእመሩ መላእክተ ሠረገላቲሁ ከመ ኢኮነ ንጉሠ እስራኤል ውእቱ ኀደግዎ ወገብዑ ወወሰቀ ቀስቶ አሐዱ እም ኔሆሙ በኀይሉ ወነደፎ ለአክ ዓብ ንጉሠ እስራኤል ማዕከለ እንግድዓሁ ወይቤሎ ለሐፋሪ እም ሐራ ተመየጥ ወንሥአኒ ወአውፅአኒ እም ውስተ ቀትል እስመ ተነደፍኩ።

፲፱ ወተሰብሩ ሠራዊቶሙ ይእተ አሚረ ወለንጉሥሰ አንበረዎ ውስተ ሠረገላ እምነግህ እስከሠር ክ ወይትከዓው ደሙ ውስተ ቁስለ ንድፈቱ ውስተ ከርሠ ሠረገላ

ኢዮሳፍጥን ተሸፍኜ ገብቼ እዋጋለሁ፤ አንተ ግን ልብስህን ልበስ አለው። የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ ተሸፍኖ ይዋጋ ዘንድ ገባ።

18 የሶርያ ንጉሥም ሠላሳ ሁለት የሚሆኑ የሠረገላ ጦረኞችን አዘዛ ቸው፤ከእስራኤል ንጉሥ ከአክዓብ ብቻ በስተቀር ከታላቁም ከታናሹም ጋር አትዋጉ አላቸው።እነዚህ የሰረገላ ጦረኞችም የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥን ባዩት ጊዜ ይህስ የእስራኤልን ንጉሥ ይመስላል ብለው ይገድሉት ዘንድ ከበቡት፤ ኢዮሳፍጥም ጮኸ፤የሰረገላ ጦረኞ ችም የእስራኤል ንጉሥ እንዳልሆነ በተረዱ ጊዜ ትተውት ተመለሱ። ከእነርሱ አንዱም በኃይሉ ቀስቱን ወረወረና የእስራኤልን ንጉሥ አክዓብን በደረቱ መካከል ወጋው። ከወታደሮቹ ለአንዱ ተመለስና ያዘኝ፤ ከጦርነቱም አውጣኝ፤ተወ ግቻለሁና አለው።

19 ያን ጊዜም ሠራዊቶቻቸው አፈገፈጉ፤ንጉሡንም ከጥዋት እስከ ማታ ድረስ በሠረገላው አስቀመ ጡት። በተወጋው ቁስል ላይም በሠረገላው ውስጥ ደሙ ይፈስስ

ወሞተ ፍና ሠርክ በቅድሜሆሙ ለሶርያ ወወጽአ አዋዲ ጊዜዕርበተ ፀሐይ ወያደ ወይቤ እትዉ ኵል ክሙ ውስተ አህጉሪክሙ እስመ ሞተ ንጉሥ አክዓብ ወልደ ዘንበሪ ወሶበ በጽሑ ሰማርያ ቀበርዎ ለን ጉሥ ውስተ ሰማርያ ወአውጽኡ ሠረገላሁ አፍኣ እምሀገረሰማርያ ወለሐሱ ደሞ ከለባት ወአዝዕብት ወዘማትኒ ተሐጽባ በውእቱ ማይ።

፳ እስመ ተቶስሐ ቦቱ ደሙ ለአክዓብ ንጉሠ እስራኤል በከመ ነበበ ቃለ እግዚአብሔር በእደ ገብሩ ኤልያስ ዘምሉዕ ግርማ ወሞገስ በቅድመ ነገሥት ወመ ኳንንት ለነኒ ሀበነ ሞገሰ ከመ ኢንትኃፈር በቅድሜሆሙ ወሶ በሂ ንትናገር ምስሌሆሙ ሀሉ ምስሌነ ወተቃወም በእንቲአነ አሜን። ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥእ እምኀበ እግዚአብሔር አምላኩ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፩ ሰላም ለኤልያስ ለአክዓብ ዘተበቀሎ፤ እግዚአብሔር በከመ ይቤሎ፤ ሶበ ለናቡቴ በግፍዕ በዓፀደ ወይኑ ቀተሎ፤ እሴፈዎ

ነበር።ሲመሽም በሶርያውያን ፊት ሞተ። ፀሐይ ሲገባም አዋጅ ነጋ ሪው ወጣና ሁላችሁም ወደየሀገ ራችሁ ግቡ፤የዘንበሪ ልጅ አክዓብ ሙቷልና አለ። ሰማርያ በደረሱ ጊዜም በሰማርያ ቀበሩት። ሰረገላ ውንም ከሰማርያ ሀገር ወደውጭ አስወጡት፤ደሙንም ውሾችና ጅ ቦች ላሱት። ሴተኛ አዳሪዎችም በዚህ ውኃ ታጠቡ።

20 በነገሥታቱና፣ በመኳንንቱ ፊት ግርማንና ሞገስን በተሞላ በአገልጋዩ በኤልያስ እንደበት እግዚአብሔር እንደተናገረው የእ ስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ደም ከው ኃው ተጨምሯልና። በፊታቸው እንዳናፍር ለእኛም ሞገስን ስጠን ።ከእነርሱ ጋር በምንነጋገርበት ጊ ዜም ከእኛ ጋር ሁን፤ስለ እኛም አንተ ተጣላ አሜን። ነቢይን በነ ቢዩ ስም የተቀበለ የነቢዩን ዋጋ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያገኛል። ለዘለዓለሙ አሜን።

21 ናቡቴን በግፍ በወይኑ ቦታ በገደለው ጊዜ እግዚአብሔር እንዳ ዘዘው አክዓብን ለተበቀለ ለኤልያስ ሰላምታ ይገባል።እንደአውሎ ነፋስ

ያድኅነኒ እምእንግዚ ነፍስየ ከመ
አውሎ፤ እስመ ይሰምዖ አምላክ
ዘሰአለ ኵሎ። አክዓብ እምቃልከ
ሰበ ደንገጸ ፍጡነ፤ እግዚአብሔር
ይቤ ሰሚዖ ኀዘነ፤ በመዋዕሊሁ
እኪተ ኢያመጽእ ያአነ፤ ኤልያስ
በይነ ሕዝብከ ተወከፍ ኪዳነ፤
በዕለተ ፍትሕ ኢይዑድ ዓይንነ።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘሐምሌ</u>

፩ በስመእግዚአብሔር አብ ዘተካ
የደ ምስለአብርሃም ወበስመ ወል
ድ ዋሕድ ዘተወልደ እማርያም
ዘወሀቦ በግዓ ለይስሐቅ እምትንደ
ዕፀ ኅቱም ወበስመ መንፈስ
ቅዱስ ጰራቅሊጦስ ኃይል ዘእምእ
ርያም ለያዕቆብ ወሀቤስም መንክር
ወመድምም ዘበበዓመት ይከርም
እምይእዜ ወእስከለዓለመ ዓለም።
ድርሳነ ዘቅዱስ ወብፁዕ ኤልያስ
ፍቁረ እግዚአብሔር ዘይትነበብ
በወርኃ ሐምሌ ትንብልናሁ
የሃሉ ምስለ ኩልነ ውሉደ ጥም
ቀት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ስምዑ ይእዜኒ ኦ አኃውየ
ዘገብረ መድምመ ኤልያስ ነቢይ
በላዕለ አካዝያስ ወከልኤቱ

ሰውነቴን ከመባዘን ያድነኝ ዘንድ
አምናለሁ። የሚለምነውን ሁሉ
እግዚአብሔር ይሰማዋልና። ከቃልህ
የተነሣ አክዓብ ፈጥኖ በደነገጠ
ጊዜ እግዚአብሔር ኀዘኑን ሰምቶ
እኔ በዘመኑ ክፉ ነገርን አላመጣም
አለ። ኤልያስ ሆይ ስለሕዝቦችህ
ቃል ኪዳንን ተቀበል።በፍርድ ቀን
ዐይናችን እንዳይቅበዘበዝ።

<u>የሐምሌው የኤልያስ ድርሳን</u>

1 ከአብርሃም ጋር በተማማለ
በእግዚአብሔር አብ ስም፤ከድንግ
ል ማርያም በተወለደ ነቅዕ ከሌለ
በት ከዕንጨት ግንድ ለይስሐቅ
በግን በሰጠ በአንዱ ወልድ ስም፤
ሰማያዊ ኃይል ለያዕቆብ ፍጹም
ድንቅ የሆነ ስምን የሰጠ፤ ከዛሬ
ጀምሮ እስከዘለዓለሙ ድረስም
በሚጠብቅ በመንፈስ ቅዱስ ስም
በሐምሌ ወር የሚነበብ የእግዚአ
ብሔር ወዳጅ ብፁዕና ቅዱስ የሆነ
የኤልያስ ድርሳን ይህ ነው። አማላ
ጅነቱ ከሁላችንም ከጥምቀት ልጆች
ጋር ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን።

2 ወንድሞቼ ሆይ ዛሬም በአካዝያ
ስና በሁለቱ መሳፍንቱ ላይ ነቢዩ
ኢሳይያስ ያደረገውን ድንቅ ነገር

መሳፍንቲሁ ወዘከመ ተሣሃለ
ላዕለ አብድዩ መስፍን ወነግሠ
አካዝያስ ወልደ አክዓብ ወልደ
ዘንበሪ አመ ፳ወ፫ቱ ዓመተ
መንግሥቱ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ
ይሁዳ ነግሠ ለእስራኤል ክልኤተ
ዓመተ ወገብረ እኩየ ቅድመ እግ
ዚአብሔር ወሖረ በፍኖተ እሙ
ኤልዛቤል ወበኃጢአተ ኢዮርብ
ዓምወልደ ናባጥ ዘአስሐቶሙ
ለእስራኤል ወተቀንየ ለበዓል
ወሰገደ ሎቱ ወአምዕዖ ለእግዚአ
ብሔር አምላከ እስራኤል ከመ
ኵሎሙ እለ ገብሩ አበዊሁ።

፫ ወዓለውዎሙ ሞዓብ ለእስራ
ኤል እምድኅረሞተ አክዓብ ወደ
ወየ አካዝያስ ወሰከበ ውስተ ጽር
ሑ በሰማርያ ወለአከ ሐዋርያተ
ወይቤሎሙ ሑሩ ተሰአሉ ሊተ
ኀበ በዓለጽንጽንያ አምላከአቃሮን
ለእመ እሐዩ እምዛቲ ደዌ ወሖሩ
ይሰአሉ ሎቱ ወጸውአ መልአከ
እግዚአብሔር ለኤልያስ ቴስብያዊ
ወይቤሎ ተንሥእ ወሑር
ወተቀበሎሙ ለሐዋርያቲሁ ለን
ጉሠ ሰማርያ።

፤መስፍኑ አብድዩንም ይቅር እን
ዳለ ስሙ፡፡የዘንበሪ ልጅ የአክዓብ
ልጅ አካዝያስ የይሁዳ ንጉሥ
የኢዮሳፍጥ መንግሥት ሃያ ሦስት
ዓመት በሆነው ጊዜ ነገሠ። በእስ
ራኤል ላይም ለሁለት ዓመት
ከነገሠ በኋላ በእግዚአብሔር
ፊት ክፉ ተግባርን አደረገ።በአባቱ
በአክዓብ፤በእናቱ በኤልዛቤል፤
እስራኤልን ባሳታቸው በናባጥ ልጅ
በኢዮርብዓም የኃጢአት መንገድም
ተጓዘ። ለበዓልም/ለጣዖቱም/
ተገዛ፤ሰገደለትም።ሁሉም አባቶቹ
እንዳደረጉት የእስራኤልን አምላክ
እግዚአብሔርን አስቆጣ።

3 አክዓብ ከሞተ በኋላም ሞዓብ
ውያን እስራኤልን ወጓቿቸው፤አካዝ
ያስም ታሞ በሰማርያ ከአዳራሹ ተኛ።
መልእክተኞችንም ላከ። ከዚህች
ደዌ የምድን ከሆነ ሒዱና የአቃሮንን
አምላክ ብኤልዜቡልን ጠይቁልኝ
አላቸው።ይጠይቁለት ዘንድም ሄዱ።
የእግዚአብሔር መልአክም የቴስ
ብያዊውን ሰው ኤልያስን ጠራው
፤ እንዲህም አለው። ተነሥተህ
ሒድና የሰማርያውን ንጉሥ መ
ልእክተኞች ተቀበላቸው አለው።

፬ ወበሎሙ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ከመእ ትሑሩኑአ አንትሙአ ትስአሉ ኀበ በዓለ ጽንጽንያ አምላከ አቃሮን እኮኬ ከማሁአ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እምስካብከ ዘዲቤሁ ሰከብከ ኢትትነሣእ አላ በላዕሌሁ ሞተ ትመውት።

፭ ወሖረ ኤልያስ ወነገሮሙ ወተመይጡ እሙንቱ ሐዋርያት ኀቤሁ ወይቤሎሙ ምንተ አግብ ዓክሙ ወይቤልዎ ተቀበሰነ አሐዱ ብእሲ ወይቤለነ ሑሩ ወግብኡ ኀበ ንጉሥ ዘፈነወክሙ ወበልዎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ኢሀሎኑ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ከመ ትሑሩ ኀበ በዓለ ጽንጽንያ አምላከ አቃሮን ትስአል እኮኬ ከማሁ እምስካብከ ዘዲቤሁ ኢትትነሣእ እምኔሁ አላ ሞተ ትመውት በላዕሌሁ።

፮ ወይቤሎሙ ምንተ ይመስል ብእሲሁ ዘተቀበለክሙ ወዘንተ ነገረ ዘነገረክሙ ወይቤልዎ ፀጓር ብእሲሁ ወቅናቱ ዘዓዲም ይቀንት

4 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ለመጠየቅ ወደ አቃሮን አምላክ ወደብኤልዜቡል ትሄዱ ዘንድ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የለምን? እንደዚህም ብቻ አይደለም፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ከተኛህበት አልጋ ላይ አት ነሣም። በእርሱ እንዳለህ ትሞታ ለህ እንጂ በለው አለው።

5 ኤልያስም ሄዶ ነገራቸው።መል እክተኞቹም ወደእርሱ ተመለሱ። እርሱም ምን ምን መለሳችሁ አላ ቸው። አንድ ሰው ተቀበለንና ወደላ ካችሁ ንጉሥ ተመልሳችሁ ሂዱና የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።ወደአቃኖን አምላክ ወደ ብኤልዜቡል ለመጠየቅ ትሄድ ዘንድ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የለምን? እንዲህ ግን አይደረግም። ከተኛህበት አልጋ አትነሣም፤በአልጋው እንዳለህ ትሞ ታለህእንጂ በሉት፤ አለን አሉት።

6 እርሱም የተቀበላችሁ ይህንን ነገርም የነገራችሁ ሰው ምን ይመ ስላል አላቸው። ሰውዬው ፀጉራማ ነው፤ወገቡንም በጠፍር መታጠቂያ

ውስተ ሐቌሁ ወይቤሎሙ ኤልያስ ውእቱ ወለአከ ኀቤሁ ፶ ዕደወ ምስለ መስፍኖሙ ወሖረ ኀቤሁ ወረከብዎ ይነብር ላዕለ ርእሰ ደብር ወይቤሎ መስፍኖሙ ብእሴ እግዚአብሔር ንጉሥ ይጼ ውእከ ነዓ ረድ ፍጡነ ወአውሥኦ ኤልያስ ለውእቱ መስፍኖሙ ወይቤሎ ለእመሰ ብእሴ እግዚአ ብሔር አነ ለትረድ እሳት እምሰ ማይ ወትብላዕከ ለከ ወለእለ ፶ ምስሌከ ወኮነ በከመ ቃሉ።

፯ ወዳግመ ንጉሥ ፈነወ ኀቤሁ ፶ ብእሴ ምስለ መስፍኖሙ ወጸውዖ መስፍኖሙ ወይቤሎ ብእሴ እግዚአብሔር ይጼውዓከ ንጉሥ ፍጡነ ረድ። ወአውሥኦ ኤልያስ ወይቤሎ ለእመሰ ብእሴ እግዚአብሔር አነ ትረድ እሳት እምሰማይ ወትብላዕከ ለከ ወለእለ ፶ ምስሌከ ወወረደት እምሰማይ ወበልዓቶ ሎቱ ወለእለ ፶ እለ ምስሌሁ።

፰ ወሥልሰ ንጉሥ ዓዲ ፈነወ ፶ ብእሴ ምስለ መስፍኖሙ ወዝ ንቱሰ መስፍን ዓብድዩ ዘቢትርጓ ሜሁ ገብረ እግዚአብሔር ወውእቱ

ታጥቋል አሉት።ኤልያስ ነው አላ ቸው። እርሱም አምሳ ወንዶችን ከአለቃቸው ጋር ወደ እርሱ ላከ፤ ሄደውም በተራራው ላይ ተቀምጦ አገኙት። አለቃቸውም የእግዚአብ ሔር ሰው ሆይ ንጉሥይጠራሃል ፤ፈጥነህ ውረድና ና አለው። ኤልያስም መለሰና አለቃቸውን እኔ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ እሳት ከሰማይ ትውረድና አንተን ከአንተ ጋር ያሉ አምሳውን ትብላ አለው፤ እንደቃሉም ሆነ።

7 ዳግመኛም ንጉሡ አምሳ ሰዎ ችን ከአለቃቸው ጋር ወደ እርሱ ላከ። አለቃቸውም ጠራውና የእ ግዚአብሔር ሰው ሆይ ንጉሥ ይጠራሃልና ፈጥነህ ውረድ አለው። ኤልያስም እኔ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ እሳት ከሰማይ ትውረድና አ ንተንና ከአንተ ጋር ያሉትን አምሳ ውንም ትብላ አለው። እሳት ከሰማ ይወረደች፤እርሱንና ከእርሱ ጋር ያ ሉአምሳውንም ሰዎች በላች።

8 ዳግመኛም ንጉሥ ለሦስተኛ ጊዜ አምሳ ሰዎችን ከነአለቃቸው ላከ። ይህ አለቃቸውም አብድዩ ነው። ትርጓሜውም የእግዚአብ

ወልደ ሐናንያ ዘእምቤተ ኤፍሬም
ነቢይ ወጻድቅ ወእሙኒ ሳፍግ
ወሖረ ኀቤሆሙ ዝንቱ መስፍን
ሣልሶሙ፤ወሶበ ሖረሂ ኢተዝኀረ
ወኢተዓበየ ከመእልኩ ክልኤቱ መሳ
ፍንት አላ እምቅድሜሁ አላ አትሐ
ተርእሶ ወአስተብረከ ወሰገደ ቅድ
ሜሁ ለኤልያስ ወይቤሎ ኦ ብእሴ
እግዚአብሔር ገነይኩ ለከ ትክበር
ነፍስየ ወነፍሰ እሉ አግብርቲከ እለ
ምስሌየ በቅድመ አዕይንቲከ ናሁ
ወረደት እሳት እምሰማይ ወበልዓ
ቶሙ ለእልክቱ መሳፍንት ቀደምት
ወለሰብኦሙ በበ፶ሆሙ ወሰእሎ
ከመኢያጥፍኦ ሎቱ ወለእለ ምስሌሁ
ወይቤ ይእዜኒ እግዚእየ ትክበር
ነፍስየ በቅድመ አዕይንቲከ።

፱ ወሰምዖ ኤልያስ ስእለቶ እስመ
ተዘከረ ሠናይቶ ዘገብረ ላዕለ ምዕት
ነቢያተ እግዚአብሔር አመ ሰደደ
ቶሙ ኤልዛቤል ወእምድኀረዝ
ነበቦ መልአከ እግዚአብሔር
ለኤልያስ ወይቤሎ ረድ ምስሌሆሙ
ወኢትፍራሕ እምቅድመ ገጾሙ
ወተንሥአ ኤልያስ ወወረደ ምስሌ

ሔር አገልጋይ ማለት ነው።
እርሱም ጻድቅና ነቢይ ከሆነው
የኤፍሬም ወገን የሐናንያ ልጅ ነው
። እናቱም ሳፍግ ትባላለች። ይህ
ሦስተኛው መስፍንም ወደእርሱ
ሔደ። ከእርሱ በፊት እንደሔዱ እንደ
ሁለቱ መሳፍንትም በፊቱ ፈጽሞ
አልኮራም፤ራሱን ዝቅ አድርጐ በፊቱ
ሰገደ እንጂ።የእግዚአብሔር ሰው
ሆይ ለአንተ ተገዛሁ፤ ሰውነቴ የእ
ነዚህ አገልጋዮችህ ሰውነትም በዓ
ይኖችህ ፊት የከበረች ትሁን።
እነሆ እሳት ከሰማይ ወርዳ የቀደ
ሙት አለቆችንና አምሳውን ሰዎቻቸ
ውንም በላቻቸው አለው፤እርሱንና
ከእርሱ ጋር ያሉትንም እንዳያጠፋ
ለመነው። ዛሬም ጌታዬ ሆይ በአ
ንተ ፊት ሰውነቴ ትክበር አለ።
9 ኤልያስም ጸሎቱን ሰማው።
ኤልዛቤል ባሳደደቻቸው ጊዜ መቶ
በሚሆኑ በእግዚአብሔር ነቢያት
ላይ ያደረገውን መልካም ተግባር
አስቧልና። ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔ
ርመልአክ ኤልያስን ከእነርሱ ጋር
ውረድ፤በፊታቸውም አትፍራ አለው።
ኤልያስም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር
ወረደ ወደንጉሡ አካዝያስም ሔደ።

ሆሙ ወሖረ ኀበ ንጉሥ አካዝያስ
ወዝንቱኒ አብድዩ ነቢይ ወጻድቅ
ወእሙንቱኒ ፶ ዕደው እምስሌሁ
ሖሩ ምስለኤልያስ ኀበ አካዝያስ።
፲ ወተናገሮ ወይቤሎ ኤልያስ
ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እፎአ
ለአከአ ኀበ በዓለ ጽንጽንያ
አምላከ አቃሮን ኢሀሎኑ አምላከ
እስራኤል ከመ ትሰአል ቃለ
አኮኬ ከማሁ እምስካብከ ዘዲቤሁ
ሰከብከ ኢትትነሣእ እምኔሁ አላ
ሞተ ትመውት ወሞተ በቃለ
እግዚአብሔር በከመ ይቤሎ
ወነግሠ ኢዮራም እትሁ ወልደ
አክዓብ ህየንቲሁ።

፲፩ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር
ኤልያስ ተሐውከ ልብየ ለወድሶ
ትከ ወአኮ አነ ባሕቲትየ ዘእጽሕ
ፍ ውዳሴከ አላ ኵሎሙ ቅዱሳን
በበመጽሐፎሙ ይንዕዱከ ወይቤ
ሆሴዕ ሲራክ ሥልሰ አውረደ እ
ምሰማይ እሳተ እስመአውርዶቱሂ
እሳተ ኮነ አሐደ ጊዜ ለአዕርጎ
መሥዋዕት ወክልኤተ ጊዜ ላዕለ
መሳፍንት ምስለ ክልኤቱ ዕደው
ተላውያኒሆሙ።

ይህ ጻድቅ ነቢይ አብድዩም፣ ከእርሱ
ጋር የነበሩ አምሳ ነቢያትም ከኤ
ልያስ ጋር ወደ አካዝያስ ሔዱ።

10 ኤልያስም ተናገረው፤አለውም
፤እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።
"ወደአቃሮን አምላክ ወደብኤልዜ
ቡል እንዴት ላክህ? ቃልን ትጠይቅ

ዘንድ የእስራኤል አምላክ የለምን?

እንዲህ አይገባም። ከተኛህበት አ
ልጋ ላይ አትነሣም፤ሞትን ትሞ
ታለህ እንጂ አለው።እንደተናገረ
ው እንደ እግዚአብሔር ቃልም
ሞተ፤በእርሱ ፈንታም የአክዓብ
ልጅ ወንድሙ ኢዮራም ነገሠ።
11 የእግዚአብሔር ቅዱስ ኤልያስ
ሆይ ልቡናየ ለምስጋናህ ታወከ።
ምስጋናህን የምጽፍም እኔ ብቻ
አይደለሁም፤ ቅዱሳን ሁሉ በየ
መጽሐፋቸው ያመሰግኑሃል እንጂ
፤ሆሴዕ ሲራክ ሦስት ጊዜ እሳትን
ከሰማይ አወረደ አለ። እሳትን
ያወረደውም አንድ ጊዜ መሥዋዕ
ትን ለማሳረግ፤ለሁለተኛና ለሦስ
ተኛ ጊዜ ደግሞ በሁለቱ መሳፍን
ትና በተከታዮቻቸው ላይ ነው።

፲፪ ወበወንጌልሂ ቅዱስ አመፈነወ እግዚእነ ሐዋርያተ ቅድመ ገጹ ወሐዊሮሙ በኡ ሀገረ ሳምር ከመያስተዳልው ሎቱ ወኢተወክፍዎሙ እስመ ኅሉፍ ገጹ ለኢየሩ ሳሌም ወርእዮሙ አርዳኢሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ይቤልዎ እግዚኦ ትፈቅድኑ ንበል ይረድ እሳት እም ሰማይ ወያጥፍዖሙ በከመ ገብረ ኤልያስ።

፲፫ ወተመይጦ ገሠፆሙ ወይቤሎሙ ዘዓይ መንፈስ አንትሙ ኢተአምሩኑ መጠና ለነፍስክሙ ወዘንተ ዘይቤ አኮ ዘአሕሰመ ግብሮ ለነቢይ አላ በእንተ ዘኢያሥመሩ ከመ መጽአ ወልደ እግዚአብሔር ያድኅን ዘተኃጉለ ወይሕንፅ ዘተመዝበረ ወዓዲ በእንተ ዘአጽደቁ ርእሶሙ ወእኅሰሩ ቢጾሙ ወዘከመሂ አሠሮ ለሰማይ ወፈትሖ ከመ ያዝንም ዝናመ ይከውን ስምዓ ያዕቆብ ገብረ እግዚአብሔር በመልእክቱ ኀበዐሠርቱ ወክልኤቱ ሕዝበ ዲዮስጶራ።

፲፬ ይቤ ትረድእ ስእለቱ ለጻድቅ

12 በቅዱስ ወንጌልም ጌታችን በፊቱ ሐዋርያትን በላከ ጊዜ የተዘጋጁ ያደርጉለት ዘንድ ሂደው ወደሳምር ሀገር ገቡ። ነገር ግን አልተቀበሏቸውም፤ፊቱ ወደኢየሩ ሳሌም ዙሮ ነበርና፤ደቀመዛሙርቱ ያዕቆብና ዮሐንስ አይተው አቤቱ ኤልያስ እንዳደረገው እሳት ከሰማይ ይውረድና ያጥፋቸው እንል ዘንድ ትወዳለህን አሉት።

13 ጌታችንም መለስ ብሎ እናንተ ከየት ወገን ናችሁ? የሰውነታችሁን አቅም አታውቁምን? በማለት ገሠፃቸው። ይህን በማለቱም የነቢዩን ተግባር ያከፋፋ አይደለም። የእግዚአብሔር ልጅ የጠፋውን ሊያድን፣ የፈረሰውን ሊገነባ እንደ መጣ ስላላወቁ ነው እንጂ።ዳግመኛም ራሳቸውን ስላጸደቁ፣ ወንድሞቻቸውንም ስላጕሰቆሉ ነው እንጂ። ሰማይን እንዳሰረው ዝናምን ያዘንም ዘንድ እንደፈታውም ወደተበተኑት ዐሥራ ሁለቱ ነገድ በላከው መልእክቱ የእግዚአብሔር አገልጋይ ያዕቆብ ምስክር ሆነ።

14 የጻድቅ ሰው ጸሎቱ ትረዳለች።

ትክል ወታሠልጥ ኤልያስ ዘከማነ ሰብእ ውእቱ ዘከመ ነሐምም የሐምም ወዘከመ ንመውት ይመውት ወጸሎተ ጸለየ ከመኢይዝንም ዝናም ወኢዘንመ ውስተምድር ሠለስተ ዓመተ ወሰድስተ ኦ፤ራኃ ወካዕበ ጸለየ ከመይዝንም ዝናም ወወሀበ ሰማይ ዝናሞ ወምድርኒ አብቈለት ፍሬሃ።

፲፭ ወአብድዩሰ መስፍን ሶበ አዕመረ በነፍሱ ከመ መልእክቱ ለኤልያስ ተዓቢ ወትከብር እመልእክቶሙ ለነገሥተ ምድር ወመልእክቱ ለኤልያስ ትበጽሕ ኀበ መልእክቱ ለንጉሠ ሰማይ ኀደገ መልእክተ ንጉሥ አካዝያስ ወተለዎ ለኤልያስ ነቢይ ወተልእኮ ወወረደ ላዕሌሁ ጸጋ ትንቢት ወተነበየ በመዋዕሊሁ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ወተናገረ እግዚአብሔር በቃለ ዝንቱ ነቢይ በእንተ ትንሣኤሁ ወበእንተ ዕለተ ፍዳ ወዘይከውን እምደቂቀ እስራኤል ወለእለ ተርፉ እምሕዝብ ወአጽንኦሙ ለሕዝበ እሥራኤል ወገሠፆሙ ብዙኀ ወተነበየ እምቅድመ

ግዳጅም ትፈጽማለች። ኤልያስ እንደእኛ ሰው ነው። እንደምንታመም ይታመማል፤እንደምንሞትም ይሞታል፤ዝናም እንዳይዘንም ጸለዩ ፤ሦስት ዓመት ከመንፈቅም ዝናም አልዘነበም፤ዳግመኛም ዝናም ይዘንም ዘንድ ጸለየ፤ሰማይ ዝናምን ሰጠ፤ መሬትም የዘሩባትን አበቀለች አለ።

15 መስፍኑ አብድዩም የኤልያስ መልእክት ከምድር ነገሥታት መልእክት እንደምትበልጥ፣ የነቢዩ ኤልያስ መልእክት ወደሰማያዊው ንጉሥ መልእክት እንደምትደርስ በተረዳ ጊዜ ንጉሥ አካዝያስን ማገልገሉን ተወና ነቢዩ ኤልያስን ተከተለው፤አገለገለውም። በእርሱ ላይም የትንቢት ጸጋ አደረበት። በይሁዳው ንጉሥ በኢዮሳፍጥ ዘመንም ትንቢት ተናገረ። እግዚአብሔርም በዚህ ነቢይ አንደበት ስለትንሣኤ፣ስለፍርድ ቀን በደቂቀ እስራኤል፣ በትሩፋን ሕዝቦችም ስለሚሆነው ነገር ተናገረ። የእስራኤልን ሕዝቦችም አጸናቸው፤ ብዙም አስተማራቸው፤ ከዘጠኝ መቶ ዓመት አስቀድሞ ስለጌታችን

ምጽአቱ ለእግዚእነ በ፱፻ ዓመት፡፡

፲፮ ሰላም ለአብድዩ መስፍን ኅሳይ፤ ዘአድኃነ ነፍሰ እምነደ እሳት ውዑይ፤ አመ ሰገደ ወይቤ በአስተብቁዖ ሠናይ፤ ትክበር ነፍስየ በቅድሜከ ኤልያስ ነቢይ፤ ተሣሃለኒ እስመ አነ ገብርከ ጊጉይ፤ ወእምድኅረ ሞተ አካዝያስ እኁሁ ነግሠ ኢዮራም ወልደ አክዓብ ዐሠርተ ወክልኤተ ዓመተ መንግሥቱ ለኢዮሳፍጥ ንጉሠ ይሁዳ ወለኤልዛቤልሰ እንተ ትብል ርእሳ ነቢይት ዘታዘምዎሙ ወታስሕቶሙ ለእስራኤል ከመ ይብልዑ ዝቡሐ ለአማልክት ወእምድኅረ ሞተ አክዓብ ወሀባ እግዚአብሔር ዐሠርተ ወአርባዕተ ዓመታተ በዘትኔስሕ እምነ ዝሙታ፡፡

፲፯ ወይቤ እግዚአብሔር አገብዓ ለኤልዛቤል ውስተ ምስካባ ወለእለኒ ዘመው ምስሌሃ ውስተ ዐቢይ ሥቃይ ወእቀትል ደቂቃ በአፈ ኲናት ወበመጥባሕት ወኢዩሰ ወልደ ናሚስ ሶበ ነግሠ ቀተሎሙ ለክልኤቱ ነገሥት

መምጣትም ተናገረ፡፡

16 ከሚያቃጥል እሳት እጅ ሰውነቱን ላዳነ ለሦስተኛው መስፍን ለአብድዩ ሰላምታ ይገባል፡፡ በሰገደና በአማረ ምልጃም ነቢዩ ኤልያስ ሆይ ነፍሴ በፊትህ የከበረች ትሁን አገልጋይህ እኔ በደለኛ ነኝና ይቅር በለኝ ባለ ጊዜ አድኖታልና፡፡ወንድሙ አካዝያስ በሞተ ጊዜም በይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት የአክዓብ ልጅ ኢዮራም ዐሥራ ሁለት ዓመት ለእስራኤል ነገሠ፡፡ ራሷን ነቢይት የምታደርግ ለአማልክት የተሠዋውን ይበሉ ዘንድ እስራኤልን የምታደነቁራቸው፤ የምታሳስታቸው ኤልዛቤልንም ከርኵሰቷ ትመለስ ዘንድ እግዚአብሔር ባሏ አክዓብ ከሞተ በኋላ ዐሥራ አራት ዓመታትን ሰጣት፡፡

17 እግዚአብሔርም ኤልዛቤልን ወደምኝታዋ እመልሳታለሁ፤ ከእርሷ ጋር የበደሉትንም ወደጽኑ ሥቃይ እመልሳቸዋለሁ፤ልጆቿንም በጦርና በሰይፍ ስለት እገድላለሁ አለ፡፡ ከዚህ በኋላም የናሚስ ልጅ ኢዩ በነገሠ ጊዜ ሁለቱን

አክዓብ ወሀባ እግዚአብሔር ዐሠርተ ወአርባዕተ ዓመታተ በዘትኔስሕ እምነ ዝሙታ፡፡

፲፯ ወይቤ እግዚአብሔር አገብዓ ለኤልዛቤል ውስተ ምስካባ ወለእለኒ ዘመው ምስሌሃ ውስተ ዐቢይ ሥቃይ ወእቀትል ደቂቃ በአፈ ኲናት ወበመጥባሕት ወኢዩሰ ወልደ ናሚስ ሶበ ነግሠ ቀተሎሙ ለክልኤቱ ነገሥት ዘውእቶሙ ኢዮራም ወልደ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወአካዝያስ ወልደ ኢዮራም ንጉሠ ይሁዳ፡፡

፲፰ ወእምዝ ሖረ ኢዩ ውስተ ኢይዝራኤል ወሰምዓት ኤልዛቤል ምጽአቶ ወተኰሀለት አዕይንቲሃ ወተሠነየት ወተጸፈረት ርእሳ ወሐወጸት ውስተ እንተ መስኮት ወቦአ ኢዩ ውስተ ሀገር ወትቤሎ ሰላም ለዘምሪ ቀታሌ እግዚኡ ወአንሥአ ገጾ ወርእያ እንተመስኮት ወይቤላ መኑ አንቲ ረዲ ዝየ ኀቤየ ወእምዝ ሐወጹ ክልኤቱ ሕጽዋን ወይቤሎሙ አጽድፍዋ ወአጽደፍዋ ወተነዝኀ ደማ ኀበ

ስታቸው ኤልዛቤልንም ከርኵሰቷ ትመለስ ዘንድ እግዚአብሔር ባሏ አክዓብ ከሞተ በኋላ ዐሥራ አራት ዓመታትን ሰጣት፡፡

17 እግዚአብሔርም ኤልዛቤልን ወደምኝታዋ እመልሳታለሁ፤ ከእርሷ ጋር የበደሉትንም ወደጽኑ ሥቃይ እመልሳቸዋለሁ፤ልጆቿንም በጦርና በሰይፍ ስለት እገድላለሁ አለ፡፡ ከዚህ በኋላም የናሚስ ልጅ ኢዩ በነገሠ ጊዜ ሁለቱን ነገሥታት ገደለ፡፡ እነዚህም የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ልጅ ኢዮራምና የይሁዳ ንጉሥ የኢዮራም ልጅ አካዝያስ ናቸው፡፡

18 ከዚህ በኋላ ኢዩ ወደ ኢይዝራኤል ሔደ፡፡ ኤልዛቤልም መምጣቱን ሰማች፡፡ ዐይኖቿን ተኳለች፤አጌጠች፡፡ ራሷንም ተጐነጐነች፡፡ በመስኮትም ጐበኘችው፡፡ ኢዩም ወደ ሀገሩ ገባ ጌታውን ለገደለ ለዘምሪ ሰላም ይሁን አለችው፡፡ ፊቱን ወደመስኮቱ አንሥቶም አያት፡፡አንቺ ማን ነሽ ከዚህ ወደእኔ ውረጂ አላት፡፡ ከዚህ በኋላ ሁለት ጃንደረቦች ተመለከቷት፡፡ኢዩም ጣሏት አላቸው፤ወርውረውም ጣሏት፤ደ

ኢይዝራኤል ደብልዐዋ ከለባት ለኤል
ዛቤል ወይከውን በድና ለኤልዛል
ከመ መሬት ውስተ ገዳም በደወለ
ኢይዝራኤል ከመ ኢይበልዋ እን
ከ ኤልዛቤል ወቦቱ ለአክዓብ ፸
ደቂቅ ውስተ ሰማርያ።

፳ ወጸሐፈ ኢዩ መጸሐፈ ወፈነ
ወ ውስተ ሰማርያ ኀበመላእክተ
ሰማርያ ወኀበሊቃናት ወኀበሐፃኒ
ቶሙ ለደቂቀአክዓብ ወጸሐፈ እንዘ
ይብል ይእዜኒ እምከመ በጽሐት ዛቲ
መጽሐፍ ኀቤክሙ ወናሁ ሀለው ደቂ
ቀ ለእግዚእክሙ ኀቤክሙ ወአፍራ
ሲክሙ ጽኑዓት ወንዋየ ሐቅልክሙኒ
በሊሐት ወርሱናት ወርእዩ ለክሙ
ዘይኄይስ ዘትፈቅዱ እምደቂቀ ለእ
ግዚእክሙ ወአንብርዎ ላዕለ
መንበረ አቡሁ ወተቃተሉ ለቤተ
እግዚእክሙ ወፍርሁ ፈድፋደ።
፳፩ ወይቤሉ ከልኤቱ ነገሥት
ስዕኑ ቅድመ ገጹ ቀዊመ እፎ
እንከ ንክል ንሕነ ቀዊመ ቅድመ
ገጹ ወለዓኩ መገብተ አክዓብ
ወመገብተ ሀገር ወሊቃውንት
ወሐፃኒቶሙ እንዘ ይብሉ አግብ

የተናገረው የእግዚአብሔር ቃል
ነው አለ። በኢይዝራኤልዊው በና
ቡቴ/ ቦታ ኤልዛቤልን ውሾች ይበሏ
ታል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ኤልዛቤል
እንዳይሏት የኤልዛቤል በድን እንደ
ትቢያ ይሆናል ብሏልና። ለአክዓብ
ም በሰማርያ ሰባ ልጆች ነበሩት።
20 ኢዩም ወደ ሰማርያ አለቆችና
ወደ ምሁራኑ ወደአክዓብ ልጆች
ሞግዚት ደብዳቤ ጽፎ ወደሰማርያ
ላከ። ይህቺ መልእክት እንደደረሰ
ቻችሁ የጌታችሁ ልጆች ጠንካራ
የሆኑ ፈረሶች፤ የተሳሉ፤የሚግሉ
የጦር መሣሪያዎች በእናንተ
ዘንድ አሉ። ከጌታችሁ ልጆች
የሚሻለውን የምትወድዱትን ለእ
ናንተ ምረጡ። በአባቱ ዙፋንም
አስቀምጡት፤ለጌታችሁ ቤት ተዋጉ
፤ፈጽማችሁም ፍሩ አላቸው።

21 እነርሱም ሁለቱ ነገሥታት
በፊቱ መቆም ተሳናቸው። በፊቱ
መቆም እኛ እንዴት ይቻለናል
አሉ። የአክዓብ ሹማምንት፤የሀገር
መሪዎች ሊቃውንቱ፤ የልጆቹ
ሞግዚትም እኛ አገልጋዮችህ ነን
፤የምታዝዘንንም እናደርጋለን፤የም

ርቲከ ንሕነ ወዘአዘዝከነ ንገብር
ወአልቦ ብእሲ ዘናነግሦ ወዘትፈ
ቅድ ግበር ወእምዝጸሐፈ ሎሙ
ኢዩ ካልዕተ መጽሐፈ እንዘይብልእ
መሰኬ እሊዓየ አንትሙ ወትሰምዑኒ
ቃልየ ምትሩ አርእስቲሆሙ
ለደቂቀ እግዚእክሙወፈንው ኀቤየ
ውስተ ኢይዝራኤል ጌሰመ ዘ
ጊዜ ወደቂቀአክዓብሰ ፸ እደው ጽ
ኑዓን እሙንቱ ወሰበበጽሐት መ
ጽሐፈመልእክት ኀቤሆሙ
ነሥእዎሙ ለደቂቀ ንጉሥ ሰብአ
ሆኩ ወረገዘዎሙለ፸ እደው ወሰቀ
ሉ አርእስቲሆሙ ውስተቀርሜሎብ
ወፈነውዎሙ ውስተ ኢይዝራኤል።
፳፪ ወደቂቁሰ ለአክዓብ እለ ሠረ
ዎሙ እግዚአብሔር በቃለኤልያስ
ገብሩ ፸ወ፪ እሙንቱ ወእምኔሆሙ
አካዝያስ ደወየ ወሞተ በቃለኤልያስ
ወለካልዓንሰ ሠረዎሙ ኢዩ በአፈ
ኵሕናት ምስለ ኤልዛቤል ብእሲቱ
በከመ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ
ኤልያስ ኀሩዩ ወላዕ ኮ ወአልቦ
ዘገብረ እግዚአብሔር በመዋዕለ
ኤልያስ ዘእንበለ ቢቃሉ ለኤልያስ።
፳፫ ኦ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር፣እስ
እለከ ትክበር ነፍስየ ቅድመአዕይን

ናነግሠው ሰውም የለንም፤ አንተ
የምትሻውን አድርግ ብለው ላኩ
ለት፤ ኢዩም "እናንተ የእኔ ከሆና
ችሁ ቃሌንም ከሰማችሁ የጌታች
ሁን ልጆች ራሳቸውን ቁረጡ፤ነገ
ይህን ጊዜም እኔ ወ፡ አለሁበት
ወደ ኢይዝራኤል ላኩት አላቸው፤
ሰባው ወንዶች የአክዓብ ልጆችም
ብርቱዎች ነበሩ። የመልእክቱ ደብ
ዳቤ ወደ እነርሱ በደረሰ ጊዜ የሀገሩ
ሰዎች የንጉሡን ልጆች ይዘው
ሰባውን ወንዶች ወጓቸው፤ እራሳ
ቸውንም በቀርሜሎስ ሰቀሉት።
እርሱ ወዳለበት ወደ ኢይዝራኤ
ልም ላኳቸው።
22 በአገልጋዩ በኤልያስ ቃል
እግዚአብሔር ያጠፋቸው የአክዓብ
ልጆችም ሰባ ሁለት ናቸው።ከእነርሱ
በኋላም አካዝያስ እንደ ኤልያስ ቃል
ታሞ ሞተ። ሌሎቹንም ከሚስቱ
ከኤልዛቤል ጋር ኢዩ በጦር አጠፋ
ቸው። በተመረጠ አገልጋዩ በኤል
ያስ አንደበት እግዚአብሔር እንደ
ተናገረው ከኤልያስ ቃል በቀር
እግዚአብሔር ያደረገው የለም።
23 የእግዚአሔር ቅዱስ ሆይ
ሰውነቴ በፊትህ ትክብር ዘንድ

ኢይዝራኤል ይበልዕዎ ከለባት ለኤል ዛቤል ወይከውን በድና ለኤልዛል ከመ መሬት ውስተ ገዳም በደወለ ኢይዝራኤል ከመ ኢይበልዋ እን ከ ኤልዛቤል ወቦቱ ለአክዓብ ፩ ደቂቅ ውስተ ሰማርያ።

፳ ወጸሐፈ ኢዩ መጽሐፈ ወፈነ ወ ውስተ ሰማርያ ኀበመላእክተ ሰማርያ ወኀበሊቃናት ወኀበሐፃኒ ቶሙ ለደቂቀአክዓብ ወጸሐፈ እንዘ ይብል ይእዜኒ እምከመ በጽሐት ዛቲ መጽሐፍ ኀቤክሙ ወናሁ ሀለው ደቂ ቀ ለእግዚእክሙ ኀቤክሙ ወአፍራ ሲክሙ ጽኑዓት ወንዋየ ሐቅልክሙኒ በሊሐት ወርሱናት ወርእዩ ለክሙ ዘይኄይስ ዘትፈቅዱ እምደቂቀ ለእ ግዚእክሙ ወአንብርዎ ላዕለ መንበረ አቡሁ ወተቃተሉ ለቤተ እግዚእክሙ ወፍርሁ ፈድፋደ።

፳፩ ወይቤሉ ክልኤቱ ነገሥት ስዕኑ ቀድመ ገጹ ቀዊመ እፎ እንከ ንክል ንሕነ ቀዊመ ቅድመ ገጹ ወለዓኩ መገብተ አክዓብ ወመገብተ ሀገር ወሊቃውንት ወሐፃኒቶሙ እንዘ ይብሉ አግብ

የተናገረው የእግዚአብሔር ቃል ነው አለ። በኢይዝራኤልዊው በና ቡቴ/ በታ ኤልዛቤልን ውሾች ይበሏ ታል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ኤልዛቤል እንዳይሏት የኤልዛቤል በድን እንደ ትቢያ ይሆናል ብሏልና። ለአክዓብ ም በሰማርያ ሰባ ልጆች ነበሩት።

20 ኢዩም ወደ ሰማርያ አለቆችና ወደ ምሁራኑ ወደአክዓብ ልጆች ሞግዚት ደብዳቤ ጽፎ ወደሰማርያ ላከ። ይህቺ መልእክት እንደደረሰ ቻችሁ የጌታችሁ ልጆች ጠንካራ የሆኑ ፈረሶች፣ የተሳሉ፣የሚግሉ የጦር መሣሪያዎች በእናንተ ዘንድ አሉ። ከጌታችሁ ልጆች የሚሻለውን የምትወድዱትን ለእ ናንተ ምረጡ። በአባቱ ዙፋንም አስቀምጡት፤ለጌታችሁ ቤት ተዋጉ ፤ፈጽማችሁም ፍሩ አላቸው።

21 እነርሱም ሁለቱ ነገሥታት በፊቱ መቆም ተሳናቸው። በፊቱ መቆም እኛ እንዴት ይቻለናል አሉ። የአክዓብ ሹማምንት፣የሀገር መሪዎች ሊቃውንቱ፣ የልጆቹ ሞግዚትም እኛ አገልጋዮችህ ነን ፤የምታዝዘንንም እናደርጋለን፤የም

ርቱከ ንሕነ ወዘአዘዝከነ ንገብር ወአልቦ ብእሲ ዘናነግሦ ወዘትፈ ቅድ ግበር ወእምዝጸሐፈ ሎሙ ኢዩ ካልዕተ መጽሐፈ እንዘይብልእ መሰኬ እሊዓየ አንትሙ ወትሰምዑኒ ቃልየ ምትሩ አርእስቲሆሙ ለደቂቀ እግዚእክሙወፈንው ኀቤየ ውስተ ኢይዝራኤል ጌሰመ ዘ ጊዜ ወደቂቀአክዓብሰ ፸ እደው ጽ ኑዓን እሙንቱ ወሰበበጽሐት መ ጽ ሐ ፈ መ ል እ ክ ት ኀቤ ሆ ሙ ነሥእዎሙ ለደቂቀ ንጉሥ ሰብአ ሀገር ወረገዝዎሙለ፸ እደው ወሰቀ ሉ አርእስቲሆሙ ውስተቀርሜሎስ ወፈነውዎሙ ውስተ ኢይዝራኤል።

፳፪ ወደቀቀሰ ለአክዓብ እለ ሠረ ዎሙ እግዚአብሔር በቃለኤልያስ ገብሩ ፸፪ እሙንቱ ወእምኔሆሙ አካዝያስ ደወየ ወሞተ በቃለኤልያስ ወለካልዓንሰ ሠረዎሙ ኢዩ በእፈ ኲሕናት ምስለ ኤልዛቤል ብእሲቱ በከመ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ ኤልያስ ኅሩይ ወላዕ ኩ ወአልቦ ዘገብረ እግዚአብሔር በመዋዕለ ኤልያስ ዘእንበለ በቃሉ ለኤልያስ።

፳፫ አ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር እስ እለከ ትክበር ነፍስየ ቅድመአዕይንተ

ናነግሠው ሰውም የለንም፤ አንተ የምትሻውን አድርግ ብለው ላኩ ለት፤ ኢዩም "እናንተ የእኔ ከሆና ችሁ ቃሌንም ከሰማችሁ የጌታች ሁን ልጆች ራሳቸውን ቁረጡ፤ነገ ይህን ጊዜም እኔ ወ፦ አለሁበት ወደ ኢይዝራኤል ላኩት አላቸው፤ ሰባው ወንዶች የአክዓብ ልጆችም ብርቱዎች ነበሩ። የመልእክቱ ደብ ዳቤ ወደ እነርሱ በደረሰ ጊዜ የሀገሩ ሰዎች የንጉሡን ልጆች ይዘው ሰባውን ወንዶች ወጓቸው፤ እራሳ ቸውንም በቀርሜሎስ ሰቀሉት። እርሱ ወዳለበት ወደ ኢይዝራኤ ልም ላኳቸው።

22 በአገልጋዩ በኤልያስ ቃል እግዚአብሔር ያጠፋቸው የአክዓብ ልጆችም ሰባ ሁለት ናቸው።ከእነርሱ በኋላም አካዝያስ እንደ ኤልያስ ቃል ታሞ ሞተ። ሌሎቹንም ከሚስቱ ከኤልዛቤል ጋር ኢዩ በጦር አጠፋ ቸው። በተመረጠ አገልጋዩ በኤል ያስ እንደበት እግዚአብሔር እንደ ተናገረው ከኤልያስ ቃል በቀር እግዚአብሔር ያደረገው የለም።

23 የእግዚአሔር ቅዱስ ሆይ ሰውነቱ በፊትህ ትክብር ዘንድ

ቲከ ወተሣሃለኒ ከመ አብድዩወአ ስተሥርይ ሊተ ቅድመ እግዚ አብሔር አምላክከ መስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለእጓለእመሕያው እስመእትሔዘብ ገብርከ ለእመኢ ኮነ ፈቃድከ ዝንቱ ጽሒፈ ድርሳን ወእንዘአኮ ድልወት ሊተ ሰአሎ ያድኅነኒ በብዝኃ ሣህሉ ዘተወክፈ ነቢየ በስመነቢይ ዓስበ ነቢይ ይነሥ እ እምኅበ እግዚአብሔር አምላኩ።

፳፬ አካዝያስ ዘደወየ አመ ለአክ ደቂቆ፤ ለነገረ ሞቱ ወረድከ እንዘ ኢትፈርህ ተዳድቆ፤ ሠራዌ ዘርዑ ኤልያስ ለአክዓብ ሥርወ ናፍቆ፤ ሕልመ አኃልም ለለዕለቱ ወኢያእመርኩ ጻሕቆ፤ ባሕቱ ለዘመንየ አይድዓኒ ጉልቆ።

ድርሳነ ኤልያስ ዘነሐሴ

፩ ይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለእ ግዚአብሔር አብ ዘሰብሐ ወልዶ በቅድመ ሙሴ ወኤልያስ ምእመ ናን እለ ውስተ አሪት ዐቢያን ወይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለወልድ ዋሕድ ዘጸለየ ኀበ አቡሁ እንዘ ይብል አባ ወአቡየ ሰብሐኒ በስብሐቲከ ዘሀሉ ኀቤየ

እለምንሃለሁ፤እንደ አብድዩም ይ ቅር በለኝ፤ የሰውን ልጆች በደል ይቅር በሚል በአምላክህ በእግዚአ ብሔር ፊት አስተሥርይልኝ።ይህን ድርሳን መጻፍ ፈቃድህ ካልሆነልኝ አገልጋይህ እኔ ተስፋ አቆርጣለ ሁና። ሳይገባኝም እንኳን በይቅር ታው ብዛት ያድነኝ ዘንድ ለምንልኝ ፤ነቢዩን በነቢይ ስም የተቀበለ የነ ቢይን ዋጋ ያገኛል።

24 የታመመ አካዝያስ ልጆቹን በላከ ጊዜ፣ጥላቻውን ሳትፈራ የ ሞቱን ነገር ለመናገር የወረድህ ፣የመጠራጠር ሥር የሆነ የአክዓ ብን ዘር ያጠፋህ ኤልያስ ሆይ በየቀኑ ሕልም አልማለሁ፤ትርጉ ሙን ግን አላወቅም፤ ስለሆነም የዘመኔን ቁጥር ንገረኝ።

የነሐሴ ወር የኤልያስ ድርሳን

1 በኦሪቱ ታላላቅ በሆኑ በምእመ ናኑ በሙሴና በኤልያስ ፊት ልጁን ለገለጠ የእግዚአብሔር አብ ገናና ስም ይመስገን፤ አባት ሆይ አንተ እንደላክ⊡ኝ ያውቁ ዘንድ፣ እኛ አንድ እንደሆንን እነርሱም አንድ ይሆን ዘንድ ዓለም ከመፈ

እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ከመ ያእምሩ ከመአንተ ፈነውከኒ ከመ እሙንቱ ይኩኑ ከማነ አሐደ ወይትባረክ ስመ ስብሐቲሁ ለመን ፈስ ቅዱስ ተፍጻሜተ ፍቅር ወዕ ሩየ ምክር ዘአስተጋብአ ነቢያተ ወሐዋርያተ ውስተ አሐዱ ደብር ከመ ይትናጸሩ በገጸ ምሥጢር።

፪ ለነኒ ያስተጋብዓነ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ በሐ ዳስ ርስት ኀበ ሀለው ማኅበረ ነቢያት ወሐዋርያት ወምስሌሆሙ ቅድስት ድንግል ወላዲተ አምላክ ማርያም ሰአሊተ ምሕረት ለነዳይ ወለእጓለ ማውታ ጸሎታ ያብጽ ሐነ ኀበ አፍቅሮታ ወረድኤታ ይክልለነ ከመ ወልታ ወያድኅነነ ለዛቲ ዓለም እምሥገርታ እስከ ዳግም ምጽአተ ወልድ ለዓለመ ዓለም ዓሜን።

፫ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ ነሐሴ ዘውእቱ አብ በወርኃ ዕብራውያን ወወርኃ ሮማውያን አውግሥጦስ ወበልሳነ ቅብጢ ማሴር ወበልሳነ ዓረቢ አምሲር በረከተ አምላኩ ወጸጋ

ጠሩ በፊት በነበረኝ ምስጋና አመስግነኝ / ግለጠኝ/ እያለ ወደ አባቱ የጸለየ አንድ የሆነ የወልድ ስምም ይመስገን። ፍቅሩ ፍጹም ፣ምክሩም እኩል የሆነ፣ በመለኮት ፊት ይተያዩ ዘንድ ነቢያትንና ሐዋ ርያትን በአንድ ተራራ የሰበሰበ የመንፈስ ቅዱስ የምስጋና ስምም ይመስገን።

2 እኛንም መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የነቢያትና የሐዋርያት ማኅበር ወደ አለበት አዲስ ርስት ያግባን፣ ከእነርሱ ጋርም ለችግረኛው፣ ወላጅ ለሌለው ምሕረትን የምትለ ምን አምላክን የወለደች እመቤታ ችን ድንግል ማርያም አለች። ጸሎትህ እርሷን ወደ መውደድ ያድርሰን፤ረዳትነቷም እንደ ጋሻ ይከልለን፤ ዳግመኛ ወልድ እስከ ሚ መጣ ድረስም ከዚህች ዓለም መሰና ክል ያድነን፤ለዘለዓለሙ አሜን።

3 በነሐሴ ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው። ይህም በዕብራውያን ወር አብ፣ በሮማውያን፣ አውግስ ጦስ፣ በቅብጥ ቋንቋም ማሴር፣ በዐረብኛ ቋንቋ አምሴር ይባላል፤የ አምላኩ በረከት፣ የብፁዕ ኤልያስ

ረድኤቱ ለኤልያስ ብፁዓዊ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፬ ወእምአመ አዕረጎ እግዚአብ ሔር ለኤልያስ በድልቅልቅ ውስ ተ መካነ ትፍሥሕት ዘኢየኃልቅ በ፲፻፻ወ፪ቱ ዓመት ወረደ እግዚአብ ሔር ቃል እምሰማያት እንዘኢይ ትፈለጥ እምሕፅነ አቡሁ ወመጽአ ውስተ ዓለም እንዘ ኢየዓርቅ እመንበረ ስብሐቲሁ ተሠወረ ውስተማኅፀና ለማርያም ድንግል እንተ ይእቲ መትሕተ ፈጣሪ ወመልዕልተ ኵሎሙ ቅዱሳን ወአመ ተፈጸመ መዋዕለ ፅንሳ ተወልደ እምከርሣ በበሕቅ ልሕቀ ወእምኅበዮሐንስ ተጠምቀ ወበው ስተገዳም ተመከረ ወእምዝ ኀረየ ፲ተ ወ፪ተ አርድዕተ ወገብረ ተአ ምራተ ወመንክራተ በቅድሜሆሙ ከመ ይእመኑ ቦቱ ወአንሶሰወ በአህጉሪሆሙ ለእስራኤል ወሰበከ ወንጌለ መንግሥት።

ጸጋና ረድኤት በእኛ ላይ ይደር ለዘለዓለሙ አሜን።

4 እግዚአብሔር ኤልያስን ወደማ ያልቅ የደስታ ቦታ በንውጽውጽታ ካሳረገው ከዘጠኝ መቶ ሁለት ዓመት በኋላ የእግዚአብሔር ቃል ከአባቱ እቅፍ ሳይለይ ከሰማይ ወረደ። ከክብር ዙፋኑ ሳይለይም ወደ ዓለም መጣ፤ከእግዚአብሔር በታች ከቅዱሳን ሁሉ በላይ በሆነች በድንግል ማርያም ማሕፀንም አደረ። የፅንሷ ወራት ከተፈጸመ በኋላም ከእርሷ ተወለደ፤በየጥቂቱም አደገ፤ በዮሐንስ ተጠመቀ፤ በገዳምም ተፈተነ።ከዚህ በኋላም ዐሥራ ሁለቱን ደቀመዛሙርት መረጠ።ያምኑበት ዘንድም በፊታቸው ተአምራትን አደረገ ። በእስ ራኤል ሀገር ተመላለሰ፤መንግሥተ ሰማይ የምታገባ ወንጌልንም አስተማረ።

፭ ወበጺሖ ቂሳርያ ተስእሎሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ይብል መኑይብ ልዎ ሰብእ ለወልደ እጓለምሕያው ወአውሥኡ ወይቤልዎ ቦ እለ ይብሉከ ኤልያስሃ ወቦ እለ

5 ቂሳርያ በደረሰ ጊዜም የሰውን ልጅ ሰዎች ማን ይሉታል ብሎ ደቀመዛሙርቱን ጠየቃቸው እነር ሱም መሰሉስት፤አሉትም። ኤል ያስ ነው የሚሉህ አሉ፤መጥምቁ

ይብሉከ ዮሐንስሃ መጥምቀ ወቦ እለ ይብሉከ ከመ አሐዱ እምነቢ ያት ቀደምት ወዘንተሰ ዘይቤሉ እሉ አርድእት አኮ እምልቦሙ ዘተናገሩ አላ ሰምዑ እምሕዝብ እንዘ ይትኃሠሡ በበይናቲሆሙ እስመ ሄሮድስ ንጉሥ ሶበ ሰምዓ ተአምራቲሁ ወመንክራቲሁ ወኃ ይላቲሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ይቤሎሙ ለአግብርቲሁ ዮሐ ንስ ተንሥአ እሙታን ወበእንተዝ ይረድአ ኃይል ወሕዝብሰ ይቤሉ ኤልያስ አስተርአየ ወቦ እለ ይቤሉ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ተንሥአ።

፮ ወእግዚእነሰ ኢየሱስ ክርስቶስ ይቤሎሙ አንትሙኬ መነ ትብሉኒ። ወአውሥአ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘመጻእከ ውስተ ዓለም ወብከ ቃለ ሕይወት ዘለዓለም ወእምዝ እምጊዜ ዕርገቱ ለኤልያስ በ ፲፻፴ወ፰ ዓመት።

፯ ወበትስብእት ዕለት ባቲ ተሰአ ሎሙ ለአርዳኢሁ በቂሳርያ ኧንተ ባሕቲቶሙ ነሢኦሙ ለጴጥሮስ ወለ

ዮሐንስ ነው የሚሉህ አሉ፤ ከቀደሙ ነቢያት አንዱ ነው የሚ ሉህ አሉ፤ይህን የመሰሉስት ደቀ መዛሙርትም የተናገሩት ከራሳቸ ው አይደለም። እርስ በእርሳቸው ሲነጋገሩ ከሕዝብ የሰሙትን ነው እንጅ፤ንጉሡ ሄሮድስም የጌታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶ ስንተአምራት፤መንክራት፤ ኃይላት በሰማ ጊዜ አገልጋዮቹን ዮሐንስ ከሙታን ተነሥቷል፤ ስለዚህም ተአምር ይደረግለታል አላቸው። ሕዝቡ ግን ኤልያስ ተገልጧል፤ ወይም ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነ ሥቷል ያሉ አሉ።

6 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እና ንተስ ማን ትሉኛላችሁ አላቸው። ስምዖን የተባለ ጴጥሮስም ወደዓ ለም የመጣህ፤ዘለዓለማዊ የሆነ ሕይወት ቃል ያለብህ የእግዚአብ ሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነህ አለው።ከዚህ ጀምሮ ኤልያስ እስ ካረገበት ጊዜ ድረስም ዘጠኝ መቶ ሠላሳ አምስት ዓመት ነው።

7 በቂሳርያ ደቀመዛሙርቱን በጠየቀበት በሰባተኛይቱ ዕለትም

ትብሉኒ። ወአውሥአ ስምዖን
ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ
ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር
ዘመጻእከ ውስተ ዓለም ወብከ
ቃለ ሕይወት ዘለዓለም ወእምዝ
እምጊዜ ዕርገቱ ለኤልያስ በ
፲፻፴ወ፭ ዓመት።

፯ ወበትስብእት ዕለት ባቲ ተሰአ
ሎሙ ለአርዳኢሁ በቂሳርያ እንተ
ባሕቲቶሙ ነሥኦሙ ለጴጥሮስ ወለ
ያዕቆብ ወለዮሐንስ ወአዕረጎሙ ደ
ብረ ነዋኀ ከመይጼሊ ወእንዘ
ይጼሊ ተወለጠ አርአያሁ ወአብ
ርሃ ገጹ ከመፀሐይ ወአልባሲሁኒ
ኮነ ፀዓዳ ከመበረድ ወናሁ መጽኡ
፪ቱ ዕደው እንዘይትናገሩ ምስሌሁ
ለኢየሱስ እሉ እሙንቱ ሙሴ ወኤ
ልያስ ከመ ያእምር ኵሉ ሰብእ ከመ
ውእቱ አምላኩ ለሙሴ ዘአንሥአ
እመቃብር ወከመ ውእቱ እግዚእ
ለኤልያስ ዘአውረደ እምሰማያት።

፰ ወእንዘ ይትናገሩ ይብሉ በበይ
ናቲሆሙ ርኢነ ስብሐቲሁ ለዋሕድ
ከመ ስብሐተ አሐዱ ዋሕድ ለአቡሁ
ወሙሴሰ ከመዝ ይብል ዝ ውእቱ
ዘእቤለክሙ ነቢየ ያነሥእ ለክሙ
እግዚአብሔር እምአኀዊክሙ

ስምዖን የተባለ ጴጥሮስም ወደዓ
ለም የመጣህ፤ዘለዓለማዊ የሆነ
ሕይወት ቃል ያለብህ የእግዚአብ
ሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነህ
አለው።ከዚህ ጀምሮ ኤልያስ እስ
ካረገበት ጊዜ ድረስም ዘጠኝ መቶ
ሠላሳ አምስት ዓመት ነው።

7 በቂሳርያ ደቀመዛሙርቱን
በጠየቀበት በሰባተኛይቱ ዕለትም
ጴጥሮስን፣ ያዕቆብንዋ ዮሐንስን
ብቻ ይዞ ይጸልይ ዘንድ ወደ ታላቅ
ተራራ አወጣቸው፤ ሲጸልይም
መልኩ ተለወጠ፣ ፊቱም እንደ
ፀሐይ አበራ። ልብሱም እንደ
በረዶ ነጭ ሆነ።ሁለት ወንዶችም
እነሆ ከኢየሱስ ጋር እየተነጋገሩ
መጡ። እነዚህም ሙሴና ኤልያስ
ናቸው። ከመቃብር ያስነሣው የሙሴ
አምላክ እንደሆነ ከሰማይ ያወረደው
የኤልያስ ጌታው እንደሆነ ሰው
ሁሉ ያውቅ ዘንድ።

8 እርስ በርሳቸው ሲነጋገሩም
ለአባቱ እንደ አንድ ልጅ የሆነ ክብ
ሩን አየን ይሉ ነበር።ሙሴም እኔ
ስለእርሱ እግዚአብሔር ከእናንተ
ወገን እንደ እኔ ያለ ነቢይ ያስነሣ
ላችኋል፤ እርሱንም ስሙት ያለኒ

ለኤልያስ እስመ እሙንቱ ሙሴ
ወኤልያስ አስተርአዩ በስብሐት
ወነገሩ ስብሐቲሁ ዘሀለዎ ይኩን
በኢየሩሳሌም ወጸአቶሂ ረከበ
ጴጥሮስሃ ወእለ ምስሌሁ ክቡዳን
አዕይንቲሆሙ በድቃስ ወነቂ
ሆሙ ርእዩ ስብሐቲሁ ወዕደውኒ
ክልኤቱ እለ ይቀውሙ ምስሌሁ
ወእምዝ ይቤሎ ጴጥሮስ
ለኢየሱስ ክርስቶስ ሊቅ ንንበር
ዝየ ይኄይሰነ ንግበር ሠለስተ
ማኅደረ አሐደ ለከ ወአሐደ ለሙሴ
ወአሐደ ለኤልያስ ወኢየአምር
ዘይብል እስመ ኢተዘከረ ጴጥሮስ
ከመ ኢየኀድር ልዑል ውስተ
ቤት ዘገብሮ ካዕበ ቃለ ኢሳይያስ
ዘይቤ ሰማይ መንበርየ
ወምድርኒ መከየደ እገርየ አየኑ
ቤተ ተሐንፁ ሊተ ይቤ
እግዚአብሔር።

፱ ወኢለበም ለኤልያስ ከመ ነበረ
አድባረ ወበዓታተ ወጌለ ገዳማተ
መኒኖ ዘውቅሮ አብያተ ወኢጠየቀ
ከመ ሙሴ አመ ጸውዖ እግዚአ
ብሔር ኀደገ ቤቶ ወብእሲቶ ወው
ሉዶ ወሖረ ኀበ ፈነዎ እግዚአብ

ጌታው፣አምላኩም ነው አለ። እነ
ዚህ ሙሴና ኤልያስም በኢየሩሳ
ሌም የተደረገውን ክብሩን ገልጠ
ው ተናገሩ።ወጥቶም ጴጥሮስንና
ጓደኞቹን ዐይናቸው በእንቅልፍ
ተገትቶ አገኛቸው፤ ነቅተውም ክብ
ሩን፤ከእርሱ ጋር የቆሙ ሁለት ሰዎ
ችንም ተመለከቱ፡ ከዚህ በኋላ ቅ
ዱስ ጴጥሮስ ኢየሱስ ክርስቶስን
መምህር ሆይ በዚህ መኖር ይሻ
ለናል።ሦስት ቤት እንሥራ፤አንድለ
አንተ፣አንድ ለኤልያስ፣አንድ ለሙሴ
አለው። የሚናገረውን ግን አያው
ቅም ነበር። ጴጥርስ እግዚአብሔር
የሰው እጅ በሠራው ቤትእንደማ
ያድር አላሰበም ነበርና፤
ዳግማኛም በኤልያስ ቃል ሰማይ
ዙፋኔ ነው፤ምድርም የእግሬ መ
ረገጫ ናት የምትሠሩልኝ ቤት
ምን ዓይነት ነው? አለ እግዚአብ
ሔር ያለውን አላስታወሰምና።

10 ኤልያስንም በየተራራው፣ በየ
ዋሻው እንደተቀመጠ፤የከበሩ ቤቶ
ችን ንቆ በየገዳማቱ እንደዞረ ልብ
አላለምና። ሙሴም እግዚአብሔር
በጠራው ጊዜ ቤቱን፣ ሚስቱን ፣
ልጆቹን ትቶ እግዚአብሔር ወደላከው

ሔር ወእምአሜሃ ኢሐነፀ ቤተ
አላ ነበረ ውስተ ገዳም
፵ ዓመተ እንዘ ይሴስዮሙ
ለሕዝቡመና ወኀብስተ አላ ተዘከረ
በእንተ ተፈልጦቶሙ ለሙሴ
ወለኤልያስ እምቅድመ አዕይን
ቲሁ እስመፍቅረ ፪ቱ ነቢያት
ሁከተ አልባቢሆሙለአርድእት ዐ
ቢይ ውእቱ ትሕትናሁ ለጴጥሮስ
ዘይቤሎ አስምየንአንተ ትከውነኒ
ቀናዔ ከመ ዐቢይፈድፋደ እምኵ
ሎሙ እስ ያቴሕቱርእሶሙ እስመ
ኢይቤ ለነ ወለክሙ ንግበር አላ
ይቤ ንግበር አሐደ ለከ ወአሐደ
ለሙሴ ወአሐደ ለኤልያስ።

፲፩ ወምክንያተ ምጽእቱሰ ለሙሴ
ውስተ ደብር ዝውእቱ እስመ ይቤሎ
ትካት ሙሴ ለእግዚአብሔር ለሊከ
ትብለኒ ወኪያከ አዕመርኩ ከአዕመ
ርኩ እምኵሉ ወረከብኩ ሞገሰ በኀ
ቤከ ወለእመሰረከብኩ ሞገሰ በኀቤከ
አስተርእየኒገሃደ ሊተ ወአዕምር ወእ
ርአይ ከመይኩነኒ ረኪበሞገሰ በቅድ
ሜከ ዮምወከመአዕምር ከመሕዝ
ብከ ውእቱዝንቱ ሕዝብ ዐቢይ። ወ
ይቤሎ እግዚአብሔር አነ አሐውር
ቅድሜከ ወአዓርፈከ ወይቤሎ

እንደሔደ አልተረዳምና ከዚያን ጊዜ
ጀምሮም ቤትን አልሠራም።ሕዝበ
ችን መና እየመገበ ለአርባ ዓመት
በበረሃ ኖረ እንጂ።ሙሴና ኤልያስ
ከእርሱ ፊት ስለመለየታቸው ብቻ
አስቧልና። የሁለቱ ነቢያት ፍቅር
የደቀ መዛሙርቱን ልቡና አውከታ
ልና።ስሞዖን ሆይ ራሳቸውን ከሚያ
ዋርዱ ከሁሉም ይልቅ ታላቅ እን
ደመሆንህ ቀናተኛ ትሆንልኛለህ
ያለው የጴጥሮስ ትሕትና ታላቅ
ነው።ለእኛና ለእናንተ እንሥራ አላ
ለምና።አንድ ለአንተ፣አንድ ለሙሴ
፣አንድ ለኤልያስ አለ እንጂ።

11 የሙሴ ወደተራራው መምጣ
ቱም እንዲህ ነው።ሙሴ ጥንቱን
እግዚአብሔርን እነሆ የአንተ ባለ
ሟል ነኝ፤ከሁሉም ይልቅ አንተን
አውቅሃለሁ፤ በአንተም ዘንድ ሞ
ገስ አግኝቻለሁ፤ በአንተ ዘንድ
ሞገስን ካገኘሁም በግልጽ ታየኝ፤
ዛሬ በአንተ ዘንድ ሞገስ እንዳገኘ
ሁም ልወቅ ይህ ታላቅ ሕዝብ
ሕዝብህ እንደሆነም ልወቅ አለው።
እግዚአብሔርም እኔ በፊትህ እሔ
ዳለሁ፤አሳርፍሀም አለሁ አለው፤

ሙሴ ለእግዚአብሔር እመአንተ
ለሊከ ተሐውር ምስሌነ ወኢታው
ፅዓነ እምዝየ በምንት ይትዓወቅ
ከመአማንረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ
አነኒ ወሕ ዝብከኒ በኀበ ኵሎሙ
አሕዛብ ዘሀሎ ውስተ ኵሉ ምድር።

፲፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለ
ሙሴ ዘንተኒ ነገረ ዘትቤለኒ
እገብር ለከ እስመ ረከብከ ሞገሰ
በቅድሜየ ወአአምረከ እምኵሉ
ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር
አርእየኒኬ ስብሐቲከ። ወይቤሎ
እግዚአብሔር ለሙሴ አነ አኃልፍ
ቅድሜከ በስብሐትየ ወእጸውእ
ስመ እግዚአብሔር ቅድሜከ ወእ
ምሕሮ ለዘመሐርክዎ ወእሣሀሎ
ለዘተሣሀልክዎ ወይቤሎ እግዚአብ
ሔር ለሙሴ ኢትክል ርእዮተ
ገጽየሰ እስመአልቦ ሰብእ ዘይሬኢ
ገጽየ ወየሐዩ አሐተ ሰዓተ ወኢክመ
ቅጽበተ ዓይን በእንተ ዝንቱ
ኢይበልዎ ኢይሰምዕ እግዚአብሔር
ጸሎተ ጻድቃን ሰምዓ ጸሎቶ
ለሙሴ ጻድቅ ወአንሥኦ እመቃ
ብር ወአርአዮ ገጸ ስብሐቲሁ።

፲፫ ወኤልያስኒ ኢመሐረ ፵ መዓ
ልተ ወ፵ ሌሊተ ምስለ ሰናብቲሃ

ሙሴም እግዚአብሔርን አንተ ከ
እኛ ጋር ከሔድህስ ከዚህ አታው
ጣን፤ እኔና ሕዝቦች በምድር
ሁሉ ባለ አሕዛብ ዘንድ በፊትህ
ሞገስን እንዳገኘን በምን ይታወ
ቃል አለው።

12 እግዚአብሔርም ሙሴን ያል
ኸኝን ይህን ሁሉ አደርግልሃለሁ፤
በፊቴ ሞገስን አግኝተሃልና፤ ከሁ
ሉም ይልቅ አውቅሃለሁና አለው።
ሙሴም እግዚአብሔርን ክብርህን
አሳየኝ አለው። እግዚአብሔርም ሙ
ሴን እኔ በክብሬ በፊትህ እሔዳለ
ሁ፤በፊትህም የእግዚአብሔርነቴን ስ
ምእጠራለሁ። የምምረውን እምረዋ
ለሁ፤ ይቅር የምለውንም ይቅር እ
ለዋለሁአለው፤እግዚአብሔርም
ሙሴን ፊቴን ማየትስ አትችልም፤
ፊቴን የሚያይ አንድ ሰዓትም፣የዐ
ይን ቅጽበት ያክልም ቢሆን መቆየት
የሚቻለው የለምና አለው።ስለዚህም
እግዚአብሔር የጻድቃንን ጸሎት አይ
ሰማም አይበሉት።የሙሴን ጸሎት
ሰምቶ ከመቃብር አስነሣው።
የክብር ፊቱንም አሳየው።

13 ኤልያስም በኮሬብ ተራራ
ሳለ አርባ መዓልተና አርባ ሌሊት

ኀበ ደብረ ኮሬብ ወአመ ተናገረ ምስለ እግዚአብሔር ከደነ ገጸ በሐሜለት ከመ ኢይርአይ ስብሐ ቲሁ ወበእንተ ዛቲ ትሕትና ይቤሎ እግዚአብሔር አንተ ትከውነኒ ስ ምዓ በደኃሪ መዋዕል አመ እሠ ገው እምቅድስት ድንግል በእንተ ዛቲ ምክንያት አርአዮሙ ስብሐ ቲሁ ወእምድኅረዝ ከለ ሎሙ ደመና እስመ እንበለደመና ኢይ ክል ዐይን ሥጋዊ ይርዓይ ብርሃነ ገጹ ከሡተ ወገሃደ ወመ ጽአ ቃል ዘያጸንዕ መለኮቶ ለእግዚእነ ውስተ ነፍሳቲሆሙ ለሐዋርያት ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘኪ ያሁ ሠመርኩ ወሎቱ ስምዕዎ።

አልራራም። ከእ'ግዚአብሔር ጋር በሚነጋገርበት ጊዜም ክብሩን እን ዳያይ ፊቱን ሸፈነ። ስለዚህች ትት ናውም እግዚአብሔር በኋለኛውም ዘመን ቅድስት ከሆነች ከድንግል ሰው በምሆንበት ጊዜ አንተ ምስክሬ ትሆነኛለህ አለው። በዚ ህች ምክንያትም ክብሩን አሳዬው፤ከዚህ በኋላ ደመና ጋረዳቸው። ያለደመና ሥጋዊ ዐይን የፊቱን ብርሃን በግልጽ ማየት አይችልምና ወደሐዋርያት ሰውነትም የጌታች ንን አምላክነት የሚመሰክር ቃል መጣ የምወደው የምወልደው ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙትም አለ።

፲፬ ወኮኑ ሙሴ ወኤልያስ ይትና ገሩ ምስሌሁ ይትአመኑ በጸጋሁ ወኂሩቱ እስመ ባቲ ተጠየቀ ትንቢቶሙ ለነቢያት በምጽአቱ ለእግዚእነ ወበዕርገቱ መልዕልተ ደብር ተፈሥሑ ነቢያት ወሐዋር ያት እስመ ቀደምት ኮኑ ደኃርተ ወደኃርት ኮኑ ቀደምተ እስመ ኤልያስ ርእዮ ለሙሴ ዘተሠወረ ቀዲሙ ዓመታተ ወነጸሮሙ ለደ ኃርት ቅድሳን እሉኒ አርድእት

14 ሙሴና ኤልያስ በጸጋውና በቸርነቱ ታምነው ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር። የነቢያት ትንቢት ጌታችን በመምጣቱ፣ ወደተራራ ውም በማረጉ የተረዳ ሆኗልና። ነቢያትና ሐዋርያትም ተደሰቱ። የመጀመሪያዎቹ ኋላኛ፣የኋለኛዎቹ የመጀመሪያ ሁነዋልና አስቀድሞ የተሠወረ ሙሴን ኤልያስ አይቶታ ልና፤ በኋላ የተነሡ ቅዱሳንንም አይቷቸዋልና። እነዚህ ኋለኞች

ቅድሳን ርእይዎ ለኤልያስ ዘሰም ዕዎ ቀዳሚ በእዘኒሆሙ።

፲፭ ወትፍሥሕቶሙሰ ለነቢያት እስመ ርእይዎ ዘኢኮኑ የአምርዎ በትስብእቱ ወሰምዑ ዘኢሰምዕዎ ትካት ወበቃለ ኣብ ጠየቁ ትስብእቶ ለወልድ ዘኮነ ኀቡዓ እምኔሆሙ ወበጊዜ ሰምዑ ቃለአብ አስተርአየ ስብሐተ መንግሥቱ ወአዕመሩ ሐዋርያት ከመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ስብሐት ውእቱ ዘእንሥአ ነፍሰ ወውእቱ ዘአዕረጎ ለኤልያስ እስመኢኮነ መኑሂ ዘየአ ምር መቃብሪሁ ለሙሴ ዘእንበለ ዘቀበሮ ወኢመኑሂ ዘየአምር ኀበ ሀሎ ኤልያስ ዘእንበለ ዘአዕረጎ ወኢይክል መኑሂ ከመ ያሕይዎሙ ለምውታን ዘእንበለ እግዚአ ኵሉ ዘውእቱ ሥሉጥ ላዕለ ሰማያት ወምድር።

ቅዱሳንም አስቀድመው በጆሯቸው የሰሙት ኤልያስን አዩት።

15 የነቢያት ደስታቸውም በሥጋው የማያውቁትን ስለአዩ፣ጥንት ያልሰ ሙትንም ስለ ሰሙ ነው። ከእነርሱ ስውር የነበረ የወልድን ሰው መሆንም ተረድተዋልና። የአ ብን ቃልበሰሙ ጊዜም የንግሥናው ክብርተገለጠ። ሐዋርያትም ክብር የተገባው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሰውን የሚያስነሣ፣ ኤልያስንም ያሳረገ እርሱ እንደሆነ ዐወቁ፤ከቀ በረው በቀር የሙሴን መቃብር ማንም አያወቀውም ነበርና።ኤልያ ስንም ከየት እንዳለ ካሳረገው በቀር የሚያውቀው የለምና። ከሁሉም ጌታ በቀር ሙታንን ያድናቸው ዘንድ ማንም አይቻለውምና። እርሱም በሰ ማይና በምድር የሠለጠነ ነው።

፲፮ ወኮነ ደብረ ታቦር አምሳለ ቤተክርስቲያን ወአስተጋብዓ እግዚእነ ፪ተ ሕገጋተ ብሉየ ወሐ ዲሰ እስመ ሙሴ ወኤልያስ መም ህራነ ሕገ ብሊት እሙንቱ ጴ ጥሮስሰ ወዮሐንስ ወያዕቆብ መም ህራነ ሐዲስ እሙንቱ። ኤልያስ

16 ደብረ ታቦርም የቤተክርስቲያን ምሳሌ ነው። ጌታችን ሁለቱን ሕግጋት ብሉይናሐዲስን ሰበሰበ። ሙሴና ኤልያስ የብሉይ ሕግ/ የ ኦሪት/ መምህራን ናቸው። ጴጥ ሮስ፤ዮሐንስ፣ ያዕቆብ ደግሞ የሐ ዲስ ኪዳን /የወንጌል/ መምህራን

ዘሀለም ይምፃዕ ቀዳሚ ኮነ ቀናዔ ለሕገ ብሊት እምይእዜሰ ይሰብክ ሃይማኖተ ወንጌል ወለእመሰ ኮነ ከመዝ አዕምሩ ከመ ዝንቱ በዓል የዐቢ ወይከብር እምፀቱ በዓላቲሁ ለኤልያስ ዘውእቶሙ እመ ፩ሩ ለታኅሣሥ አስተርእዮቱ ቅድመ አክዓብ ወእመ ፮ ለጥር ዕርገቱ ውስተ ሰማያት እሜሃሰ ተናጸረ ምስለ አክዓብ ዘየኃሥሥ ይቅትሎ ይእዜሰ ተናጸረ ምስለ እግዚአ ስብሐት ዘሠወሮ እምገጸ ሞት። አሜሃሰ ተናጸረ ምስለ አክዓብ ከዓዌ ደሞሙ ለነቢያት ይእዜሰ ተናጸረ ምስለ እግዚአ ነቢያት ዘኢይረስዕ አውያቶሙ ወይትቤቀል በእንተ ደሞሙ።

፲፯ መኑ ዐቢይ ወክቡር ከመኤልያስ አብርሃም ጥቀ ሞተ ወነቢያትኒ ሞቱ ኤልያስሰ ኢጥዕመ ሞተ እስከእመ ርእዮ ለወልደ እጓለ እመሕያው በስብሐተ አቡሁ አብርሃምሰ ተመነየ ከመ ይርአዮ ወኢክህለ ርእዮቶ ዘእንበለ አምሳሊሁ እስመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ፍቁሩ በላዕለ ዕፀ ደብረ ምንባር እንዘ ይብል ኦ አብርናቸው። አስቀድሞ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ለብሉይ ሕግ ቀናዒ ነበር። ዛሬም የወንጌልን ሃይማኖት ይሰብካል። እንዲህ ከሆነም ይህ በዓል ከሁለቱ ከኤልያስ በዓላት እንደሚበልጥ ዕወቁ። እነዚህም ታህሣሥ አንድ ቀን በአክዓብ ፊት የቆመበት፣ጥር ስድስት ቀን ወደሰማይ ያረገበት ነው። ያን ጊዜም ይገድለው ዘንድ ከሚፈልገው ከአክዓብ ጋር ተያየ፤ዛሬ ግን ከሞት ፊት ከሠወረው ከክብር ጌታ ጋር ተያየ ። ያን ጊዜ የነቢያትን ደም ካፈሰሰ ከአክዓብ ጋር ተገናኘ፤ዛሬ ግን ጩኸታቸውን ከማይረሳ፣ ደማቸውን ከሚበቀል ከነቢያት ጌታ ጋር ተገናኘ።

17 እንደ ኤልያስ ታላቅና የከበረ ማን ነው? አብርሃም ፈጽሞ ሞተ፤ ነቢያትም ሞቱ፤ ኤልያስ ግን የሰውን ልጅ በአባቱ ክብር አስከሚያየው ድረስ ሞትን አልቀመሰም። አብርሃም ያየው ዘንድ ተመኘ፤ ነገር ግን ምሳሌውን ነው እንጂ ማየት አልቻለም።ወዳጁ አብርሃምን እግዚአብሔር አብርሃም ሆይ፣ አብርሃም ሆይ፣አብሃም ኦ አብርሃም ኦ አብርሃም አነ ውእቱ አምላክከ ወአምላከ አበዊከ ወኢኮንኩ ባዕደ አምላከ ወኩን ዓቃቤ ለትእዛዝየ ወለቃለ ዚአየ ዘነገርኩከ ወአነ እሁቦሙ ምድረ ለደቂቅከ ወአበዝኖሙ ለዘርእከ ከመ ኮከበ ሰማይ ወከመ ኆፃ ዘድንጋገ ባሕር።

፲፰ ተንሥእ ኦ አብርሃም ወንሣእ መሶበ ኅብስት ወፃሕበ ወይን ወግበር ሐኪነ ወጀተ እምደቂቅከ ምስሌከ ወዕርግ ዲበ ደብረ ታቦር ወጸውያ ለካህን ዘስሙ መልከ ጼዴቅ ወጸውያ ሠለስተ ጊዜ እንዘ ትብል ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ኦ ብእሴ እግዚአብሔር። ወሶቤሃ ይወጽእ ብእሲ ዘመፍረህ ጥቀ ወሶበ ርኢኮ እንከ ኢትፍራህ።

፲፱ ወተንሥአ አብርሃም በከመ ነበቦ እግዚአብሔር። ወነሥአ ምስሌሁ መሶበ ኅብስት ወፃሕበ ወይን ወጀተ እምደቂቁ ወገብረ ኀኪነ ወዐርገ ዲበ ደብረ ታቦር ወጸርሐ እንዘ ይብል ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ኦ ብእሴ እግዚአብሔርርሃም ሆይ እኔ አምላክህ ነኝ፤ የአባቶችህም አምላክ ነኝ፤ሌላ አምላክ አይደለሁም፤ ትእዛዜን የምትጠብቅ፣ የነገርሁህን ቃሌንም የምታከበር ሁን፤ለልጆችህ ምድረ ርእስትን እሰጣቸዋለሁ፤ዘርህንም እንደሰማይ ኮከብ፣እንደ ባሕር አሸዋአበዛቸዋለሁ ብሎታልና።

18 አብርሃም ሆይ ተነሥ አለው፤ የኅብስቱን መሶበወርቅ፣ ከእርሱ ጋርም የወይኑን ማድጋ፣ብረትም አዘጋጅ፤ከልጆችህም ሁለቱን ያዝና ፤ወደ ደብረታቦርም ውጣ።መልከ ጼዴቅ የተባለውን ካህንም የእግዚአብሔር ሰው፣የእግዚአብሔር ሰው፣ የእግዚአብሔር ሰው እያልህ ሦስት ጊዜ ጥራው፤ያን ጊዜም ፈጽሞ የሚያስፈራ ሰው ይወጣል ባየኸውም ጊዜ አትፍራ አለው።

19 አብርሃምም እግዚአብሔር እንደ ነገረው ተነሣ፤ ከእርሱ ጋርም የኅብስት መሶብና የወይን ማድጋ ፣ሁለቱን ልጆቹንም ያዘ፤ብረትም አዘጋጀ፤ወደ ደብረ ታቦርም ወጣ፤ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ እያለም ጮኸ። ከዚህ

ወእምዝ መጽአ ብእሲ መፍርህ በሕቁ ወሶበ ርእዮ አብርሃም ወድቀ በገጹ ወኮነ ከመ ምውት።
፳ ወሰፍሐ እደዊሁ መልከጼዴቅ ወአንሥኦ ወይቤሎ ተንሥእ አብርሃም ወኢትፍራህ እግዚአብሔር ዘፈነወከ ኀቤየ ውእቱ ይቤለኒ ይመጽእ ኀቤከ ወተንሥአ አብርሃም ወተናገሩ ፪ኤሆሙ ዕበያቲሁ ለእግዚአብሔር ወተንሥአ አብርሃም ወነሥአ መቅረፀ ወቀረፀ አጽፋረ ዕደዊሁ ወእገሪሁ ወስዕርተ ርእሱ።
፳፩ ወአንሥአ አዕይንቲሁ መልከ ጼዴቅ ወነሥአ መሶበ ኅብስት ወፃሕበ ወይን ወአንሥአ አዕይንቲሁ ውስተሰማይ አዕኰተ ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ በረከተ ለአብርሃም ወለደቂቁ ወበእንተዝ ይቤሎሙ እግዚእነ ለአይሁድ አብርሃም አቡክሙ ተመነየ ከመይ ርእይ ዕለትየ ርእየኒ ወተፈሥሐ እስመ ርእዮ አብርሃም ለመልከ ጼዴቅ እምሳሊሁ ለወልደ እግዚአብሔር ወእዕመራ ለታቦር መካነ ማኅደረ ስብሐቲሁ።

በኋላም የሚያስፈራ ሰው መጣ፤ አብርሃም ባየው ጊዜ በግንባሩ ወደቀ፤ እንደሞተ ሰውም ሆነ።
20 መልከ ጼዴቅም እጁን ዘርግቶ አስነሣው አብርሃም ሆይ ተነሥ፤ አትፍራ ወደእኔ የላከህ እግዚአብሔር ወደ አንተ ይመጣል ብሎኛልና አለው፤አብርሃም ተነሣ። ሁለቱም ስለ እግዚአብሔር ገናናነት ተጨዋወቱ።አብርሃምም ተነሣና መቀስ ያዘ። የእጆቹንና፣ የእግሮቹን ጥፍሮች፣ የራሱን ፀጉርም ቆረጠ።

21 መልከ ጼዴቅም ዐይኖቹን አነሣ፤የመሶቡን ኅብስት፣ የወይኑን ማድጋም ያዘ፤ዐይኖቹንም ወደ ሰማይ አነሣና አመሰገነ፤ባረከ፤ ቆረሰውና ለአብርሃምና ለልጆቹ በረከትን ሰጣቸው። ስለዚህም ጌታችን አይሁድን አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ያይ ዘንድ ተመኘ፤አይቶም ተደሰተ አላቸው። አብርሃም የእግዚአብሔር ልጅ አምሳል የሆነ መልከ ጼዴቅን አይቷልና።የምስጋናው ማደሪያ ቦታ ታቦርንም አይቷታልና።

፳፪ ወተጠየቀ አምሳለ ሥጋሁ ወደሙ ለክርስቶስ ወበእንተዝ ተፈሥሐ ወተኃሥየ ኤልያስስ ዘየዐቢ እምነቢያት ረከበ ምክዕቢተ ዝንቱ ፍሥሓ እስመ ርእየ ስብሐተ መንግሥቱ ለክርስቶስ ንጉሥ ወተራከቦ ለካህን ዐቢይ ዘከመ መልከ ጼዴቅ ሢመቱ እስመ መልከ ጼዴቅ ኮነ ካህነ ወንጉሠ ወዳዊትኒ ዘይቤሎ እግዚአብሔር ረከብክዎ ለዳዊት ገብርየ ብእሴ ምእመነ ዘከመ ልብየ ውእቱ ነበረ እንዘ ይትሜ ነይ ወይብል ማዕዜ እበጽሕ ወእሬኢ ገጸ ለአምላኪየ ወኢክህለ ነጽሮተ ገጹ ከመ ኤልያስ ዘከደነ ገጸ በሐሜለት እንዘ ይትናገር ምስለ እግዚአብሔር ወዳዕሙ ተፈጸመ ትንቢቱ ለዳዊት ዘይቤ በመዝሙር ዘ፪ቱ አንሰ ተሰየምኩ ንጉሠ በላዕሌሆሙ በጽዮን በደብረ መቅደሱ ከመ እንግር ትእዛዞ ለእግዚአብሔር እግዚአብሔር ይቤለኒ ወልድየ አንተ ወአነ ዮም ወለድኩከ።
፳፫ ወነዐበ ይቤ ቃልየ ኀበ እግዚአብሔር ጸራኅኩ ወሰምዓኒ እምደብረ መቅደሱ ወሠለሰ ወይ

22 የክርስቶስ ሥጋና ደም ምሳሌ እንደሆነም ተረዳ። በዚህም ፈጽሞ ተደሰተ፤ከነቢያት የሚበልጥ ኤልያስ ግን እጥፍ ድርብ ደስታን አገኘ። የንጉሥ ክርስቶስን አምላክነት ክብር አይቷልና። ሹመቱ እንደ መልከ ጼዴቅ ያለ ታላቅ ካህንንም አግኝቷልና። መልከ ጼዴቅ ካህንም ንጉሥም ነው። እግዚአብሔር አማኝ ሰው አገልጋዬ ዳዊትን እንደ ልቤ ሆኖ አገኘሁት ያለው ዳዊትም መቼ ደርሼ የአምላኬን ፊት አየዋለሁ እያለ ይመኝ ነበር፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር በመጠምጠሚያው ፊቱን እንደ ሸፈነ እንደ ኤልያስ ፊቱን ማየት አልቻለም። ነገር ግን በሁለተኛው መዝሙር እኔ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እናገር ዘንድ በምስጋናው ተራራ በጽዮን በእነርሱ ላይ ንግሥናን ተሾምሁ፤ እግዚአብሔርም አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወለድሁህ ይለኛል ያለው የዳዊት ትንቢት ተፈጸመ።
23 ዳግመኛም በቃሌ ወደ እግዚአብሔር ጮሁ፤ በቅድስናው ተራራም ሰማኝ አለ። **ሦስተኛም**

ቤ ታቦር ወአርሞንኤም በስመ
ዚአከ ይትፌሥሑ ወይሴብሑ
ለስምከ፡፡ለኤልያስሰ አርአዮ ምሥ
ጢረ ዳግም ምጽአቱ እስመ ሄኖክ
ወኤልያስ ይከውኑ ሰማዕተ ለዳግ
ም ምጽአቱ ወእመቦ ዘይሴአል
ወይብል በይነ ምንት ዘኢያመጽኦ
ለሄኖክ ውስተ ደብረ መቅደሱ
እንዘ አሐዱ እሙንቱ ሄኖክ ወኤ
ልያስ በንብረቶሙ አው በሞቶሙ
አው በሕይወቶሙ ናወሥዕ ሎቱ
ወንበሎ አልቦ ዘተሐዘቦ
ለክርስቶስ ከመ ሄኖክ ውእቱ አላ
ተሐዘቦ ከመ ውእቱ ኤልያስ፡፡

፳፬ ወቅዱሳንሂ አርድእት አመ
ተስእሎሙ እግዚእነ እንዘ ይብል
መነ ይብልዎ ሰብእ ለወልደ እጓ
ለምሕያው አውሥኡ ወይቤሉ ቦ
እለ ይቤሉከ ኤልያስሃ ወኢይቤሉ
ቦ እለ ይቤሉከ ሄኖክሃ ወናሁ ን
ሕነሂ ናስተበጽዖሙ ለሙሴ ወለ
ኤልያስ እንዘ ንብል ከመዝ ብፁ
ዓን አንትሙ አ ሙሴ ወኤልያስ
እስመ ብዙኃን ነቢያት ወጻድቃን
ፈተው ይርአዩ አንትሙ ዘትሬእዩ
ወኢርእዩ ወፈተው ይስምዑ

ታቦርና አርሞንኤም በአንተ ስም
ይደሰታሉ፤ስምህንም ያመሰግናሉ
አለ፡፡ ለኤልያስ ግን የሁለተኛ
መምጣቱን ምስጢርም አሳየው፡፡
ሄኖክና ኤልያስ ለሁለተኛው
አመጣጡ ምስክር ይሆናሉና፡፡
ሄኖክና ኤልያስ በአኗኗራቸውም
ቢሆን፣ በሞታቸውም ቢሆን፣
በሕይወታቸውም ቢሆን አንድ
ሲሆኑ ወደ ቅድስናው ተራራ ሄኖ
ክን ያላመጣው ስለምን ነው ብሎ
የሚጠይቅ ካለ ክርስቶስን ሄኖክ
እንደሆነ የተጠራጠረው የለም፤
ኤልያስ እንደሆነ ተጠራጠሩት
እንጂ ብለን እንመልሳለን፡፡

24 ቅዱሳን ሐዋርያትን ጌታችን
"የሰውን ልጅ ሰዎች ማን ይሉታ
ል"ብሎ በጠየቃቸው ጊዜ ኤልያስ
ነው የሚሉህ አሉ እንጂ ሄኖክ
ነው ይሉሃል አላሉምና፡፡ እኛም ፣
ሙሴንና ኤልያስን እንዲህ
እያልን እናመስግናቸው፡፡ እናንተ
ሙሴና ኤልያስ ሆይ ብፁዓን
ናችሁ፡፡ ብዙ ነቢያት ጻድቃን
እናንተ ያያችሁትን ሊያዩ ወደዱ
፤ነገር ግን አላዩም፤ እናንት
የሰማችሁትን ሊሰሙ ወደዱ፤

አንትሙ ዘትሰምዑ ወኢሰምዑ
ወለክሙሰ ብፁዓት አዕይንቲክሙ
እስመ ርእያ ብርሃነ መለኮቱ ለመ
ድኃኒነ ወእዕዛኒክሙ እስመ
ሰምዓ ቃለ አብ እንዘ ይብል ዝንቱ
ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወዘ
ንቱ ዘሠመርኩ ሎቱ ስምዕዎ፡፡

፳፭ ወሶቤሃ በውእቱ ጊዜ ተመይጠ
ሙሴ ኀበ መቃብሩ ወኤልያስ
ዐርገ ውስተ ሰማያት ወአርድእትኒ
ደንገጹ ወወድቁ ከመአብድንት
ኮኑ ወቀርበ እግዚእ ኢየሱስ ወለ
ከፎሙ ወይቤ ተንሥኡ ወኢት
ፍርሁ ወአንሥኡ አዕይንቲሆሙ
ወአልቦ ዘርእዩ መነሂ ዘእንበ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ባሕቲቶ ወእንዘ
ይወርድ እምደብር አዘዞሙ እግ
ዚእ ኢየሱስ እንዘ ይብል ኢትን
ግሩ ኢለመኑሂ ዘርእይክሙ እስከ
አመ ወልደ እጓለ እመሕያው
እሙታን ይትነሣእ ወለነኒ ከማ
ሆሙ አመዳግም ምጽአቱ ያስም
ዓነ ቃለ ፍሥሐ ወነፈርዓጽ ወአ
ኮ ቃለ ተግሣፅ ወይትወከፍ ነፍሳ
ቲሆሙ በብሩህ ገጽ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ዘመንገለ ወላዲሁ አንቀጽ
ለዓለመ ዓለመም አሜን፡፡

አልሰሙም፤የእናንተስ ያዩ ዓይኖ
ቻችሁ ብፁዓን ናቸው፤ የመድኃ
ኒታችንን ብርሃን ዐይተዋልና፡፡
ጆሮዎቻችሁም ብፁዓን ናቸው፡፡
የምወደው ልጅ ይህ ነው፤
እርሱን ስሙት ሲል የአብን ቃል
ሰምተዋልና

25 ያን ጊዜ ሙሴ ወደመቃብሩ
ተመለሰ፡፡ ኤልያስም ወደ ሰማይ
ዐረገ፡፡ ደቀመዛሙርቱም ደነገጡ፤
እንደበድን ሁነውም ወደቁ፡፡ ኢየ
ሱስ ክርስቶስም ቀርቦ ዳሰሳቸው
፤ተነሡ እትፍሩም አላቸው፡፡
ዐይናቸውንም አነሡ፡፡ ከኢየሱስ
ክርስቶስ ብቻ በስተቀርም ያዩት
አልነበረም፡፡ ከተራራው ሲወርዱ
ም ኢየሱስ ክርስቶስ የሰው ልጅ
(ክርስቶስ) ከሙታን ተለይቶ
እስከሚነሣ ድረስ ያያችሁትን
ለማንም አትናገሩ ብሎ አዘዛቸው
፡፡ እኛንም እንደእነርሱ የፍጹም
ደስታ ቃልን ያሰማን፡፡ የቁጣ
ቃልን አይደለም፡፡ ነፍሶቻቸውንም
በአባቱ ዘንድ በር የሆነ ኢየሱስ
ክርስቶስ በብሩህ ገጽ ይቀበላቸው
፤ለዘላለሙ አሜን፡፡

ዘወርኃ ነሐሴ

፳፮ ጸጋ ዘአብ ኂሩት ዘወልድ ሱታፌ ዘመንፈስ ቅዱስ ወበረከታ ለእግዝእት ማርያም ድንግል በ፪ኤ ተፋቅሮ ዘነቢያት ወሐዋያት የሃሉ ምስሌነ አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።
ሰላም ለከ ኤልያስ ድንግል፣ በሥጋ ርኢኮ ለአማኑኤል፣ በታቦር ቦእከ ፒላስ ወንጌል፣ ቃልከ ያውዒ ከመ ነበልባል፣ በአፍራሰ እሳት ወሠረገላ ዐረገ በኃይልከ።

26 የአብ ጸጋ፣ የወልድ ቸርነት የመንፈስ ቅዱስ አንድነት፣ የእመቤታችን የድንግል ማርያም በረከት፣ የነቢያትና፣ የሐዋርያት የሁለቱም ተፋቅሮ በእኛ ላይ ይኑር ለዘላዓለሙ አሜን፤ ይሁን ይደረግ። ድንግል ኤልያስ ሆይ ሰላም ለአንተ ይሁን፤በታቦር ሁነህ አማኑኤልን በሥጋ አየኸው። የወንጌል ድንኳን ቃልህም እንደነ በልባል ያቃጥላል፤በእሳት ፈረስና በሰረገላም በቅድስናህ ዐረግህ።

፳፯ ዛቲ ዕለት በዓልነ ነያ፣ቀዲሙ አብሃም ዘተመነያ፣ኤልያስሰ ምስለ ሙሴ ላዕለ ርእሰ ታቦር ርእያ፣ ንግበር ዮም በዓሎ በሃሌ ሉያ፣ ማኅበራኒሁ ለነቢይ ኬንያ ፤ አመ ጸርሐ ወልድ እንዘ ስቁል ውእቱ በመስቀሉ ኤልያስሃ ይጼውዕ ደቂቀ አይሁድ ይቤሉ ኤሎሄ ኤልማስ እንዘ ይብል በቃለ ኃይሉ ወልድሰ ጸውዓ ኀበ አስተርአየ ፀዳሉ ለፍቁሩ ኤልያስ እስመ ዮም በዓሉ።

27 ይህቺ ዕለት እነሆ በዓላችን ናት። ቀድሞ አብርሃም የተመኛትም ናት። ኤልያስ ግን ከሙሴ ጋር በደብረ ታቦር አያት፤ የጥበበኛው ነቢይ ወዳጆች እኛም ሃሌ ሉያ እያልን በዓሉን እናክብር። ወልድ በመስቀሉ ተሰቅሎ ሳለ በአምላክነቱ ቃል ኤሎሄ፤ ኤልማስ እያለ በጮኸ ጊዜ የአይሁድ ወገኖች ኤልያስን ይጣራል አሉ። ወልድ ግን ብርሃኑ ወደ ተገለጠበት ጠራው። የወዳጁ የኤልያስ በዓሉም ዛሬ ነው።

ዘወርኃ መስከረም

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘመስከረም</u>

፩ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ ድርሳነ ኤልያስ ነቢይ ዘይትነበብ በወርኃ መስከረም ጸሎቱ ወበረከቱ የሀሉ ምስሌነ ለዓለም ዓለም አሜን።
ዝንቱ ወርኃ መስከረም ቡሩክ ወውእቱ ርእሰ ዓመታት ዘግብፅ ወዘኢትዮጵያ ርእሰ ዓመታቲሆሙ ለዕብራውያን ውእቱ ወርኀ ሚያዝያ ዘውእቱ ወርኃ ሃሌ ሉያ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ እንዘ ይብል ዝንቱ ወርኀ ይኩንክሙ ቀዳማየ አውራኅ ወርእሰ ዓመታት በሰላመ እግዚአብሔር አሜን።
፪ ድርሳነ ተስእሎ ወተሠጥዎ በእንተ ተኃሥሦ ነገሮሙ ለኤልያስ ወለዮሐንስ ትንብልናሆሙ የሃሉ ምስሌነ ወቅድስናሆሙ ይቀድስ ነፍሳቲነ ወሥጋቲነ ወያንጽሕ አልባቢነ ለኵልነ ውሉደ ጥምቀት ለዓለመ ዓለም አሜን።
፫ ወሶበ ርእዩ እሉ ሠለስቱ አርድእት እለ ይብልዎሙ ኣዕማድ እሙንቱ ጴጥሮስ ወ፪ሆሙ ደቂቀ

<u>የመስከረም ወር የኤልያስ ድርሳን</u>

1 አንድ አምላክ በሆኑ በአብ በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ ስም በመስከረም ወር የሚነበብ የነቢዩ የኤልያስ ድርሳን ይህ ነው። ጸሎቱ በረከቱ ከእኛ ጋር ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን። ይህ ወር ወርኃ መስከረም የተባረከ ነው። የግብፅና የኢትዮጵያም የዓመታቱ ሁሉ ራስ (መጀመሪያ) ነው፤የዕብራውያን የዓመቶቻቸው መጀመሪያ የሚያዝያ ወር ነው። ይህም ሃሌ ሉያ የተባለው ወር ነው። እግዚአብሔር ሙሴን ይህ ወር በእግዚአብሔር ሰላም የመጀመሪያ ወር የዓመታቱም (መጀመሪያ) ይሁንልህ እንዳለው ። አሜን
2 የኤልያስንና የዮሐንስን ነገር ስለመረዳት የሚያስረዳውና የሚመልሰው ድርሳን ይህ ነው።አማላጅነታቸው በእኛ ላይ ይኑር ፤ ቅድስናቸውም ሥጋችንንም፣ነፍሳችንንም ይቀድስ የጥምቀት ልጆች የሆንን ሁላችንንም ያንጻን፤ለዘላዓለሙ አሜን።
3 ምሰሶዎች የተባሉ እነዚህ ደቀ መዛሙርት ጴጥሮስና ሁለቱ

ዘብዱማስ ከመ ቀዳሙ ምጽአተ ወልደ እግዚአብሔር በሥጋ ወከመ ተድ ኅረ ምጽአተ ኤልያስ ነቢይ ውስተ ደብር። ወተስእልዎ ለእግዚእነ ወይቤልዎ በእፎ ይብሉ ጸሐፍት ወፈረሳውያን ኤልያስ ይቀድም መጺአ ወያስተራትዕ ኵሎ እስመ ሶበ ርእይዎ አርድእት ለኤልያስ ውስተደብር ተዘከሩ ቃሎ ለእግዚአብ ሔር ዘይቤሎሙ በአፈ ሚልክያስነ ቢይ ናሁ እፌኑ ለክሙ ኤልያስሃ ቴስብያዌ ዘእንበለ ትብጻሕ ዕለተ እግዚአብ ሔር ዐባይ።

፬ እግዚእነሂ አውሥአሙ ወይቤሎሙ እወ ኤልያስ ይቀድም መጺአ ወያስተራትዕ ኵሎ ወባሕቱ እብለክሙ ከመ ኤልያስ ናሁ ወ ድዓ መጽአ ወኢያእመርዎ ዳዕሙ ገብሩ ላዕሌሁ ኵሎ ዘፈቀዱ ወከ ማሁ ለወልደ እጓለ እመሕያውኒ ሀለዎ ይሕምም እምኔሆሙ ወአሜሃ ጠየቁ ወአእመሩ አርዳ ኢሁ ከመ በእንተ ዮሐንስ መጥ ምቅ ይቤሎሙ።

፭ ወካዕበ ይቤ መድኃኒነ በእንተ ዮሐንስ እብለክሙ ውእቱ የዐቢ

የዘብዴዎስ ልጆችም እንደቀደመው የእግዚአብሔርን ልጅ በሥጋ መምጣት፣የኤልያስ መምጣትም በተራራው እንደዘገየ ባዩ ጊዜ ጌታ ችንን ጠየቁት። ጸሐፍትና ፈሪሳ ውያን እንዴት ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣል፤ሁሉንም ያቃናል እሉ እሉት። ደቀመዛሙርቱ ኤል ያስን በተራራው ባዩት ጊዜ በነቢዩ በሚልክያስ እንዴት ታላቅ የሆነች የእግዚአብሔር ዕለት ሳትደርስ ቴስብያዊው ኤልያስን እልክላች ኋለሁ ያለውን የእግዚአብሔርን ቃል አስበዋልና።

4 ጌታችንም መለሰላቸው፤ አላቸ ውም፤ አወ፤ ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣል፤ሁሉንም ያቀናል።ነገር ግን እላችኋለሁ።እነሆ ኤልያስ ፈጽሞ መጣ፤ግን አላወቁትም፤ የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት እንጂ ። እንደዚሁም የሰው ልጅ ክርስ ቶስ በእነርሱ መከራ ይቀበል ዘንድ አለው አላቸው። ያን ጊዜም በደቀ መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ እንደነገራቸው ተረዱ።

5 ዳግመኛም መድኃኒታችን ስለዮ ሐንስ እርሱ ከነቢያት ይበልጣል

እምነቢያት እስመ ዝንቱ ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተጽሕፈ ናሁ አነ እፌኑ መልአኪየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍኖተከ በቅድሜከ አ ማን እብለክሙ ኢተንሥአ እምት ውልደ አንስት ዘየዐቢ እምዮሐንስ መጥምቅ ወበመንግሥተ ሰማ ያትሰ ዘይንእሶ የዐብዮ እምኔሁ ወእመዋዕለ ዮሐንስ መጥምቅ እስከ ይእዜ ትትገፋዕ መንግሥተ ሰማያት ወግፉዓን ይትመነፀንዋ እስመ ኵሎሙ አሪት ወነቢያት እስከ ዮሐንስ ተነበዩ ወእመሰ ት ፈቅዱ ትትወከፍዎ ውእቱ ኤልያ ስ ዘሀለዎ ይምጻእ።

፮ ወካዕበ ይቤሎ ገብርኤል መልአክ ለዘካርያስ ወውእቱ የሐ ውር ቅድሜሁ በመንፈስ ቅዱስ ወበኃይለ ኤልያስ ከመ ይሚጥ ልበ አበው ኀበ ውሉድ ወሕሊና ከሃድያን ኀበ ሕሊና ጻድቃን ወእ መቦ ዘይናፍቅ ዘንተ ወይብል ዝንቱ ኵሉ ቃል ዘተጽሕፈ በእ ንተ ኤልያስ ወአኮ በእንተ ዮሐ ንስ ወእፎ ይእዜ ይቤ መድኃኒነ ከመዝ በእንተ ዮሐንስ ናወሥኦ።

፤እነሆ እኔ መንገድን የሚጠርግ መልአኬን በፊትህ እልካለሁ ተብሎ ስለእርሱ የተጻፈለት እርሱ ነውና ፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ሴቶች ከወለዷቸው መጥምቁ ዮሐንስን የሚበልጥ ?ስም፤በመንግሥተ ሰማይ ግን ከእርሱ የሚያንሰው ይበልጣል። ከመጥምቁ ዮሐንስ ጀምሮም እስከ ዛሬ ድረስ መንግ ሥተ ሰማይ ትገፋለች። የገፏት ግን ይነጣጠቋታል።ሁሉም ኦሪት ነቢያት፤ እስከ ዮሐንስ ተናገሩት ቀበሉት ዘንድ ከወደዳችሁስ ይመጣ ዘንድ ያለው ኤልያስ ይህ ነው፤ አላቸው።

6 ዳግመኛም መልአኩ ገብርኤል ዘካርያስን አለው። እርሱ የአባቶችን ልብ ወደልጆች፤ የከሐድያንን አሳብ ወደጻድቃን አሳብ ይመልስ ዘንድ በመንፈስ ቅዱስ በኤልያስ ኃይል በፊቱ ይሔዳል አለው። ይህን የሚጠራጠር ይህ ሁሉ ቃል የተጻ ፈው ስለኤልያስ ነው፤ ስለዮሐንስ አይደለም ቢል ዛሬ መድኃኒታችን ስለ ዮሐንስ እንደሆነ እንዴት ተና ገረ ብለን እንመልስለታለን።

፯ ወንብሎ ኵሉ ቃል ዘተብህለ በእንተ ኤልያስ ርቱዕ ያብጽሑ ኀበ ዮሐንስ እስመ ስም ይመርህ ኀበ ግብር ወግብር ይመርህ ኀበ ስም ኢሰማዕከኑ ኦ ፍቁር ለባዊ ከመ ኤልዛቤል ሰደደቶ ለኤልያስ ትቤሎ ለኢዩ ንጉሠ እስራኤል ሰላም ለዘምሪ ቀታሌ እግዚኡ።

፰ ወኢሳይያስኒ ኀበ ዘለፎሙ ለእስራኤል ይቤሎሙ ስምዑ መላእክተ ሰዶም ቃለ እግዚአብሔር ወአጽምኡ ሕዝበገሞራ ሕገ እግዚአብሔር። ወካዕበ ዮሐንስኒ አቡቀለምሲስ እንዘ ይዘልፎሙ ለቤተ አይሁድ እስተማሰለ በመካነ ስቅለቱ ለመድኃኒነ በሰዶም ወግብፅ እንዘ ይብል ወአንበረ በድኖሙ ውስተ ሀገር እንተ ስማ ፍጥሞ በእንተ ዝንቱኬ ሰመዮ መድኃኒነ ለዮሐንስ በስመኤልያስ ከሬባዊ እስመ ግብሩ ለዮሐንስ ከመ ግብረ ኤልያስ ነቢይ እስመ ኤልያስ ኮነ ዘላፊ አክዓብ ንጉሠ እስራኤል ወኤልዛቤል ንግሥቶ ከማሁ ዮሐንስኒ መጥምቅ ኮነ ዘላፊሆሙ

7 ስለ ኤልያስ የተናገረው ቃል ሁሉ በእርሱ እንደሆነ እንነግረዋለን፤ ስለ ዮሐንስ እንደሆነ ያውቁ ዘንድም ይገባል። ስም ወደ ግብር ይመራል፤ ግብርም ወደ ስም ይመራልና። የተወደድህ ሰው ሆይ ኤልዛቤል ኤልያስን እንዳሳደደችው አልሰማህምን። የእስራኤልን ንጉሥ ኢዩንም ጌታውን ለገደለ ለዘምሪ ልጅ ሰላምታ ይገባል አለችው።

8 ኢሳይያስም እስራኤልን ሲዘልፋቸው የሰዶም አለቆች ሆይ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤የገሞራ ሕዝቦችም የእግዚአብሔርን ሕግ አድምጡ አላቸው።ዳግመኛም አቡቀለምሲስ የተባለ ዮሐንስ የአይሁድን ወገን ሲገሥጽም በጌታችን የስቅለቱ ቦታ፣በሰዶምና በግብፅም ፍጥሞ በምትባል ሀገር በድናቸውን አስቀመጠ እያለ መሰለ። ስለዚህም መድኃኒታችን ዮሐንስን በከሬባዊው በኤልያስ ስምሰየመው። የዮሐንስ ተግባር እንደነቢዩ ኤልያስ ነውና። ኤልያስ የእስራኤልን ንጉሥ አክዓብንና፣ ንግሥት ኤልዛቤልን የገሠጸ ነው።እንደዚሁም ሁሉ ዮሐንስ መጥምቅም ሄሮድስንና ሚስቱ

ለሄሮድስ ወሄሮድያዳ ብእሲቶ።

፱ በከመ ይቤ ዮሐንስ አፈወርቅ ሊቀ ጳጳሳት ዘቊስጥንጥንያ በተግሣፅ ፲ወ፰ እንዘ ይብል በሕገ ብሊትኒ እለ ተጸምዱ ለጸሎት እምኔሆሙ ኮኑ ውስተ ፡'የዐቢ መዓርግ ለኤልያስኒ ኢሀለዎ ዘእንበለ አሐዱ ዘብድው ወኤልያስኒ ወዮሐንስ ነበሩ በንዴት ወእመሰ ከመዝ ውእቱ እልቦ ዘይትሜነን በእንተተጽናሱ ወኢይምሰሎ ከመ ተፅናስ ኃሣር ወምናኔ አኮ ተፅናስ ዘይሬስዮ ምኑነ አላ ብዕል ይሬስዮ ለሰብእ ይጸነስ በአተጋብኦ ብዙኃን ወሐልዮ ኅብስት ሎሙ ወአዕኰቶ ኢይከውኖሙ ዕዳ ቦኑ ዘይጸነስ እምያዕቆብ እስመ ይቤ ለእመ ወሀበኒ ግዚአብሔር ኅብስተ ዘዕበልዕ ወልብሰ ዘእለብስ።

፲ ትብልኑ ከመ ኤልያስ ወዮሐንስ አልቦሙ ሞገስ ወክሂል እስመ ኤልያስ ዘለፎ ለአክዓብ በኃይል ወበቃል ልዑል ወይቤሎ አኮ አነ ዘእገፌትዮሙ ለእስራኤል አላ አንተ ወቤተ እቡከ ወዮሐንስኒ ዘለፎ ለሄሮድስ እንዘ ይብል ኢይደልወከ ታውስብ ብእሲተ

ሄሮድያዳን የዘለፈ ነው።

9 የቊስጥንጥንያው ሊቀጳጳስ ዮሐንስ አፈወርቅ በዐሥራ ስምንተኛው ተግሳጹ ሲናገር በብሉይ ኪዳን ሕግም ለጸሎት ከተጠመዱ ሰዎች በበለጠ መዓርግ ያሉ ነበሩ። ለኤልያስ ከአንድ ዳባ በስተቀር አልነበረውም። ኤልያስና ዮሐንስ በችግር ኖሩ። እንደዚህ ከሆነ ከችግሩ ከድህነቱ/ የተነሣ የሚናቅ የለም ድህነት ችግር ውርደት፣ንቀት አይምሰለው። ባዕለጠግነት ሰውን ብዙ ከመሰብሰብ፣ ስለምግብም ከማሰብ የተነሣ እንዲቸገር ያደርገዋል እንጂ። ምስጋናውም ዕዳ አይሆንባቸውም ከያዕቆብ ወገን የሚቸገር አለን? እግዚአብሔርም የምመገበውን ምግብ፣ የምለብሰውን ልብስ ቢሰጠኝ ይበቃኛል ይላልና።

10 ኤልያስና ዮሐንስ ሞገስ፣ችሎታ የላቸውም፤ትላለህን? ኤልያስ በኃይልና በሚሰማ ድምፅ አክዓብን ዘልፎታልና። እኔ እስራኤልን የምገለባብጣቸው አይደለሁም፤አንተና የአባትህም ወገን ነው እንጂ ብሎታልና ዮሐንስንም የወንድምህን የፊልጶስን ሚስትልታገባ አይገባህም እያለ ዘል

እትከ ፊልጶስ ወካዕበ ኮነ ኤልያስ ባሕታዊ ንጹሐ ወድንግለ።

፲፩ ከማሁ ዮሐንስኒ ንጹሕ ወድንግል እስመ ለኤልያስ ወልደ መካን ኮነ ልብሱ ዘብድወ ጠሊ ወቅናቱ ዘዓዲም ወሲሳዩ ዘያመጽእ ሎቱ ቋዕ ሥጋ ወኅብስተ ዘኢይትዓወቅ ኵነቱ ወከማሁ ለዮሐንስኒ ወልደ መካን ኮነ ልብሱ ዘፀጉረ ገመል ውስተ ሐቌሁ ቅናቱ ዘዓዲም ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ ገዳም።

፲፪ እስመ ዮሐንስ ሰምዓ ውስተ ዮርዳኖስ ቃለ አብ ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወርእየ መንፈስ ቅዱስ እንዘ ይወርድ ከመ ርግብ ወይነብር ላዕሌሁ ከማሁ ኤልያስኒ ታቦራዊ ሰምዓ ውስተ ደብር ቃለ አብ እንዘይብል ቦቱ ሠመርኩ ወሎቱ ስምዕዎ እስመ ዮሐንስ ኮነ ሰማዕተ ለቀዳማዊ ምጽአተ ወልደ እግዚአብሔር ወኤልያስኒ ገዳማዊ ከማሁ ይከውን ሰማዕተ ለደኃራዊ ምጽአተ ወልደ እግዚአብሔር ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ እምኀበ እግዚአብሔር በነቢይ እፌኑ ለክሙ ኤልያስሃ ቴስብያዌ ዘእንበለ ትብጻሕ ዕለተ እግዚአብሔር።

፲፫ ወእመቦ ዘይሴአለኒ ወይትዋሥአኒ በዝንቱ ነገር እንዘ ይብል አመሰእኩ ኀቤሁ አይሁድ እምኢየሩሳሌም ካህናተ ወሌዋውያነ ከመ ይስአልዎ ወይበልዎ አንተኑ መኑ አንተ እምነ ከመ ውእቱ ኢኮነ ክርስቶስሃ ወይቤልዎ መኑ አንተ ኤልያስኑ አንተ ወይቤ ኢኮንኩ ወይቤልዎ ነቢይኑ አንተ ወይቤ አልቦ ወይቤልዎ መኑ አንተ እንከ ከመ ናይድአሙ ወናጠይቆሙ ለእለ ፈነውነ ወለእኩነ መነ ትብል ርእሰከ። ወይቤ አንሰ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል ጺሑአ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር በከመ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ።

፲፬ ወእለሰ ተፈነው እምፈሪሳውያን እሙንቱሰ ተሰአልዎ ወይቤልዎ በእፎ እንከ ታጠምቅ ለእመ ኢኮንከ ክርስቶስሃ ወኢኤልያስሃ ወኢነቢየ። ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎሙ አንሰ አጠምቅ በማይ ወማእከሌክሙ ሀሎ ይቀውም ዘኢተአምርዎ አንትሙ ወእመሰ ሰመዮ

ፎታልና። ዳግመኛም ኤልያስ ባሕታዊ፣ ንጹሕ፣ ድንግል ነው።

11 እንደዚሁም ሁሉ ዮሐንስም ንጹሕ፣ድንግል፤ ባሕታዊ ነው። የመካን ልጅ የሆነ የኤልያስ ልብሱ የፍየል ሌጦ ነው፤ መታጠቂያውም ጠፍር ነው። ምግቡም ሁኔታው የማይታወቅ አሞራው የሚያመጣለት ሥጋ ወይም ኅብስት ነው።እንደ ዚሁም ሁሉ የመካን ልጅ ለሆነ ለዮሐንስም ልብሱ የገመል ፀጉር መታጠቂያውም የጠፍር ነው። ምግቡም አንበጣና የጋጃ ማር ነው።

12 ዮሐንስ የምወድደው ልጄ ይህ ነው ሲል የአብን ቃል በዮርዳኖስ ሰማ። መንፈስ ቅዱስም በርግብ አምሳል ሲወርድ ከራሱም ላይ ሲቀመጥ አየ። እንደዚሁም ሁሉ የታቦሩ እንግዳ ኤልያስም የምወደው ልጄ ይህ ነው እርሱን ስሙት የሚል የአብ ቃልን በደብረ ታቦር ሰማ፤ዮሐንስ በመጀመሪያ ለእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ምስክር ሆነ። እንደዚሁም ሁሉ ገዳማዊው ኤልያስም የእግዚአብሔር ቀንሳትደርስ ቴስብያዊው ኤልያስን እልክላችኋለሁ ተብሎ ከእግዚአብሔር በነቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ለሁለተኛው የእግዚአብሔር ልጅ መምጣት ምስክር ይሆናል።

13 ስለዚህ ነገር እንዲህ እያለ የሚጠይቀኝ ካለ ከኢየሩሳሌም ካህናቱን ሌዋውያኑን ይጠይቁት ዘንድ አይሁድ በላኩ ጊዜ አንተ ማን ነህ አሉት፤ እርሱም አመነ እንጂ አልካደም፤ ክርስቶስ እንዳልሆነም አመነ። አንተ ማን ነህ ኤልያስ ነህን? አሉት፤አይደለሁም አለ ። ነቢይን ነህን? አሉት፤ አይደለሁም አለ። እንኪያውስ ለላኩን እንነግራቸው፣ እናስረዳቸውም ዘንድ ራስህን ማን ትላለህ አሉት፤ እኔ በገዳም የማስተማር ነቢዩ ኢሳይያስ እንደ ተናገረውም የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ የምል አዋጅ ነጋሪ ነኝ አለ።

14 ከፈሪሳውያን የተላኩት እነዚህም ጠየቁት፤ አሉትም። ክርስቶስ፤ ኤልያስ ነቢይም ካልሆንህ እንዴት ታጠምቃለህ? አሉት፤ ዮሐንስም መለሰ፤እኔ በውኃ አጠምቃለሁ፤ ነገር ግን እናንተ የማታውቁት በመካከላችሁ ቆሟል አላቸው፤መድኃኒታችን በኤልያስ

መድኃኒን በስመ ኤልያስ ነቢይ ወእፎ ለሊሁ ዮሐንስ ክህደ ከመኢኮነ ኤልያስ ንሕነሰኬ ንሠጠዎ ወንብሎ ውእቱሰ ዮሐንስ መጥምቅ አበየ ዘንተ በእንተ ፪ቱ ግብራት።

፲፭ እስመ አይሁድ ሶበ ሰምዑ ምጽአቶ ለኤልያስ ነቢይ ይቤሉ በጽሐ ኅልቀተ ዝንቱ ዓለም ወይመስሎሙ ከመ ሶቤሃ ታስተርኢ መንግሥተ እግዚአብሔር እስመ ይቤ ዮሐንስ መጥምቅ ነስሑ ወእመኑ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ወካልዕሰ ምክንያት እስመ ኤልያስ ገብረ ብዙኃ ተአምረ ዘአልቦ ትልቍ ወዮሐንስሰ አልቦ ዘገብረ ተአምረ ወበእንተዝ ይቤ ኢኮንኩ ኤልያስሃ።

፲፮ እስመ ከመዝ ልማዱ ትሕትና ለብፁዕ ዮሐንስ መጥምቃዊ ወያሬድኒ ማኅሌታይ ሶበ ርእየ ኅብረተ ግብሮሙ ለኤልያስ ወለዮሐንስ ሐለየ በመኃልይሁ ወይቤ ለኤልያስ ወለዮሐንስ አሐዱ ሕሊናሆሙ ወአሐደ ኃይለ ይለብሱ ዘብድወ የአጥቁ ዓዲመ ውስተ ሐቍሆሙ ወንብረቶሙ ገዳም አ እግዚእየ

ስም ከሰየመው ይህ ዮሐንስ ኤልያስ እንዳልሆነ እንዴት ካደ? ቢል እኛም ፤ ዮሐንስ መጥምቅ ይህንን ስለሁለት ምክንያት እንቢ አለ ብለን እንመልስለታለን።

15 አይሁድ የነቢዩ የኤልያስን መምጣት በሰሙ ጊዜ የዚህ ዓለም ፍጻሜ አልቋል፤በዚያን ወቅትም የእግዚአብሔር መንግሥት የምትገለጥ ይመስላቸው ነበርና። ነቢዩ ዮሐንስም መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ ይል ነበርና። ሌላው ምክንያትም ኤልያስ ቁጥር የሌላቸው ብዙ ተአምራትን አድርጓል፤ዮሐንስ ግን ያደረገው ተአምር የለምና ። ስለዚህም ኤልያስ አይደለሁም አለ።

16 ለመጥምቁ ብፁዕ ዮሐንስ እንዲህ ዓይነቱ ትሕትና ልማዱ ነውና። ማኅሌታዊው ያሬድም የኤልያስንና የዮሐንስን የተግባር አንድነት በተመለከተ ጊዜ በምስጋናው አመሰገነ፤ አለም፤የኤልያስና የዮሐንስ አሳባቸው አንድ ነው፤በአንድ ኃይልም ሌጦ ይለብሳሉ፤ በወገባቸውም ጠፍር ይታጠቃሉ። ኑሯቸውም ገዳም

ኢየሱስ ክርስቶስ ረስየኒ ንቁሐ ወትጉሃ ለሰብሖ ስምከ ከመ ራጉኤል መልአክ ሣህልከ ወሶበ ደወይኩ ወበጻሕኩ ለሞት ፈኑሊተ ዘንተ መልአከ ሣህልከ ከመ የሀበኒ ፈውሰ ከመ ኢዮብ ዕጉሥ ዘተጠምቀ በዮርዳኖስ ዘቦቱ ኪያከ አጥመቀ ዮሐንስ ወሶበ ይትቃወመኒ ሰይጣን ኀሡም ሀበኒ መዊዓ ከመ ሜልኪ ቁልዝማዊ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ እስከ ለዓለመ ዓለም አሜን

፲፯ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዕሤተ ነቢይ ይነሥእ እምኀበ እግዚአብሔር አምላኩ፤አንተ አ ኤልያስ ዘመጻእከ ዝየ፤ ሶበ ይቤልዎ ሕዝብ ዮሐንስ አበየ በእንተ ዛቲ ትሕትና ኤልያስሃ ተሰምየ፤ ዮምኒ ሀበኒ ትሕትና ልብ አ እግዚእየ፤ ትዕቢትሰ ያቴሕት ዐቢየ።

<u>ድርሳነ ኤልያስ ዘጥቅምት</u>

፩ በስመእግዚአብሔር አብ ዘአብጽሐነ እስከ ዛቲ ሰዓት ወበስመ ወልድ ዋሕድ ዘከለሎ ለሰማይ በከዋክብት ወበስመ መንፈስ ቅዱስ

ነው። አቤቱ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ እንደ ይቅርታህ መልአክ እንደ ራጉኤል ስምህን ለማመስገን የነቃሁ አድርገኝ፤እስከመሞት ደርሼ ከታመምሁም ዮሐንስ አንተን ባጠመቀበት በዮርዳኖስ እንደ ተጠመቀው እንደታጋሹ እንደ ኢዮብ ፈውስ ይሰጠኝ ዘንድ ይህን የይቅርታ መልአክህን ላክልኝ ። ሰይጣን በሚቃወመኝ ጊዜም እንደ ቁልዝም ሀገር ሰው እንደ ሜልኪ ድል ማድረግን ስጠኝ። ለዘላለሙ አሜን።

17 ነቢይን በነቢይ ስም የተቀበለ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ዘንድ የነቢዩን ዋጋ ያገኛል። ወደ እኔ የመጣህ አንተ ኤልያስ ሆይ ሕዝቡ በጠየቁት ጊዜ ዮሐንስ አይደለሁም አለ፤ ስለዚህ ትሕትናውም ኤልያስ ተባለ፤ ጌታዬ ሆይ ዛሬም የልብ ትሕትናን ስጠኝ፤ ትዕቢት ታላቁን ያዋርዳልና።

<u>ድርሳን ኤልያስ ከጥቅምት</u>

1 እስከዚህች ሰዓት ባደረሰን በእግዚአብሔር አብ ስም፣ ሰማይን በከዋክብት በሸፈነው፣አንድ በሆነ በወልድ ስም፣ መሬትን በአበቦች

ጸራቅሊጦስ ዘአሠርገዋ ለምድር በጽጌያት ዘአብሖ ለእስክንድር ከመይዕርግ ውስተ ገነት ወይርአይ ንብረቶሙ ለነቢያት እለ ሠወሮሙ እምገጸ ሞት ይቀጥቅጦ ለሰይጣን ታሕተ እገሪነ በኵሉ ጊዜ ወበኵሉ ሰዓት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘይትበብ በወርኃ ጥቅምት ሞገስ ስሙ ለኤልያስ የሀሉ ምስሌነ አሜን። ስምዑ ይእዜኒ ኦ አኃውየ ንነግርከሙ ዜና ሀልዎቱ ለእግዚእክሙ ወሊቅክሙ ውስተ ብሔረ ሕይወት ምስለ ሄኖክ ጸሐፌ ኀቡዓት ወሀሎ አሐዱ ንጉሥ ዘስሙ እስክንድር ወልደ ፊልጶስ ወውእቱሰ ንጉሥ ጻድቅ ወፈራሔ እግዚአብሔር ወመዋዔ ፍትወት ወድንጋሌ ዘአጥረየ ከመኤልያስ አልቦ እምቅድሜሁ ወአልቦ እምድኅሬሁ ዘነበረ በድንግልና እንዘ ሀሎ ውስተ መንግሥቱ።

፫ ወበእንተዝ ወሀቦ እግዚአብሔር አዶናይ ጥበበ ወልቡና ዘይትረአይ ወዘኢይትረዓይ ከመ

ባስጌጠ ከሞት ስለሰወራቸው የነቢያትን አኗኗር ለማየት ወደ ወደብሄረ ሕያዋን ያርግ ዘንድ ለእስክንድር በፈቀደለት ጸራቅሊጦስ በተባለ መንፈስ ቅዱስ ስም በየጊዜውና በየሰዓቱ ሁሉ ሰይጣንን ከእግራችን በታች ይጣለው፤ ለዘለዓለሙ አሜን።

2 ይህ ድርሳን በጥቅምት ወር የሚነበብ ነው። የስሙ ሞገስ በእኛ ላይ ይደር፤አሜን።ወንድሞቼ ሆይ አሁንም የተሰወረውን ከጸፊ ከሄኖክ ጋር በብሄረ ሕያዋን የጌታችሁን፣ የአለቃችሁን መኖር ዜና እንነግራችሁ ዘንድ ስሙ፤ስሙ እስክንድር የሚባል የፊልጶስ ልጅ የሚሆን አንድ ንጉሥ ነበር። ይህ ንጉሥም ጻድቅ፣ እግዚአብሔርን የሚፈራ፣ፈቃደ ሥጋን ያሸነፈ፣ እንደኤልያስም ድንግልናን ገንዘቡ ያደረገ ነበር። በንግሥናው ሆኖ በድንግልና የኖረ ከእርሱ በፊትም ከእርሱ በኋላም የለም።

3 ስለዚህም ሁሉን ቻይ እግዚአብሔር የሚታየውንና የማይታየውን ከምሥራቅ እስከ ፀሐይ መግቢያ

ያእምር ኵሎ ዘታሕተ ሰማይ እምሥራቅ እስከ ምዕራበ ፀሐይ አልቦ ነገር ዘውእቱ ኢተሰምዓ ወአልቦ መካን ዘውእቱ ኢበጽሐ ወአልቦ መንግሥት እንተ ኢጸውአት ስሞ ዐቢየ።

፬ ወእምዝ ሶበ ሰምዓ ውእቱ ንጉሥ እስክንድር ዜናሃ ለብሔረ ሕያዋን ዘሀለው ውስቴታ ሄኖክ ወኤልያስ ወአጥብዓ ወአውተረ ጸልዮ ኀበ እግዚአብሔር ከመይሖር ወይጠመቅ እማየ ሕይወት ወይርአይ ኪያሃ ወአያደ ዓዋዲ ውስተኵሉ ሠራዊቱ ወመከረ ምክረ ከመ ይንሣእ ኵሎ ልሒቀ ዘቦ ጽሕም ወዘኢያብቍለ ጽሕመ ኢይምጻእ ከመኢይፍራህ እንዘ የዓዱ ብሔረ ጽልመት ከመ ደብተራ መልዕልተ ማየ ባሕር ወይበጽሕ እስከ ሰማይ እምሥራቅ ወምዕራብ።

፭ ወትወጽእ ፀሐይ እምውእቱ ደብተራ ጽልመት ወትሠርቅ ከመ መርዓዊ ዘይወጽእ እምጽርሑ ወተዓውድ ምዕዋደ ወዓዊዳ ትገብእ ውስተ ደብተራ ጽልመት ወትሠርቅ ህየ ለብሔረ ሕያዋን በከመ ትእዛዘ ፈጣሪሃ

ከሰማይ በታች ያለውን ሁሉ ያውቅ ዘንድ ጥበብንና ማስተዋልን ሰጠው፤እሱ ያልታወቀበት እርሱ ያልደረሰበት ቦታም የለም። ታላቅ የሆነ ስሙን ያልጠራች መንግሥትም የለችም።

4 ከዚህ በኋላ ንጉሡ እስክንድር በውስጧ ሄኖክና ኤልያስ ያሉባትን የብሄረ ሕያዋንን ዜና በሰማ ጊዜ በሕይወት ውኃ ይጠመቅና እርሷንም ያያት ዘንድ ጨክኖ ወደ እግዚአብሔር መጸለይን አዘወተረ።

ለሠራዊት ሁሉ መልእክተኛ ላከ፤ ጽሕም ያበቀለውን ሽማግሌውን ሁሉ ይወስድ ዘንድ መከረ በባሕሩ ውኃ ላይ እንደድንኳን የሆነውን ጨለማ ሀገር ሲሻገር እንዳይፈራ ጽሕም ያላበቀለ አይምጣ አለ። ከምሥራቁና ከምዕራቡም እስከ ሰማይ ይደርሳል።

5 ከዚህ ጨለማ ድንኳንም ፀሐይ ትወጣለች። ከአዳራሹ እንደሚወጣ ሙሽራም ብቅ ትላለች፤ዙሪያውንም ትዞራለች። ዙራም በጨለማው ድንኳን ትገባለች። በዚያም እንደፈጣሪዋ ትእዛዝ በብሔረ ሕያዋን ላሉት ትወጣለች፤ ፀሐዩም

ፀሐይኒ እዕመረ ምዕራቢሁ ወሰበ ተናገረ ከመዝ ኢይትነሥኡ ንዑሳን በውስተ ፀብዕ። ወመጽኡ ፪ቱ ዘኢያብቄሉ ጽሕመ ወወደዩ ውስተ ሥጋሆሙ መምስጠ ኀበሙጻእ ጽሕሞሙ ወሖሩ ኀበ እስክንድር ወርእዮ ንጉሥ ዘንተ ጥብአተ ልቦሙ ይቤሎሙ ለምንት ገበርክሙ ዘንተ ከመ ታቀስሉ ሥጋክሙ እስከ ይወጽእ ደም።

፮ ወይቤልዎ ለማዕነእንዘ ይብሉ ከመኢይመጽእ ምስሌከ እመ ኢያብቄለ ጽሕመ ወንሕነኒ ጠባዕነ ላዕለ ሥጋነ ከመ ይትዐወቅ ከመኢንፈርህ ሞተ ከመንምጻእ ምስሌከ ውስተ ቀትል ወእለሰ ልሕቁ ይቴክዙ በእንተ ብእሲቶሙ ወውሉዶሙ ወለነፍሶሙሰ ይፈርሁ ወንሕነሰ ንጠብዕ እመኒ ሞትነ ምስሌከ ወእመኒ ሐዮነ ምስሌከ ወአንከረ ንጉሥ ጥብዓቶሙ ወካዕበ ደገመ ዓዋዲ እንዘ ይብል ኵሉ ዘጠብእ ልቡ ይመጽእ ኀቤየ እመሂ ልሒቅ ወእመሂ ንዑስ ወእመኒቦ

መግቢያውን ዐወቀ እንደተባለ፤ይህን በተናገረ ጊዜም ታናናሾቹ በጦርነት አይነሡም። ጽሕም ያላበቀሉ ሁለት ሰዎችም መጡ። ከጽሕማቸው መብቀያ ያለ ሥጋቸውንም ቢላ ጨምረውበት ነበር። ወደ እስክንድርም ሔዱ፤ንጉሡም የልቦናቸውን ጭካኔ ተመልክቶ ደም እስከሚወጣው ድረስ ሥጋችሁን ታቆስሉ ዘንድ ለምን እንዲህ አደረጋችሁ? አላቸው።

6 እነርሱም ጽሕም ያላበቀለ ሰውጺም ካላበቀለ ከአንተ ጋር እንደማይመጣ ዐወቅን፤እኛም ከአንተ ጋር ወደጦርነቱ ለመምጣት ሞትን እንደማንፈራ ይታወቅልን ዘንድ በሰውነታችን ላይ ጨከንን፤ ታላላቆቹ ስለሚስቶቻቸው፣ስለልጆቻቸው ያዝናሉ። ለነፍሳቸውም ይፈራሉ። እኛ ግን እንጨክናለን፤ብንሞትም፣ብንድንም ከአንተ ጋር ነው አሉት። ንጉሥእስክንድርም ጭካኔአቸውን አደነቀ።ዳግመኛም አዋጅ ነጋሪው ታላቅም ቢሆን፣ታናሽም ቢሆን ልቡ ጨካኝ የሆነ ሁሉ ወደ እኔ ይምጣ። ልቡ የሚፈራ

ዘይፈርህ ልቡ ኢይምጻእ ከመ ኢያፍርህ ልበ ቢጹ ከማሁ።

፯ ወእምዝ ተንሥአ ለፀብዕ ምስለ ሠራዊቱ ብዙኃን ወረሰየ ትውክልቶ ላዕለ እግዚአብሔር አምላኩ ወሖረ ወበጽሐ በአሐዱ ዓመት ወነጸረ ለፌ ወለፌ ወንጥአ ዘይገብር ውስተ ብሔረ ጽልመት እስመ አልቦ በሀየ ነፋስ ለአሕማር ወለራግናት በዘይትሔ ደፉ ወየኀልፉ እንተ ሀየ፡፡

፰ ወካዕበ ርእየ እንተ ሀለው ውስተ ብሔረ ጽልመት አዕዋፍ ዐበይት ጥቀ እምነ አንስርት ወወሀቦሙ ሥጋ እንስሳ ወይትነሥኡ ወይበውኡ ውስተጽልመት መልዕልተማይ ወየዓውዱ ብሔረ ሕያዋን ወይበልዑ ወኀንድዮሙ ይገብኡ። ወካዕበ ርእዮሙ ከመ ይዛውዑ ምስለ ሰብእ እስመ ኢየአምሩ ሰብአ ወኮኑ የዋሃነ ከመ ርግብ ዘአልቦ አከይ ወከመ በግዕ ዘኢይነብብ በቅድመ ዘይቀርጾ ወይበልዑ ሥጋ ወጻቃውዐ ወሶከረ እምእደ ሰብእ ወባሕቱ ራእዮሙሰ ግሩም ፈድፋደ

ሰው ግን እንደእርሱ የጓደኛውን ልቡና እንዳያስፈራ አይምጣ አለ።

7 ከዚህ በኋላ ከብዙ ሠራዊት ጋር ለጦርነት ተነሣ። ተስፋውን በአምላኩ በእግዚአብሔር አደረገ፤ በአንድ ዓመትም ሔዶ ደረሰ፦ ወዲያና ወዲህ ተመለከተ።በጨለማው ቦታም የሚያደርገውን አጣ። መርከቦቹ፤ ታንኳዎቹ በሚነዱበት ፤ በዚያም አልፈው ይሔዱ ዘንድ ነፋስ የለበትምና።

8 ዳግመኛም በጨለማው ሀገር ከአሞራ ዘሮች ታላላቅ አዕዋፍን ተመለከተ። የእንሰሳትን ሥጋም ሰጣቸው።ተነሥተውም በውኃው ላይ ወደጨለማው ገቡ። ብሔረ ሕያዋንንም ዞሩ። በልተው ትንሽ ቆይተውም ይገባሉ፤ዳግመኛም ከሰው ጋር ሲጫዎቱ አያቸው። ሰውን አያውቁም ነበርና። ክፋት እንደሌላት ርግብም የዋሐን ናቸው። በሚሸልተው ፊት እንደ ማይናገር በግ ናቸው። ከሰው እጅም ሥጋን፣ ማርን፣ ስኳርን ተመገቡ፤ መልካቸውም ፍጹም የሚደንቅ ነው፤ በአካልም ታላላቆች ናቸው።

ወአበይት በአካል።

፱ ወነረየ እምውስተ ትዕይንቱ ዕደወ ጽኑዓነ ወአዘዞሙ ይጽዓኑ አንስርተ ወገብረ በጥበብ ቅድመ ትዕይንቶሙ ዘኢይክሉ ጸቢአቶሙ ሰቂሎሙ ዲበ ሐፃውንት ወእንዘ ይሬእዩ ሥጋ ወሰድዎሙ ውስተ ጽልመት ወአዕደውዎሙ ፫ ዕለተ ወ፫ ሌሊተ ውስተ ብርሃን በብሔረ ሕያዋን ወገብኡ ኀበእስክንድር ንጉሥ ወነገርዎ ኵሎ ዘኮነ ወዘርእይዎ በውስተ ጽልመት እስከ በጽሑ ኀበብርሃን ብሔረ ሕያዋን ወእምዝ አስተዳለው አሕማረ ወአርማሰ ወራግናተ ወጠብሐ አልህምተ ወአባግዓ ዘእንበለ ይምትሩ መለያልያቲሆሙ ወአሠሩ በሐብል አልሕምተ ወአሕማረ ወእንዘ ይስሕቡ አንስርት ሥጋ ተስሕቡ አሕማር በአህባል ወአብእዎሙ ውስተብርሀ በሠለስቱ መዓልት ወበሠለስቱ ሌሊት በከመ ሖሩ እደው።

9 ከከተማውም ብርቱ ወንዶችን መረጠ፤ በአሞራዎቹ ይጫኑ ዘንድም አዘዛቸው። ሰቅለው በጦር ወጓቸው፤የማይችሉትንም በጥበብ ባከተማቸው አደረገ። ሥጋውንእ ያዩም ወደጨለማው ወሰዷቸው። በሦስት ቀንና በሦስት ሌሊትም ብርሃን ወደአለበት ወደብሄረ ሕያዋን አሻገሯቸው። ወደ ንጉሡ ወደ እስክንድር ተመልሰውም የሆነውን ሁሉ ነገሩት። ብሔረ ሕያዋን ወደ አለችበት ወደ ብርሃኑ እስከሚደርሱ ድረስ በጨለማው ያዩትንም ነገሩት። ከዚህ በኋላም መርከቦችን፣ የባሕር ሳንሳዎችን፣ ጀልባዎችን አዘጋጁ። መለያያቸውን ሳይቆራርጡም ላሞችን በጎችን አረዱ ፡በሬዎችንና መርከቦችንም በገመድ አሰሯቸው ሥጋውን ሲስቡት መርከቦችም ተሳቡ። መጀመሪያ ወንዶቹ እንደሔዱም በሦስት ቀንና በሦስት ሌሊት አስገቧቸው።

፲ ወሶበ ወጽኡ ርእይዋ ለሀገር ቅድስት ወኵሎ ማዮሙ ጥዑመ እምአስካለ ወይን ወእምነ ሦከር ወኵሎ እበኒሆሙ ሰርድዮን፤ ወክርከዴን፤ ወያክንት፤ወሰንፔር፤ ወዘሕዋር፤ ወሉል ወአልቦ ከንቱ በውስተ ምድሮሙ እስከ ሣዕሩኒ ያወጽእ መና ወመዓረ ዘመንከር ራእዩ ወአልቦ ቊር ወሐሩር ወአልቦ ክረምት ወኢሐጋይ ዘምልዕት ጸቃውዓ ወጸጋ እግዚአብሔር ላዕሌሃ።

10 በወጡ ጊዜም የተቀደሰችዋን ሀገር ተመለከቷት።ከወይን ፍሬና ከስካር ይልቅ የሚጣፍጥ ውኃቸውን፣ ሰርድዮን፣ከርከዴን፣ያክንት፣ሰንፔር ዘሕዋር፣ ሉል የሚባሉ ማዕድናቶቻቸውንም ተመለከቱ። ሣሩ መልኩ ያማረ ነው፤ማርን፣ ኅብስትን በሚያስገኝ በምድራቸው ከንቱ ነገር የለም፤ ብርድም፣ ሙቀትም የለም፤ክረምትም በጋም የለም። የማር ወለላን ጸጋን ከእግዚአብሔር የተመላች ናት።

፲፩ ወአልቦ ዓመፃ ወኢምንትኒ ሕሠም በውስተ ውእቱ ብሔር ወኵሉ ሠናይ እመሂ ነፋስ ወእመሂ ሐሩር ወህየንተ አስሐትያ ይወርድ መና ወኵሉ ግበባቲሆሙ ወጸላዕቲሆሙ ምሉዕ መዓረ ወኵሉ እንስሳሆሙ ምሉዕ ሀሊበ ወሶበ የዓርብ ፀሐይ ዘዚአሆሙ ይሠርቅ ኀቤነ ኀበ ዝንቱ ዓለም እማእከሌነ ወማእከሌሆሙ ሀሎ ደብተራ ጽልመት ወተዓውድ ፀሐይ ውስተ ጠፈረ ሰማይ ወበሌሊትነ ይከውን መዓልተ ኀቤሆሙ ወበሌሊቶሙ ይከውን መዓልትነ ወእምዝ ነበሩ ሠናየ ንብረተ ውስተ ብሔረሕያዋን ወአልቦ ዘይፈቅድ ይጻእ እምህየ እስመ ምሕረት በኵሉ ወበፈቃደ እግዚአብሔር ተከስተት ሎቱ ለእ

11 በዚያ ሀገርም ምንም ዓይነት ክፋት በደልም የለም። ነፋሱም ቢሆን፣ ሀሩሩም ቢሆን ሁሉም ጥሩ ነው። በውርጩ ፈንታ መና ይወርዳል። ጉድጓዶቻቸው ዋሻዎቻቸውም ማርን የተሞሉ ናቸው። እንስሳቶቻቸው ሁሉ ወተትን የተሞሉ ናቸው።የእነርሱ ፀሐይ በገባ ጊዜ በዚህ ዓለም በእኛ ዘንድ ይወጣል። በእኛና በእነርሱመካከልም የጨለማ ድንኳን አለ።ፀሐይ በሰማይ ጠፈር ላይ ትዞራለች። ሌሊቱ ቀን ይሆናል፤ የእነርሱ ሌሊታቸውም ቀናችን ነው።ከዚህ በኋላ በብሄረ ሕያዋን መልካም ኑሮን ኖሩ። ከዚያ ሊወጣ የወደደምየለም። በሁሉም ምሕረት ነበርና።ይህቺ የተሰወረች ሀገርም በእግዚአብሔር

ስክንድር ንጉሥ ይእቲ ኅብእት ሀገር እስመ ጸሎተ ንጹሐን ያፈቅር እግዚአብሔር።

፲፪ ወበህየኒ ያንሶሱ ገዳመ እስመ አልቦ አውያተ በህየ ወእንዘ የሐውር ተፅዒኖ ፈረሰ እመንፈስ ወበጽሐ ውስተ ዓየር ወወረደ መልዕልተ ምድር ወአብጽሐ ውስተ ሐይመተ መንፈሳዊት ወንቡራን ህየ ሄኖክ ወኤልያስ ወወረደ እምላዕለ ፈረሱ ወሰገደ ቅድሜሆሙ ወይቤሎሙ አንትሙ አጋእዝትየ እምሰብእኑ ወእምዕጓለ ምሕያው ፍጥረትክሙ ወሚመ እምፈሪሳውያን እስመ ርእየቶሙ ይፀዓዱ ከመጽጌ ረዳ ወስነኒሆሙ ወስእርቶሙ ይፀዓዱ እምሀሊብ ወአዕይንቲሆሙ ይበርሀ እምኮከበ ጽባሕ ወነዊኅ ቆሞሙ ወአዳም ርእየተ ገጾሙ።

፲፫ ወሰበ ይቤ ዘንተ ንጉሥ ቆሙ ወጸለዩ ወባረክዎ ወይቤልዎ ንሕነ ሰብእ ዘከማከ ወበፈቃደ እግዚአብሔር መጻእነ ዝየ ወነገረነ እግዚእነ ከመ ትመጽእ ኀቤነ አነ ኤልያስ ወዝንቱ ሄኖክ

ፈቃድ ለንጉሡ ለእስክንድር ተገለጠችለት። እግዚአብሔር የንጹሖችን ጸሎት ይወድዳልና።

12 በዚህም በጫካው ይመላለስ ነበር፤ጫጫታም የለም። በመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ ፈረሱን ተጭኖ ሲሔድም ከህዋው ወደ መሬት ደረሰ። ወደመንፈሳዊቷ ድንኳንም አደረሰው። በዚያም ሄኖክና ኤልያስ ነበሩ፤ከፈረሱ ወርዶም በፊታቸው ሰገደ፤ አላቸውም። ጌቶች ሆይ ፍጥረታችሁ የአዳም ልጆች ከሆኑት ከሰው ወገን ናችሁን? መልካቸው እንደጽጌረዳ ነውና፤ ጥርሳቸው፣ጠጉራቸውም ከወተት ይልቅ ይነጣልና። ዐይናቸውም እንደአጥቢያ ኮከብ ይበራልና። ቁመታቸው ረጅም የፊታቸው መልክም ያማረ ነውና።

13 ንጉሡ ይህን በተናገረ ጊዜም ቆሙና ጸለዩ፤ አመሰገኑት፤አሉትም። እኛ እንደ አንተ ሰው ነን። ነገር ግን በእግዚአብሔር ፈቃድ ወደዚህ መጣን። ወደእኛ እንደምትመጣም ጌታችን ነገሮናል። እኔ ኤልያስ ነኝ፤ይህም እግዚአብሔር

ዘንብሮ እግዚአብሔር እምገጸ ሞት ወአንተኒ ብፁዕ አንተ እስመ ኮንከ ማኅደረ መንፈስ ቅዱስ በእንተ ንጽሐ ሥጋከ።

፲፬ ወአብደርከ ሰማያዊተ ወመንንከ ምድራዊተ ወገደፍከ ፍትወተ ሥጋ ወአብደርከ ንጽሐ ሥጋ ወበጊሩተ ዚአከ አዕደዎሙ ለሠራዊትከ ምስሌከ እግዚአብሔር እንዘ ኢይከውኑ ንጹሐነ እስመ ጽድቀ አሐዱ ኀየለት ወእብየት እምኃጢአተ ኵሎሙ እስ ዓደው ዝየ ብሔረ ሕይወት ምስሌሁሰ ንጉሥ ዘይመጽእ በደኃሪ መዋዕል ዘውእቱ እግዚእ ክሐሊ በቃሉ ወበከመ አዕደውቶሙ ጽድቀዚአከ ለኵሎሙ ሠራዊትከ እንዘ ኃጥአን ከማሁ ጽድቀ ዚአሁ ለእግዚአብሔር ታዓድዎሙ እምሲኦል እለ አምኑ በስሙ ወተጠምቁ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።

፲፭ ወይእዜሰ ሑር ወግባዕ ውስተ ብሔረ ሞት ወንዘን እስመ በጽሐ ጊዜሆሙ ለእለ ሀለው ምስሌከ ወኢይመውቱ በዝየ ብሔረ ሕይወት ወንንግር ግብረ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር

ከሞት የሰወረው ሄኖክ ነው። አንተም ስለ ሥጋህ ንጽሕና የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ሁነሃልና ብፁዕ ነህ።

14 ሰማያዊቷን መረጥህ፤ምድራዊቷን ናቅህ፤ የሥጋ ፍላጐትን ተውህ፤ የሥጋን ንጽሕናም ወደድህ። ሠራዊቶችህንም ንጹሐን ሳይሆኑ ከመልካም ሥራህ የተነሣ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር አሻገራቸው። የአንዱ ጽድቅ በኋለኛው ዘመን ከሚመጣው ንጉሥ ጋር ወደ ሕይወት ሀገር ከሚገቡት ኃጢአት ሁሉ ትበልጣልችና። ይህም በቃሉ ሁሉን ማድረግ የሚችል ጌታ ነው። ኃጢአተኛ ሲሆኑ ያንተ ጽድቅ ሠራዊቶችህን ሁሉ እንዳሻገረች እንደዚሁም ሁሉ የእግዚአብሔር እውነት ያመኑትን፣በስሙም የተጠመቁትን ከሲኦል ወደዘለዓለማዊው ሕይወት ያሻግራቸዋል።

15 ዛሬ ግን ሒድና ሞትና ኀዘን ወደ አለበት ሀገር ግባ። ከአንተ ጋር ያሉት ጊዜያቸው ደርሷልና። በዚህ የሕይወት ሀገርም አይሞቱምና፤ ከአንተ በኋላ ለሚነሡትም የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ሥራ

ለእለ እምድኅሬከ እስመ ከሠተ ለከ ከመ ትብጻሕ ዝየ ብሔረ ሕያዋን ሀገረ መንፈሳውያን።

፲፮ ወእምድኅረ አርመመ ኤልያስ ነቢይ ዘተነበየ በእንተ ምጽአቱ ለንጉሥ ሰማያዊ ዘያዓድዎሙ ለእለ አምኑ ወተጠምቁ በስሙ እምሲኦል ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወአውሥአ እስክንድር ወይቤ ታበውሑኒኑ እንብብ አጋእዝትየ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜክሙ ወአውሥአ ሄኖክ ጸሐፌ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር ወይቤሎ በል ንብብ ዘትፈቅድ እስመ አባሕናከ ወንነግረከ ዘትሴአለነ እስመፈነወከ እግዚአብሔር ከመንንግር ወናጠይቅ በኵሉ ዘሰአልከ ወከሠተ አፉሁ በፍርሃት ወበረዓድ እንዘ ይብል እፎ ንብረትክሙ ዝየ ባሕቲትክሙ ወምንት ሲሳይክሙ ወዘከመ እፎ ኑዛዜክሙ ወህላዌክሙ አይድዑኒ ከመ ትፈውሱ ሕሊናትየ።

፲፯ ወአውሥአ ሄኖክ ጻድቅ ወይቤ ህላዌነሰ ሠናይ ውእቱ ዘእንበለ ደዌ ወሕማም አልቦ

እንናገራለን። የመንፈሳውያን ሀገር ወደምትሆን ወደዚህች ብሔረ ሕያዋን ትደርስ ዘንድ ገልጦልሃልና።

16 ያመኑትን በስሙ የተጠመቁትንም ከሲኦል ወደ ዘለዓለማዊ ሕይወት ስለሚያሻግራቸው ሰማያዊው ንጉሥ መምጣት የተናገረ ነቢዩ ኤልያስ ዝም ካለ በኋላ እስክንድር መለሰ፤ጌቶች ሆይ በእናንተ ዘንድ ባለሟልነትን አግኝቼ ከሆነ እናገር ዘንድ ፍቀዱልኝ አላቸው። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የሚጽፍ ሄኖክም እሽ የምትፈልገውን ተናገር፤ፈቅደንልሃል፤ የምትጠይቀውንም እንነግርሃለን፤ የጠየቅኸውን ሁሉ እንነግርህ፣እናስረዳህም ዘንድ እግዚአብሔር ልኮሃልና አለው። በመፍራትና በመንቀጥቀጥም በዚህ ቦታ ብቻችሁን አኗኗራችሁ እንዴት ነው? ምግባችሁስ ምንድን ነው? መጽናናታችሁ፣ ሕይወታችሁስ እንዴት ነው? አዕምሮዬን ደስ ታሰኙት ዘንድ ንገሩኝ እያለ ነገር ጀመረ።

17 ጻድቅ ሄኖክም መለሰ፤ አኗኗራችንስ መልካም ነው፤ ደዌ ሕማም የለበትም፤ኀዘንም፤ ሞትም

ሞት ወኀዘን ወአልቦ ሰይጣን ዘያስሕት ወያርኅቅ እምእግዚአብሔር ወኑዛዜነሰ ምስለ መላእክት ወምስለ መንፈስ ቅዱስ አምላክነ ዘያስተፌሥሕ ልበነ ወለለጽባሑ ንሬኢ ሐደሳተ ዘያስተፌሥሕ አልባበ።

፲፰ ወሲሳይነ እመንፈስ ሕይወት ወስቴነ እምጠለ ሕይወት ዘይውኅዝ እምገነት ወፈድፋደኒ ኢነኃሥሥ እስመ ይመልዕ ላዕሌነ መንፈስ አእምሮ ዘአምላክነ ወኢያጽሕቀነ ንስቲተ ዘበእንተ ከርሥ ከማሆሙ ወንትናዘዝ ምስለ መላእክት መዓልተ ወሌሊተ ወባሕቱ አፉነኒ ኢይክል ነጊረ ዘብነ ኑዛዜ ወፍሥሐ እምኀበ መላእክት ወጻድቃን ወሰማዕት ወኵሎሙ ላህያን ወኄራን ወመንፈሳውያን እለቦሙ ዘዘዚአሁ አእምሮ ወዘዚአሁ ራእዮሙ።

፲፱ ወማየ ሕይወትኒ ጸዓዳ ከመ ፀሐይ ወዓሣቲሆሙኒ ጸዓዳ ከመ ሐሊብ ሰበ ይወጽኡ እማየ ሕይወት ኢይመውቱ ወመዝገበ ሕይወት ይእቲ ዛቲ ሀገር ወአልቦ ሞት በውስቴታ እመኒ አዕዋፈ

የለበትም። የሚያሳስት ሰይጣንም የለም፤ መጽናኛችንም ከመላእክት፣ ልባችን ከሚያስደስት ከአምላካችን ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ነው፤በየዕለቱም ልባችንን የሚያስደስት አዳዲስ ነገርን እናያለን።

18 ምግባችንም ከሕይወት መንፈስ ነው፤ መጠጣችንም በገነት ከሚፈስስ ከሕይወት ጠል ነው፤ የበለጠውንም አንፈልግም፤የአምላካችን የዕውቀት መንፈስ በእኛ ላይ ይሞላልና። ትንሽ ስንኳ ስለሆድ አያስጨንቀንም። በቀንም በሌሊትም በመላእክት እንጽናናለን፤ነገር ግን ከመላእክት፣ ከጻድቃን፣ ከሰማዕታት ካማሩ፣ ቸር ከሆኑ፣ የተለያየ ዕውቀት የተለያየ ደም ግባት ካላቸው ሁሉ ያለንን የመደሰት የመጽናናት ነገር እንደበታችን መግለጥ አይቻለውም።

19 የሕይወት ውኃውም እንደ ፀሐይ ነጭ ነው፤ ዓሣዎቹም እንደወተት ይነጣሉ።ከሕይወት ውኃው በሚወጡም ጊዜ አይሞቱም። ይህቺ ሀገርም የሕይወት ቦታ

ሰማይ ወእመሂ ዓሣተ ባሕር
ኢይመውቱ ወኵሎሙ ከመ ዕፀ
ብሔሮሙ ምሉዓን ፍሬ ወለኵሉ
ሣዕረ ብሔሩ ወይወርድ መና ውስ
ቴቱ ወአንተሰ በእንተ ንጽሕከ
ተናዘዝከ ምስሌነ በከመ አዘዘነ
እግዚአብሔር። ወአውሥአ ኤል
ያስ ወይቤሎ ለእስክንድር ወለኵ
ሎሙ እለ ያፈቅሩ ሰገለ ወማሬተ
ወለእለ ያመልኩ ጣዖተ ሠርዎሙ
እምድር ወአጥፍአሙ እምዓለም
ወአርትዕ ሕሊናሆሙ።

፳ ወአንጽሕ አልባቢሆሙ
በተግሣጽከ ከመ ይግበሩ ጽጽቀ
እለ ተርፉ እምአምልኮተ ከንቱ
ወአርትዕ ፍኖዊሁ ለእግዚ
አብሔር አምላከ ሰማይ ወለከ
ያረትዕ እግዚአብሔር ኀበ ኵሉ
ዘሐለይከ እስከ ትመጽእ ዝየ
በመንፈስ ወትትናዘዝ ምስሌነ
ወበዘይመጽእ ዓለም ሕይወተ
ትወርስ ምስለ ሰማዕታት ወጻድ
ቃን እስመ መነንከ ለፍትወተ
ሥጋ ወአብደርከ ዘይትፈቀድ ኀበ
እግዚአብሔር።

ናት። በውስጧ ሞት የለም። የሰ
ማይ ወፎች፣ የባሕር ዓሣዎች አይ
ሞቱም፤የሀገሮቹ ዕፀዋትም ፍሬን
የተሞሉ ናቸው።ሀገሩ ሁሉ ሣር
ነው። በውስጡም መና ይወርዳል
፤አንተም ከንጽሕናህ የተነሣ እግ
ዚአብሔር እንዳዘዘው ከእኛ ጋር
ተጽናናህ አለው። ኤልያስም መለ
ሰ እስክንድርን፣ ጥንቁልናን፣ሟር
ትን የሚወድዱትን ፣ ጥፋትን
የሚያጠፉትን ሁሉ ከምድር ንቀ
ላቸው፤ከዚህዓለምም አጥፋቸው።
አሳባቸውንም አቃና።
20 ከንቱ ጣዖትን ከማምለክ
የቀሩትንም ጽድቅን ይሠሩ ዘንድ
አሳባቸውንም አቃናላቸው በትም
ህርትህ ልቦናቸውን አንጻ፤ የሰማ
ይን አምላክ የእግዚአብሔርን መንገ
ድም አቅና። በመንፈስ ቅዱስ ፈቃድ
ወደእኛ እስከምትመጣና፣ ከእኛ
ጋር እስከምትጽናና ድረስም ያስ
ብኸውን ሁሉ እግዚአብሔር ያቀ
ናልሃል። በሚመጣው ዓለምም
ከጻድቃን ከሰማዕታት ጋር ሕይወትን
ትወርሳለህ፤ የሥጋን ፈቃድ ንቀህ
በእግዚአብሔር ዘንድ የሚወደደውን
ንጽሕናን መርጠሃልና አለው።

፳፩ ወዘንተ እንዘ ይትናገሩ
ሄኖክ ወኤልያስ ናሁ መንፈሰ
እግዚአብሔር ወረደ ላዕሌሆሙ
ወመጽአ ሠረገላ እሳት ወተመስጡ
እሙንቱ ሄኖክ ወኤልያስ እምቅ
ድመ አዕይንቲሁ ለእስክንድር
ንጉሥ ወሐይመቶሙ መንፈሳ
ዊት ተመስጠት ምስሌሆሙ
ወደንገፀ እስክንድር እስመተመስጡ
ዘእንበለ ይጠይቅ ነገሮሙ ወዘእ
ንበለ ይጸግብ ላህየ ገጾሙ ወተፅ
ዕነ በፈረሱ ወአተወ ውስተትዕይንቱ
ወይቤልዎ ሠራዊቱ ኢኮነ ሠናየ
ንግባዕ ብሔረነ አላ ንንበር ዝየ
እስመ መዛግብተ ፍሥሐ ውእቱ
ወአልቦ ሕማም ወኢኀዘን
እምከመ መጻእነ ዝየ።
፳፪ ወይቤሎሙ ኢኮነ በፈቃድነ
ወበፈቃድክሙ ነቢር ዝየ አላ
በፈቃደ እግዚአብሔር በዓትነሂ
ወፀዓትነሂ ወባሕቱ እስከ
ይፈቅድ እግዚአብሔር ንንበር
ዝየ እኮ ዘርጸ ወኢዘበደረ ዳዕሙ
ይጸድቅ ዘእግዚአብሔር መሐረ፤
ብሔረ ኤልያስ ወሄኖክ አመ
እስክንድር ሖረ፤ ይቤሎ ተመየጥ
ብሔረ ሞት ከመ ውእቱ አእመረ፤

21 ሄኖክና ኤልያስ ከእርሱ ጋር
ይህን ሲነጋገሩም እነሆ የእግዚአ
ብሔር መንፈስ በእነርሱ ላይ
ወረደ፤ የእሳት ሰረገላም መጣ፤
እነዚህ ሄኖክና ኤልያስም ከንጉሡ
ከእስክንድር ዐይኖች ተነጠቁ።መንፈ
ሳዊት የሆነች ድንኳናቸውም ከእ
ነርሱ ጋር ተነጠቀች።እስክንድርም
ደነገጠ። አነጋገራቸውን ሳይረዳ፣
የፊታቸውን ደም ግባት ሳይጠግበ
ው ተነጥቀዋልና።እርሱም በፈረሱ
ተጭኖ ወደ ከተማው ገባ። ሠራ
ዊቱም ወደሀገራችን እንመለስ ዘንድ
መልካም አይደለም፤በዚህ እንኑር
እንጂ፤ የደስታ ቦታ ነውና፤ ከመ
ጣን ጀምሮም ሕመም ኀዘንም
የለበትምና አሉት።
22 ከዚህ መቀመጥ በፈቃዳችን፣
በፈቃዳችሁም አይደለም፤ መግባታች
ንም መውጣታችንም በእግዚአብሔር
ፈቃድ ነው እንጂ። ነገር ግን እግዚአ
ብሔር እስከ ፈቀደ ድረስ ከዚህ እንቀ
መጣለን፤ለሮጠም ለቀደመም አይደ
ለምና።እግዚአብሔር ይቅር ያለው
ይጸድቃል እንጂ። እስክንድር ወደ
ኤልያስና ወደሄኖክ ሀገር በሔደ
ጊዜ እርሱ እንዳወቀው ወደሞት

እንዘ እምኔሆሙ ንጹሐ ኢየሐፅፅ ወትረ።

፳፫ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ተንሥአ እስክንድር ንጉሥ ወተሰሙ ሠራዊቱ ምስሌሁ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር በቃለ ኤልያስ ነቢይ ወሖረ ሀገሮ እንዘ ይሴብሖ ለእግዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘርእየ ወሰምዓ ዘከመ አስተደለወ እግዚአብሔር ለእለ ያፈቅርዎ ወእንዘ ያክር ጣዕመ ነገሮሙ ወሥነ ራእዮሙ ለሄኖክ ሰ ወለኤልያስ እለ አምሠጥዎ ለመጽብብ ዘምሉዕ ሥራኃ።

፳፬ ወረከብዎ ለመርህብ ዘምሉዕ ፍስሐ እለ ነበሩ ውስተ ብሔረ ሕይወት በትፍሥሕት ተዓሚኖሙ ተስፋ ዘአሰፈዎሙ በእንተዘአሥ መርዎ በሕይወቶሙ ወለነኒ በጸ ሎቶሙ ለሄኖክ ወኤልያስ ወበአስ ተብቁዖቱ ለእስክንድር ንጉሥ ኪያሃ ይክፍ ለነ ኢየሱስክርስ ቶስ ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ኄር ወመንፈስ ቅዱስ ጰራቅሊጦስ ለዓለመ ዓለም አሜን።

ሀገር ተመለስ አለው። በንጽሕና ዘወትር ከእነርሱ አያንስምና።

23 ከትንሽ ጊዜ በኋላም ንጉሥ እስክንድር ተነሣ፤ ሠራዊቱም ሁሉ እግዚአብሔር በነቢዩ በኤልያስ ቃል እንደ አዘዘው እግዚአብሔር ለሚፈሩት ሰዎች ያዘጋጀውን ስለ አየው፣ ስለሰማው ነገር ሁሉ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ ሀገሩ ሔደ፤ድካም የበዛባትን ጠባቧን ዓለም ያመለጧት የሄኖክንና የኤልያስን ደም ግባት ፣ የነገራቸውን ምመጣፈጥ እያደነቀም ሔደ።

24 በሕይወታቸው ስላገለገሉት የሰጣቸውን ተስፋ ተማምነው በደስታ በብሄረ ሕያዋን የሚኖሩ እነርሱ በደስታ የተሞላ ሰፊ ቦታ አግኝተዋልና።እኛንም በኤልያስና በሄኖክ ጸሎት በንጉሥ እስክንድር ምልጃ ከቸር አባቱ፣ ጰራቅሊጦስ ከተባለ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ምስጋና የሚገባው ኢየሱስ ክርስቶስ እርሷን ይክፈለን። ለዘለዓለሙ አሜን።

ድርሳነ ኤልያስ ዘኅዳር

፩ ቅዱስ እግዚአብሔር አብ ዘይፌንዎ ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ምስለ ቃለ ቀርን ዐቢይ ቅዱስ እግዚአብሔር ወልድ ኃይል በውስተ ፀብዕ መዋዒ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ዘእምነ ሥርው ለዳዊት ዘይመጽእ ካዕበ በስብሐት ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ በፍትሐ ጽድቁ ቅዱስ እግዚአብሔር መንፈስ ኃይል ጰራቅሊጦስ ዘአንኃ መዋዕሊሆሙ ለሄኖክ ወኤልያስ ከመ ይትበዓሉ ምስለ አርዌ ዘየዐርግ እምቀላይ ውስተ የብስ ወውእቱኬ ሐሳዊ መሲሕ ዘይሬሲ ርእሶ እግዚአብሔርሃ መንሥኤሆሙ ለምውታን።

፪ ዝንቱ ድርሳን ዘይትነበብ በወርኃ ኅዳር ወውእቱኬ ይነግር በእንተ ምጽአቶሙ ለሄኖክ ወኤልያስ ውስተ ዓለም በፍጻሜ ሱባዔ ሰንበታት ስሳ ዘውእቱ ፴፻ወ፰ ወይእቲ ካዕበ በእንተ ቅትለቶሙ በእደ ሐሳዊ መሲሕ ወልደ ዓመፃ ስምዑ አ አኃውየ ነጻርያን ወሰባ

የኅዳሩ የኤልያስ ድርሳን

1 ከታላቅ የመለከት ድምፅ ጋር የመላእክት አለቃ ቅዱስ ሚካኤልን የሚልከው እግዚአብሔር ቅዱስ ነው።በጠብ ጊዜ ኃይለኛ፣ አሸናፊ፣ ከዳዊት ሥር የተገኘ፣የይሁዳ ነገድ አንበሳ፣ በሕያዋንና በሙታን ላይ የጽድቅ ፍርድን ይፈርድ ዘንድ ዳግመኛ በምስጋና የሚመጣ እግዚአብሔር ወልድ ቅዱስ ነው። ከባሕሩ ወደ የብሱ/ወደ ደረቁ/ ከሚመጣ ከአውሬው ጋር ይዋጉ ዘንድ ይህም ራሱን የሙታን አስነሻቸው የሆነ እግዚአብሔርን ያደረገ ሐሳዊ መሲህ ነው። ለሄኖክና ለኤልያስ ዘመናቸውን ያስረዘመ ኃያል ጰራቅሊጦስ የተባለ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስም ቅዱስ ነው።

2 በኅዳር ወር የሚነበብ ድርሳን ይህ ነው፤ ይህም በስልሳኛው ሱባኤ መጨረሻ የሄኖክንና የኤልያስን ወደዚህ ዓለም መምጣት ያስረዳል። ይህም አራት መቶ ሃያ ዘመን ነው። ዳግመኛም በዓመጻ ልጅ በሐሳዊ መሲህ እጅ እንደሚገደሉ ይናገራል። ጌታችን ለደቀመ

ውያን ዘይቤሎሙ እግዚእነ ለአርዳኢሁ ዑቁ ኢትስሐቱ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ ይብሉ አነ ውእቱ ክርስቶስ ወብዙኃን የዓልው ሃይማኖቶሙ ወፍቅሮሙ ወእምብዝኀ እከይ ትሴኩስ ፍቅር። ወካዕበ ይቤ አሌ ሎን ለፅኑሳት ወለእለ የሐፅና በእማንቱ መዋዕል ወጸልዩ ባሕቱ ከመ ኢይኩን ጉያክሙ በክረምት ወበሰንበት እስመይከውን ሕማም ወምንዳቤ ዘኢኮነ እምቅድመ ዓለም ወእስከ ዮም ወኢይከውንሂ ወሶበ አኮሁ ዘአኅጸሮን እግዚአብሔር ለእማንቱ መዋዕል አልቦ ዘእምድኅነ መኑሂ ዘሥጋ ወባሕቱ በእንተኅሩያን የሐጽራ እማንቱ መዋዕል አሜሃ።

፫ እመቦ ዘይቤሉክሙ ነዋ ዝየ ሀሎ ክርስቶስ ወነዋ ከሐክ ኢትእመኑ እስመ ይመጽኡ ሐሳውያነ መሲሕ ወሐሳውያነ ነቢያት ወይገብሩ ተአምራተ ዐቢያተ ወመንክራተ ለአስሕቶ ሶበሰ ይትከሃሎሙ ለኅሩያንሂ እምአስሐትዎሙ ናሁ ቀደምኩ ነገርተክሙ በከመ ይቤ ሐዋርያ በመልእክቱ ኀበ ሰብአ ዛሙርቱ የነገራቸውን ያያችሁ ልብ ያደረጋችሁ ወንድሞቼ ሆይ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙዎቹ በስሜ ይመጣሉና እንዳትስቱ ዕወቁ ብዙዎቹ ሃይማኖታቸውን፣ ፍቅራቸውን ይክዳሉ።ከክፋት ብዛት የተነሣም ፍቅር ትጠፋለች አለ። ዳግመኛም ለፀነሱ፣በዚያን ወራት ለሚያሳድጉ ሰዎች ወዮላቸው። ነገር ግን ሽሽታችሁ በክረምት፣በሰንበት እንዳይሆን ጸልዩ።ያን ጊዜ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከዛሬ ድረስ ያልተደረገ ከእንግዲህም የማይሆን ታላቅ መከራና ችግር ይሆናልና። እነዚህን ቀኖች እግዚአብሔር ባያሳጥራቸው ኑሮ ማንኛውም ሥጋ ለባሽ ባልዳነም ነበር። ነገር ግን ስለተመረጡት ቀኖቹ ያጥራሉ።

3 ያን ጊዜ ክርስቶስ ከዚያ አለ፤ ከዚህ የለም ቢሏችሁ አትመኑ። ሐሳውያን መሲህ፣ ሐሳውያን ነቢያት ይመጣሉና፤ለማሳትም ታላላቅና፣ ድንቅ ተአምራትን ያደርጋሉና። ቢቻላቸውስ የተመረጡትንም ባሳቱ ነበር።እነሆ አስቀድሜ ነገርኋችሁ ሐዋርያው ወደተሰሎንቁ በላከው መልክቱ ወንድሞቼ

ተሰሎንቄ ንነግርክሙ አኃዊነ በእንተ ምጽአተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወአንተሙሂ ውስተ ማኅበሩ ዑቁ ኢያደንግጹክሙ ፍጡነ ወኢትትሐወኩ እምአዕምሮ ወኢበመንፈስ ወኢበነገር ወኢበመጽሐፍ ከመ ዘእምኀቤነ ትመጽእ ዕለተ እግዚአብሔር አልቦ ዘያስሕተክሙ ወኢምንትኒ በከመ ኢቀደመ መጺአ ዘየሐውክ ወይትከሠት ብእሴዓመፃ ወልደ ሕርትምና ዓላዊ ዘየዐቢ ርእሶ ወይብል ለኵሉ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ወይነብር በቤተ እግዚአብሔር ወይሬሲ ርእሶ ከመ እግዚአብሔር።

፬ ኢትዜክሩኑ ከመ እመ ሀሎኩ ኀቤክሙ ነገርኩክሙ ዘንተ ወይእዜኒ ተአምሩ ዘይከልዖ እስተርእዮ እስከ ይበጽሕ ዕድሜሁ እስመእኩየ ምክረ ኃጢአት ወድዓ ይትገበር በላዕሌሁ።ወዳዕሙ ይእዜሰ እትኀዝ እስከ ይትኃደግ እማእከል ወይእተ አሚረ ይትከሠት ወልደ ዓመፃ ኃጥእ ዘሀለዎ ያጥፍአ መንፈሱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወይሥዕሮ በአስተርዮተ ምጽአቱ።

ሆይ ስለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት እነግራችኋለሁ እንዳለ፡ ፡ እናንተም በማኅበሩ ፈጥናችሁ እንዳትደነግጡ ዕወቁ። በአዕምሮ ፣በመንፈስ፣ በነገር፣ በመጽሐፍ ቢሆን አትታወኩ፤ የእግዚአብሔር ቀን ከእኛ እንደምትመጣ አድርጐ የሚያውክ፣ ወንጀለኛ ራሱንም ከፍ ከፍ የሚያደርግ የጉስቁልና ልጅ፣ የአመጽ ሰው ከመምጣቱ በፊት የሚያስታችሁ ማንም አይኑር እርሱም እኔ እግዚአብሔር አምላክ ነኝ ይላል፤ በእግዚአብሔር ቤትም ይቀመጣል ራሱን እግዚአብሔር ያደርጋልና።

4 በእናንተ ዘንድ ሳለሁ የነገርኋችሁን ይህን አታስታውሱምን?፤ ዛሬም ዘመኑ እስከሚደርስ ድረስ መገለጥ የሚከለክለውን ታውቃላችሁ፤ ክፋ የኃጢአት ምክር በእርሱ ፈጽሞ ይደረጋል። ዛሬ ግን እስከሚለቀቅ ድረስ በመካከል ተይዟል። ያን ጊዜ ግን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መንፈሱ ያጠፋው ዘንድ ያለው ኃጢአተኛው የአመጻ ልጅ ይገለጣል። መጥቶ በመገለጡም ይሽረዋል።

፭ ወምጽአቱሰ ለዝንቱ በኃይለ ሥልጣን በኵሉ ኃይል ወትእምርት ወመንክር ዘሐሰት ወበኵሉ አስሕቶ ዘኃጢአት ለሕርቱማን። እስመ ኢተወክፉ ቃለ ፍቅረ ጽድቅ በዘየሐይው ወበእንተዝ ይፌኑ ሎሙ እግዚአብሔር ኃይለ መስሕት ከመ ይእመኑ በሐሰት ከመ ይትኰነኑ እለ ኢየአምኑ በጽድቅ ወየኀብሩ በዓመፃ።

5 የዚህ አመጣጡም በሰይጣን ኃይል ኃይልን፣ ምልክትን፣ የሐሰት ተአምርን በማድረግ ንብቋሎችን ኃጢአት በሆነው ነገር ሁሉ በማሳት ነው። በሚድኑበት ገንዘብ የጽድቅ ፍቅር ቃልን አልተቀበሉምና። ስለዚህም እግዚአብሔር በጽድቅ የሚያምኑ፣ በበደል የሚተባበሩ ሰዎችን ይፈርድባቸው ዘንድ በሐሰት እንዲያምኑ የሐሰት ኃይልን ይልክባቸዋል።

፮ ወካዕበ ይቤ ዮሐንስ ረዓዪ ኅቡዓት በእንተ ዝንቱ ሐሳዌ መሲሕ ወወጽአ አርዌ እምነ ባሕር ዘ፯ቱ አርእስቲሁ ፲ቱ አህጉር እሙንቱ። ወዐሠርቱ አቅርንቲሁ ነገሥታት እሙንቱ እለ ዓዲ አጽንዓት መንግሥቶሙ ወውስተ አቅርንቲሁ ቀጸላ ወውስት አርእስቲሁ ስመ ጽርፈት ወይመስል ውእቱ አርዌ ነምረ ወእገሪሁ ከመ ድብ ወአፉሁ ከመ አንበሳ አሐዱ ዓይኑ ዘለኩር በደም ወአሐቲ ዓይኑ ዘፍሥሕት ወእደዊሁ ጽንጽዋት።

6 ዳግመኛም የተሰወረውን የሚመለከት ዮሐንስስ ለዚህ ስለ ሐሳዌ መሲሕ እንዲህ አለ። ሰባት ራሶች ያሉት አውሬ ከባሕር ወጣ። እነዚህም ሁሉቱ ሀገሮች ናቸው። ዐሥር ቀንዶች ያለውም መንግሥታቸው የጸናችላቸው ነገሥታት ናቸው። በቀንዶችም መጠምጠሚያ አለ። በራሶቹም የስድብ ስም አለ። ይህ አውሬም ነብር ይመስላል። እግሩ እንደድብ፣ አፉም እንደ አንበሳ ነው። አንዱ ዐይኑ በደም የሰከረ ይመስላል፤አንዲቱ ዐይኑም የጠፋች ናት፤እጆቹም የተጠማዘዙ ናቸው።

፯ ወዝንቱ ሐሳዌ መሲሕ ስሙ መርምያዋየስ ዘእምነገደ ዳን ውእቱ አቡሁ ወእሙ ተንባላታዊት ወይእቲ ድንግል እንዘ ትጼሊ ውስተ መቃብረ አረሚ ይመጽእ ወሬዛ ቀይሕ ወነቋር ወያማስን ድንግልናሃ በኃይል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወትብል ወለድኩ በድንግልና እስመ የኀድር ላዕሌሃ መንፈስ ትዕቢት ወትከውን ማኀደረ ለሰይጣን ወውእቱ ወልደ ሐሣዌ መሢሕ ይብል አነ ውእቱ ክርስቶስ።

7 ይህ ሐሳዌ መሲህም ስሙ መርሞያዋየስ ይባላል፤ ነገዱም ከነገደ ዳን ነው። እናትና አባቱም ያልተጠመቁ ናቸው፤ይህቺ ድንግል በአረማዊ መቃብር ስትጸለይ ቀይና ነቋር አንድ ዐይና/ ጐልማሳ ይመጣል። በኃይሉም ድንግልናዋን ያጠፋባታል። ፀንሳም ወንድ ልጅ ትወልዳለች። የትዕቢት መንፈስ ያድርባታልና በድንግልና ወለድሁትላለች። የሰይጣን ማደሪያም ትሆናለች። የዚህ የሐሳዌ መሲሕ ልጅም እኔ ክርስቶስ ነኝ ይላል።

፰ ወያስሕቶሙ ለብዙኃን ወዝኩሰ ዓርዌ ቀዳማዊ ዘውእቱ ሰይጣን ዘፀብዕዎ ሚካኤል ወሠራዊቱ ዘሞዕዎ ወዓውደቅዎ ውስተ ምድር ወውእቱ ሰይጣን ወሀቦ ኃይሎ ወመንበሮ ወዕበየ ሥልጣኑ ወአሐቲ እምነ አርእስቲሁ እንተ ተረግዘት በሞት ወቍስለ ሞቱሰ ሐይወ ወአንከረቶ ኵላ ምድር።

8 ብዙዎችንም ያስታቸዋል፤ይህ የመጀመሪያው አውሬም ሚካኤልና ሠራዊቱ የተዋጉት ድል አድርገውም ወደመሬት የጣሉት ሰይጣን ነው። ይህ ሰይጣንም ኃይሉን፣ ዙፋኑን፣ ገናና ሥልጣኑም ሰጠው፤ከራሶቹ አንዷም በሞት የተወጋች ናት።የሞቱ ቁስልም ዳነ፤ ምድር ሁሉ አደነቀችው።

፱ ወተለውዎ ለውእቱ አርዌ ወሰገዱ ሎቱ ለውእቱ አርዌ እንዘ ይብሉ መኑ ይመስሎ ለዝንቱ አርዌ ወመኑ ይክል ጸቢያቶ ወተውህበ ሎቱ አፍ ከመ ይንብብ ዐቢያተ ወጽርፈታተ ወተውህበ

9 ይህን አውሬም ተከተሉት፤ ይህን አውሬ ማን ይመስለዋል? ሊዋጋውስ ማን ይችላል?እያሉም ሰገዱለት። ታላላቁን ነገር ይናገር፣ ይሳደብም ዘንድ አፍ ተሰጠው፤ ለአርባ ሁለት ወር የወደደውን

ሎቱ ሥልጣን ይግበር ተአምረ
ዘፈቀደ ፃወፀተ አውራኅ ወእምዝ
ፈትሐ አፉሁ ከመ ይፅርፍ ላዕለ
እግዚአብሔር ወላዕለ ስሙ ወላ
ዕለ ጽርሐ መቅደሱ ዘሰማይ ወተ
ውህቦ ከመ ይግበር ፀብዓ ምስለ
ቅዱሳን ወይማእሙ ወተውህቦ
ሥልጣን ላዕለ ኵሉ አሕዛብ
ወሕዝብ ወበሐውርት ወነገድ።

፲ ወሰገዱ ሎቱ ኵሎሙ እለ
ይነብሩ ዲበ ምድር እለ ኢኮኑ
ጽሑፋን አስማቲሆሙ ውስተ
መጽሐፈ ሕይወት ዘበግዑ ዘተቀ
ትለ ዘእምፍጥረተ ዓለም ዘቦ ዕዝነ
ሰሚዓ ለይስማዕ ወተዔወወኒ
ሕሊናየ ወዘሰ ይቀትል በመጥባ
ሕት ሀለዎ ይሙት በመጥባሕት
ወዝየ ውእቱ ትዕግሥቶሙ ወሃይማ
ኖቶሙ ለቅዱሳን ብፅዕት ወኢአነ
ክሮቱ ለሰይጣን ወእምዝ ወጽአ
ካልዕ አርዌ እምነ ምድር ወ፲ቱ
አቅርንቲሁ ዝንቱሰ አርዌ ሐሳዌ
ኤልያስ ውእቱ እስመ ሰምዓ ውእቱ
ሐሳዌ መሲሕ እምቃለ ነቢያት
ከመ ይመጽእ ኤልያስ እምቅድመ
ዕለተ እግዚአብሔር።

፲፩ ወዝንቱኒ አርዌ ዘውእቱ

ተአምር ያደረግ ዘንድም ሥልጣን
ተሰጠው። ከዚህ በኋላም በእግዚ
አብሔር፣ በስሙ፣ በሰማይ ባለ
በመቅደሱ ላይ ይሳደብ ዘንድ
አፉን ከፈተ። ከቅዱሳን ጋር
ተዋግቶ ያሸንፋቸው ዘንድም
ተሰጠው። በሕዝቡ፣ በአሕዛቡ፣
በሀገሩ፣ በነገዱ ሁሉ ሥልጣን
ተሰጠው።

10 ዓለም በተፈጠረበት /በዳነበት/
ወቅት በተገደለ በበጉ የሕይወት
መጽሐፍ ያልተጻፉ በምድር ያሉ
ሁሉም ሰገዱለት። ጆሮ ያለው
መስማትን ይስማ። ሕሊናየም
ተማረከ። በሾተል የገደለ በሾተል
ይሞታልና። የቅዱሳን ትዕግሥታ
ቸው፣ ሃይማኖታቸውም በዚህ
ነው። ሰይጣንን የማታደንቅም
ብፅዕት ናት። ከዚህ በኋላም ከመ
ሬት ሌላ አውሬ ወጣ፤ ዐሥር
ቀንዶችም አሉት። ይህ አውሬም
ኤልያስን የሚያሳብል ነው። ይህ
ሐሳዌ መሲሕ ከእግዚአብሔር
ቀን በፊት ኤልያስ እንደሚመጣ
ሰምቷልና።

11 ኤልያስን የሚያሳብል ይህ

ሐሳዌ ኤልያስ ይመስል ከመበግዕ
ወይነብብ ከመ አርዌ ወበሥል
ጣኑ ለቀዳማዊ አርዌ ሰይጣን
ይገብር ኵሎ በቅድሜሁ ወይሬ
ስያ ለምድር ከመ እለ ይነብሩ
ውስቴታ ይሰግዱ ሎቱ ለቀዳማዊ
አርዌ ዘሐይወ እምቁ ስለ ሞቱ
ወገብረ ተአምራተ ዐበ ይተ ከመ
ያውርድ እምሰማይ እሳተ ውስተ
ምድር እምቅድመ እጓለእመሕ
ያው ወያስሕቶሙ ለእለይነብሩ
ዲበ ምድር በእንተ ተአምር ዘተ
ውህበ ሎቱ በምትሐት ይግበር
በቅድመ ውእቱ አርዌ።

፲፪ ወይቤሎሙ ለእለ ይነብሩ
ውስተ ምድር ከመ ይግበሩ አም
ሳሎ ለዝንቱ አርዌ ዘቈሰለ በመ
ጥባሕት ወሐይወ ወተውህበ
ሎቱ ይደዩ ውስቴቱ መንፈስ
ለአምሳለ ዝንቱ አርዌ ከመ ይን
ብብ ምስሉ ለውእቱ አርዌ ወይግ
በር ከመ ይሙቱ ኵሎሙ እለ
ኢሰገዱ ለውእቱ አርዌ ወለምስሉ
ወይገብር ኵሎ ንኡሰ ወዐቢየ
አብዕልተ ወነዳያን አግብርተ ወአ
ግዓዝያን ከመ ይጽሐፉ ውእተ
እደዊሆሙ እንተ የማን ወእመ

አውሬም በግ ይመስላል። እንደ
አውሬውም ይናገራል። በቀዳማዊ
ው አውሬ በሰይጣን ሥልጣንም
ሁሉንም በፊቱ ያደርጋል። መሬ
ትንም በውስጧ እንደሚኖሩባት
ያደርጋታል። ከሞት ቁስል ለዳነ
ው ለመጀመሪያው አውሬም ይሰ
ግዱለታል። በሰው ልጆች ፊት
ታላላቅ ተአምራትን አደረገ፤ከሰ
ማይ ወደመሬትም እሳትን አወ
ረደ፤ በዚህ አውሬ ፊት በምት
ሐት ተአምርን ያደረግ ዘንድ
ስለተሰጠውም በምድር የሚኖሩ
ትን ሁሉ ያስታቸዋል።

12 በምድር የሚኖሩ ሰዎችንም
በሰይፍ ቆስሎ የዳነ የዚህን አው
ሬ ምስል ይሠሩ ዘንድ ነገራቸው
። ለዚህ አውሬ ምስልም መንፈስ
ያድርበት ዘንድ ተሰጠው። የዚህ
አውሬ ምስል ይናገር ዘንድ፤
ለዚህ አውሬና ለምስሉ
ያልሰገዱትም እንዲሞቱ ያደርግ
ዘንድ። ታናሹ፣ ታላቁ፣ ባዕለጸጋ
ዎቹ ፣ ድሀዎቹ አገልጋዮቹ ፣
ጌቶቹ ሁሉ በቀኝ እጃቸው፣ ያም
ባይሆን በፊታቸው እንዲጽፉ
ያደርግ ዘንድ የዚህን አውሬ

አከ ውስተ ፍጽሞሙ ወከመ
አልቦ ዘይክል ሰይጠ ወተሳይጠ
እንበለ እለ ጽሑፋን እሙንቱ
ትእምርተ ስሙ ለው እቱ አርዌ
አው ዘኍልቈ ስሙ።
፲፫ ወዘሰ ጠቢብ ውእቱ ወዘቦ
ልብ ያእምር ኍላቌሁ ፮፻
፷ወ፮ቱ። እንተሙሰ አኀዊነ
ስምዑ ቃሎ ለሚልክያስ ነቢይ
ወሐዋርያ ወመልአክ ዘእምቤተ
ይሳኮር ዘአቡሁ ፋሄል እስመ
ጸሐፈ እግዚአብሔር መጽሐፈ
ተዝካር በቅድሜሆሙ ለእለ
ይፈርህዎ ለእግዚአብሔር ወለእለ
ይፈርሁ ስሞ ይከውኑኒ ስምዓ
ይቤ እግዚአብሔር ዘኵሎ
ይመልክ ለእመ እገብር አነ
ሕይወተ ወአኀርዮሙ በከመ
ያበድር ብእሲ ወልደ ዘይትቀነይ
ሎቱ ወትትመየጡ ወትትረአዩ
ማእከለ ጽድቅ ወኃጢአት
ወማእከል ዘይትቀነይ
ለእግዚአብሔር።
፲፬ ወናሁ ይመጽእ መዋዕል ይቤ
እግዚአብሔር እንዘ ይነድድ ከመ
እሳት ወያውዕዮሙ በእሳት ወይከ

የስም ምልክት ወይም የስሙን
ቁጥር ከጻፋት በቀር መሸጥና፣
መግዛት እንዳይችሉ ያደርጋል።

13 ጥበበኛ የሆነ አስተዋይ ልብ
ያለውም ሰው ቁጥሩ ስድስት
መቶ ስልሳ ስድስት እንደሆነ
ይወቅ፤ እናንተ ወንድሞቻችን
ሆይ በፋሄል አባት በይሳኮር ቤት
አለቃ ነቢይና ሐዋርያ የሆነ
የሚልክያስን ቃል ስሙ። እግዚ
አብሔርን በሚፈሩ፣ ስሙን በሚ
ያፍሩ ሰዎች ፊት እግዚአብሔር
የመታሰቢያ መጽሐፍ ጽፏልና
ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ምስ
ክር ይሆነኛል፤ እኔ ሕይወትን
በምሰጥበት ጊዜ ሰው የሚታዘዘ
ውን ልጁን እንደ ማያስቀድም
እመርጣቸዋለሁ። ተመልሳች
ሁም በጽድቅና በኃጢአት መካ
ከል፣ ለእግዚአብሔር በመታዘዝ
መካከል ያለውን ታያላችሁ።
14 ዘመን እንደእሳት እየነደደ እነሆ
ይመጣል በእሳትም ያቃጥላቸዋል
ሌሎች ሕዝቦችና አመፅን የሚያ

ውኑ ባዕዳን አሕዛብ ወኵሎሙ ገብርተ
ዓመፃ ከመ ኃሣር ወታውዕዮሙ
ዕለት እንተ ትመጽእ ይቤ እግዚአ
ብሔር ዘኵሎ ይመክል ወኢይተርፍ
አሥሮሙ ወአጽቅሙ ወይሠርቅ
ለከሙ ለእለ ትፈርሁ ስምየ ፀሐየ
ጽድቅ ወሕይወት ውስተ ክነፊሁ።
፲፭ ወታንፈርዕፁ እንዘ ትወጽኡ
ከመ ጣዕዋ ዘተፈትሐ እማዕሠሩ
ትከይድዎሙ ለኃጥአን ወይከውኑ
ሐመደ ታሕተ እገሪክሙ በዕለት
እንተ እገብር አነ ናሁ አነ እፌኑ
ለከሙ ኤልያስሃ ቴስብያዊ ዘእን
በለ ትብጻሕ ዕለተ እግዚአብሔር
ዐባይ እንተ ታስተርኢ እመይጥ
ሕሊና አበው ኀበ ውሉድ ወልበ
ብእሲ ኀበ ቢጹ ከመ መጻእኩ
ወቀሠፍክዋ ለምድር።
፲፮ ወሰዝንቱኒ ሱቱኤል ነገሮ
እግዚአብሔር ዜና ተፈንዎቶሙ
ለሄኖክ ወለኤልያስ ወይቤሎ
ኵሎ ዘተርፈ እምዘእቤለከ አነ
የሐዩ ወውእቱኬ ዘይሬኢ ስብሐ
ትየ ወውእተ አሚረ ይሬእይ
ዎሙ ለእሙንቱ ዕደው እለ
ዐርጉ ውስተ ሰማያት ወእለ
ኢይጥዕምዎ ለሞት እምአመተ

ደርጉ ሁሉ ይቃጠላሉ አለ እግዚአ
ብሔር። ሁሉን የሚገዛ እግዚአብ
ሔር የምትመጣዋ ዕለት ታቃጥላቸ
ዋለችም አለ። ምልክታቸውም አጽ
ማቸውም አይቀርም። ስሙን ለምት
ፈሩት ግን በክንፋችሁ የጽድቅ፣የሕ
ይወት ፀሐይ ይወጣላችኋል።
15 ስትወጡም ከማሰሪያው እንደ
ተፈታ ጥጃ ትዘላላችሁ፤ኃጥአንን
ትረግጧቸዋላችሁ፣እኔ በማዘጋጀው
በዓልም ከእግራችሁ በታች እንደ
አመድ ይሆናሉ።የምትገለጠዋ የእ
ግዚአብሔር ቀን ከመድረሷ በፊትም
እኔ እነሆ ቴስብያዊው ኤልያስን
እልክላችኋለሁ። የአባቶችን ሀሳብም
ወደልጆች እመልሳለሁ፤ የሰውን
ልብም ወደ ጓደኛው እመልሳለሁ፤
ከመጣሁ መሬትን እቀጣታለሁ።
16 እግዚአብሔር የሄኖክንና የኤ
ልያስን የተልኮ ዜና ለእዝራ
ሱቱኤል ነገረው። እኔ ካልሁህ
የተረፈው ሁሉ ይድናል አለው።
ክብሬን የሚያይ እርሱ ያን ጊዜ
ወደ ሰማይ ያረጉትን፣ ከእናታ
ቸው ማሕፀን ከተወለዱ ጀምሮ
ሞትን ያልቀመሱትን እነዚህን
ወንዶች ይመለከታሉ። እነዚህም

ወልዱ እምከርሠ እሞሙ ዘውእ
ቶሙ ሄኖክ ወኤልያስ ወለዮሐንስኒ
ረድኡ ዘያፈቅሮ እግዚእ ኢየሱስ
ይቤሎ ውእተ አሚረ እፌንዎሙ
ለ፪ቱ ጻድቃ ንየ ዘውእቶሙ ሄኖክ
ወኤልያስ ወእኤዝዞሙ ከመ ይት
ነበዩ መዋዕለ እንዘ ሠቀ ይለብሱ
እሉ እሙንቱ ፪ቱ ዕፀ ዘይት ወ
መኃትው እለ ቅድመ እግዚአብ
ሔር እለ ሥዩማን ላዕለ ምድር
ወለዘፈቀደ ይስሐጦሙ እምውስተ
ጸላዕቶሙ ትወጽእ እሳት እምነ
አፉሆሙ ወታጠፍኦሙ
ለፀላዕቶሙ ወከመዝ ይመውቱ
እለ ይስሕጥዎሙ።

፲፯ እስመ እሙንቱ ሥሉጣን
ላዕለ ሰማይ ከመ ይእጽውዎ
ከመ ኢይዝንም ዝናም ላዕለ
ምድር በመዋዕለ ትንቢቶሙ
ወዓዲ ሥሉጣን እሙንቱ ላዕለ
ማይ ከመ ይረስይዎ ደመ
ወያሕምምዋ ለምድር በኵሉ
መቅሠፍት መጠነ ፈቀዱ ወሶበ
ፈጸሙ ስምዖሙ ወትንቢቶሙ
አርዌ ዘዐርገ እምቀላይ ይትበአስ
ምስሌሆሙ ወይመውዖሙ
ወይቀትሎሙ ወያነብር በድኖሙ

ሄኖክና ኤልያስ ናቸው። ጌታ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ የሚወድደውን ደቀ
መዝሙሩ ዮሐንስን አለው። ያን
ጊዜ ሁለቱን ጻድቃኖቼን እልካቸ
ዋለሁ፤ እነዚህም ሄኖክና ኤልያስ
ናቸው። እነዚህም ማቅ ለብሰው
ስለ ዘመኑ ይተነብዩ ዘንድ አዝዛቸ
ዋለሁ። እነዚሁም ሁለቱ የወይራ
ዕንጨቶች ናቸው። በምድር የጠ
ለጡ በእግዚአብሔር ፊትም የሚ
ያበሩ ናቸው፤ከጠላቶቻቸው ወገን
የሆኑትንም እሳት ከአንደበታቸው
ወጥታ ታቃጥላቸዋለች፤ ጠላቶቻ
ቸውንም ታጠፋለች፤ የሚነኳቸ
ውም እንዲሁ ይሞታሉ።

17 እነርሱ በትንቢታቸው ዘመን
በምድር ላይ ዝናም እንዳይዘንም
ይዘጉት ዘንድ በሰማይ ሥልጣን
ነበራቸውና። ዳግመኛም ውኃውን
ደም ያደርጉ ዘንድ፣ መሬትንም
በፈለጉት መቅሠፍት ሁሉ ያስቃ
ዩአት ዘንድ ሥልጣን ነበራቸው፤
ምስክርነታቸውን፣ ትንቢታቸውን
በፈጸሙ ጊዜም ከባሕሩ የወጣው
አውሬ ከእነሱ ጋር ይጣላል።
አሸንፎም ይገድላቸዋል። በድናቸ
ውንም ሰዶምና ግብፅ በሚያዋስ

ውስተ ሀገር ዐባይ እንተ ስማ
ፍጥሞ ዘኅቡዕ ሰዶም ወግብፅ
ኅበ ተጸልበ እግዚኦሙ ፍጥሞሰ
ዘይቤ ይእቲኬ ቀራንዮ ኀበ
ተተክለ ዕፀ መስቀሉ ለእግዚእነ።

፲፰ ወሀየ ያነብሩ በድኖሙ ለሄ
ኖክ ወለኤልያስ መምህራነ ዳግም
ምጽአቱ ወይሬእይዎሙ አሕዛብ
ወሕዝብ ወነገድ ወበሐውርት ለበ
ድኖሙ ሠሉሰ መዋዕለ ወመን
ፈቀ ወኢያበውሑ ይቅብርዎሙ
ውስተ መቃብር ለበድኖሙ ወይት
ፌሥሑ ላዕሌሆሙ እለ ይነብሩ
ዲበ ምድር ወይጸገው በበይናቲ
ሆሙ አምኃ ወይቤሉ እስመ
እሉ ነቢያት አሕመምዎሙ ለእለ
ይነብሩ ዲበ ምድር።

፲፱ ወእምድኅረ ሠሉስ መዋዕል
ወመንፈቅ ትመጽእ መንፈስሕይ
ወት እምኀበ እግዚአብሔር ወት
በውዕ ውስቴቶሙ ወይትነሥኡ
ወይቀውሙ በእገሪሆሙ ወኮነ
ፍርሃት ዐቢይ ላዕለ እለ ይሬእይ
ዎሙ። ወመጽአ ቃል እምሰማይ
ወይቤሎሙ ዕርጉ ውስተ ሰማይ
በደመና ወርእይዎሙ ጸላዕቶሙ
ወበይእቲ ሰዓት ኮነ ዐቢይ ድልቅ

ኗት፣ ጌታቸውም በተሰቀለባት
ፍጥሞ በተባለችዋ በታላቋ ሀገር
ያስቀምጠዋል። ፍጥሞ ያለውም
የጌታችን መስቀል የተተከለበት
ቀራንዮን ነው።

18 ዳግመኛ ለመምጣቱ መምህ
ራን የሆኑ የሄኖክንና የኤልያስን
በድን በዚያ ያኖሩታል። ሕዝብ፣
አሕዛቡ፣ ነገዱ፣ ሀገሩ ሁሉ ለሦ
ስት ቀን ተኩል ያህል በድናቸ
ውን ይመለከታል። በድናቸውን
በመቃብር ይቀብሩ ዘንድም አይ
ፈቅዱም፤ በምድር የሚኖሩትም
በእነርሱ ይደሰታሉ። እነዚህ ነቢ
ያት በምድር የሚኖሩትን አሠቃ
ይተዋቸው ነበርና እያሉም እርስ
በእርሳቸው ስላምታ ይሰጣጣሉ።

19 ከሦስት ቀን ተኩል በኋላም
የእግዚአብሔር መንፈስ ከእግዚአ
ብሔር ዘንድ ትወጣለች፤ በእነር
ሱም ታድራለች። ተነሥተውም
በእግራቸው ይቆማሉ፤በሚመለከ
ቷቸውም ታላቅ ፍርሐት ይሆና
ል። ቃልም ከሰማይ ይመጣል፤
በደመናም ወደሰማይ ውጡ አላ
ቸው፤ ጠላቶቻቸውንም ተመለከ
ቷቸው። በዚህችን ሰዓትም ታላቅ

ልቅ ወወድቀ ዐሠርተ እዴሃ ለይእቲ ሀገር ወሞቱ በውእቱ ድልቅልቅ ፸፻ ነፍስ ወደንገፁ እለ ተርፉ ወሰብሕዎ ወአዕኰትዎ ለአምላከ ሰማይ ወዘከመሰ ይመውቱ ወይትነሥኡ ስምዓ ይከውን መጽሐፈ ዜናሁ ለአባ ዮሐኒ።

፳ ስምዑ ኦ አኀው ወለብው ከመ ንንግር ዜናሁ ለቅዱስ ወለብፁዕ አባ ዮሐኒ ወነበረ ውስተ ገዳም እምድኅረ ሞተ አቡሁ አሞኒ ፲ተ ወ፪ተ ዓመተ እንዘ ይትለአኮ አባ አበይዶ ወማኅደሩኒ መልዕልተ ጸድፍ ወሶበ ሰምዓት እሙ ዜና ወልዳ ኃሠሠት ውስተ ጸማዕቱ ወበጽሐት ኀበ ሀሎ ውስተ ዴዴ ጸማዕቱ በጊዜ ሰዓት እመ ሐሙሱ ለኅዳር እንዘ ይጽሕፍ አባ ዮሐኒ ወትቤ እሙ አውሎግሶን ፫ተ ጊዜ ወይቤ ቅዱስ መኑ አንተ ወትቤሎ አነ አመተ መንፈስ ቅዱስ ወተሐዘበ ልብ እስመ ኢለመደ ብሂለ አመት።

፳፩ ወአድኅነ ክሳዶ ወነጸራ እምርትቅ ወገደፈ ብርዖ እስመ

ንውጽውጽታ ሆነ። የዚህች ሀገር ዐሥረኛ እጅም ተናወጸ። በዚህችን ሰዓትም በዚህ ታላቅ ንውጽውጽታ ሰባት ሺህ ሰዎች ሞቱ፤ የቀሩትም ደነገጡ፣ የሰማይን አምላክም ፈጽመው አመሰገኑት፣ቢሞቱም ይነሣሉ። የአባ ዮሐኒ መጽሐፍም ምስክር ነው።

20 ወንድሞቼ ሆይ ቅዱስና ብፁዕ የሆነ የአባ ዮሐኒን ዜና እንነግራችሁ ዘንድ ስሙ፤ አስተውሉም። አባቱ አሞኒ ከሞተ በኋላ አባ አብይዶ እያገለገለው ለዐሥራ ሁለት ዓመት በገዳም ኖረ። ማደሪያውም በገደል ላይ ነበር። እናቱም የልጇን ዜና በሰማች ጊዜ በዋሻው ፈለገችው፤ አባ ዮሐኒም እየጻፈ ሳለ ኅዳር አምስት ቀን ዐሥር ሰዓት ሲሆን ካለበት ዋሻ በር ደረሰች። እናቱም ሦስት ጊዜ አውሎግሶን አለችው። ቅዱሱም አንተ ማን ነህ? አለ። እርሷም አመተ መንፈስ ቅዱስ ነኝ አለችው። አመት/ አገልጋይ/ ማለት አልለመደም ነበርና ተጠራጠረ።

21 አንገቱን ዘንበል አድርጐም ከሩቅ አያት፤ ብዕሩንም/መጻፊያ

፳፩ ወአድኅነ ክሳዶ ወነጸራ እምርትቅ ወገደፈ ብርዖ እስመ ተዘከረ ቃለ አቡሁ ወተወርወ መትሕተ ጸድፍ እንዘ ይኔጽሮ አባ አበይዶ በድንጋጼ ወአውጽአ አክናፈ በኰርናዓቲሁ ሠረረ ወጽአ ብሔረ ሕያዋን ወቦአ ሀየ እንዘ ይመርሆ መንፈስ ቅዱስ ወገብርኤል መልአክ ምስሌሁ ኀበ ሀለው ሄኖክ ወኤልያስ።

፳፪ ወሶበ ርእይዎ ለአባ ዮሐኒ ጸርሑ እንዘ ይብሉ መኑ አምጽአ ለዝንቱ መዋቲ ኀበ ሀገር ዘኢመዋቲ ወይቤሎሙ ቅዱስ ገብርኤልም አነ አምጻእክዎ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር። ወይቤልዎ ለምንት አምጻእኮ ዝየ ወምንተ ሠናየ ገብረ ወይቤ ሄኖክ አንሰ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ወተፀመድክዎ እመ ኵሉ ክህደ ወበእንተ ዝንቱ ኀብአኒ እግዚአብሔር እምገጸ ሞት ወኤልያስ ይቤ ቀኒዓ ቀናዕኩ ለእግዚአብሔር እምተሎሙ ነቢያት ወአጥረይኩ ድንግልና ወበእንተ ድንግልናየ ኀብዓኒ እግዚአብሔር እምገጸ ሞት።

፳፫ ወአውሥአ ቅዱስ ገብርኤል

ከሩቅ አያት፤ ብዕሩንም/መጻፊያውንም/ አስቀመጠ። ያባቱን ቃል አስታውሷልና። አባ አበይዶ በመደንገጥ እየተመለከተውም ወደዋሻው ተወረወረ። በክንዶቹም ክንፎችን አውጥቶ በረረ። ወደብሔረ ሕያዋንም ወጣ። መንፈስ ቅዱስ እየመራውም ሄኖክና ኤልያስ ወደ አሉበት ወደዚያ ገባ፤መልአኩ ገብርኤልም ከእርሱጋር ነበር።

22 አባ ዮሐኒን ባዩት ጊዜም ይህን ሟች ሰው ሞት ወደሌለበት ሀገር ማን አመጣው ተባባሉ። ቅዱስ ገብርኤልም እግዚአብሔር እንደዘዘኝ እኔ አመጣሁት አላቸው።ለምን ወደዚህ አመጣኸው? ምን መልካም ሥራንስ ሠርቷል አሉት። ሄኖክም እኔ እግዚአብሔርን አየሁት፤ ሁሉ በካደው ጊዜም አገለገልሁት፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ከሞት ፊት ሰወረኝ አለ። ኤልያስም ከሁሉም ነቢያት ይልቅ ለእግዚአብሔር ቀናሁ፤ ድንግልናየንም ጠበቅሁ፤ስለዚህም እግዚአብሔር ከሞት ሰወረኝ አለ።

23 ቅዱስ ገብርኤልም መለሰ፤ እንዲህም አለ። አንተ ሄኖክ ሆይ

ርዓተ ሥጋ ተወለድከ ወበሥርዓተ
ሥጋ ተሐፀንከ በሥርዓተ ሥጋ
ነበርከ ምስለ ብእሲትከ ወወለድከ
ውሉደ ወበሥምረቱ ለእግዚአ
ብሔር በጻሕከ ብሔረ ሕያዋን
ዝንቱሰ በሥርዓተ ሥጋ ተወልደ
ወኢያእመረ ሕገ ሥጋ ወኢጠበወ
ጥበ እሙ ወመሰሎሙ ለመላእ
ክት ኢፈለጠ ተባዕተ ወአንስተ
እስመ ኮነ ንብረቱ ምስለ አራዊተ
ገዳም ወእም ርእየተ እሙ ተወርወ
ውስተ ጸድፍ ወበእንተ ዝንቱ
ጸገም እግዚአብሔር አክናፈ ከመ
ንስር ወበጽሐ ዝየ በሥምረተ
እግዚአብሔር ወውእቱ ይኄይስ
እምኔክሙ በፍትሕ ወይትሜሰ
ሎሙ ለመላእክት ወየዐቢ
እምትውልደ አንስት።

፳፬ አንትሙሰ ትመውቱ አመ
ምጽአቱ ለወልደ እግዚአብሔር
ኢየሱስ ክርስቶስ ወትትነሥኡ
ፍጡነ በከመ ሀብትክሙ
ወውእቱሰ ኢይመውት ዳግመ
ወአመ ተወርወ እምውስተ ጸድፍ
ፈጸመ አርአያ ሞት ወአሥረጸ
አክናፈ በማእከለ ጸድፍ ወኮና

በሥጋ ሥርዓት ተወለድህ። በሥጋ
ሥርዓትም አደግህ፤ ከሚስትህ
ጋርም በሥጋዊ ሥርዓት ኖርህ፤
ልጆንም ወለድህ። በእግዚአብሔር
ፈቃድም ወደብሔረ ሕያዋን መጣህ
ይህ ግን በሥጋ ሥርዓት ተወለደ
። የሥጋን ሕግ ግን አላወቀም።
የእናቱን ጡትም አልጠባም፤ መላእ
ክትንም መሰላቸው፤ ወንድንና ሴት
ንም አልለየም። ኑሮው ከዱር አራ
ዊት ጋር ነበረና። እናቱን ከማየቱ
የተነሣ ወደገደል ተወረወረ። ስለዚ
ህም እግዚአብሔር እንደንስር ያለ
ክንፍን ሰጠው፤ በእግዚአብሔር
ፈቃድም ከዚህ ደረሰ። በፍርድም
ከእናንተ ይበልጣል። መላእክት
ንም ይመስላቸዋል፤ ሴቶች ከወለ
ዷቸውልጆችም ይበልጣል።

24 እናንተ ግን የእግዚአብሔር
ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣ
በት ጊዜ ትሞታላችሁ፤እንደጸጋች
ሁም ፈጥናችሁ ትነሣላችሁ።
እርሱ ግን ሁለተኛ አይሞትም።
ወደዋሻው በተወረወረ ጊዜ የሞ
ትን አርአያ ፈጽሟልና። በመው
ደቅ መካከል እያለም ክንፍን አበ

አርአያ ትንሣኤ ወአብጽሖ
እግዚአብሔር ውስተ ብሔረ ሕያ
ዋን ኀበ ሕይወት ወኀበ ተነጽፈ
ዕረፍት ወኢየኀብር ምስሌክሙ
ኀበ ትመውቱ ወውእቱሰ ኢይ
መውት አልቦ ከማሁ እም ትው
ልደ አንስት ኢእምቅድሜሁ ወኢ
እምድኅሬሁ።

፳፭ ወሶበ ሰምዑ ሄኖክ
ወኤልያስ መምህራን ሐዲስ
ምጽአቶ ለወልደ እግዚአብሔር
ነገሮ ለቅዱስ ገብርኤል መልአክ
አንክሩ ወተደሙ ወይቤሉ አማን
ይደልዎ ለዘከመዝ ንጹሕ ብሔረ
ሕይወት ወብሔረ ብርሃን ወለነሰ
ኢይደልወነ ንባእ አላ በሥምረተ
እግዚአብሔር አብአነ ዝየ ወሎቱሰ
ርቱዕ ይደልዎ ወዘንተ ብሂሎሙ
ሰብሕዎ ለእግዚአ ብሔር
ወተሰነዓው ኅቡረ ምስለ ብፁዕ
ወቅዱስ አባ ዮሐኒ ወገብርኤል
መልአክ ዐርገ ሰማያተ ኀበ አብ
ወእም ቃለ ገብርኤል መልአክ
አዕመርነ ወጠየቅነ ለእሉ ፪ቱ
ሄኖክ ወኤልያስ ምእመዋን
አግብርተ ክርስቶስ መምህራኒሃ

ቀለ፤የመነሣት ምሳሌም ሆነለት።እ
ግዚአብሔርም ሕይወት ባለበት ዕረ
ፍት በተነጠፈበት ወደብሔረ ሕያ
ዋን አደረሰው። በምትሞቱበት
ጊዜም ከእናንተ ጋር አንድ አይሆ
ንም፤ እርሱ አይሞትምና፡፡እርሱ
በፊትም ከእርሱ በኋላም ሴቶች ከ
ወለዷቸውእንደ እርሱ ያለ የለም
አላቸው።

25 ለእግዚአብሔር ልጅ አዲስ
አመጣጥ መምህራን የሆኑ ሄኖክ
ና ኤልያስም ይህን በሰሙ ጊዜ
ፈጽመው ተደነቁ፤ በእውነትም
እንደዚህ ላለው ንጹሕ ሰው
የብርሃን ሀገር ብሔረ ሕያዋን
ይገባል፤ እግዚአብሔር በቸርነቱ
ወደዚህ አስገባን እንጂ ለእኛስ
አይገባንም ነበር፤ ለእርሱ ግን
ይገባዋል አሉ። ይህን ተናግረው
እግዚአብሔርን አመሰገኑት። ከብ
ፁዕ ወቅዱስ አባ ዮሐኒ ጋርም
ተስማሙ። መልአኩ ገብርኤልም
ወደሰማይ ወደ አብ ዐረገ። ከመ
ልአኩ ከገብርኤል ቃልም የዓለም
ፍጻሜ መምህራን የሆኑ የክርስ
ቶስ አገልጋዮች ምእመናን የሁ
ለቱ የሄኖክንና የኤልያስን መሞ

ለሕልቀተ ዓለም ሞቶሙ
ወተንሥኦቶሙ ፍጡነ።

፳፮ ንግባዕኬ ኀበ ጥንተ ነገርነ
ወእምዝ ተርኅወ ሰማይ ወወጽአ
ፈረስ ፀዓዳ ወዘይጼዓኖ ስሙ
መሃይምን ወጻድቅ ዘበጽድቅ
ይኮንን ወይፀብዕ ወአዕይንቲሁ
ከመ ነደ እሳት ወዲበ ርእሱ
አክሊል ወጽሑፍ ውስተ ቀጸላሁ
አስማት ዘአልቦ ዘየአምሮ ዘእን
በለ ውእቱ ባሕቲቱ ወይለብስ
ልብሰ ዘንዙኅ በደም ወሰመዮ ስሞ
ቃለ እግዚአብሔር ወሐራ ሰማይ
ይትልውዎ በአፍራስ ፀዓድው
ወይለብስ ሜላተ ብርሃን ንጹሐ
ወይወጽእ እምነ አፉሁ ሰይፍ
በሊህ በዘቦቱ ይቀስፎሙ ለአሕ
ዛብ ፤ወውእቱ ይርእዮሙ በበትረ
ሐፂን ወውእቱ ይከይድ በምክያደ
ኅምዘ መዓቱ ለእግዚአብሔር
ዘኵሎ ይመልክ ወጽሑፍ ላዕለ
ልብሱ ወውስተ ገቦሁ ስም
ዘይብል ንጉሠ ነገሥት ወእግዚአ
አጋዕዝት ውእቱ።

፳፯ ወእምዝ ቆመ መልአክ
ውስተ ፀሐይ ወይጸርሕ በቃል
ዐቢይ ወይቤ ለኵሉ አዕዋፈ

ታቸውንም መነሣታቸውንም አወ
ቅን፤ ተረዳንም።

26 ወደ ቀደመ ነገራችን እንመ
ለስ፤ ከዚህ በኋላ ሰማይ ተከፈተ
፤ነጭ ፈረስም ወጣ። የሚቀመጥ
በት ስሙም በእውነት የሚፈርድ፣
የሚዋጋ እውነተኛ መሃይምን ይባ
ላል።ዐይኖቹ እንደሚነድድ እሳት
ናቸው። በራሱም አክሊል አለ፤በመ
ጠምጠሚያውም ከእርሱ ብቻ
በቀር የሚያውቀው የሌለ ስም ተጽ
ፏል።በደም የተረጨ ልብስንም ለብ
ሷል፤ስሙንም የእግዚአብሔር ቃል
አለው። የሰማይ ሠራዊትም በነጭ
ፈረስ ይከተሉታል። ንጹሕ የሆነ
የብርሃን ግምጃም ይለብሳል። አሕ
ዛብን በሚቀጣበትገንዘብ ከአንደበቱ
ስለት ሰይፍ ይወጣል። በብረት
በትርም ይቀጣቸዋል። ሁሉን በሚ
ገዛ በእግዚአብሔር በቁጣው መር
ዝ መረገጫም ይረግጣቸዋል። በ
ልብሱ፣በጕኑም ላይ የነገሥታት
ንጉሥ፣ የጌቶች ጌታ ነው የሚል
ስም ተጽፏል።

27 ከዚህ በኋላ መልአኩ በፀሐይ
ፊት ቆመ፤ በታላቅ ድምፅም
ጮኸ። በሰማይ መካከል የሚበረ

ሰማይ ዘይሰርር ውስተ ማእከለ
ሰማይ ንዑ ተጋብዑ ውስተ በዓሉ
ለእግዚአብሔር ዐቢይ ከመ ትብ
ልዑ ሥጋ ነገሥት ወሥጋ መላ
እክት ወሥጋ ጽኑዓን ወሥጋ
አፍራስ ወዘእለ ይጽዕንዎሙ ወ
ሥጋ ኵሉ አግዓዚ ወገብር ወዘን
ኡስ ወዘዐቢይ፤ ወእምዝ መጽአ
ዝኩ ዓርዌ ወነገሥተ ምድር
ወሠራዊቶሙ ተጋብዑ ምስሌሁ
ከመ ይፅብዕዎ ለውእቱ ዘይጼዓን
ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ ወለሠራዊቱ።

፳፰ ወእምዝ አኃዝዎ ለዝኩ
አርዌ ወለሐሳዊ ነቢይ ዘገብረ
ተአምራተ በቅድሜሆሙ በዘያስ
ሕቶሙ። ለእለ ጸሐፉ ትእምርተ
ስሙ ለውእቱ አርዌ ወሰገዱ
ሎቱ ወለምስሉ ወወደይዎሙ
ሕያዋኒሆሙ ውስተ አዘቅተ እሳት
ዘይነድድ በተይ ወለእለሰ ተርፉ
ቀተልዎሙ ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ
እንተ ትወጽእ እምአፉሁ ሰይፍ
በሊህ ወጸግቡ ኵሉ አዕዋፈ
ሰማይ እምሥጋሆሙ።

፳፱ ወእንዘ ትሰብኩ ወታነብቡ
ዘንተ ድርሳነ ለለወርኅ አንብቡ
ዘንተ ጸሎተ ወበተፍጻሜቱ ለሄ

ውን የሰማይ ወፍ ሁሉ የነገሥ
ታቱን፣ የአለቆቹን፣ የብርቱዎቹ
ን የፈረሶቹን፣ የሚጫኑዋቸውን
ሁሉ የገዥዎችን፣ የታናናሾችን፣
የታላቆችንም ሥጋ ትበሉ ዘንድ
ታላቅ በሆነች በእግዚአብሔር
በዓል ኑ ተሰብሰቡ፤ አለ። ከዚህ
በኋላም ይህ አውሬ መጣ። የም
ድር ነገሥታትና ሠራዊቶቻቸ
ውም በነጭ ፈረስ ላይ የተጫነ
ውንና ሠራዊቱንም ይዋጉ ዘንድ
ተሰበሰቡ።

28 ከዚህ በኋላ ነቢዩን የሚያሳብል
ያስታቸው ዘንድም በፊታቸው
ተአምራትን ያደረገ ይህን አውሬ
ያዙት፤የዚህን አውሬ ስም ምል
ክት የጻፉትን፣ ለእርሱና ለምስሉ
የሰገዱትንም ከነሕይወታቸው ወደ
ሚነደድ የእሳት አዘቅት ጣሏ
ቸው። የቀሩትንም በነጭ ፈረስ
ላይ በተሰቀለው ሰይፍ ገደሏቸው።
ከአንደበቱ የሚወጣውም የተሳለ
ሰይፍ ነው። ከሥጋቸውም የሰ
ማይ ወፎች ሁሉ ጠገቡ።

29 ይህን ድርሳን በየወሩ ስትሰ
ብኩ ስታነቡም በመጨረሻው
ይህንን ጸሎት አንብቡት።በዓለም

ኖክ ወኤልያስ አግብረተ ክርስቶስ ምእመናን እለእምዓለም ነቢያት መተንብላኒሃ ለምሕረት ጸልዩ ቅድመ እግዚአብሔር በእንተ ዛቲ መካን ኢይኩን በውስቴታ ሕፀተ ማይ ወኢአባረ እክል ወኢይምጻእ በውስቴታ ሞተ ላህም ወኢብ ድብድ ላዕለ ሰብእ። ያልሕቅ ሕፃናቲሃ ወየሀቦሙ መዋዕለ ንስሐ ለአዕሩጊሃ።

፴ ኦ ሄኖክ ወኤልያስ ምዑዛነ ጸሎት ከመ ስዒን ጸልዩ በእንተ እለ ያበውዑ መባዓ ዕጣን ውስተ ዛቲ ቤተ ክርስቲያን ከመ ትትመ ሰጥ ነፍሶሙ በመዓዛ ጽጌ ገነት ወኢያደንግፆሙ ፀዋግ ፃዕረ ሞት አሜን። ኦ ሄኖክ ወኤልያስ ቀዋም ያን ለነፍሳት ጸልዩ በእንተ እለ ይቀውሙ ውስተ ዛቲ ቤተ ክርስቲ ያን ከመ ይክፍሎሙ ቈመተ ዘየ ማን በሐዳስ ደብረ ጽዮን ምስለ አባግዕ ቡሩካን አሜን። ኦ ሄኖክ ወኤልያስ ጸልዩ ከመ ኵሉ ዘጌሠ ኀቤሃ ለዛቲ ቤተ ክርስቲያን በተአ ምኖ ቃለ ኪዳን ኢይጻሙ ኢዘር ኑቅ ወኢዘቅሩብ ወኢይትመየጡ

ነቢያት የሆናችሁ፣ ምሕረትን የምትለምኑ፣ የክርስቶስ አገልጋ ዮች ምእመናን ሄኖክና ኤልያስ ሆይ በውስጧ የውኃ መጉደል፣ የእህል ድርቅ እንዳይሆን በእግዚ አብሔር ፊት ስለዚህች ቦታ ለምኑ በውስጧም የከብት መሞ ት፣ በሰው ላይም በሽታ፣ እንዳይ መጣ ለምኑ ሕፃናቷን ያሳድግ ዘንድ፣ ለሽማግሌዎችም የንስሐ ዘመንን ይሰጥ ዘንድ ለምኑ።

30 ጸሎታችሁ እንደሽቱ የሚሸት ሄኖክና ኤልያስ ሆይ የዕጣን መባዕን ለቤተክርስቲያን ስለሚያ ስገቡ ሰዎች ጸልዩ፤ ነፍሳቸው በገነት ጽጌ/አበባ/ መዓዛ ትመሰጥ ዘንድ፤ ክፉ የሞት ፃዕርም እንዳ ያስደግጣቸው። አሜን። ለነፍሳት የምትቆሙ ሄኖክና ኤልያስ ሆይ በአዲሷ በደብረ ጽዮን ከተባረኩ በጐች ጋር በቀኝ መቆምን ያድላ ቸው ዘንድ በዚህች ቤተክርስቲ ያን ስለቆሙት ጸልዩ፤ አሜን። ሄኖክና ኤልያስ ሆይ በቃል ኪዳናችሁ በመተማመን ወደዚህች ቤተ ክርስቲያን ስለሔደው የቅር ብም፣የሩቅም ቢሆን በልባዊ ኀዘን

በኀዘነ ልብ አሜን።

፴፩ ወእለ ይተግሁ በመሐልይሃ ሠርክ ወነግሃ ያስምዖሙ ቃለ ፍሥሐ ዘይብል ንዑ ኀቤየ ቡሩ ካኑ ለአቡየ ኦ ሄኖክ ወኤልያስ ሰአሉ ለነ ኀበ ክርስቶስ እግዚእነ በመንፈስ ቅዱስ ከመ ያጽንዓነ በርትዕት ሃይማኖት እስከ ዳግም ምጽአት ወይክፍለነ መክፈልተ ወርስተ ምስሌክሙ ለዓለመ ዓለም አሜን።

፴፪ ወይእዜኒ አኀዊነ ጽውዓን በኀበ እግዚአብሔር እለ ተአም ርዎ ለጉኅሉተ ሰይጣን ወለእመ ኮነ ኃጥአ ወጊጉየ አስተጋባዔ ዝንቱ ድርሳን ኢትመንኑ ዘንተ ድርሳነ ባቁዓ እስመ አኮ እምልቡ ዘኀሥዓ አላ እምቃለ መጻሕፍት አስተጋብአ ወአበሳሁ ለዝንቱ ርኩስ ኢየኃድገክሙ ፍቅሮ ለኤልያስ ወትረክቡ ኑዛዜ በዕለተ ኀዘን በአንብቦ ዝንቱ ድርሳን።

፴፫ ኢያንበብክሙኑ በውስተ ኦሪት በእንተ በለዓም መሰግል ወመጥዓዊ ኃጥእ ወእሳዊ ከመ ወደየ እግዚአብሔር ቃለ ውስተ

እንዳ ይመለሱ ጸልዩ፤ አሜን።

31 ጥዋትና ማታ በማመስገን የሚተጉትንም ያባቴ ቡሩካን ወደ እኔ ኑ የሚል የደስታ ቃልን ያሰማቸው አሜን። ሄኖክና ኤልያስ ሆይ ዳግመኛ እስከሚመጣ ድረስ በመንፈስ ቅዱስ በቀናችዋ ሃይማኖት ያቀናን ዘንድ ወደጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለምኑ። ከእናንተ ጋርም ርስተ መንግሥተ ሰማያትን ይክፍለን ዘንድ ጸልዩ፤ለዘላዓለሙ አሜን።

32 የሰይጣንን ሽንገላ የምታውቁ፣ በእግዚአብሔር የተጠራችሁ ወን ድሞቼ ሆይ ይህን ድርሳን ያዘጋ ጀው ኃጢአተኛ በደለኛ ቢሆንም ይህን ጠቃሚ የሆነ ድርሳን አት ናቁት። ከልቡናው አንቅቶ አልተና ገረውምና፤ከመጻሕፍት ቃል ሰበሰ በው እንጂ። የጉስቋላው የዚህሰው በደል የኤልያስን ፍቅር ሊያስተዋ ችሁ አይገባም።በዚህ ድርሳን በመጸለይ በኀዘን ጊዜ መረጋጋትን ታገኛላችሁና።

33 በኦሪት እግዚአብሔር በአንደ በቱ ቃልን እንደጨመረለት፣ የእ ግዚአብሔር መንፈስም በእርሱ ላይ እንዳደረ ስለጠንቋዩ፣ ስለሟ

አፉሁ። ወመጽአ መንፈስ እግዚ አብሔር ላዕሌሁ ወይቤ ጸውዓኒ እመስጴጦምያ ባላቅ ወልደ ሶፎር ወይቤለኒ ነዓ ርግሞ ለያዕቆብ ወጸዓሎ ለእስራኤል ምንተ እጼ ዕል ዘእግዚአብሔር ኢጸአለ ወም ንተ እረግም ዘእግዚአብሔር ኢረ ገመ እስመ እምአርእስተ አድባር እሬእዮ ወእምነ አውግር እሌብዎ ናሁ ሕዝብ ዘባሕቲቱ የኀድር ወኢይትኌለቍ ውስተ አሕዛብ።

፴፬ ወእግዚአብሔር አምላኩ ምስሌሁ መኑ የአምሮ ለዘርዓ ያዕቆብ ወመኑ ይኌልቆ ለሕዝበ እስራኤል ወትሙት ነፍስየ ምስለ ነፍሰ እሉ ጻድቃን። ወይኩን ዘርእየ ከመ ዘርኦሙ ለእሉ። ወበተፍጻሜተ ቃሉ ይቤ ይሠርቅ ኮከብ እምያዕቆብ ወይትነሣእ እም እስራኤል።

፴፭ በዝየ ተፈጸመ ድርሳነ ኤል ያስ ነቢይ እንዘ እግዚእ ይረድእ ወቃሎ ያጸንዕ በአስተሐምሞ መንፈስ ቅዱስ ወበሰላመ እግዚ አብሔር አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

ርተኛው፣ ስለኃጢአተኛው፣ስለወ ንጀለኛው በለዓም፣አላነበባችሁም ን? የሶፎር ልጅ ባላቅ ከመስጴጦ ምያ ጠራኝ፤ ና ያዕቆብን ርገመው ፤ እስራኤልንም ስደበው አለኝ። እግዚአብሔር ያልሰደበውን ለምን እሳደባለሁ፤ እግዚአብሔር ያልረገመውንስ ለምን እረገማለሁ? ከተራራው ራስ ላይ አየዋለሁ፤ከኮ ረብታው፣ አመሰግነዋለሁ፤ እነሆ ብቻውን የሚኖር ሕዝብ ነው።በአሕ ዛብም አይቆጥርም።

34 አምላኩ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነው። የያዕቆብን ዘር ማን ያውቀዋል? የእስራኤልን ሕዝብስ፣ ማን ይቆጥረዋል ከነዚህ የጻድቃን ነፍስ ጋርም ነፍሴ ትለይ፤ ወገኔም እንደነርሱ ወገን ይሁን አለ በመ ጨረሻው ቃሉም ከያዕቆብ ወገን ኮከብ ይወጣል፤ ከእስራኤል ወገ ንም ይነግሣል ብሏልና።

35 ይህ ድርሳነ ኤልያስ ጌታችን እያገዘን፤ ቃሉንም እያስረዳን፤ በመንፈስ ቅዱስ አጽናኝነት በእ ግዚአብሔር ሰላም በዚህ ተፈጸመ። ለዘለዓለሙ አሜን ይሁን ይደረግ።

መልክዓ ኤልያስ

፩ ኦ ኤልያስ ዘወሀብኮ ካዕበተ መንፈስ ምስለ ሐሜለት፤ ለረድ እከ ኤልሳዕ ገባሬ ኃይላት፤ሰላመ መልክእከ እንብብ በረድኤትከ ቅድ ስት፤ ጸጋ ሀበኒ እምእግዚእከ ከመ ሐዋርያት፤ ዘወረደ ላዕሌ ሆሙ መንፈስ ቅዱስ ከመ ዘእሳት፤ወተና ገሩ በነገረ ኵሉ በሐውርት።

፪ ሰላም ለትርጓሜ ስምከ ዘተብ ህለ ዘይት፤ ወለርእስከ ሰላም ዘኢተቀርጸ ቅርጸተ፤ በጸውዖ ስምከ ኤልሳዕ ፈለገ ዮርዳኖስ አዕተተ፤እኮየ ስመ ኢትሀበኒ እንበለ እግበር እኪተ።

፫ ሰላም ለርእስከ ወለገጽከ ዘየሐቱ ከመ ጽጌ ረዳ ርእየቱ፤ እስክንድር ዘርእየ ብሔረ ሕያዋን ጊዜ በዓቱ ኤልያስ አወፍየኒ ሐሜለተ ርእስከ ዝንቱ። ፈለገ ኵነኔ ወዓዕር ከመ እዕዱ ቦቱ።

፬ ሰላም ለቀራንብቲከ ወለአዕይንቲከ ዘርእዩ፤ ስብሐተ ክርስቶስ በታቦር ዘይሜኒ ሥነ ላሕዩ፤ በኵረ ሐዋርያት ኤልያስ

የኤልያስ መልክ

1 ተአምራትን ላደረገ ለደቀመዝ ሙርህ ለኤልሳዕ ከመጠምጠሚያ ጋር መንፈስን በእጥፍ የሰጠኸው ኤልያስ ሆይ የመልክህን ሰላም እናገር ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እንደ ወለዳቸው፣በየሀገሩ ቋንቋም እንደ ተናገሩ እንደሐዋርያት በተቀደሰች ረድኤትህ ከጌታህ ጸጋን ስጠኝ።

2 ዘይት ለተባለ ለስምህ ትርጓሜ ሰላምታ ይገባል። መቆረጥን ላልተቆ ረጠ ፀጉርህም ሰላምታ ይገባል። ስምህን በመጥራት ኤልሳዕ የዮር ዳኖስን ውኃ ከፈለ፤ ክፋትን ሳል ሠራ ክፋ ስምን አትስጠኝ።

3 ለራስህ፣ መልኩ እንደጽጌረዳ ለሚያበራው፣ ወደብሔረ ሕያዋን በገባ ጊዜ እስክንድር ለተመለከተው ፊትህም ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የኩነኔና የጭንቀት ወንዝን እሻገርበት ዘንድ የአንተን መጠም ጠሚያህን ስጠኝ።

4 ለቅንድቦችህ፣ በታቦር ደም ግባቱ ያማረ የክርስቶስን ምስጋና ለተመለ ከቱ ዐይኖችህም ሰላምታ ይገባል። ከታላቅነቱ የተነሣ የሙሴ ጓደኛ

ወቢጸ ሙሴ በሥነ ዕበዩ፤ ማህ ለከ አርእየኒ ከመ ገባሬ ማህል አብድዩ፤ ወቅብዓኒ መንፈስ ኃይል ከማሁ ለኢዩ።

፭ ሰላም ለአዕዛኒከ እለ ሰምዓ ነገረ፤ እምእግዚአብሔር በኮሬብ ቀዳሚ ወበታቦር ድኅረ፤ ኤልያስ ነዓ ምስለ ማርያም ወትረ፤ ኅበ ንገብር በዓላ ወበዓለከ ኅቡረ፤ከመ ተሀበኒ ተምኔትየ ኵሎ አሚረ።

፮ ሰላም ለመላትሒከ በሐሜለቱ ክዱን፤ እመቃለ አብ ሰምዓ ከመ ድምፀ ፋፃ ቀጢን፤ ኤልያስ ነቢይ ዘገጸ ኀዙናን ብርሃን፤ በጸሎትከ አመ ተፈትሐ ማሕፀነ ደመና መካን፤ውእተ አሚረ ተረስዓ ኀዘን።

፯ ሰላም ለአዕናፊከ ዘቋዓ ጽጌ ዔናሁ፤ እለ ይመስጣ ቦቱ ነፍ ሳተ ጻድቃን በበጊዜሁ። ኅቡረ ህላዌ ኤልያስ ምስለ ሄኖክ ወእሊዓሁ ለፍቁር ደመና ማህል ኢይኅልፈኒ ጽጌሁ። እንቀጸ መዓዛከ አባ ለአንፍየ አርኅ።

፰ ሰላም ለከናፍሪከ ወለአፉከ ዐውደ ጽሕም፤ እንተ እምኔሁ

የሐዋርያት አለቃቸው ኤልያስ ሆይ ይቅርታን እንዳደረገው እንደ አብድዩ ይቅርታህን አሳየኝ። እንደ ኢዩም የኃይል መንፈስን አሳድርብኝ።

5 መጀመሪያ በኮሬብ በኋላም በታቦር ከእግዚአብሔር ዘንድ ነገርን ለሰሙ ጆሮዎችህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ ምኞቴን ሁሉ ዘወትር ትፈጽምልኝ ዘንድ ከድንግል ማርያም ጋር በአንድነት ና ።

6 ቀጭን እንደሆነ የፋጩት ድምፅ ያለ የአብን ቃል በሰማ ጊዜ በመጠም ጠሚያው ለተሸፈነው ፊትህ ሰላምታ ይገባል። ያዘኑትን ፊት ብሩህ የም ታደርግ ኤልያስ ሆይ በጸሎትህ የመካኗ ደመና ማሕፀን በተፈታ ጊዜ በዚያን ወቅት ኀዘኑ ተረሳ።

7 የጻድቃን ነፍሶች በየጊዜው የሚ ያሸቱት ሽታው የአሞራ አበባ ለሆነ ለአፍንጫህ ሰላምታ ይገ ባል። ከሄኖክና እርሱን ከመሰሉት ጋር በአንድነት የምትኖር ኤልያስ ሆይ ለተወደደው የይቅርታ ደመና አበባው እንዳያልፈኝ አባቴ ለአፍ ንጫዬ የመዓዛህን በር ክፈት።

8 ለከንፈሮችህ፣ በጽህም ለተከበበ፣ ከእርሱም የእሳትና የፍም ነጸብራቅ

ይወፅእ ነጸብራቀ እሳት ወፍሕም እስእለከ ኤልያስ ነቢየ ከዋላ ወፍ ጽም፤ ፍኖተ ኀበ ነገድኩ ኢይም ጽእኒ ዝናም፤ ጽንዓ ተአምሪከ ዘቀዳሚ አርእየኒ ዮም።

፱ ሰላም ለስነከ ኅብስተ ሕይ ወት ዘየኀይክ፤ ምዕረ ወካዕበ በእደ ቅዱስ መልአክ፤ ለለጽባሑ ኤልያስ እንተ ኢትትዌለጥ አርክ ፤ሀቦሙ ለአግብርቲከ ሱላሜ ዘሠርክ፤ ውስተ ማኅበሮሙ ኢይምጻእ ሐከክ።

፲ ሰላም ለልሳንከ ዘነደ እሳት ሰይፍ፤ በምዕት ዕደው ወአኮ በዕልፍ፤እስከ ለዓለም ኤልያስ እንተ ኢትነውም ያፍ፤ እምኔየ ሠዓር በጸሎትከ መንፈሰ ደዌ ዘዘልፍ። አርዘ ልሳንየ ለስምከ አኮኑ ምዕራፍ።

፲፩ ሰላም ለቃልከ ለአክዓብ ዘአደንገጸ፤ ሶበ ለናቡቴ ቀተሎ በነገረ ዕልወት ወዓምፃ፤ ኤልያስ ኀቤከ አቅርበኒ በአንፈርዕጾ፤ምስለ ጠባባት ከመ እባዕ ለመርዓዌ ሰማይ አንቀጸ፤ አመ በሐምስ ዓብዳት የዐፁ ማዕፆ።

ለሚወጣበት ለአፍህ ሰላምታ ይገ ባል።የኋላና የፊት ነቢይ ኤልያስ ሆይ በሔድሁበት መንገድ ዝናም እንዳይመጣብኝ የቀደመው ተአም ርህን ጽንዓት ዛሬ አሳየኝ።

9 በመጀመሪያ በሁለተኛ ጊዜም በተቀደሰው መልአክ እጅ የሕይወ ትን ኅብስት ላላመጠው ለጥርስህ ሰላምታ ይገባል። በየዕለቱ የማት ለወጥ ጓደኛ ኤልያስ ሆይ በአንድ ነታቸው ክርክር እንዳይመጣ የዘ ወትር ፍቅርን ስጣቸው።

10 በዕልፍ ሳይሆን በመቶ ወንዶች ዘንድ እንደሚነድድ እሳት ሰይፍ ለሆነው ለአንደበትህ ሰላምታ ይገ ባል።እስከዘለዓለሙ የማትተኛ ወፍ ኤልያስ ሆይ በጸሎትህ ዘወትር የሚያስቃዩኝ የደዌን መንፈስ ከእኔ አስወግድ የአንደበቴ ዛፍ ለስምህ መጠለያ ነውና።

11 በሽንገላና በበደል ነገር ናቡቴን በገደለው ጊዜ አክዓብን ላስደነገጠው ለቃልህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ በአምስቱ ሰነፎች ላይ በሩን በሚዘጋበት ጊዜ ከሰማያዊው ሙሽራ ቤት ከብልሆቹ ጋር እገባ ዘንድ በደስታ ወደአንተ አቅርበኝ።

፲፪ ሰላም ለእስትንፋስከ ምውተ መበለት ዘአንሥአ፤ ወለጉርዔከ ጽሙዕ ነቅዓ ማይ ኀበ ተኀጥዓ፤ ኤልያስ ጸዋሚ መጠነ ዕለታት አርብዓ፤ እምይእዜሰ ኢታርእየኒ ረኀበ ወጽምዓ፤ሴስየኒ እላ ከዊነከ ቋዓ።

፲፫ ሰላም ለክሳድከ ለባሴ አስኬማ ዘቅድስና፤ ወለመትከፍትከ ሰላም ዘዘብድወ ጠሊ ክዳና ፤ ኤልያስ ዐቢይ እምዐበይተ አምሳል ወዜና፤ ሕይወትከ ዘመላእክት ወጠለ ሀገርከ መና፤ አስኬማከኒ አልባቲ ሙስና።

፲፬ ሰላም ለዘባንከ ወለእንግድዓከ ዘፍጽም፤ ዘያሰምከ ቦቱ ንጉሠ ውርዙትከ ጽሕም፤ ኤልያስ ህልው በኀበ አልቦ ሕመም፤ ሰውረኒ ውስተ ሐፅንከ እመብረቀ ሐጋይ ወክርም፤ እመ ነፍሐ ዓውሎ ወደምፀ ዝናም።

፲፭ ሰላም ለአዕዳዊከ እለ ስፉሐት ለጸልዮ፤ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ ዲበ ዕፀ መስቀል ዘቀራንዮ። ኤልያስ ሀቦ ለዘሰአለከ ሲሳዮ፤

12 የሞተ የመበለቷን ልጅ ላስነሣ ለትንፋሽህ የውኃው ምንጭ በጠፋ ጊዜም ለተጠማው ለጉሮሮህ ሰላምታ ይገባል። ለአርባ ቀን ያህል የጾምህ ኤልያስ ሆይ ዛሬ ግን ረኀብና ጽምን አታሳየኝ። አምራሁነህ መግበኝ እንጂ።
13 የቅድስና አስኬማን ለለበሰ ለ አንገትህ ሰላምታ ይገባል። ልብሷ የፍየል ሌጦ ለሆነው ለትክሻህ ሰላምታ ይገባል። በምሳሌና በዜና ከታላላቆች ይልቅ ታላቅ የሆንህ ኤልያስ ሆይ ሕይወትህ የመላእክት ነው።የሀገርህ ጠልም መናነው፤አስ ኬማህም ነውር የለባትም።
14 ለጀርባህ፣ የጐልማሳነትህ ጽ ሕምንጉሥ ለተጠጋበት በፊትህለ ሚገኘው ለደረትህም ሰላምታ ይገባ ል ።ሕማም በሌለበት ሀገር የም ትኖር ኤልያስ ሆይ ነፋስ በነፍሰ ዝናብም በዘነመ ጊዜ በእቅፍህ አድርገህ ከበጋና ከክረም መብረቅ ሰውረኝ።
15 በመስቀል ላይ በቀራንዮ እንደ ተሰቀለ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ ለጸሎት ለተዘረጉ እጆችህ ሰላ ምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ ለለ

እመኒ አበሰ በቅድሜከ አስተሥሪ ጌጋዮ፤ እስመ ለቀናዪ ተሠርዓ ይትዓገሥ ቅኑዮ።

፲፮ ሰላም ለመዝራዕትከ ለኵርናዕከ መካኑ፤ ከመ አጽቅ በጉንደ ወይኑ፤ በኀልቀተ ዓለም ኤልያስ ዘተሰፋ ትንሣኤ ትዜኑ፤ ለእለ አመነ ትንሣኤከ ዘትንሣኤ አምላክ መጠኑ፤ በረከተከ ላዕሌነ ፈኑ።

፲፯ ሰላም ለእመትከ ወለእራኀከ ርቡብ፤ እምነ አፉሁ ለቋዕ ለተወክፎ ሥጋ ውሁብ፤ኤልያስ ነቢይ እምካልዕተ ሣራ ጠባብ። ልደትከ አመ፩ ለመስከረም ተዝካረ ኢዮብ፤ እንዘ ኵለንታከ በእሳት ግልቡብ።

፲፰ ሰላም ለአፃብዒከ ሥርግዋነ አጽፋር አልባስ፤ ሐምስ ለፌ ወለፌ ሐምስ፤ ኤልያስ ሀበኒ ሞገሰ ሥጋ ወነፍስ፤ ቅድመ ነገሥተ ምድር ወቅድመ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ እስመ ለከ አባ ዐቢይ ሞገስ።

መነህ ምግቡን ስጠው። በፊትህ ቢበድልም በደሉን ይቅር በለው። ለሚቀና መገዛቱ ይቀርለት ዘንድ ተወስኗልና።
16 በወይን ግንድ እንዳለ ቅርን ጫፍ የአንጓዎችህ ቦታ ለሆኑ ክ ንዶችህ ሰላምታ ይገባል። በዓለም ፍጻሜ ጊዜ የትንሣኤን ተስፋ የምት ናገር ኤልያስ ሆይ መጠኑ የአምላክ ትንሣኤ የሆነለት ትንሣኤህን በምና ምን በእኛ ላይ በረከትህን ላክ።
17 ለክንድህ፣ የሚሰጥ ሥጋን ለመቀበልም ከቁራ አፍ ይልቅ ለሚሰፋው ለመሃል እጅህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የሣራ ሁለተኛ ከሆነች ከጥበበኛዋ እና ትህ ሁለንተናህ በእሳት ተከብቦ የተወለድኸው የኢዮብ መታሰቢያ በሆነች በመስከረም አንድ ነው።
18 አምስት በወዲያ አምስት በወ ዲህ ሁነው በጥፍር ልብሶች ለተ ሸለሙ ጣቶች ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ በምድር ነገሥታትና በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት የነፍስና የሥጋ ሞገሥን ስጠኝ፤ አባት ሆይ አንተ የሞገስ ነቢይ ነህና።

፲፱ ሰላም ለገቦከ ዘኢኃሠሠ ምዕራፈ፤ ኢዓራተ ወኢመንጸፈ፤ ዘኢትነውም ኤልያስ ወዘኢትደቅስ ዘልፈ፤እመሥገርተ ሞት እንበለ ጊዜ ኩነኒ ምኅላፈ፤ ኩሎ አሚረ ኢይኩን ቅሡፈ።

፳ ሰላም ለከርሥከ ዘኢያጽአቀ መብልዐ፤ ኢስቴ ወልብሰ አሮን ሳውዐ፤ ሱታፌ ዕዝራ ወሄኖክ ኤልያስ ብፁዕ፤ አኮኑ ሀገሪትከ ሀገረ ተድላ ወፍግዕ፤መጽሐፍከ ከመ ኮነ ስምዕ ።

፳፩ ሰላም ለልብከ ዘይሔሊ ዘበሳዕሉ፤ከመ ብፁዓን ጻድቃን እንዘ በታሕቱ ይሄሉ፤ከመ አምላኩ ኤልያስ ከሃሊ በቃሉ፤ አኮኑ ሮወፀቱ ደቂቀ አክዓብ ኩሉ፤ ደወዩ በቃልከ ወእምዝ ተኀጉሉ።

፳፪ ሰላም እብል ለኵልያቲከ ምንትወ፤ርእሰ ሕያዋን ኤልያስ እንተ ትነብር ሕያወ፤ በዕለተ ጸዋዕከ አባ እምኑን ሰማያት ሐወ፤በልዓ መሥዋዕተከ ምስለ እበኒሁ ዕፀወ፤ ወምስለ ማዩ ለሐሰ ዕጻወ።

19 ማረፊያን፣ አልጋን፣ምንጣፍን ሳልፈለገው ጎንህ ሰላምታ ይገባል፤ የማትተኛ ዘወትርም የማታንቀላፋ ኤልያስ ሆይ ያለጊዜው ከመ ሞት ወጥመድ ማለፊያ ሁነኝ ዘወትርም የምገረፍ አልሁን።

20 መብል፣ መጠጥ፣ የካህኑ የአሮን ልብስም ለማያስጨንቀው ለሆድህ ሰላምታ ይገባል። ከዕዝራና ከሄኖክ ጋር አንድ የምትሆን ብፁዕ ኤልያስ ሆይ መጽሐፍህ ምስክር እንደሆነ ሀገርህ የተድላና የደስታ ሀገር አይደለችምን?

21 በመሬት እየኖረ እንደብፁዓን ጻድቃን የላዩን ለሚያስብ ልቦናህ ሰላምታ ይገባል። እንደአምላክ በቃልህ ሁሉን የቻልህ ኤልያስ ሆይ ሰባ ሁሉቱም የአክዓብ ልጆች ሁሉ በቃልህ ታምመው የጠፉ አይደለምን?

22 በሕይወት የምትኖር የሕያዋን አለቃ ኤልያስ ሆይ መንታ ለሆነው ኩላሊትህ ሰላምታ ይገባል፤ አባት ሆይ ከሩቁ ሰማይ እሳትን በጠራህ ጊዜ፣ መሥዋዕትህን፣ ከድንጋዩ ጋርም እንጨቱን በላ። ከውኃው ጋርም መሬቱን ላሰ።

፳፫ እሌምኅ በሕሊናየ ሕሊናከ ቅዱሰ፤ ወለንዋየ ውስጥከ ኩሉ አቄርብ ተውዳሰ፤ ለባሴ ብሉይ ኤልያስ ዘተቀጸልከ ሐዳሰ፤ ዓቀምከ ኃይለ ዝናም እመ ረከብከ ሞገሰ፤ ወእሳተ ሰማይ አውረድከ ጊዜያተ ሥልሰ።

፳፬ ሰላም ለኅንብርትከ ኤልያስ መዝገብ፤ ዘኢሰረቀከ ሞት ወኢያማሰነከ ግብ፤ሰላመ አፉየ ረሲ መስተሥርየ ጌጋይ ዕቀብ፤ከመ ዕፍረት ዘቀብዓቶ ማእከለ ሐዲሳን ሕዝብ፤ ለእግዚአብሔር ማርያም ጠባብ።

፳፭ ሰላም ለኀቍኤከ ቅናቱ ዘዓዲም፤ ማኅቤ መለኮት ቃልከ ግዛሜ አካዝያስ እም፤ ጸጉር ሰብእናከ ወንብረትከ ገዳም፤ ኤልያስ ወዮሐንስ ኅቡራን ምግባር ወስም፤ በበዓልክሙ ባርኩነ ዮም።

፳፮ ሰላም እብል ለዘዚአከ አቍያጽ፤ በዋዔ ቤታ ኤልያስ

23 በሕሊናዬ የተቀደሰ ሕሊናህን ሰላም እላለሁ። ለውስጣዊ አካልህም ሁሉ ምስጋናን አቀርባለሁ። አሮጌውን የለበስህ አዲሱንም የተጐናጸፍህ ኤልያስ ሆይ ባለሟልነትን ባገኘህ ጊዜ የዝናምን ኃይል አቆምህ ለሦስት ጊዜ ያህልም የሰማይ እሳትን አወረድህ።

24 ሞት ያልሰረቀህ፣መቃብርም ያላጠፋህ መዝገብ ኤልያስ ሆይ ለእንብርትህ ሰላምታ ይገባል። የአንደበቴን ሰላም ዕጠብቅ ዘንድ በደልን የሚያስተሠርይ አድርግልኝ፤በአዲስ ሕዝቦች መካከል እግዚአብሔርን ሽቶ እንደቀባች እንደጥበበኛዋ ማርያምም አድርገኝ።

25 መታጠቂያው ቁርበት ለሆነ ለወገብህ ሰላምታ ይገባል፤ የመለኮት ቃል ምሳርህም አካዝያስ ዛፍን የቆረጠው ነው። ሰውነትህ ፀጉር ነው። ኑሮህም በገዳም ነው በምግባርና በስም አንድ የምትሆኑ ኤልያስና ዮሐንስ ሆይ ዛሬ በበዓላችሁ ቀን ባርኩን።

26 ከዕንጨት ለቃሚዋ ቤት የገባህ ኤልያስ ሆይ ለአንተ ጭኖች ሰላም እላለሁ።በሚሰማ የበረከት

ለአጣቢተ ዕፅ፤እመ ባረከ ጥሪታ በበረከተ ቃል ድሙፅ፤ መልዓ ውተወሰከ ቅብዓ ልሕኩታ ሕፁፅ፤ ወተመክዓበ እምቀዳሚ ምልዓ ሕፍን ሐሪጽ።

፳፯ ሰላም ለአብራኪከ ሰርእስከ ምስማካ፤ ለውሂበ ዝናም ግብርከ አመ በጸሎት ወጠንካ፤ ቀርሜሎሳዊ ኤልያስ ቢጸ ሄኖክ ወልደ ባረካ፤ አይቴኑመ አባ ትንብልናከ ታዕካ፤ ኅበ እገብር ለነፍስየ ንስሐ ፋሲካ።

፳፰ ሰላም ለአዕጋሪከ እንበለ ጽርዓት እለ ነገዳ፤ በጕልቄ አርብዕ ጽባሕ እስከ ደብረ ኮሬብ እምድረ ይሁዳ፤ኤልያስ ንግረኒ ለመዋዕልየ ውኅዳ፤ ወዕቀብ በጸሎትከ ዓመተ በረድ ፀዓዳ፤ፍሬ ሀገርከ ተስፋሆሙ ለኵሉ ውሉዳ።

፳፱ ሰላም ለሰኰናከ ቀሊለ ሩጸት ዘኮነ፤ እምንጕሥ አክዓብ ዘሠረገላ ተጽዕነ፤ኤልያስ አቅንተኒ ኃይለ አእምሮ መድኅነ፤ሶበ ይደግነኒ ሠረገላ ሞት ፍጡነ፤ ቤተ ንስሐ በዊዓ ከመ እቅድም አነ።

ቃል ገንዘቧን በባረክህ ጊዜ ጉደሎ የነበረው የማሰሮው ዘይት ሞላ ፤ ተጨመረም። እፍኝ ሙሉው ዱቄትም እጥፍ ድርብ ሆነ።

27 ዝናምን ለመስጠት ጸሎት በጀመርህ ጊዜ የራስህ መደገፊያ ለሆኑት ጉልበቶችህ ሰላምታ ይገባል። የባረካ ልጅ የሄኖክ ጓደኛ፣ የቀርሜሎስ ሰው ኤልያስ ሆይ ለነፍሴ ንስሓ ፋሲካን አደርግበት ዘንድ አባቴ የማማለድ አዳራሽህ ያለው የት ነው።

28 በይሁዳ ምድር እስከ ምትገኘዋ እስከ ምድረ ኮሬብ ድረስ ለአርባ ቀን ያክል ያለማቋረጥ ለተጓዙት እግሮችህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የዘመኔን ጉድለት ንገረኝ፤ በጸሎትህም ነጭ የሆነ የበረዱን ዘመን ጠብቅ።ለትውልዱ ሁሉ ተስፋቸው የሀገሩ ፍሬ ነውና።

29 በሠረገላ ከተጫነው ከንጉሡ ከአክዓብ ይልቅ አሯሯጡ ፈጣን ለሆነው ለተረከዝህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የሞት ሠረገላ ፈጥኖ በከበበኝ ጊዜ እኔ ወደንስሐ ቤት በመግባት እቀድመው ዘንድ አዳኝ የሆነ የዕውቀት ኃይልን አስታጥቀኝ።

፴ ሰላም ለመከየድከ ዘኬደ ዮርዳኖስ፤ ለፌ ወለፌ በጊዜ ተግሕሠ፤ኤልያስ ጸያሔ ፍና ዕርገተ ወልድ ሐዲስ፤ ረከብከ እምኀበ አልቦ ዘነደ እሳት ፈረስ፤ወለዕርገትከ ቀጸብከ ነፋስ።

፴፩ ሰላም ለአፃብዒከ ደናግል ዕሥር፤ዓዲ ሰላም ለመኃትዊ ሆን አጽፋር፤ዓርከ መርዓዊ ኤልያስ ከመ ዮሐንስ ፍቁር፤ ደምረኒ ለዘስዕንኩ ገቢረ ፲ ምግባር፤ ምስለ ሥርግዋን በፍቅርከ ፀምር።

፴፪ ሰላም ለቆምከ ወለመልክእከ ክሡት፤ ለዐይነ እስክንድር ድንግል ነጻሬ ኅቡዓት፤ኤልያስ ጴጥሮስ ተፍጻሜ ሰማዕት፤ በጽድቅ ገሥጸኒ ወተዛለፈኒ በምሕረት፤ ከመ ታድኅነኒ እምዳግም ሞት።

፴፫ ፫ተ ዓመተ ወ፮ተ አውራኀ ፤ኀየይከ ሐቅለ ወነበርከ በውሳጤሃ፤ ኤልያስ ዘኮንከ ለጉየተ ሊቅከ መርሐ፤ምድረ ግብፅ ይወርድ ተፅዒኖ ደመና ብሩሃ፤እስመ እንዘ ይብል ከሙዝ

30 ወዲያና ወዲህ ሆኖ በተከፈለ ጊዜ ዮርዳኖስን ለረገጠው ጫማህ ሰላምታ ይገባል። አዲስ የሆነ የወልድ ማረግ መንገድን የረገጥህ ኤልያስ ሆይ በሌለበት ቦታ የሚነድድ እሳት ፈረስን አገኘህ፤ለዕርገትህ ጊዜም ነፋስን ጠቀስኸው።

31 ዐሥር ለሆኑ ደናግል ጣቶችህ ሰላምታ ይገባል፤ዳግመኛም ለመብራት ጥፍሮቻቸውም ሰላምታ ይገባል። የመርዓዊ የክርስቶስ ወዳጅ ኤልያስ ሆይ ዐሥሩን ቃላት መፈጸም የተሳነኝ እኔን እንደወዳጁ ዮሐንስ በፍቅርህ ግምጃ ካጌጡት ጋር ጨምረኝ

32 ለቁመትህ፣ የተሰወረውን ለሚመለከት ለድንግሉ ለእስክንድር ዓይን ግልጽ ለሆነው ለመልክህም ሰላምታ ይገባል። የሰማዕታት መጨረሻ ጴጥሮስ ኤልያስ ሆይ በእውነት ተቆጣኝ፤ ከዳግመኛም ሞት ታድነኝ ዘንድም በይቅርታ ዝለፈኝ።

33 ሦስት ዓመት ከስድስት ወር ወደበረሃ ሸሸህ፤ በውስጧም ኖርህ ። ኤልያስ ሆይ ለጌታህ መሸሽ መሪ የሆንኸውም አንተ ነህ ኢሳይያስ ,በብሩህ ደመና ተጭኖ ወደ ምድረ ግብፅ ይወርዳል እያለ ተናግ

ኢሳይያስ ጸርሐ።
፴፬ ሰላም ለምጽአትከ ለምጽአተ ክርስቶስ ዘይቀድሞ፤ሱባዔ ሰንበታት ሰሳ ድኅረ ፈጸምከ ፈጽሞ፤ነዋ ኤልያስ ምዕራፈ በድንከ ፍጥሞ፤ ኀበ ተጸልበ እግዚእከ ወኀበ ከዓወ ደሞ፤ወኀበ ለበድኑ ዮሴፍ ሰዓሞ።
፴፭ ሰላም ለመጥዎትከ ነፍስከ ለዓርዌ፤ዘይሰሚ ርእሰ ክርሰቶስሃ ማሕየዌ፤ቤዛ አባግዕ ኤልያስ ኩነኒ ኖላዌ፤ኢይምሥጡኒ ለበግዕከ እመርዔትየ ውርዛዌ፤ተኩላተ ረኀብ ወጽኑዕ ደዌ።
፴፮ ሰላም ለትንሣኤከ በመንፈቀ ዕለት ራብዕ፤ ከመ ቃለ ዮሐንስ ረድእ፤ዘሀሎ እምቅድሜየ ወዘድኅሬየ ይመጽእ፤ ዘይቤ ዮሐንስ መጥምቃዊ በእንተ ክርስቶስ እግዚእ፤ አማን ይደልወከ ኤልያስ ራትዕ።

፴፯ ካህን ወነቢይ ወሰማዕተ ዳግም ጸዋዔ፤ እምሐዋርያት ሐዋርያ ዘታቦራዊ ጉባዔ፤ ኤልያስ ዘኮንከ ሕገ መነኮሳት ሠራዔ፤እስመ ፈጸምኩ ወድሶተከ

ሯልና።
34 ስልሳውን የሰንበታት ሱባዔ መፈጸምን ከፈጸምህ በኋላ የክርስቶስን መምጣት ለሚቀድመው አመጣጥህ ሰላምታ ይገባል። ኤልያስ ሆይ የበድንህ ማረፊያም እነሆ ጌታህ በተሰቀለበት፤ደሙን ባፈሰሰበት፤ ዮሴፍ ምበድኑን በሳመበት በፍጥሞ ነው።
35 ራሱን አዳኝ ክርስቶስ ነኝ ለሚለው አውሬ ሰውነትህን ለመስጠትህ ሰላምታ ይገባል። የበጐች መዳኛ ኤልያስ ሆይ የረሀብ ተኩላዎችና ጽኑዕ ደዌ በግህ እኔን ከጉልምስና መንጋዬ እንዳይነጥቁኝ ጠባቂ ሆነኝ።
36 እንደ ደቀመዝሙሩ እንደ ዮሐንስ ቃል በአራት ቀን እኩሌታ በሁለት ቀን ለሚሆነው ትንሣኤህ ሰላምታ ይገባል። መጥምቁ ዮሐንስ ስለጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእኔ በፊት የነበረው ከእኔ በኋላ ይመጣል ብሏልና። ቅን የሆንህ ኤልያስ ሆይ በእውነትም ይገባሃል።
37 ካህንና ነቢይ፣ በሁለተኛው ጥሪም ሰማዕት የምትሆን በታቦሩ ጉባኤም ከሐዋርያት ጋር ሐዋርያ የሆንህ፣ የመነኮሳትንም ሕግ መሥራች /ሠሪ/ የሆንህ ኤልያስ ሆይ

በሰላመ ሐምስ ሱባዔ፤ከመ ዮናስ ዘአንሣዕኮ ረስየኒ ቁልዔ።

፴፰ ስብሐት ለአብ ለሄኖክ ዘአርአዮ፤ ኵሎ ግብሮ ወኵሎ ዕበዮ፤ ወስብሐት ለወልድ ለኤልያስ ዘነረዮ፤ ከመ ይርአይ ስብሐቲሁ ምስለ ሐዋርያት በተባርዮ፤ ወስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ ለእዝራ ጽዋዓ እሳት ዘአስተዮ። በዝየ ተፈጸመ መልክአ ኤልያስ ዳግማዊ ተማኅፀንኩ በዝ ሰላመ መልክእከ ከመ ተሀበኒ መዋዕለ ንስሐ ለገብርከ አሜን።
፴፱ ኤልያስ እምኤልሳዕ ዘኢትጸንሕ ሊሉየ፤ ድኅረ ዐረገ ሰማየ፤ እስመ ድኅሬሁ ርእየከ እንዘ ትከፍል ማየ፤ኵሎ ዕለተ ከማሁ ሀሉ ምስሌየ፤ ጸውኦ ስምከ ኢያጽርዕ አፉየ፤ ወተዘክሮትከ ካዕበ ኢይርሳዕ ልብየ። አሜን።

በአምስተኛው ሱባዔ በሰላም ምስጋና ህን ፈጽሚያለሁና እንዳ ስነሣኸው እንደ ዮናስ ወዳጅ አድርገኝ።
38 ለሄኖክ ሥራውን፣ ገናናነቱን ሁሉ ላሳየው ለአብ ምስጋና ይገባል፤ ከሐዋርያት ጋር በአንድነት ክብሩን ያይ ዘንድ ኤልያስን ለመረጠው ለወልድም ምስጋና ይገባል ለእዝራ የእሳት ጽዋን ላጠጣው ለመንፈስ ቅዱስም ምስጋና ይገባል። የኤልስ መልክእ በዚሁ ተፈጸመ። ዳግመኛም ለአገልጋይህ ለእኔ የንስሐ ዘመንን ትሰጠኝ ዘንድ በመልክህ ሰላምታ እማጸናለሁ፤ አሜን።
39 ከኤልሳዕ ይልቅ ሌላውን የማታስቀድም ኤልያስ ሆይ ካረግህ በኋላም ባህርን ስትከፍል ተመለከተህ እንደዚሁም ሁሉ አንደበቴ ስምህንመጥራት እንዳያቋርጥ፣ ዳግመኛም ልቦናዬ አንተን ማስታዎስን እንዳይረሳ ዘወትር ከእኔ ጋር ሁን አሜን።

ሕይወተ ክርስትናን ለመጠበቅ፣ግብረ ተልእኮን ለመፈጸም፣ ጽንአ ሃይማኖትን እንደሚገባ ለማስቀጠል ቅዱሳት መጻሕፍትን ከመመርመርና ከማንበብ የተሻለ አማራጭ የለንም:: ቅዱሳት መጻሕፍት የራቀውን ከቀረበው ፣ የተሰወረውን ከተገለጠው ፣ የአምናውን ከዘንድሮው፣አባቶችን ከልጆች የሚያገናኙ ቀዋምያን ድልድዮች፣ መሰላሎች ናቸው::ከዚህ አኳያ ይህ«ድርሳነ ኤልያስ» የተሰኘው መጽሐፍ መንፈሳዊ ቅንዓትን፣ ሃይማኖታዊ ተጋድሎን፣ የጸሎትን ኃያልነት ከአባቶቻችን ሕይወት እንማር ዘንድ በሰፊው ያትታል::መጽሐፉ ነቢዩ ኤልያስ ለምን እንዴትና መቼ እንደሚ መጣ የሚያስረዳና የነቢዩን አማላጅነት፣ ረድኤት ተስፋ ለሚያደ ርጉ ምእመናንም ለጸሎትና ለትምህርት የሚሰጠው ጠቀሜታ የጐላ ነው::

ስለሆነም በተሰጣቸው ጸጋ እግዚአብሔር ይህን መጽሐፍ በትጋትና በቅንነት ለንባብ ያበቁትን አባት እያመሰገንን ለመን ፈሳዊ ዕውቀትና በረከት እንበቃ ዘንድ ከመጽሐፉ ጋር እንድን ገናኝ ግብዣዬ ነው::

ሊቀ ጠበብት ሐረገ ወይን አገዘ::

ዋጋ ብር 45:00

ህትመት ፋር ኢስት ትሬዲንግ ኃ.የተ.የግ.ማህበር 0111565352

10.00